ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1868

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 38. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-38. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΊΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
1
ΜΑΡΤΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 6.59'. Δύσις ἡλ. 6.16'
ΕΥΔΟΚΙΑΣ ΟΣΙΑΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 16.1, ἐλαχ. 7. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 762.1

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει κτακτος ἀνταποκριτὴς τῆς Πρωΐας» εἰς μακρὰν ἐπι- πολήν, τὴν ὁποίαν ἐδημοσι- ύσαμεν εἰς τὸ χθεσινὸν ύλλον μας, ἐξιστόρησεν εἰς λας αὐτῆς τὰς λεπτομερείας τὴν νέαν ἐκστρατείαν τῶν γειτόνων μας ἐναντίον τοῦ πρώτου Πατριαρχείου τῆς Ὀρθοδοξίας. Ὅσοι δὲ ἀνέ- γνωσαν τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν τοῦ ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν τ ἀκρίβειαν τὴν ἀξίαν ν συμφωνιῶν τὰς ὁποίας κ.κ. Βενιζέλος καὶ Μιχα- κόπουλος ὑπέγραψαν πρό ων μηνῶν εἰς τὴν Ἄγκυ- . Αἱ μεγάλαι οἰκονομι- θυσίαι εἰς τὰς ὁποίας ὑ- βλήθημεν, ἡ δήλωσις ὅτι ροῦμεν ὁριστικὸν τὸ πα- ἐδαφικὸν καθεστώς, ἡ κατάθεσις εἰς τὴν ἀπώ- τῆς ναυτικῆς ὑπερο- — ἀλλὰ καὶ τῆς ἰσο- ας — ἔγιναν μὲ τὴν προϋ- εσιν ὅτι θὰ μείνουν ἀνε- ητοι οἱ ἐναπολειφθέντες Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ Ἕλληνες, καὶ θὰ παραμεί- σεβαστὴ ἡ γεραρὰ κεφα- τῆς Ὀρθοδοξίας...

Πρόκειται περὶ λέξεων θὰ ρισθῇ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτε- ῶν ὑπουργός, ὅστις ἀτυ- ῶς νὰ ἴδῃ ἐπὶ τῆς πρω- ουργίας του τὴν ἀπέλα- τοῦ Πατριάρχου Κων- αντίνου ὡς ἀνταλλαξί- , ἀκούει σήμερον ν' ἀμ- βητῆται ἡ οἰκουμενικό- τῆς πνευματικῆς ἐξου- τοῦ Πατριάρχου καὶ νὰ πεινώνεται καὶ νὰ καθυ- ζεται ὁ ἱερὸς θρόνος τοῦ υσοστόμου. Πρόκειται πε- λέξεων, θὰ ἰσχυρισθῇ ὁ Βενιζέλος, ἕτοιμος νὰ πέρξῃ εἰς τὴν νέαν αὐτὴν απείνωσιν καὶ εἰς τὴν με- νομασίαν τοῦ Πατριάρχου Ἀρχιπαπᾶν καὶ ἴσως ἕ- ιμος νὰ ἐπαινέσῃ τὰς «εἰ- ωλοκλαστικὰς» διαθέσεις Τουρκικῆς δημοκρατί- . Ἀλλ' ὁ Πατριάρχης Κων- αντινουπόλεως καὶ μετὰ ἀφαίρεσιν ἀπ' αὐτοῦ κοσμικῆς ἐξουσίας, δικαιοῦ- αι εἰς τὸν τίτλον τὸν ὁποῖ- ον εἶχαν καὶ οἱ πρὸ τῆς Ἁλώσεως προκάτοχοί του: «Τὸ Πατριαρχεῖον, παρετήρησεν ὀρθῶς ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔκτακτος ἀνταποκριτής μας, ἐτιτλοφορεῖτο οὕτω καὶ πρὶν ἢ ὁ Πορθητὴς ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸ κοσμικὴν ἐξουσίαν. Ὁ τίτλος του εἶναι καθαρῶς ἱερατικός, ἔκπαλαι ἀνεγνωρισμένος παγκοσμίως. Ἐὰν δ' ἔτυχεν ἐν τῇ ἐξελίξει του νὰ τοῦ ἀνατεθῇ ἄλλοτε κοσμικὴ ἐξουσία, δὲν ἕπεται ἐξ αὐτοῦ ὅτι ἡ κοσμικὴ ἐξουσία τοῦ προσέδωκε τὸν τίτλον...»

Εἴτε πρόκειται περὶ ραδιουργιῶν τοῦ Παπισμοῦ, ὅστις μὲ βάσκανον ὄμμα βλέπει τὴν αὔξησιν τοῦ ἠθικοῦ κύρους τοῦ Πατριαρχείου παρὰ τοῖς Ὀρθοδόξοις (ζήτημα ὀρθοδόξων Ἀμερικῆς, ζήτημα θρόνου Ἀντιοχείας κλπ.) καὶ τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν, εἴτε πρόκειται περὶ Σοβιετικῶν ραδιουργιῶν (δεδομένου ὅτι τὰ Σοβιὲτ θεωροῦν ἐχθρόν των τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν), εἴτε πρόκειται περὶ δικαιολογήτων καχυποψιῶν τῆς Τουρκικῆς δημοκρατίας, ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τὸν ἐντονώτερον τρόπον. Ὀφείλει νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ, ὅτι πᾶσα κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου προσβολὴ θὰ ἔχῃ δυσάρεστον ἀντίκτυπον ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν σχέσεων. Ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Σερβίας ὑπὲρ τοῦ Πατριαρχείου. Ὀφείλει νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, καταγγέλλουσα τὴν ἀκατονόμαστον αὐτὴν χυδαιότητα.

Ἡ «Πρωΐα» ὑπεστήριξε πάντοτε τὴν ἀνάγκην τῆς ἄρσεως τῶν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας παρεξηγήσεων καὶ τὴν συνεργασίαν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἐπὶ τοῦ θετικοῦ πεδίου τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων. Διὰ τὴν ἄρσιν αὐτῶν τῶν παρεξηγήσεων οἱ κ. κ. Βενιζέλος καὶ Μιχαλακόπουλος ἔδωκαν πᾶν ὅ,τι ἠδύναντο νὰ δώσουν — ἡ Ἑλλὰς ἐπλήρωσεν ἕνα εἶδος ὀψίμου πολεμικῆς ἀποζημιώσεως! Τὰ συμφέροντα πλήθους ἐδῶ καταφυγόντων Ἑλλήνων ἐκ Τουρκίας ἐθυσιάσθησαν. Αὐτὴ ἡ ἄμυνα τῆς χώρας παρημελήθη. Ἐδέχθημεν πάντα ταῦτα μετὰ πικρίας— ἀλλὰ τὰ ἐδέχθημεν. Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ θυσίαι αὗται ἐθεωρήθησαν μικραὶ παρὰ τῶν γειτόνων μας καὶ ὅτι διὰ νὰ...μᾶς συγχωρήσουν οὗτοι εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποστῶμεν καὶ νέας θυσίας ἠθικῆς φύσεως: Κατ' αὐτῶν τῶν θυσιῶν ἐξεγειρόμεθα. Εἶναι πολὺ μεγαλύτεραι ἀπὸ τὰς ἐδαφικὰς ἀπωλείας, ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς ἀπωλείας. Ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ συνέλθῃ εἰς ἑαυτήν, πρέπει ν' ἀνανήψῃ καὶ πρέπει ν' ἀντιληφθῇ τὸ μέγεθος τῆς Τουρκικῆς ἐπιβουλῆς. Νομίζομεν δὲ ὅτι ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θὰ εὕρῃ ἠθικοὺς συμμάχους ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες ἀπ' αἰώνων ἀπηλλάγησαν τοῦ Παπικοῦ ζυγοῦ.

Ἂν οἱ κ.κ. Βενιζέλος καὶ Μιχαλακόπουλος νομίζουν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Πατριαρχείου, ὡς ἐξελίσσεται, δευτερεύουσαν καὶ ἀναξίαν τῆς μερίμνης των, θὰ πρέπῃ νὰ τεθοῦν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν — τὸ ὀλιγώτερον.

Ἡ λύσις τῆς Ἰσπανικῆς κρίσεως

Πῶς ἐθριάμβευσε πάλιν ὁ Ἀλφόνσος

Ἡ Ἰσπανία ἀντὶ ἑνός, ἔχει τώρα ὀκτὼ δικτάτορας. - Τὰ 45 κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ κατάστασις ποὺ ἐδημιουργήθη ἀπὸ ἕνα τολμηρὸν ἐλιγμὸν

ΜΑΔΡΙΤΗ, Φεβρουάριος. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία). — Πρὸ ἑπτὰ ἑβδομάδων κατέφθασα ἐσπευσμένως εἰς τὴν Ἰσπανίαν, διότι λόγῳ τῆς ἀνοήτου διακοπῆς τῶν συγκοινωνιῶν, ἡ Εὐρώπη ἤχθη προώρως νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ μοναρχία ἐκλονίζετο καὶ ἐπρόκειτο νὰ πέσῃ.

Καὶ ὅταν ἔφθασα, εὗρον ὅτι ἐκείνη ποὺ εἶχε κλονισθῆ καὶ πέσει ἦτο μιὰ ἐπανάστασις καὶ ὅτι οἱ ἀρχηγοί της εἶχον ἐν ἀσφαλείᾳ ἐγκλεισθῆ εἰς τὴν φυλακήν.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀλφόνσος λαμβάνων ἀναφορὰν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ στρατηγοῦ Μπέρεγκερ

Τώρα ἡ νέα συνταγματικὴ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία ὑπετίθετο ὅτι θὰ συνέτριβεν ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν μοναρχίαν ἢ θὰ περιώριζε τὰς δυνάμεις της, ὅτι θὰ ἔθετε τέρμα εἰς τὴν δικτατορίαν καὶ θὰ ἀποκαθίστα τὴν Ἰσπανίαν ἐπὶ συνταγματικῆς βάσεως, ἔσβυσεν, ἀφήσασα τὰ πάντα εἰς οἵαν κατάστασιν εὑρίσκοντο, ὅλα τὰ φλέγοντα ζητήματα ἐκκρεμῆ διὰ νὰ ρυθμισθοῦν βραδύτερον, ἐὰν ρυθμισθοῦν ποτε.

Ἐκεῖνο ποὺ διαπιστώνω εἶνε τοῦτο — ὅτι ἡ μοναρχία εἶναι ἑδραιότερον στερεωμένη παρὰ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην περίοδον τῆς παρελθούσης ἑπταετίας, ἐνῷ ἡ δημοκρατικὴ ἀντιπολίτευσις εἶνε διεσπαρμένη καὶ ἀνυπόληπτος.

Ὁ Ἀλφόνσος ἐπέπλευσε πάλιν, «ἐτούμπαρε τοὺς Οὐΐγους» καὶ ἐπηύξησε μεγάλως τὸ γόητρόν του, ἴσως δὲ καὶ τὴν προσωπικήν του δημοτικότητα, ἡ ὁποία γενικῶς παριστάνετο ὡς ἐξατμιζομένη.

Τὰ κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, τεσσαράκοντα πέντε περίπου τὸν ἀριθμόν, ἔχουν ἀπελπιστικῶς διασπαρῆ καὶ δὲν ἔχουν κοινὸν πρόγραμμα.

Ὁ βασιλεὺς γνωρίζει καλύτερον παντὸς ἄλλου τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας του καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν πολιτικῶν του. Οὐδέποτε λησμονεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι μόνον τὸ 10 % τοῦ πληθυσμοῦ ἐνδιαφέρονται κάπως διὰ τὰ πολιτικὰ ζητήματα.

ΠΛΗΡΗΣ Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ Ἀλφόνσος εὑρίσκει ἑαυτὸν ἀντιμέτωπον ἀπαραδέκτων ἀξιώσεων περὶ αὐτοκυβερνήσεως, προβαλλομένων ὑπὸ ἀναριθμήτων πολιτικῶν οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκπροσωποῦν παρὰ τὸν ἑαυτόν των, καὶ γνωρίζει ὅτι οὐδέποτε τὰ ζητήματα θὰ τεθοῦν ὀρθῶς ἐνώπιον τοῦ Ἰσπανικοῦ λαοῦ. Δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ παραδοθῇ εἰς οἱονδήποτε Γκάντι ὁ ὁποῖος κάμνει ἀρκετὸν θόρυβον καὶ αἰσθάνεται ὅτι ἔχει καθήκοντα ἔναντι τῶν μαζῶν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὁπωσδήποτε, τὸ θάρρος του, καὶ ἡ σταθερότης του ἐξησφάλισαν εἰς αὐτὸν πλήρη θρίαμβον. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἡ Ἀντιπολίτευσις παρεσύρθη εἰς αὐτοκτονίαν καὶ περιήχθη εἰς ἀνυποληψίαν ὑπῆρξεν εἷς ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδειοτέρους ἐλιγμοὺς ποὺ ἐμηχανεύθη ποτὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ἱστορίαν.

Ἡ τιμὴ διὰ τὸν ἆθλον πρέπει, καθ' ἃ λέγεται, νὰ κατανεμηθῇ μεταξὺ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ κόμητος Ρομανόνες. Ὁ τελευταῖος εἰσηγήθη εἰς τὸν Ἀλφόνσον ὅτι ἔπρεπε νὰ προσκαλέσῃ τὸν σενιὸρ Σάντσεθ Γκέρρα διὰ νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ σενιὸρ Σαντιάγο Ἄλμπα, διαμένοντος νῦν εἰς Παρισίους, ἀπόρριψιν τῆς προσφορᾶς.

Ὁ Ἄλμπα εἶνε πάρα πολὺ πανοῦργος πολιτικὸς διὰ νὰ ἀποπειραθῇ νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν μέσα ἀπὸ τόσα πολλὰ διεστῶτα συμφέροντα καὶ ἐπροτίμησε νὰ ἀναμείνῃ εὐθετώτερον χρόνον. Ὁ Ρομανόνες ἀντελήφθη ἐξ ἀρχῆς ὅτι ὁ Γκέρρα ἀσφαλῶς θὰ ἀπετύγχανε καὶ μόνον θὰ ἐξετίθετο αὐτὸς καὶ τὰ ἀντιμοναρχικὰ κόμματα. Ἄλλως εἶνε ἄκρως ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐλάμβανέ ποτε τὴν πρόσκλησιν.

Ἡ ἀξίωσίς του ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔπρεπε νὰ παραιτηθῇ ἢ νὰ παραδώσῃ τὴν ἐξουσίαν του μέχρι τῆς ἐκλογῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως, οὐδέποτε ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐγίνετο δεκτή. Δείχνει πόσον ἀπελπιστικῶς αὐτὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι παρενόησαν τὴν κατάστασιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἔσχε τὴν παραμικρὰν πρόθεσιν νὰ παραιτηθῇ.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Γκέρρα ἐπῆγεν ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα εἰς τὴν φυλακὴν διὰ νὰ εὕρῃ τοὺς συναδέλφους του, ἡ καταδίκη του εἶχεν ἐπισφραγισθῆ. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ κατελήφθη ὁ στρατὸς ὑπὸ ἀγανακτήσεως.

Οἱ στρατιωτικοὶ εἶπαν: «Ἐτυφεκίσατε δύο ἀπὸ ἡμᾶς ἐπὶ στάσει πρὸ ἑπτὰ ἑβδομάδων καὶ τώρα προτίθεσθε νὰ σχηματίσετε κυβέρνησιν ἀπὸ τοὺς ἡγέτας τῆς στάσεως ποὺ εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τὴν φυλακὴν καὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε πραγματικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὸν θάνατόν των. Οὐδέποτε θὰ ἀνεχθῶμεν τοῦτο». Ἕνας ὅμιλος στρατηγῶν ἦτο πράγματι ἕτοιμος νὰ ἐγκαθιδρύσῃ δικτατορίαν διὰ νὰ ἀνατρέψουν τὸν Γκέρρα μᾶλλον παρὰ νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τοιαύτην κυβέρνησιν.

Ὁ Γκέρρα περιῆλθεν ἤδη εἰς λήθην καὶ ὁ Ρομανόνες καὶ οἱ συνάδελφοί του κατέλαβον τὴν θέσιν του, προκαλυπτόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀκάκου γηραιοῦ ναυάρχου Ἀθνάρ, ὁ ὁποῖος αἰφνιδίως ἐκλήθη εἰς τὸ ἀνώτατον κατὰ ξηρὰν ἀξίωμα ἀφοῦ ἔπαιξε ταπεινοτέρους ρόλους κατὰ ἢ κοντὰ εἰς θάλασσαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομηκονταετίαν.

ΑΝΤΙ ΕΝΟΣ, ΟΚΤΩ ΔΙΚΤΑΤΟΡΕΣ

Ἡ παροῦσα κυβέρνησις θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ ἰσχυροτέρα ἐξ ὅσων ἔσχεν ἡ Ἰσπανία ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Ὀκτὼ ἐκ τῶν ἐννέα εἶνε ἄνδρες λίαν διαπρεπεῖς, δύο δὲ — ὁ κόμης Ρομανόνες καὶ ὁ μαρκήσιος τοῦ Ἀλουθέμας —ἐχρημάτισαν ἤδη πρωθυπουργοί.

Δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς Φιλελεύθερος Μοναρχικὸς Συνασπισμός, ὁλοψύχως ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ Θρόνου, οἱανδήποτε μορφὴν καὶ ἂν λάβῃ τὸ μελλοντικὸν Σύνταγμα τῆς Ἰσπανίας. Θὰ παίξῃ ρόλον ἀναγκαιοτάτης παρεμβολῆς μεταξὺ τοῦ Στέμματος καὶ τῆς Δημοκρατικῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ βασιλεὺς θὰ δυνηθῇ τώρα νὰ προσκολληθῇ αὐστηρῶς εἰς τὸν συνταγματικὸν ρόλον του, κατὰ τὴν μεσοβασιλείαν δὲ αὐτὴν ὁ ρόλος, τὸν ὁποῖον ὑπεχρεώθη νὰ παίξῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Δικτατορίας ἠμπορεῖ νὰ λησμονηθῇ κατὰ μέγα μέρος.

Ἡ κυβέρνησις θὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Μεγαλειότητά του τῆς εὐθύνης νὰ ἀποφασίσῃ πότε θὰ διενεργηθοῦν βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ καὶ ἐὰν θὰ εἶνε ἐκλογαὶ Κορτὲς βασιζομένου ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος Συντάγματος ἢ ἐκλογαὶ Συντακτικῆς Συνελεύσεως σκοποῦσης νὰ τροποποιήσῃ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1878. Νὰ τὸ τροποποιήσῃ κατὰ τρόπον περιορίζοντα καὶ καθορίζοντα τὰς προνομίας τοῦ βασιλέως καὶ τὰ διαιώματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κατηγορεῖται ὅτι ἐσφετερίσθη ὅταν ἐγκαθίδρυσε τὴν Δικτατορίαν.

Ὅταν ἐξέφρασα εἰς πολυμαθῆ αὐθεντίαν ἐπὶ τῶν Ἰσπανικῶν πολιτικῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις ἦτο ἁπλῶς ἡ παλαιὰ Δικτατορία ὑπὸ νέον ὄνομα, ἀπέκρουσε τὸν ἰσχυρισμόν, λέγων:

«Ὑπάρχει μία τεραστία διαφορά. Αὐτὴ δὲν εἶνε Δικτατορία ἑνός, ἀλλὰ ὀκτὼ ἀνδρῶν, ὅλων ἴσης δυνάμεως, καὶ θὰ εἶνε ἀπείρως ἰσχυροτέρα, ἀρκεῖ οὗτοι νὰ μὴ διασπασθοῦν».

Μολονότι πιστεύεται ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθοῦν λίαν συντόμως, οὐδεὶς θεωρεῖ ὡς πιθανὰς τὰς ἐκλογὰς Συντακτικῆς Συνελεύσεως πρὸ τοῦ φθινοπώρου.

Τὸ κοινὸν εἰς ὅλην τὴν Ἰσπανίαν παρηκολούθησε τὰ τελευταῖα γεγονότα μὲ καταπληκτικὴν ἀπάθειαν. Οὐδεὶς σχεδὸν ἀντίκτυπος ἐσημειώθη εἰς τὰς ἐπαρχίας, μέχρις ὥρας δὲ ἡ ἀπειλὴ περὶ γενικῆς ἀπεργίας δὲν ὑλοποιήθη.

Τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἔχουν ἐμφανῶς χάσει τὸ ἠθικόν των. Ἴσως ἀναμένουν νὰ ἴδουν τί θὰ κάμῃ ἡ νέα κυβέρνησις πρὶν ἐκδηλώσουν τὰς προθέσεις των. Ἀλλὰ ἡ ἀποτυχία τῶν ὅπως σχηματίσουν κυβέρνησιν, ἀφοῦ προσεκλήθησαν πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἀναμφιβόλως τοὺς ἐζημίωσεν ἔναντι τῆς κοινῆς γνώμης.

Τώρα ὅλαι αἱ συζητήσεις τῶν καφενείων καταλήγουν μὲ τὴν παρατήρησιν: «Μόνον ὁ βασιληᾶς ξέρει τί κάνει. Οἱ πολιτικοὶ εἶνε μόνο γιὰ λόγια».

Ellis Ashmead-Bartlett

ΕΛΗΞΑΝ ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΨΙΝ ΣΥΜΦΩΝΟΥ ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

ΑΓΓΛΟ'Ι'ΤΑΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ, ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΡΟΝ ΝΑ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ ΚΑΙ Η ΓΑΛΛΙΑ

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ. - ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΡΩΜΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κ. Χέντερσον ἔσχε σήμερον τὴν μεσημβρίαν τὴν τελευταίαν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ συναδέλφου του κ. Γκράντι, εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν. Ὁ κ. Γκράντι ἀκολούθως ἐπεσκέφθη τὸν κ. Μουσσολίνι εἰς τὸ Παλάτσο Βενέτσια, τὸν ὁποῖον κατέστησεν ἐνήμερον τοῦ πορίσματος τῶν διεξαχθεισῶν συνεννοήσεων. Ἀκολούθως ἐξεδόθη τὸ ἑπόμενον ἐπίσημον ἀνακοινωθέν:

«Κατόπιν τῶν φιλικῶν συνομιλιῶν τῶν διεξαχθεισῶν ἐν πνεύματι ἐγκαρδιότητος καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν κ.κ. Χέντερσον καὶ Ἀλεξάντερ καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὑπουργῶν Γκράντι καὶ Συριάνι, ἐπετεύχθη συμφωνία μεγίστης σπουδαιότητος, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν. Ἂν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις συμφωνήσῃ ἐπ' αὐτῆς, θὰ ὑποβληθῇ αὕτη εἰς τὰς Κυβερνήσεις Ἡνωμ. Πολιτειῶν, Ἰαπωνίας καὶ Ἀγγλίας, αἵτινες, ὡς γνωστόν, συνῆψαν τὸ τριμερὲς Σύμφωνον τοῦ Λονδίνου.»

Τὴν 2αν μ. μ. ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς κ. Χέντερσον καὶ ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ Ναυαρχείου κ. Ἀλεξάντερ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν ἐμπειροτεχνῶν Κραίγκυ καὶ Σέλμπυ ἀνεχώρησαν διὰ τοὺς Παρισίους. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἀπεχαιρέτησαν αὐτοὺς ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γκράντι, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Συριάνι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας Γκράχαμ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Ντεμπωμαρσαί, διάφοροι ὑφυπουργοί, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν. Ὁ ὑπουργὸς κ. Γκράντι προσέφερεν εἰς τοὺς Ἄγγλους ὑπουργοὺς λευκώματα μὲ φωτογραφίας τῶν σπουδαιοτέρων μνημείων τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νέας Ρώμης. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Συριάνι τοὺς προσέφερε δύο μικρὰς φωτογραφίας τῶν δύο ἱστορικῶν τριήρεων τῶν ἀνελκυσθεισῶν ἐκ τῆς λίμνης Νέμι.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ κ. Χέντερσον ἐδέχθη τοὺς Ἰταλοὺς καὶ ξένους δημοσιογράφους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐζήτησε συγγνώμην διότι τοὺς ἔκαμε νὰ ἀναμείνουν μέχρι τοῦδε, χωρὶς νὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις.

«Τὸ γεγονὸς ὅμως αὐτὸ— προσέθεσε— ἀποδεικνύει πόσον αἱ διαπραγματεύσεις ὑπῆρξαν ἐργώδεις καὶ τραχεῖαι». Ἀκολούθως ἀνέγνωσεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους ἐπίσημον ἀνακοινωθέν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΗΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ κ. Δ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 19ης Φεβρουαρίου τοῦ «Πανταίνου», ἐπισήμου ὀργάνου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, περιέχεται ἡ εἴδησις ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Μελέτιος, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, καὶ οἱονεὶ ὡς δῶρον ἐπ' αὐτῇ, ἔγραψεν ἐπίσημον γράμμα πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Καντουαρίας ἐν Ἀγγλίᾳ, διὰ τοῦ ὁποίου διεδήλου αὐτῷ τὴν χαρὰν τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου διὰ τὰς ἀπονεμηθείσας ἐν Λονδίνῳ τιμὰς εἰς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ, ὡς καὶ διὰ τὰ εὐτυχῆ ἀποτελέσματα τοῦ ἐν Λάμπεθ συνεδρίου, συγχρόνως δὲ ἀνήγγελλε «τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ἀναγνωριζούσης τὸ ἀπὸ ἀπόψεως ὀρθοδόξου ἔγκυρον τῆς ἀγγλικανικῆς ἱερωσύνης».

Διὰ τοῦ γράμματος τούτου, νομίζω, ὡς καὶ πολλοὶ τῶν συναδέλφων μου, ὅτι δημιουργεῖται σπουδαιότατον ζήτημα διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν, θεμελιώδους δι' αὐτὴν σημασίας.

Οὐδεὶς βεβαίως ἀρνεῖται ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς περὶ αὐτὸν Συνόδου δικαιοῦνται νὰ ἔχουν τοιαύτην ἢ τοιαύτην γνώμην περὶ τοῦ ἀντιλεγομένου καὶ μήπω αὐθεντικῶς ἔτι λυθέντος ζητήματος περὶ τοῦ κύρους τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν· ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ζήτημα: Δικαιοῦνται τὴν τοιαύτην αὐτῶν γνώμην νὰ ἐξαγγέλλουν ὡς ἀπόφασιν ἐπίσημον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀπόφασιν ταύτην νὰ ἀνακοινοῦν, ἄνευ προσυνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν, εἰς φιλικὴν μὲν ἀλλ' ἑτερόδοξον Ἐκκλησίαν;

Τὸ ζήτημα δέον νὰ ἐξετασθῇ κατ' ἀρχήν: Ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, τῇ ἀποτελουμένῃ ἐξ αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, δύναται καὶ δικαιοῦται νὰ δογματίζῃ καὶ ὁριστικῶς νὰ ἀποφασίζῃ περὶ θεμελιωδῶν δογματικῶν καὶ κανονικῶν ζητημάτων μεμονωμένως ἑκάστη αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία, ἄνευ συνεννοήσεως καὶ συμφωνίας μετὰ τῶν λοιπῶν; Ἐὰν τοιοῦτόν τι ἦτο δυνατόν, ποῦ ἔγκειται ἡ ἐξυμνουμένη ἑνότης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας; Καί, ἐὰν σήμερον ἡ μία Ἐκκλησία ἀπεφάσιζεν ὁριστικῶς περὶ τοῦ κύρους τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, τί θὰ ἠμπόδιζεν αὔριον ἄλλην Ἐκκλησίαν νὰ ἀπεφαίνετο περὶ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ἢ ἄλλην περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, καὶ οὕτω καθεξῆς; Καί, ἐὰν μία Ἐκκλησία καταλήξῃ αὔριον εἰς ἀπόφασιν ἀντίθετον τῆς ληφθείσης ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας, τίνες θὰ εἶναι αἱ συνέπειαι; Ἴσως ἀντιτάξῃ τις ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ὑπῆρχε διάφορος πρᾶξις ὡς πρὸς τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα καὶ ὡς πρὸς τὸ κῦρος τοῦ βαπτίσματος τῶν αἱρετικῶν· ἐκτὸς ὅμως τοῦ ὅτι αἱ διαφοραὶ αὗται προεκλήθησαν ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν δὲν εἶχεν ἔτι καθιερωθῆ ὁ θεσμὸς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ καθ' ἣν ἡ πρὸς ἀλλήλας συνεννόησις τῶν Ἐκκλησιῶν ἦτο δυσχερεστάτη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ Πάσχα ἦτο ἁπλῶς ζήτημα λατρείας, ὀλίγας ταραχὰς καὶ δυσχερείας προεκάλεσεν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἡ διαφωνία περὶ τὰ ζητήματα ἐκεῖνα, ὥστε σήμερον, ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ, νὰ δημιουργῶμεν παρόμοια ζητήματα, σήμερον ὅτε τόσον εὐχερὴς εἶναι ἡ μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν συνεννόησις;

Πρὸς τί ἄλλως τόση βία πρὸς λύσιν ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἡ πρὸ μικροῦ συγκληθεῖσα Προσύνοδος ἐθεώρησεν ὡς ἓν τῶν συζητητέων θεμάτων τῆς μελλούσης νὰ συγκληθῇ Συνόδου; Εἶναι δ' ἐπὶ τούτοις ἀληθῶς ἄπορον, πῶς ἐλήφθη ἀπόφασις ἐπὶ τόσον σοβαροῦ ζητήματος, οὐ μόνον ἄνευ προσυνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ἄνευ προηγουμένης ἐπισταμένης μελέτης τοῦ ζητήματος ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνεγνωρισμένου κύρους εἰδικῶν δογματικῶν καὶ κανονιολόγων, οἵτινες θὰ ἦσαν οἱ μόνοι ἁρμόδιοι νὰ ἀποφανθοῦν ἐγκύρως περὶ τοῦ ἀντιλεγομένου τούτου ζητήματος.

Ζητήματα θρησκευτικὰ τόσον σοβαρὰ καὶ θεμελιώδη, ὡς τὸ προκείμενον, δὲν λύονται δι' ὑφαρπαγῆς καὶ διὰ τῆς πολιτικῆς τῶν τετελεσμένων γεγονότων. Ἂν ἡ κατ' οὐσίαν ὀρθὴ διαρρύθμισις δευτερεύοντος καὶ μὴ καθαρῶς θρησκευτικοῦ ζητήματος, ὡς τὸ ἡμερολογιακόν, προεκάλεσε τόσα πράγματα, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἀντιληφθῇ τις πόσα πράγματα εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ ἡ ἐσπευσμένη καὶ μονομερὴς λύσις καθαρῶς θρησκευτικοῦ ζητήματος, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἀληθεῖς λύσεις θρησκευτικῶν ζητημάτων δὲν ὑφαρπάζονται καὶ δὲν ἐπιβάλλονται καθ' ὑποκειμενικὰς ἀντιλήψεις, ἀλλ' ὑπαγορεύονται ὡς ἀπαύγασμα τοῦ γνησίου φρονήματος τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος.

Εἰς τὴν ὄντως χριστιανικὴν ἀντίληψιν τῆς φιλικῆς συνεννοήσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, νομίζω ὅτι βεβιασμέναι λύσεις προσφέρουν κακὴν ὑπηρεσίαν. Πρὸς στιγμήν, ἴσως, δυνατὸν νὰ προκαλοῦν εὐαρέστους ἐντυπώσεις καὶ ἐπαίνους διὰ τοὺς λαμβάνοντας αὐτάς· ἀλλὰ διὰ τῆς ἀντιδράσεως, τὴν ὁποίαν προκαλοῦν, δυσχεραίνουν ἁπλῶς καὶ ἐπιβραδύνουν, ἂν δὲν ἐξουδετεροῦν, τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Οὔτε ἄλλως εἶναι ὀρθὸν ἄστοχοι ἐνέργειαι διὰ τὴν συνεννόησιν τῶν Ἐκκλησιῶν νὰ προκαλέσουν ἄνευ λόγου διχασμοὺς ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς ἰδίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Πάντως, φρονῶ ὅτι πᾶς εἰδικὸς καὶ πᾶσα τοπικὴ Ἐκκλησία δύναται νὰ ἔχῃ γνώμην, τὴν ὁποίαν δικαιοῦται καὶ νὰ ἐκφράζῃ ὡς τοιαύτην, ἀλλ' ὅτι ἐγκύρως νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ θεμελιωδῶν δογματικῶν καὶ κανονικῶν ζητημάτων δικαιοῦται μόνον ἡ μία ἀδιαίρετος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Ἄλλως, ἂν ἀρχίσῃ ἑκάστη τοπικὴ Ἐκκλησία νὰ δογματίζῃ καὶ νὰ ἀποφαίνεται κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ νὰ ἐξαγγέλλῃ τὰς γνώμας της, ἄνευ προσυνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὡς ἐπισήμους ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας, φοβοῦμαι, ἵνα κατὰ Μ. Βασίλειον εἴπω, «μὴ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου πρὸς ἄλλο τι σχῆμα μεθαρμοσθῆναι τὰς Ἐκκλησίας».

Θεωρῶν τὸ ζήτημα θεμελιῶδες, ἐθεώρησα καθῆκον μου νὰ δημοσιεύσω τὰς ἀντιλήψεις μου ταύτας, εὐελπιστῶν νὰ δώσω ἀφορμὴν εἰς συζήτησιν μεταξὺ τῶν εἰδικῶν, ἵνα καταδειχθῇ ἡ ἀλήθεια ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Δ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ
Τακτικὸς καθηγητὴς
τοῦ Πανεπιστημίου

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ὀττάβας, ἡ κυβέρνησις τοῦ Καναδᾶ ἀπηγόρευσε τὴν εἰσαγωγὴν τῶν σπουδαιοτέρων σοβιετικῶν προϊόντων, ἕνεκα τῆς βαρείας ἐργασίας, ἥτις ἐπιβάλλεται πρὸς παραγωγὴν αὐτῶν εἰς τοὺς Ρώσσους ἐργάτας.

ΡΩΜΗ, 28.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἱδρύθη νέα Ὀθωμανικὴ Τράπεζα, ἀποσκοποῦσα τὴν ἐκποίησιν πολλῶν τεμενῶν, λόγῳ τοῦ ὅτι οἱ εἰς αὐτὰ συχνάζοντες πιστοὶ ὁλονὲν ἀραιοῦνται.

ΡΩΜΗ, 28.—Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, ὁ ἐργατικὸς βουλευτὴς Μπρόουν, ἀναπτύσσων τὸ ζήτημα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τροφίμων, προεκάλεσε θορυβώδη ἐπεισόδια. Ὁ πρόεδρος τὸν ἐκάλεσεν ἐπανειλημμένως εἰς τὴν τάξιν, ἐπειδὴ ὅμως οὗτος ἠρνεῖτο νὰ συμμορφωθῇ, ἀπεβλήθη τῶν συνεδριάσεων ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας.

ΡΩΜΗ, 28. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Σικάγου, ὅτι τὸ Δικαστήριον κατεδίκασε τὸν περίφημον λαθρέμπορον Ἄλ Καπόνε εἰς τινων μηνῶν φυλάκισιν ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐπὶ ἀρνήσει παροχῆς πληροφοριῶν εἰς τὰς ἐφοριακὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῆς περιουσίας του καὶ τῶν εἰσοδημάτων της. Οὗτος ἀπελύθη ἔναντι ἐγγυήσεως 5000 δολλ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. — Σήμερον ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐναερίου συγκοινωνίας μεταξὺ Λονδίνου καὶ Κεντρικῆς Ἀφρικῆς. Οὕτω σήμερον τὴν πρωΐαν ἀπεγειώθη ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Κρόϋντον ἀεροπλάνον μεταφέρον ταχυδρομικοὺς σάκκους διὰ τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Βόρειον Κεντρικὴν Ἀφρικήν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Λουκνὸβ, ὅτι εἷς Ἰνδὸς τελωνειακὸς ὑπάλληλος ἐφονεύθη καὶ εἷς ἀστυνομικὸς ἐτραυματίσθη εἰς σύγκρουσιν ἥτις ἔλαβε χώραν μεταξὺ πολιτῶν καὶ ἀστυνομικῶν. Ἐπίσης ἐκ τοῦ πλήθους ἐτραυματίσθησαν πέντε πρόσωπα.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ, 28. — Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῆς Βρεττανο - Οὐγγρικῆς Τραπέζης ἀπεφάσισε νὰ διανείμῃ ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τοῦ ἔτους 1930 ἐκ 3.408.055 πέγκος (τὸ πέγκος περίπου δρ. 13.50), μέρισμα 2.530.000 πέγκος, ἤτοι πρὸς 5.50 κατὰ μετοχήν.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΑΓΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Ο ΛΑΟΣ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥ

ΑΓΚΥΡΑ, Φεβρουάριος. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Μετὰ τὸν ἀπαγχονισμὸν τῶν εἴκοσι ὀκτὼ καταδίκων τῆς Μαινεμένης, ὁ ἀγών, τὸν ὁποῖον ἀνέλαβεν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐναντίον τῆς ἀντιδράσεως, εἰσῆλθεν εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ φάσιν. Ἀνέκαθεν ὑπῆρχον ἐν Τουρκίᾳ, ὅπως ἄλλως τε καὶ εἰς ὅλας τὰς μουσουλμανικὰς χώρας, παρὰ τὸν ἐπίσημον, οὕτως εἰπεῖν, κλῆρον, τοὺς οὐλεμάδες καὶ τοὺς χοτζάδες, θρησκευτικὰ σωματεῖα ἢ ἀδελφότητες, ἐξ ὧν τινὲς ἦσαν πανίσχυροι καὶ ἠρίθμουν αἰώνων ὁλοκλήρων ὕπαρξιν. Ἡ ἱστορία τῶν Σουλτάνων ἀναφέρει, ὅτι εἰς ὡρισμένας ἐποχὰς καλόγηροι, ἀνήκοντες εἰς τοιαύτας ἀδελφότητας, αἵτινες εἶχον σημασίαν θρησκευτικῶν μοναχικῶν ταγμάτων διηύθυνον τὴν ἀπέραντον Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἦσαν οἱ ἄμεσοι σύμβουλοι τῶν Σουλτάνων. Ὑπῆρξαν μάλιστα καὶ Σουλτᾶνοι, οἵτινες ἀνῆκον εἰς τοιαύτας ἀδελφότητας, ἰδίως εἰς τὸ περίφημον σωματεῖον τῶν Μπεκτσήδων, τοῦ ὁποίου ἡ ἕδρα εὑρίσκετο εἰς Ἰκόνιον. Ὁ γενικὸς ἡγούμενος τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτοῦ τάγματος, ὁ «τσελεπῆς» τοῦ Ἰκονίου, ἦτο μάλιστα ἐπιφορτισμένος νὰ περιβάλλῃ μὲ ζωστῆρα τὸν Σουλτᾶνον κατὰ τὴν ἀνάρρησίν του εἰς τὸν θρόνον, ὅταν ἐγίνετο ἡ ἱστορικὴ ἱεροτελεστία ἐν τῷ τζαμίῳ Ἐγιοὺπ παρὰ τὸν μυχὸν τοῦ Κερατίου κόλπου. Συνεπῶς ὁ Σουλτᾶνος παρελάμβανε τυπικῶς παρ' αὐτοῦ τὰ διάσημα τῆς ἐξουσίας του.

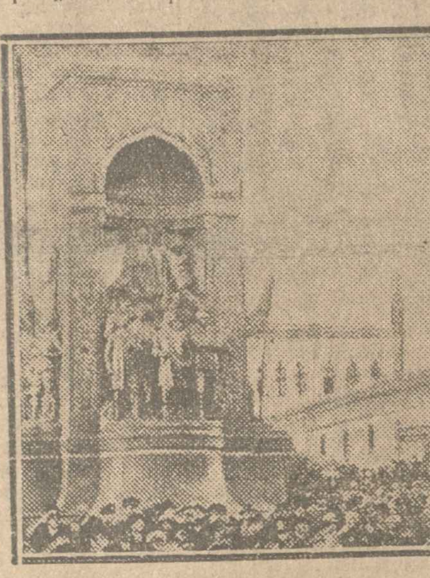

Τοῦρκοι Φοιτηταὶ ἀκούοντες ἕνα συνάδελφόν των ὁμιλοῦντα ὑπὲρ τοῦ Κεμὰλ ἀπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μνημείου τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ ἐπίδρασις τὴν ὁποίαν εἶχον αἱ θρησκευτικαὶ αὗται ἀδελφότητες ἐπὶ τοῦ μεγάλου λαϊκοῦ πλήθους, ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν διανοουμένων μέχρι πρό τινων μόλις ἐτῶν, ἦτο τεραστία. Τὰ μέλη τῶν τοιούτων σωματείων ἠριθμοῦντο κατὰ χιλιάδας, διῃροῦντο δὲ εἰς δύο ὁμίλους, εἰς ἐκείνους οἵτινες ἔζων εἰς τοὺς τεκέδες καὶ τοὺς μεντρεσέδες, ἐντὸς ὠργανωμένων τουτέστι θρησκευτικῶν κοινοβίων, καὶ εἰς τοὺς ζῶντας εἰς τὰς οἰκίας των ζωὴν ἐλευθέρων μοναχῶν. Πολλῶν σωματείων ἢ θρησκευτικῶν ταγμάτων τὰ μέλη ἔχουν γενικῶς τὸν τίτλον τοῦ δερβίσου. Μερικαὶ ἀπὸ τὰς ἀδελφότητας αὐτὰς διετήρουν πολὺ περίεργα ἔθιμα κατὰ τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν τελετάς, ὅπως λ.χ. τὴν ὄρχησιν, τὴν συνισταμένην εἰς ταχυτάτην ρυθμικὴν περιστροφὴν τοῦ δερβίσου μέχρις ἐξαντλήσεως τῶν δυνάμεών του. Οἱ ὀρχούμενοι αὐτοὶ δερβῖσαι εἶχον τὸν τεκέν των, δηλαδὴ τὸ μοναστήριον αὐτῶν παρὰ τὸ Τοῦννελ τοῦ Πέραν. Ἄλλοι πάλιν εἶχον ἔθιμον νὰ ὠρύωνται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν των. Τεκὲς τῆς εἰδικῆς αὐτῆς «αἱρέσεως» εὑρίσκετο εἰς Χρυσούπολιν. Μεταξὺ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν σωματείων, δύο κυρίως ἦσαν τὰ ἰσχυρότερα: τὸ τάγμα τῶν Μπεκτσήδων, μὲ ἕδραν αὐτοῦ τὸ Ἰκόνιον, καὶ τὸ τάγμα τῶν Ναχτσιμπεντήδων, μὲ ἕδραν αὐτῶν τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὁ τελευταῖος γενικὸς ἡγούμενος αὐτῶν ὑπῆρξεν ὁ σεΐχης Ἐσσάτ, ὁ ὁποῖος ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐντὸς τῆς φυλακῆς τῆς Μαινεμένης. Ὁ Ἀλῆς ἦτο ἄνω τῶν πεντήκοντα ἐτῶν, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἦτο περίπου ὀγδοηκοντούτης.

Ο ΣΕΪΧΗΣ ΕΣΑΤ
Ὁ γέρων ἀρχηγὸς τῆς ἀντιδράσεως ἐναντίον τῶν νεωτερισμῶν τοῦ Κεμάλ, ὁ ἀποθανὼν ἐν τῇ εἱρκτῇ.

Εὐθὺς ὡς ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἀνέλαβε δραστηρίως τὸν ἀγῶνα τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Τουρκίας ἀντελήφθη, ὅτι τὰ θρησκευτικὰ αὐτὰ τάγματα θὰ ἦσαν οἱ φανατικώτεροι ἀντίπαλοι τοῦ ἔργου τῆς χειραφετήσεως τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ καὶ τῆς δημοκρατικοποιήσεως τῆς Τουρκίας. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπέβαλε διὰ Διατάγματος τὸ κλείσιμον ὅλων τῶν τεκέδων καὶ τῶν μεντρεσέδων. Ἀλλ' ἡ ἀπόκρυφος δρᾶσις τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ταγμάτων οὐδέποτε ἐσταμάτησε πραγματικῶς, φαίνεται δὲ ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ τελικὴ καὶ ὁριστικὴ καταπολέμησίς των. Μόνον ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐκπαίδευσις, ἐφ' ὅσον διαδίδεται περισσότερον καὶ ἐπιβάλλεται ἐν Τουρκίᾳ, θὰ δυνηθῇ νὰ μειώσῃ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ταγμάτων αὐτῶν ἐπὶ τοῦ λαοῦ. Πρὸς τὸ παρὸν ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, καταδιώκουσα πανταχοῦ διάφορα πρόσωπα, ἀνήκοντα εἰς τὰ θρησκευτικὰ αὐτὰ σωματεῖα, ἐπιζητεῖ νὰ τρομοκρατήσῃ ἐκείνους, οἵτινες θὰ διενοοῦντο τυχὸν νὰ χρησιμοποιήσουν τοὺς ὀπαδοὺς τῶν ταγμάτων τούτων εἰς ἀντιδραστικὰ κινήματα. Οἱ Ναχτσιμπεντῆδες ἦσαν ἀναμεμιγμένοι εἰς ὅλην τὴν ὑπόθεσιν τῆς Μαινεμένης, διότι ὁ Μαχδῆς ἐθεωρεῖτο μέλος τοῦ τάγματος αὐτοῦ καθὼς καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν ὑποστηριξάντων αὐτόν. Τὸ Στρατοδικεῖον τῆς Μαινεμένης, πρὸς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθησαν ὅλα τὰ συλληφθέντα πρόσωπα, ἀνεξαρτήτως τοῦ τόπου τῆς συλλήψεώς των καὶ ἀδιαφόρως ἂν εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους εἶχε κηρυχθῆ ἢ ὄχι ὁ στρατιωτικὸς νόμος, ἐνήργησε μετὰ σταθερότητος καὶ σκληρότητος. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις εἶναι ὑποχρεωμένη ἄλλως τε σήμερον νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν βίαν καὶ τὴν διὰ τῆς δυνάμεως ἐπιβολήν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ κατεκλύζετο ὑπὸ τοῦ κύματος τῆς ἀντιδράσεως, οἱ δὲ ὀπαδοὶ τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος θὰ ἐγίνοντο ταχύτατα ἐπικίνδυνοι, εὐθὺς ὡς ἀντελαμβάνοντο οἱανδήποτε ἀδυναμίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τὴν περιήγησίν μου ἀνὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας, ἠδυνήθην νὰ διαπιστώσω ὅτι ἡ τεραστία πλειοψηφία τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ, τὰ 95 ἴσως ἑκατοστὰ αὐτοῦ, εἶναι ποτισμένα κυριολεκτικῶς μὲ ἀντιδραστικὰς ἰδέας. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις καθιστᾷ ἔτι σοβαρώτερον τὸ κίνημα αὐτό, λόγῳ τῆς δυστυχίας τὴν ὁποίαν ἔχει προκαλέσει. Ὁ πολὺς λαὸς πιστεύει, ὅτι ἀρκεῖ νὰ γίνῃ ἔκκλησις πρὸς τὸν Ἀλλὰχ ὅπως ἐπέλθῃ βελτίωσις τῆς ὅλης καταστάσεως. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ λοιπὸν συνεννόησις μὲ ἀνθρώπους τόσον ἀφελεῖς, οἵτινες οὐδέποτε ἔμαθον νὰ λογικεύωνται; Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀντελήφθη ἐπίσης, ὅτι εἶναι ἐξόχως ἐπικίνδυνον νὰ κτυπήσῃ κατὰ μέτωπον τὴν θρησκείαν, εἰς τὴν ἀντίληψιν δὲ αὐτὴν δέον ν' ἀποδοθοῦν αἱ δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη πρό τινος εἰς Ἄδανα ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, εἰπὼν ὅτι ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως εἶναι πλήρης καὶ ἀπόλυτος, καὶ ὅτι δὲν ἠπειλήθη ποτέ. Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς εἶχε κάμει ἀναλόγους ἐντελῶς δηλώσεις ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, ὅταν ἀπεκαλύφθη ἡ συνωμοσία τῆς Μαινεμένης. Ἡ ὅλη τάσις τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως συνίσταται εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ὑπὸ τῶν ἀντιδραστικῶν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς Δημοκρατίας καὶ ματαίωσιν ὅλων τῶν μεταρρυθμίσεων, τὰς ὁποίας ἐπετέλεσεν ἡ Ἐπανάστασις. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπίσης αὐτὸν ἀσκεῖται ἔντονος καταδίωξις τῶν θρησκευτικῶν ἐκείνων ὀργανώσεων καὶ τῶν ὀπαδῶν των. Δέον νὰ προστεθῇ, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν δῆθεν μοναχῶν αὐτῶν ζοῦν ζωὴν ἀσωτείας, τὴν ὁποίαν νομιμοποιοῦν διὰ τῆς θρησκείας. Πολλοὶ λ.χ. ἐξ αὐτῶν κατορθώνουν νὰ πείθουν διάφορα κορίτσια καὶ νεαρὰς γυναῖκας νὰ χαράξουν ἐπὶ τοῦ στήθους των ρητὰ τοῦ Κορανίου, διὰ νὰ ἔχουν τοιουτοτρόπως τὸ δικαίωμα ν' ἀσπάζωνται εὐλαβῶς τὰ στήθη αὐτά, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι λατρεύουν....τὸ Κοράνιον. Ταρτουφισμὸς δηλαδὴ πραγματικός.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Κατὰ τὸ καθιερωθὲν ἀπό τινων ἐτῶν ἔθιμον, ὁ Δῆμος Ἀθηναίων καὶ ὁ Δῆμος Πειραιῶς τελοῦν σήμερον τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τῶν πεσόντων ὑπὲρ τῆς Πατρίδος εἰς τὸ πεδίον τοῦ καθήκοντος. Ἡ ὑπάτη ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου θυσία εἶνε πάντοτε μία ὑψηλὴ ἐκδήλωσις ἀνθρωπίνης πληρότητος. Εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν «ἀνδρῶν ἀρετή». Καὶ ἐκεῖνα τὰ ἔθνη εἶνε ἀρκετὰ ζωτικὰ διὰ νὰ ἐπιτελέσουν τὸν προορισμόν των, μέσα εἰς τὴν μεγάλην ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, ὅσων οἱ πολῖται εἶνε πάντοτε ἕτοιμοι, εἰς στιγμὴν ἀνάγκης, ν' ἀνέλθουν ἀδιστάκτως καὶ μὲ χαρὰν τὴν κορυφὴν τῆς ὑπάτης θυσίας. Δι' αὐτὸ σήμερον ἡ πανελλήνιος εὐγνωμοσύνη στρέφεται πρὸς τοὺς πεσόντας διὰ τὴν Πατρίδα. Ἡ ἀπότισις φόρου τιμῆς εἰς τὴν μνήμην των εἶνε καὶ αὐτὴ τονωτικὴ τῆς ἐθνικῆς ὑγείας.

-----□-----

ΑΙ ΕΘΝΟΤΗΤΕΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Εἰς τὴν Ρουμανίαν ἐξεδόθη μία διαταγὴ ἀπαγορεύουσα εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους νὰ χρησιμοποιοῦν εἰς τὰ γραφεῖά των ἄλλην γλῶσσαν, πλὴν τῆς Ρουμανικῆς. Τοῦτο δέ, διότι εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν, τὴν Βουκοβίναν, τὴν Βεσσαραβίαν καὶ τὴν Δοβρουτσᾶν ζοῦν ἀρκετὰ ἑκατομμύρια κατοίκων, τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦν τὴν Ρουμανικὴν καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα οἱ ὑπάλληλοι ἀναγκάζονται νὰ λαλοῦν τὴν μητρικήν των γλῶσσαν. Ἡ Αὐστροουγγαρία ἠκολούθει μίαν ἄλλην τακτικήν: ἐπέτρεπεν εἰς κάθε λαόν της νὰ χρησιμοποιῇ ἐπισήμως τὴν γλῶσσάν του. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἀναλογίαι δὲν εἶναι αἱ αὐταί. Πάντως, ὅμως, ἡ ἀπαγόρευσις αὐτὴ ἐνθυμίζει τὸ πολυσύνθετον ἐθνικῶς τῆς μεταπολεμικῆς Ρουμανίας.

-----o-----

ΑΙ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΙΣ

Εἰς τὴν Λευκάδα, εἰς μερικὰ σημεῖα τῆς Ὄθρυος, πρὸ πάντων εἰς τὴν Ἤπειρον, κατὰ μῆκος τῶν ὀροσειρῶν τῆς Πίνδου καὶ τῆς Ὀλίτσικας, τμήματα τοῦ ἐδάφους κατολισθαίνουν ἐσχάτως. Τὸ φαινόμενον ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ μίαν φυσικὴν ἐξήγησιν— καὶ θὰ ἔχῃ βέβαια. Εἴτε αἱ ἄφθονοι βροχαὶ τοῦ ἐφετεινοῦ χειμῶνος, εἴτε ἄλλαι γεωλογικαὶ καὶ καιρικαὶ αἰτίαι ἀποσποῦν τὰ σαθρότερα τμήματα τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους εἰς κατολισθήσεις. Παρόμοια φαινόμενα ἄλλωστε, σημειοῦνται συχνὰ καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς Εὐρώπης, πρό τινος δὲ κατωλίσθησε μία ὁλόκληρος συνοικία τῆς Λυών. Ἐπιβάλλεται, ὅμως νὰ γίνῃ μία γενικωτέρα ἐπιτοπία ἐξέτασις τῶν αἰτίων τῶν φαινομένων αὐτῶν, διὰ νὰ προληφθοῦν δυστυχήματα. Μέχρι τοῦδε, εὐτυχῶς, οὐδὲν δυστύχημα ἐσημειώθη ὅσον ἀφορᾷ ἀνθρωπίνους ζωάς. Ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξακριβωθῇ ποῖα κατῳκημένα σημεῖα τῶν περιοχῶν, ὅπου ἐγένοντο αἱ κατολισθήσεις κινδυνεύουν ἀπὸ νέας μετακινήσεις τοῦ ἐδάφους, διὰ νὰ ἐκκενωθοῦν ἐγκαίρως καὶ ἄνευ πανικοῦ.

------□------

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Ὁμολογοῦμεν ὅτι μᾶς εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοήσωμεν διὰ ποῖον λόγον μετεκλήθη ξένος εἰδικὸς «ὀργανωτής» τῆς Πάρνηθος εἰς τόπον τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ὑγιεινῆς χρησιμοποιήσεως. Ἡ Πάρνης εὑρίσκεται ἀνέκαθεν εἰς τὴν αὐτὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἀπόστασιν καὶ εἶναι γνωστοτάτη εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὸ βουνόν. Τὰ ὀλίγα της ὀροπέδια, τὰ ὁποῖα προσφέρονται εἰς χρησιμοποίησιν εἴτε διὰ τὴν ἀνέγερσιν σανατορίων, εἴτε διὰ τὴν θερινὴν κατασκήνωσιν τῶν ὑγιῶν, εἴτε διὰ χειμερινὰ ἀθλητικὰ παίγνια, εἶναι ἐπίσης γνωστότατα καὶ θὰ ἤρκει ἡ συστηματοποίησις τῆς ἐπὶ τοῦ βουνοῦ συγκοινωνίας διὰ τῆς χαράξεως καλῶν ἀτραπῶν καὶ διὰ τῆς τοποθετήσεως πινακίδων. Δι' ὅλα αὐτὰ φανταζόμεθα ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται καμμία ξένη σοφὴ εἰδικότης—ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται νὰ μασκαρευθῇ καὶ τὸ βουνὸν αὐτὸ μὲ τὰ ἀνόητα καὶ κακέκτυπα ξενοπρεπῆ «chalets»,

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

μὲ τὰ ὁποῖα ἀρχίζει νὰ γεμίζη ἡ Κηφισιὰ καὶ ἡ Ἀττικὴ πεδιάς.

◆

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΔΕΝ ΑΠΗΡΓΗΣΑΝ *Βασισθέντες εἰς πληροφορίαν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Σάμος», ἀνεφέραμεν πρὸ ἡμερῶν ὅτι εἰς μίαν περιφέρειαν τῆς νήσου Σάμου οἱ λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου εἶχον κηρύξει ἀπεργίαν.*

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εἰρηναῖος μᾶς γράφει ὅτι ἡ εἴδησις εἶνε ἀνακριβὴς καὶ φαντασιώδης.

«Ἡ Σάμος, μᾶς γράφει ὁ ἐπιφανὴς ἱεράρχης, εἶνε μία ἐκ τῶν φιλονομωτάτων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας. Ἔχουν δὲ τόσην νομιμοσύνην καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοί, ὥστε νὰ ἐννοοῦν ὅτι τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα δὲν εἶνε ἐκ τῶν συνήθων ἐπαγγελμάτων τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπουν ἀπεργίας καὶ ἐπαναστατικοὺς βιαίους ἐξαναγκασμούς.»

◆

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ! Κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἡ Κυβέρνησις ἔκαμε μίαν μεγάλην ἀνακάλυψιν: ὅτι ἡ βιομηχανία ἀποτελεῖ σπουδαιότατον κλάδον τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἐφ' ᾧ καὶ ἀπεφάσισε νὰ καθορίσῃ ἰδιαιτέραν «πολιτικὴν» δι' αὐτόν. Ὅλα αὐτά, τοὐλάχιστον, διαφαίνονται σαφῶς εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ χθεσινοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὡς τὰς ἐμφανίζει ἡ ἑτέρα τῶν ἀπογευματινῶν κυβερνητικῶν ἐφημερίδων. Κατόπιν τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης, οἱ ἀτυχεῖς βιομήχανοι ἔχουν κάθε λόγον ν' ἀνησυχοῦν. Ὅταν ἡ σημερινὴ κυβέρνησις καθορίζῃ μίαν πολιτικὴν ἔναντι ἑνὸς κλάδου, οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονον εἰς αὐτόν....

◆

ΜΙΑ ΔΙΑΣΑΦΗΝΙΣΙΣ Τὸ Πλημμελειοδικεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθη Οὐνίτης ἱερεύς, διότι ἱερουργήσε φέρων ἄμφια τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸν ἠθῴωσεν—ὀρθῶς—κατόπιν τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου κ. Ράλλη, καταδείξαντος ὅτι θὰ ἦτο ἀντισυνταγματικὸν ν' ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς Οὐνίτας ἡ χρῆσις ἀμφίων πανομοίων πρὸς τὰ τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου. Ἔπρεπεν, ὅμως, νὰ εἶχε διδαχθῆ καὶ ἡ ἀστυνομία καταλλήλως ὅ,τι κάθε μορφωμένος Ἕλλην ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ: ὅτι, δηλαδή, ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ φέρειν τὸ ὀρθόδοξον σχῆμα περιορίζεται εἰς τὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Οὐνιτῶν κληρικῶν ἔξω τοῦ ναοῦ, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν ζωὴν καὶ κίνησίν των, ἐκτὸς ἱερουργίας. Καὶ τοῦτο διότι τὸ ράσον, τὸ καλυμμαύχιον καὶ ἡ ἐν γένει στολὴ τῶν Ἑλλήνων ἱερέων—εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν ὑπάρχουν κάποιαι ἐλαφραὶ διαφοραὶ—δὲν εἶναι κάτι, τὸ ὁποῖον ἐθέσπισεν ἡ Ἐκκλησία. Ἀπ' ἐναντίας, ἐπὶ βυζαντινοῦ κράτους, ὁ κλῆρος ἐνεδύετο ὅπως καὶ οἱ λαϊκοί, τὸ δὲ καλυμμαύχιον ἦτο ἄγνωστον, ἐπικρατῆσαν μετὰ τὴν Ἅλωσιν. Ἐνῷ τὰ ἄμφια τῶν ἱερέων καὶ ἀρχιερέων εἶναι τὰ ἴδια ἀνέκαθεν καὶ καθὲν ἐξ αὐτῶν συμβολίζει κάτι—εἶναι, δηλαδή, μέρος ἀναπόσπαστον τοῦ λειτουργικοῦ. Οἱ δὲ Οὐνῖται εἶναι ὀρθόδοξοι, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰς δυσκόλους, περὶ τὸ τέλος τοῦ Βυζαντίου, στιγμάς, ἐδέχθησαν νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὴν Ρώμην, ἀναγνωρίσαντες τὸν Πάπαν ὡς Ἄκρον Ἀρχιερέα, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψουν οὔτε τὴν Ἀνατολικὴν λειτουργικήν των, οὔτε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, οὔτε, φυσικά, τὰ ἱερουργικὰ ἄμφιά των. Ἡ διὰ νόμου ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως μόνον τοῦ ἐξωτερικοῦ σχήματος τῶν ὀρθοδόξων καὶ νόμιμος εἶναι καὶ σκοπιμωτάτη, διὰ τὴν ἀποσόβησιν τοῦ δολίου προπαγανδισμοῦ τῆς Οὐνίας μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων.

◆

ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ Πρὸ καιροῦ εἴχαμε γράψει περὶ τοῦ ἀτόπου τῆς εἰσπράξεως 100 δραχμῶν κατὰ κεφαλὴν περιηγητοῦ διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιολογικῶν μας τόπων—τῶν μνημείων καὶ τῶν Μουσείων μας. Ἤδη καὶ ἡ Ὀργάνωσις τοῦ Τουρισμοῦ ὑπέδειξεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πόσον εἶνε ἀσύμφορος ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ διὰ τὴν ἐνθάρρυνσιν τοῦ τουρισμοῦ. Ἡ σκέψις, ὅμως, ὅπως διατηρηθῇ ἡ ἑκατοντάδραχμος καταβολὴ διὰ τοὺς ἐρχομένους καθ' ὁμάδας περιηγητὰς καὶ ἐπιβληθῇ ἐν δεκάδραχμον ἡμερησίως διὰ τοὺς μεμονωμένως ἐπισκεπτομένους τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἀκόμη ἀτυχεστέρα. Διότι οὔτε αἱ ἑκατὸν δραχμαὶ οὔτε καὶ μία λίρα θὰ ἐλογίζετο ἀξία λόγου ἐπιβάρυνσις δι' ἕνα περιηγητήν. Δὲν πρόκειται, ὅμως, περὶ τοῦ ποσοῦ, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐνοχλήσεως, τῆς «διατυπώσεως». Ὅσον ὀλιγώτεραι διατυπώσεις καὶ ἐνοχλήσεις ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ξένους περιηγητάς, τόσον περισσότεροι θὰ εἰσρέουν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἐκ τούτου ὠφέλεια θὰ εἶνε ἀσυγκρίτως μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν ἐκ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἑκατονταδράχμου ἐφ' ἅπαξ, ἢ τοῦ δεκαδράχμου ἡμερησίως.

Ἀπὸ ὅλα τὰ πολεμικὰ ἔργα ποὺ εἴδατε μέχρι σήμερον τὸ
ΦΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ
εἶνε τὸ ὡραιότερο μὲ τὶς πιὸ ζωντανὲς καὶ συγκλονιστικὲς σκηνές
ΕΡΩΤΟΣ-ΦΡΙΚΗΣ
Παρακολουθήσατε ὅλοι τὸν ἀληθινὸν αὐτὸν θρίαμβον στὸ
ΤΡΙΑΝΟΝ
Σήμερον Κυριακὴν πρωϊνὴ παράστασις 10 π.μ.
ΔΕΟ

Κονταροκτύπημα

— Νὰ ἔρθετε, καλέ!... Νὰ ἔρθετε!... ὠρύετο χαριέστατα ἡ κυρία Περσεφόνη. Νὰ ἔρθετε καὶ θὰ περάσουμε καλά.... Ἔτσι, μιὰ μικρὴ συγκέντρωσις «σαρακοστιανὴ» μὲ λίγο χορό, γιὰ νὰ ξεσκάσουμε, καλέ!... Νὰ ἔρθετε!... Σᾶς περιμένουμε!... Τὸ δίχως ἄλλο!...

Καὶ ὅταν περιμένει ἡ κυρία Περσεφόνη, ποιὸς μπορεῖ νὰ μὴν πάῃ; Ἔτσι, τοὐλάχιστον, ξέρει κανεὶς τί τὸν περιμένει!...

Ταῦτα ἐφθέγγετο εἰς ἐπήκοον τῆς φιλίστορος ὁμηγύρεως, πολύπλαγκτος διασκεδαστής.

— Λοιπόν; Δὲν ἀμφιβάλλομε πῶς θὰ διασκεδάσετε καλά!...

— Καλὰ λέει; Περίλαμπρα!...

— Ἐχορέψατε;

— Ἐχορέψαμε!... Ἐχορεύσαμε, δηλαδή, ὑπὸ τὸν ἦχον ὀρχήστρας. Ἡ Μαρῆ ἔπαιζε καζάνι.... pardon, πιάνο δηλαδή... Ὁ Λελὲς ὠλόλυζεν εἰς τὸ βιολὶ καὶ ἡ κυρία Περσεφόνη ἐκούρδιζε τὸ γραμμόφωνον καὶ τὸν κύριον Σαράντη ἀπὸ τὸ πρωΐ.... Ἐχορέψαμε τσάρλεστον, ἐχορέψαμε φόξ, ἐχορέψαμε ἐξιτασιόν, ἐχορέψαμε μπλιούς, ἐχορέψαμε—.... εἰς τὸ ταψί!....

— Καὶ ἐκεῖ, φίλοι μου, ἐχορέψαμε!... Ἀκοῦστε τὴν συνέχειαν.... Ἐχορέψαμε καὶ τσάμικο.... κατ' εἰδικὴν ἀπαίτησιν τῆς οἰκοδεσποίνης, ὅταν γδοῦποι τρομεροὶ ἔσεισαν τὸ πάτωμα. «Παναγίτσα μου!... Σεισμός!...» ἐξεφώνησαν ἡ γυναῖκες.... «Καλέ, δὲν εἶναι τίποτε!... Κανένα αὐτοκίνητο θὰ πέρασε ἀπ' ἔξω!», εἶπε κάποιος. Ἀλλὰ δὲν ἦταν αὐτοκίνητο. Οἱ κρότοι ἦταν ρυθμικοί, ὅσον καὶ ἐπίμονοι. «Τὰ γαϊδούρια!...» ἐβρυχήθη ἡ κυρία Περσεφόνη. «Τί γαϊδούρια, καλέ!» ἐρώτησε μιὰ βέβηλος. «Ἔχουν κανένα γαϊδοῦρι κάτω;»... «Ἀμ', ὅλοι τους εἶναι γαϊδούρια!...», ἐμουρμούρισε ἡ κυρία Περσεφόνη, μεταξὺ ἐκρήξεως καὶ νευρικῆς καταστάσεως. «Τί ἔπαψες, Μαρή; Ἐμπρὸς τὸ τσάμικο!...». Καὶ ἡ Μαρῆ ξανάρχισε. Ἀλλὰ καὶ οἱ κρότοι...

— Μὰ τί τρέχει, κυρία Περσεφόνη; ἠρώτησε δειλά.

—Τρέχει, κύριε Ἱερώνυμέ μου, ὅτι δὲν μπορεῖ πειὰ κανεὶς νὰ γλεντήση καὶ λιγάκι στὸ σπίτι του!... Λίγο νὰ τρέξῃ κανείς, αὐτὰ τὰ γαϊδούρια οἱ ἀποκάτω, χτυποῦν τὸ ταβάνι μὲ ἕνα κοντάρι... Μὰ δὲν θὰ τοὺς περάσῃ!

— Ἔ!... Ἔχουν δίκηο οἱ ἄνθρωποι... Εἶναι πειὰ τρεῖς... Νομίζω πὼς εἶναι καιρὸς νὰ πηγαίνωμε....

— Καὶ δώδεκα νὰ εἶναι, δικός μας λογαριασμός!... θὰ μὲ δυσαρεστήσετε πολύ, ἂν φύγετε!... Ἅ!... Ὅλα κι' ὅλα!... Δὲν θὰ τοὺς περάσῃ!... Θὰ γλεντήσουμε!... Θὰ χορέψουμε!... Ἂν τοὺς ἀρέσῃ!... Ἐμπρός, Μαρῆ!...

Καὶ τὸ γλέντι ἐσυνεχίσθηκε.... Ποιὸς μποροῦσε ν' ἀρνηθῇ; Ἐβροντοῦσαν αὐτοὶ ἀπὸ κάτω, ἐβροντούσαμε ἐμεῖς ἀπὸ πάνω!...

— Καὶ ποιὸς ἦταν ὁ νικητὴς σ' αὐτὸ τὸ.... κονταροκτύπημα;

— Ποιὸς ἄλλος, ἀπὸ τὴν κυρίαν Περσεφόνην; εἶπε τὸ οἰκτρὸν θῦμα... Κατὰ τὶς ἔξη τὸ πρωΐ εἴχαμε λιποθυμήσει ὅλοι. Εἰς τὰς ἑπτὰ συνήλθομεν καὶ ἐτράπημεν εἰς φυγήν!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἕνωσις Συντακτῶν

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» εἰς γενικὴν συνέλευσιν διὰ τὴν 4ην Μαρτίου, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 4ην μ.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἑνώσεως».

Θέματα: Ὑποβολὴ καὶ ἔγκρισις τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ 1931.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Η ΣΑΛΛΥ
ἡ πραγματικῶς μεγάλη ἐπιτυχία μας
Η ΣΑΛΛΥ
μὲ τὴν ὁποίαν ἐγκαινιάσαμεν σειρὰν μεγάλων ἔργων,
Η ΣΑΛΛΥ
ποὺ ἐνεθουσίασε ὅσους τὴν εἶδαν
Η ΣΑΛΛΥ
ἡ ἄφθαστη στὴν Βιεννέζικη μουσική της, τὰ γλυκὰ τραγούδια της, τοὺς περίφημους χορούς της, τὴν πρωτοφανῆ σκηνοθεσίαν.
Η ΣΑΛΛΥ
ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ ΚΑΙ ΔΙΑ
2ΑΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
ΣΤΟ
ΙΝΤΕΑΛ
ΣΗΜΕΡΟΝ
Πρωϊνὴ παράστασις
ΔΕΟ

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

Τὰ κοσμικὰ γεγονότα εἶναι πολλὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, ὄχι ὅμως καὶ ποικίλα. Ἴσως νὰ μὴν ἔχουν ἄδικον οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος γρηνιάρηδες, οἱ ἀποκαλούμενοι, ὅπως καὶ ὁ ὑποφαινόμενος, ὅταν γρηνιάζουν διὰ τὴν μονοτονίαν, κύριον γνώρισμα ὅλων αὐτῶν τῶν γεγονότων.

Τὸ ἴδιον πρωτόκολλον παντοῦ, ἐμπνεόμενον ἀπὸ πνεῦμα μιμητικὸν εἰς ἐπικύρωσιν τῆς θεωρίας τοῦ Δαρβίνου. Ὅ,τι κάμνει ὁ εἷς, πρέπει νὰ τὸ κάμῃ καὶ ὁ ἄλλος—ἀλλέως!...

Ἀκόμη καὶ τὰ προσφερόμενα ἐδέσματα ὑποκύπτουν εἰς τὸν κανόνα αὐτόν, καὶ κοντὰ εἰς τὶς «σπεσιαλιτὲ» τοῦ σπιτιοῦ, τόσον σπάνιες, εἶναι ἀπαραίτητες ἡ «σπεσιαλιτὲ» τοῦ κ. Κρετέν. Ἀναγνωρίζονται, ὅπως ἀναγνωρίζονται τὰ παλαιὰ ταμπλὼ ἢ τὰ «μοντέλα» τῶν μεγάλων οἴκων, καὶ προκαλοῦν μειδιάματα εἰρωνικὰ ὅταν δὲν εἶναι αὐθεντικαί. Ἰδίως ἡ πελωρία «brioche» τῆς ἐφετεινῆς σαιζὸν τὴν ὁποίαν παραγεμίζει ἀναλόγως τῶν προϋπολογισμῶν πότε μὲ μαῦρο χαβιάρι ἢ «φουὰ-γκρὰ» ἢ ἁπλούστατα μὲ τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ Αἴσωπος ἐθεώρει τὸ καλύτερον καὶ τὸ χειρότερον τὴν ...γλῶσσαν. Καὶ εἰς ἐπίμετρον ὅλα αὐτὰ σερβίρονται πάντοτε ἀπὸ τοὺς ἰδίους «ἔξτρα» μὲ βλέμμα βλοσυρὸν καὶ ἀξιοπρέπειαν πρεσβευτικήν, τοὺς ὁποίους ἐπανευρίσκει κανεὶς πίσω ἀπὸ κάθε «μπυφέ». Ἔχουν ἄδικον οἱ γρηνιάρηδες;

* * *

Τοὺς κανόνας αὐτοὺς παρεβίασε τὸ ἄλλο βράδυ ἐπιβλητικὸς οἰκοδεσπότης πρεσβευτικοῦ μεγάρου. Ἐκάλεσε τὴν ἐπισημότητα ὅλην καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν περὶ αὐτὴν εἰς γεῦμα παρατεθὲν «par petites tables». Κάθε τραπεζάκι ἐστολίζετο μὲ ἑνὸς εἴδους ἄνθη, ἐνῷ λευκὰ γαρύφαλα ἄνθιζαν εἰς τὴν κομβιοδόχην τοῦ συμπαθοῦς διπλωμάτου καὶ τῶν τόσων γραμματέων τῆς πρεσβείας. Καὶ ὡς «ἔξτρα» δύο χαριτωμένες «σουμπρέττες» κάτω ἀπὸ τὸ λευκὸν «μπονὲ» τῶν ὁποίων ἀνεγνωρίζοντο αἱ δνίδες Τὺρκ καὶ Κυριαζῆ. Τὸ «Menu» ἦτο λουκούλλειον καὶ ποικίλον. Ὅλα τὰ ραφιναρίσματα τῆς γαλλικῆς καὶ τῆς ἀνατολικῆς κουζίνας, καὶ ἐτελείωσε μὲ χορὸν ἀπὸ τοὺς ζωηροτέρους. Εἶναι ὅμως ἀλήθεια ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας!

* * *

Εἶναι περίεργον τὸ θέαμα τῆς αἰθούσης, ὅταν ἐμφανίζεται εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ βράδυ κανένας ξένος θίασος ἢ καλλιτέχνης. Ἕνα ἀπὸ τὰ «εἴδωλα», ὁ Φλέτα, ἔγινεν ἀφορμὴ προχθές, οἱ θαυμασταί του, ἀγνοήσαντες κάθε ....κρίσιν, νὰ καταλάβουν ἐξ ἐφόδου τὰ «Ὀλύμπια». Καὶ εἰς τὰ θεωρεῖα, μαζὶ μὲ τὴν ἐπισημότητα, τὴν διπλωματίαν, τὴν «Ὠτ-Φινὰνς», τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἡ κομψότης εἶχεν ἀντιπροσωπευτικωτάτους ἀντιπροσώπους. Τὸ θέαμα ὅμως ἦτο ὅλως διάφορον εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τὸ ἀμφιθέατρον, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀπόψεως ἐνδυμάτων εἶχαν ὅλην τὴν ποικιλίαν «ρωσσικῆς σαλάτας». Ἐξώμες τουαλέττες, σμόκιν, φράκα, διηγκωνίζοντο μὲ σακκάκια καὶ ὑποκάμισα ὅλων τῶν χρωμάτων, ἀκόμη καὶ σακκάκια σπόρ. Θὰ ἦτο πολύ, φαίνεται, νὰ ζητήσῃ κανεὶς ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ νυκτὶ δύο θυσίας: τὴν μίαν διὰ τὸ εἰσιτήριον, τὴν ἄλλην διὰ τὸ ντύσιμο. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ περισσότεροι ἔκαμαν ἀμφοτέρας. Ἴσως δι' αὐτὸ ὁ ἐνθουσιασμὸς δὲν εἶχεν ὅμως τόσους βαθμοὺς τόσης θερμοκρασίας ὅσοι ἀνεμένοντο.

Ὁ μπλαζέ

Τὸ σημερινὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν πολέμοις

Σήμερον ὥραν 11ην π.μ. θὰ τελεσθῇ κατὰ τὰ καθιερωμένα ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ χοροστατήσῃ ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος. Θὰ παραστῶσιν εἰς αὐτό: τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὰ προεδρεῖα τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας, οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ξένων δογμάτων, οἱ πρώην πρωθυπουργοί, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὁ πρόεδρος, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ ἀρχιστράτηγοι, οἱ ὑποστράτηγοι καὶ ὑποναύαρχοι, πᾶσαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ δικαστικαὶ ἀρχαί, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας, οἱ πρυτάνεις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου μετὰ τῶν συγκλητικῶν καὶ καθηγητῶν, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς, οἱ γενικοὶ διευθυνταὶ τῶν ὑπουργείων, ὁ νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, ὁ διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου, καὶ τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἐπιμελητηρίων, συλλόγων καὶ σωματείων μετὰ τῶν μελῶν, λαβάρων καὶ σημαιῶν αὐτῶν.

Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων παρακαλεῖ ἰδιαιτέρως ὅπως παραστῶσι τὰ προεδρεῖα καὶ τὰ μέλη τῶν συνδέσμων τῶν ἐν τιμητικῇ ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικῶν, τῶν ἀναπήρων ὁπλιτῶν καὶ πασῶν τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐν γένει θυμάτων πολέμου.

Τὸ μνημόσυνον τῆς Ἑνώσεως παλαιῶν πολεμιστῶν

Ἡ «Ἕνωσις Παλαιῶν Πολεμιστῶν Πειραιῶς» τελεῖ σήμερον ὥραν 11 π.μ. ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγ. Τριάδος, τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐνδόξως ἐν πολέμοις πεσόντων ἡρώων ἀδελφῶν της. Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν θὰ ἐπακολουθήσῃ τακτικὴ παρέλασις τῶν δυνάμεως τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν διὰ τῆς λεωφόρου Σωκράτους πρὸς τὸ Ἡρῷον (πλατεία Τερψιθέας) ὅπου θὰ κατατεθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως στέφανος δάφνης.

Βιβλιογραφία Φέξη

Ἐξεδόθησαν: Φραγκίστα: Περιορισμὸς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως: Ράμου: Περὶ συντηρητικῆς ἀποδείξεως. Χάτσεκ: Δημόσιον Δίκαιον, Συγγράμματα Καλλιγᾶ, Μομφερράτου, Πανδεκτῶν. Δίδονται καὶ μὲ δόσεις ἄνευ ἐγγυητοῦ.

Ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις

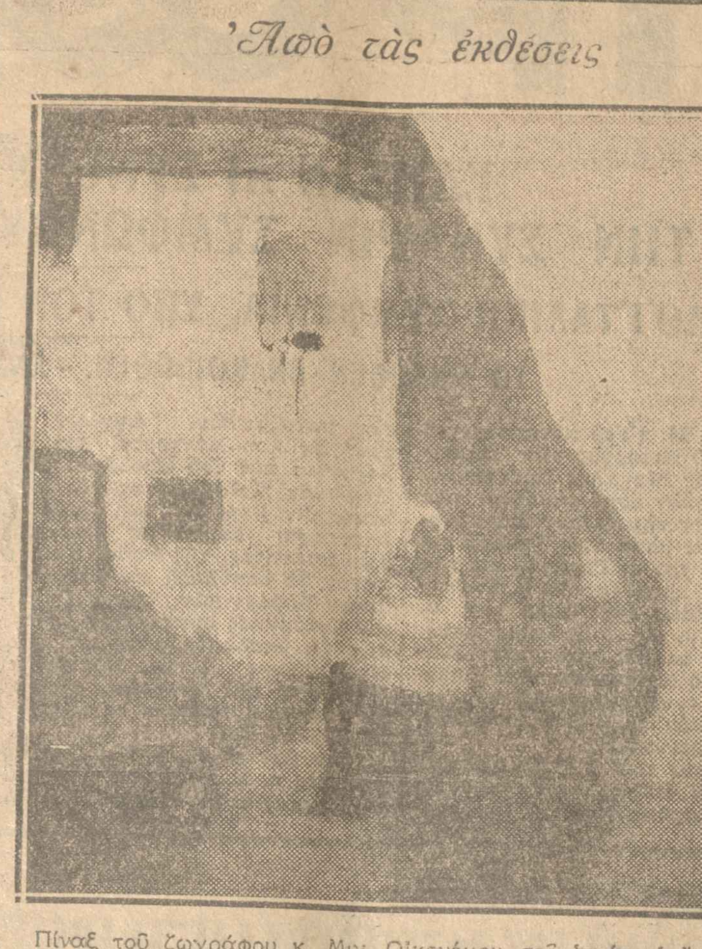

Πίναξ τοῦ ζωγράφου κ. Μιχ. Οἰκονόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκθεσις ἀνοίγει σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Λέσχης Αὐτοκινήτου καὶ Περιηγήσεων (ΕΛΠΑ)

Τὰ Σοβιὲτ κατὰ τῆς θρησκείας

Οἱ Μπολσεβῖκοι συνεχίζοντες τὴν προπαγάνδαν των κατὰ τῆς θρησκείας, ἤρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦν καὶ τὰ χαρτιὰ τῆς τράπουλας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ των. Οὕτω ἔθεσαν εἰς κυκλοφορίαν νέα παιγνιόχαρτα μὲ παραστάσεις σατυριζούσας τὰς νέας θρησκείας:

Οἱ κοῦπες εἶνε ἀφιερωμέναι εἰς τὸν καθολικισμόν, τὰ καρὰ εἰς τοὺς Ἑβραίους, τὰ σπαθιὰ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους καὶ οἱ πίκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀν. Ρωσσίας. Ὁ ρήγας καρὸ λ. χ. εἶνε ἕνας ραββῖνος ποὺ διαβάζει τὴν Π. Διαθήκην καὶ ταυτοχρόνως τείνει τὴν χεῖρα ὄπισθεν τῆς ράχεώς του, διὰ νὰ δωροδοκηθῇ. Ὁ ρήγας σπαθὶ παριστάνει ἕνα παπᾶν καλοφαγωμένον, ποὺ κρατεῖ τὸν σταυρὸν καὶ ἔχει ὄπισθέν του ἕνα τραπέζι μὲ μπουκάλια βότκας κλπ. Ἐξ ἄλλου εἰς τοὺς ἄσσους ὑβρίζεται καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, διὰ παραστάσεων, αἵτινες εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀναγραφοῦν. Τὰ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμενα παιγνιόχαρτα ἀπηγορεύθησαν, διὰ νὰ ὑποχρεωθοῦν ὅλοι νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ νέα.

Ὁ πρῶτος διαγωνισμὸς Ἑλληνίδων δακτυλογράφων

Τὴν 8 Μαρτίου θὰ γίνῃ ὁ πρῶτος ἐν Ἑλλάδι διαγωνισμὸς ταχύτητος μεταξὺ δακτυλογράφων, πρωτοβουλίᾳ τῆς «Ἑνώσεως Μηχανικῶν Γραφομηχανῶν».

Θὰ λάβουν μέρος αἱ δακτυλογράφοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, αἱ ὁποῖαι θὰ διαγωνισθοῦν ἐνώπιον ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς μὲ οἱανδήποτε ἑκάστη θέλει μηχανήν.

Εἰς τὰς διακριθησομένας θ' ἀπονεμηθοῦν βραβεῖα. Πρῶτον βραβεῖον: μία γραφομηχανὴ Πορτατὶφ μετὰ κυπέλλου ἀναμνηστικοῦ καὶ κυανολεύκου ταινίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας θ' ἀναγράφεται «Ἕνωσις Μηχανικῶν Γραφομηχανῶν» α' βραβεῖον ρεκὸρ ταχύτητος δακτυλογράφου». Δεύτερον: ἓν ὡρολόγιον χειρὸς χρυσοῦν. Τρίτον: ἕνα σερβίτσιο τεΐου καὶ τέταρτον: μία τουαλέττα.

Εἰς τὴν ἑορτὴν θὰ παραστοῦν ἐπιτροπαὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν».

Ἡ ἑορτὴ θὰ διεξαχθῇ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ «Ντελὶς», θὰ ἐπακολουθήσῃ δὲ χορός. Ἡ εἴσοδος δι' εἰσιτηρίων, τὰ ὁποῖα διαθέτει ὁ σύλλογος τῶν μηχανικῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ Προέδρου κ. Θηβαίου καὶ τοῦ γεν. γραμματέως κ. Κουράση.

Ἡ κ. Κοτοπούλη καὶ τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον

Ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη, εἰς ἀπάντησιν τηλεγραφικῆς προτάσεως συμμετοχῆς της εἰς τὸ Ἐθν. Θέατρον μὲ μισθὸν 20.000 δρχ. καὶ 10 % ποσοστὰ διὰ τὰς παραστάσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐλάμβανε μέρος, ἀπήντησε διὰ τοῦ ἑξῆς τηλεγραφήματος: «Λυποῦμαι διότι ἐπιστεύσατε ὅτι ἡ συμμετοχή μου εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον εἶνε ζήτημα μισθοδοσίας. Ἀρνοῦμαι».

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἡ κ. Κοτοπούλη, φρονοῦσα ὅτι ἔπρεπε νὰ τῆς εἶχε ζητηθῆ ἡ γνώμη κατὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, δὲν θὰ δεχθῇ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐθνικὴν σκηνήν.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ - Ἑσπεριναὶ)

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ἀπογ. 6 μ.μ. «Ἡ ἐκδίκησις» μὲ τὴν κ. Ἀμηρᾶ. Ἑσπερ. «Ὅ,τι βρέξει ἂς κατεβάσῃ» (ἐπιθεώρησις).

ΜΟΝΤΙΑΛ. (Ἐπιχειρήσεις Α. Μακέδου). «Ἡ Ἐπιθεώρησις».

ΟΛΥΜΠΙΑ. 11 π.μ. Ἡ Λαϊκὴ τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Αὔριον «Τόσκα» μὲ τὸν Φλέτα.

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Ἐλευθέρα Μουσικὴ Σκηνή). «Ἡ Γυναῖκα μου».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ λοχαγὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς». Νοβάρρο.

ΙΝΤΕΑΛ. «Σάλλυ».

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Στὴ χώρα τοῦ μειδιάματος» μὲ τὸν Τάουμπερ.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Τὸ μυστήριον τοῦ κιτρίνου δωματίου» Ντυφλό.

ΟΥΦΑ. «Μία νύχτα μιὰ εὐτυχία» μὲ τοὺς Ἐριμπὲλ καὶ Ζὰν Γκαμπέν.

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Πάλιν σὰν πρῶτα» β' ἑβδομάς.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Δυναμίτις» μὲ τὸν Κόνραδ Νάγκελ.

ΤΡΙΑΝΟΝ. (Ὁμιλῶν). «Τὸ φλεγόμενον Μέτωπον».

Συνοικιακά

Α.Ο.Δ.Ο. «Ἀδελφικὴ ἐκδίκησις».

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τὸ ὀρφανό».

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ρωμαντικὲς καρδιές».

ΑΡΗΣ. «Ραγισμένο βιολί».

ΒΕΡΝΤΕΝ. «Γαλάζιος Ἄγγελος».

ΕΛΛΑΣ. «Χώρα φαντασμάτων».

ΕΤΟΥΑΛ. «Λευκὸς Σεΐχης».

ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἡ τίγρις».

ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Κίνδυνος θάνατος».

Πειραιεύς

ΑΪΛΑΪΦ' «Στρατηγὸς Κράχ».

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Ἑταιρ. Ἑλλ. Καλλιτεχνῶν). «Τὸ Συντανάκι» - «Γυναῖκα καὶ νευρόσπαστο».

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἀλήτης βασιληᾶς».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Καρδιὲς σὲ βάλς».

ΕΚΠΛΗΞΙΣ .... ΓΟΗΤΕΙΑ .... ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ
ΡΙΟ ΡΙΤΑ
ΜΠΕΜΠΕ ΝΤΑΝΙΕΛΣ—ΤΖΩΝ ΜΠΟΛΣ
ΑΥΡΙΟΝ
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΔΕΟ

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακήν

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (259.3 μ.). 9 ½ μ. μ. Τραγούδια χωρὶς λόγια γιὰ πιάνο τῶν Μέντελσον, Ρουμπινστάϊν, Γκοντάρ, Ντεμπυσύ, Σοῦμπερτ, Λὶστ καὶ Νιέμαν. 10.20' μ. μ. Συναυλία μὲ ἔργα Ροσίνι, Φλοτόβ, Λύλινγκ, Χαϊνέκε, Βιετάν, Τομέ, Ράϊνχολδ, Μπέκερκα Σράϊνερ.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 9 ¼ μ.μ. «Ταγχόϋζερ — παρωδία», τρεῖς πράξεις τοῦ Νέστορυ, μὲ μουσικὴν Κὰρλ Μπίντερ. 11.25' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 8 μ. μ. Συναυλία. 10 ¼ μ. μ. Καντσονέττες. 10 ½ μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. Θὰ παίξῃ μέρη ἀπὸ τὸ «Πὲρ Γκύντ» τοῦ Γρήγκ. 11 ¼ μ. μ. Μέρη ἀπὸ ὄπερες. 11 ½ μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 11 ¾ μ. μ. Ἱσπανικὰ τραγούδια. 12 μεσον. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ' μ. Ὁ κ. Ράϊζενμπέργκερ θὰ τραγουδήσῃ τραγούδια τοῦ Γ. Ντίμα. 9.45' μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας μὲ ἔργα τοῦ Ντίμα: «Ἡ μητέρα τοῦ Στεφάνου», «Χόρα».

ΚΑΤΟΒΙΤΣΕ (408.7 μ.). 9 ½ μ. μ. Συναυλία πιάνου. 10 ½ μ. μ. Λαϊκὴ συναυλία. 11 ¼ μ. μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.). 9 μ.μ. Ἐθνικαὶ μελῳδίαι ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν Ραντιβόγιεβιτς. 9.40' μ. μ. Συναυλία τῆς κ. Βολεβὰκ (τραγοῦδι) καὶ τοῦ κ. Πέτσλ (φλάουτο).

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 9.40' μ. μ. Μεγάλη συναυλία συμμετοχῇ Λέας Τουμπαρέλλο (τραγοῦδι). 1. Κορέλλι: Σαραμπάντ, 2. Μπετόβεν: Κοντσέρτο ἀρ. 4 γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα, 3. Μυλέ: Τρία Ἰταλικὰ τραγούδια, 4. Πιτσέτι: Βενετσάνικο Ρουτὸ γιὰ ὀρχήστρα, 5. Γκλαζούνωφ: Μπακαναλ γιὰ ὀρχήστρα, 6. Μπελλίνι: Ἄρια ἀπὸ τοὺς «Πουριτανούς», 7. Μπιζὲ Ἄρια ἀπὸ τοὺς «Ἁλιεῖς μαργαριτῶν», 8. Βάγνερ: Μέρος ἀπὸ τὴν γ' πράξιν τοῦ «Σίγκφρηδ», 9. Ρίμσκυ - Κορσάκωφ: Γαμήλιον ἐμβατήριον.

ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 8 ½ μ. μ. «Ἡ ὡραία Ἑλένη» ὀπερέττα τοῦ Ὄφφενμπαχ.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8 ½ μ. μ. Ποικίλη συναυλία μὲ ἔργα Φράγκα Μασκερόνι, Τζιορντάνο, Λοῦμπλε, Καταλάν, Παπάντι, Βαλδτόϋφελ. 9.55' μ.μ. Μεταβίβασις ὄπερας.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 8.40' μ. μ. Συναυλία πιάνου. Σοῦμπερτ: Φαντασία ἔργ. 103, Ρουτὸ ἔργ. 107, Τρεῖς Πολονέζες ἔργ. 75. 9 ¼ μ.μ. «Ταγχόϋζερ - παρωδία» μουσικὴ Μπίντερ. 11.25' μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Γκάνγκλμπέργκερ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 8 ½ μ.μ. «Ἀλῆ Μπαμπᾶ», ὀπερέττα εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ Χούσκα.

ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (569 μ.). 9 μ. μ. Συναυλία.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 10.50' μ.μ. Συναυλία: 11 ¼ μ. μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. 12 μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

Ὁ πρῶτος ἔρως τοῦ Σαρλῶ

Ὁ Σαρλῶ, εὑρισκόμενος εἰς τὸ Λονδῖνον ὡμίλησε εἰς κύκλον στενῶν φίλων περὶ τοῦ πρώτου του ἔρωτος:

— Τὸν Λονδῖνον, εἶπε, μοῦ ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην τὸν πρῶτον μου ἔρωτα. Ἤμουν τότε 18 ἐτῶν. Ἐκείνη 15. Ὠνομάζετο Χέττυ Κέλλυ. Θυμοῦμαι, ὅτι τὴν ἀγαποῦσα πολύ. Τῆς εἶπα νὰ παντρευτοῦμε. Ἐκείνη ἠρνήθη. Τότε τῆς προεῖπα ὅτι θὰ ἐγινόμουν διάσημος.

»Ἀνεχώρησα διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὰ χρόνια περνοῦσαν. Ὅταν ἐπανῆλθα διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ Λονδῖνον πρὸ δέκα ἐτῶν, συνήντησα τὸν ἀδελφὸν τῆς κόρης ποὺ εἶχα ἀγαπήσει. Ἐδίσταζα νὰ τὸν ἐρωτήσω περὶ τῆς οἰκογενείας του. Ἔπειτα, τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ ἐπρόκειτο νὰ πάρω τὸ τραῖνο, τοῦ εἶπα ἀπότομα:

— Τί γίνεται ἡ Χέττυ;

— Δὲν τὰ μάθατε λοιπόν;

— Ὄχι.

— Πέθανε».

Ὁ Σαρλῶ ἔμεινε γιὰ λίγες στιγμὲς μελαγχολικός. Ἔπειτα ὡμίλησε περὶ ἄλλων πραγμάτων.

Τὸ χθεσινὸν μνημόσυνον τοῦ Δήμου

Χθὲς τὴν 10 π.μ. ἐτελέσθη εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον τὸ καθιερωμένο ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν κεκοιμημένων δημοτῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, χοροστατοῦντος τοῦ Ἐπισκόπου Καστορίας κ. Ἰωακείμ. Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν: ὁ Δήμαρχος κ. Μερκούρης, τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, οἱ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου καὶ πλῆθος κόσμου. Μετὰ τὴν ἐν τῷ ναῷ λειτουργίαν ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐντὸς τοῦ νεκροταφείου ἐπὶ προχείρου κενοταφείου ἐφ' οὗ ὁ κ. Δήμαρχος κατέθεσε στέφανον ἐκ φυσικῶν ἀνθέων.

Ἐκθέσεις

Τὸ βερνισὰζ τῆς προαναγγελθείσης ἐκθέσεως τοῦ συμπαθοῦς ζωγράφου Α. Χρηστοφῆ θὰ γίνῃ σήμερον Κυριακὴν 1ην Μαρτίου καὶ ὥραν 11 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ».

—Σήμερον 11 π.μ. γίνονται τὰ ἐγκαίνια τῆς ζωγραφικῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκλεκτῆς καλλιτέχνιδος κ. Ε. Ν. Ἀσπρογέρακα εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου (λεωφ. Ἀμαλίας 10, ἄνω πάτωμα). Παρουσιάζει 65 πίνακας, προϊὸν τῆς τελευταίας της ἐργασίας μὲ θέματα ἄνθη, νατύρ, μόρτ, τοπεῖα, θαλασσογραφίας, τύπους.

Ψυχικαὶ Ἔρευναι

Ἐξεδόθη τὸ 2ον τεῦχος μὲ τὰ ἑξῆς περιεχόμενα: Ἐνδείξεις τῆς ἐπιστήμης περὶ ἀθανασίας. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ δυναμικοῦ ἐκτοπλάσματος ἐν Παρισίοις. Ἡ βραχμανικὴ μύησις. Ψυχικὰ φαινόμενα κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου.

Παρασημοφορίαι

Ὁ πρέσβυς τῆς Αὐστρίας ἐπισκεφθεὶς χθὲς τὸν ὑφυπουργὸν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδάτον ἀπένειμεν εἰς αὐτὸν τὰ διάσημα τοῦ Αὐστριακοῦ Μεγαλοσταύρου.

—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπένειμεν μὲν εἰς τὸν Γάλλον λόγιον κ. Πιὲρ Μποντρὺ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος διὰ τὰς ἐργασίας του, συναφεῖς μὲ τὴν σύγχρονόν μας φιλολογίαν.

Ἀθλητισμός

— Ἀθλητικὴ συνάντησις Ἑλλάδος—Αἰγύπτου

Ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου Ἀθλητικῶν Σωματείων, ἀπησχολήθη κατὰ τὴν τελευταίαν της συνεδρίαν καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς τελέσεως ἐνταῦθα μιᾶς ἀθλητικῆς συναντήσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου, ἡ ὁποία θὰ θεωρηθῇ ὡς ρεβὰνς τῆς γενομένης πέρυσι εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρώτης Ἑλληνοαιγυπτιακῆς συναντήσεως. Ὡς γνωστόν, ἡ πρώτη ἐπίσημος ἀθλητικὴ ἐπαφὴ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου, ἔγινεν πέρυσιν καὶ ἔληξε μὲ τὴν νίκην τῆς ὁμάδος μας ἐπιβληθείσης μὲ εὐκολίαν εἰς τὰ ἀγωνίσματα τῶν βολῶν, ἁλμάτων καὶ δρόμων μετ' ἐμποδίων, ἐνῷ ἀντιθέτως ὑστέρησεν εἰς τοὺς ἁπλοῦς δρόμους καὶ τὰς σκυταλοδρομίας. Ἐτέθη μάλιστα καὶ διετὲς ἐπαμειβόμενον κύπελλον, τὸ ὁποῖον θὰ περιέρχεται ὑπὸ τὴν ὁριστικὴν κατοχὴν τῆς ὁμάδος ἐκείνης, ἡ ὁποία θὰ ἐξήρχετο νικήτρια ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη. Πέρυσι τὸ ἐκέρδισε ἡ Ἑλλάς, ἐὰν δὲ καὶ ἐφέτος νικήσῃ πάλιν, θὰ παραμείνῃ πλέον εἰς ἡμᾶς. Ἡ δευτέρα αὐτὴ ἑλληνοαιγυπτιακὴ συνάντησις περιλαμβάνουσα τὰ ἀγωνίσματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐτελέσθησαν καὶ εἰς τὴν πρώτην, θὰ διεξαχθῇ τὴν 17ην καὶ 19ην προσεχοῦς Ἀπριλίου εἰς τὸ Στάδιον. Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ αἰγυπτιακὴ ὁμὰς θὰ περιλαμβάνῃ εἰς τὴν σύνθεσίν της ὅλους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ διαμένοντας ἀθλητὰς ἀνεξαρτήτως ἐθνικότητος, ὅπως συνέβη καὶ πέρυσιν. Κρατεῖ σκέψις παρὰ τῷ Συνδέσμῳ Σ.Ε.Γ.Α.Σ., ὅπως μαζὶ μὲ τοὺς Αἰγυπτίους προσκληθῶσι καὶ οἱ Αὐστριακοὶ ἢ Ἱσπανοὶ ἀθληταὶ γεγονός, τὸ ὁποῖον θὰ προσθέσῃ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον εἰς τοὺς ἀγῶνας. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, οἱ Αὐστριακοί, ἢ Ἱσπανοὶ θὰ μετάσχουν ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, αἱ νίκαι των δηλαδὴ δὲν θὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν βαθμολογίαν.

— Τὸ πρωτάθλημα Μπάσκετ—Μπώλλ

Σήμερον συνεχίζονται αἱ συναντήσεις τοῦ πρωταθλήματος μπάσκετ μπώλλ μὲ τὸ ἑξῆς πρόγραμμα:

Ἐθνικὸς — Χ.Α.Ν., Πανιώνιος — Ἑλληνορωσσικός, Πανελλήνιος — Ἕνωσις, Νῆερ Ἦστ — Ἀπόλλων, καὶ Φάληρον — Παναθηναϊκός. Σημαντικωτέρα συνάντησις φέρεται ἡ πρώτη.

— Τὰ σημερινὰ μὰτς

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ γίνουν αἱ ἑξῆς ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἐθνικῆς κατηγορίας.

Γήπεδον Παναθηναϊκοῦ: Ἡρακλῆς—Παναθηναϊκός.

Γήπεδον Φαλήρου: Ὀλυμπιακὸς —Ἕνωσις.

Θεσσαλονίκη: Ἐθνικὸς — Ἄρης.

Θὰ γίνῃ ἐπίσης καὶ ἕνας φιλικὸς ἀγὼν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἀπόλλωνος, μεταξὺ τῆς ὁμωνύμου ὁμάδος καὶ τοῦ Πειραϊκοῦ. Ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω συναντήσεις μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον θὰ παρουσιάσῃ ἡ πρώτη.

Συναυλίαι

Σήμερον 11 π.μ. εἰς τὰ «Ὀλύμπια» εἰς τὴν Λαϊκὴν Συναυλίαν τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, ἡ Ὀρχήστρα ὑπὸ τὸν κ. Μητρόπουλον θὰ ἐκτελέσῃ τὴν 4ην Συμφωνίαν τοῦ Μπετόβεν, δύο νέα ἔργα Ἑλλήνων Συνθετῶν, ἤτοι: δύο «Εἰδύλλια Θεοκρίτου» τοῦ κ. Γ. Σκλάβου καὶ τὸ «Ἐπιτύμβιον» τοῦ κ. Α. Εὐαγγελάτου ὡς καὶ «τὸ ταξεῖδι τοῦ Σίγκφρηδ στὸν Ρῆνο» τοῦ Βάγνερ. Ἐπίσης ἡ διακεκριμένη πιανίστα κυρία Αἰκ. Σκόκου θὰ παίξῃ τὸ 1ον Κοντσέρτο τοῦ Μπετόβεν.

Διαλέξεις

Αὔριον 7.15' μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἡ «Ἕνωσις ἐφέδρων Ἠπειρωτῶν» δίδει τὴν τετάρτην διάλεξίν της. Ὁμιλητὴς ὁ δημοσιογράφος κ. Κ. Φαλτάϊτς καὶ θέμα: «Ἡ κάθοδος τῶν Δωριέων καὶ οἱ Σαρακατσάνοι».

— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐν Ζυρίχῃ ἑορτασμοῦ τῆς 75ης ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Πολυτεχνείου, ὁ ἐκεῖ ἀντιπροσωπεύσας τὸ Ἐθνικὸν Πολυτεχνεῖον κ. Φρίξος Θεοδωρίδης θὰ ὁμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Τρίτην, ὥρ. 7 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» μὲ θέμα: «Τὸ Πολυτεχνεῖον Ζυρίχης» μετὰ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

— Τὴν προσεχῆ Τετάρτην, 7 μ. μ. δίδεται εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἡ ἕκτη διάλεξις τῆς «Ἑνώσεως Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν» μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Α. Μ. Στρατηγόπουλον καὶ θέμα «Ὁ Σέλλεϋ καὶ ἡ Ἑλλάς». Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Κολλάρου, Βασιλείου καὶ Δημητράκου.

Πανελλήνιος Μουσικὸς Σύλλογος

Γενομένων προχθὲς ἀρχαιρεσιῶν, ἐξελέγησαν, διὰ τὴν περίοδον 1931 — 1932, ὡς διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Μουσικοῦ Συλλόγου, Πρόεδρος Ν. Τατσόπουλος, ἀντιπρόεδρος Θ. Ὀρεινός, γεν. γραμ. Ν. Δεληγιάννης, γεν. ἔφορος Ι. Ἀβατάγγελος, ταμίας Γ. Εὐαγγελίδης, σύμβουλοι Σ. Γεωργαντᾶς, Ρ. Μανιόνης, Μ. Σερεμίδης.

Παράστασις ἀνδρεικέλων

Σήμερον Κυριακὴν εἰς τὰς 11 π.μ. ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας κυρία Ἐρζόνσκη, παρακληθεῖσα ὑπὸ τῆς Λέσχης Καλλιτεχνῶν, δίδει ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῆς παράστασιν ἀνδρεικέλων. Ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτραπῇ μόνον εἰς τὰ μέλη τῆς Λέσχης καὶ τοὺς προσκεκλημένους.

Ἡ παράστασις δίδεται διὰ τὰ παιδιὰ τῶν μελῶν καὶ τῶν προσκεκλημένων.

ΡΕΣΙΤΑΛ
ΣΠ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΥ
(Πιάνο)
Τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 6.30' μ. εἰς τὸ ΘΕΑΤΡΟΝ «ΟΛΥΜΠΙΑ». Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» καὶ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Διονύσιος Κ. Μαζαράκης, Μαλεβίτη ἐμνηστεύθησαν.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους Γεώργιος Σινάνης διὰ προμήθ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς καταστ τοῦ γυναικείων πίλων.

—Ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἔκθ Λειψίας ὁ Κος Φ. ΔΙΟΝΑΤΟ Καταστήματος Φ. ΔΙΟΝΑΤΟ Λ. ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ, 23 Φ νων.

Ἰατροί

—ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ - ΟΥΡΟΛΟ Θεραπεύονται παρὰ τοῦ ἰατροῦ ριλάου Ι. ΚΑΜΑΡΙΩΤΗ, ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ἐκπαιδευθ τὰ Ν)μεῖα Necker, St Louis Εἰδικὸν Ἠλεκτροθεραπευτ χεται ἀπὸ 9—1 π.μ. καὶ μ., ΓΕΡΑΝΙΟΥ 17α (Ὁμόνοια)

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὴν προσφιλῆ μας θεῖαν

ΣΤΑΜΑΤΙΝΑΝ ΑΡ. ΚΟΥΡΤ

θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον κὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐκ τοῦ ναοῦ Α' Νεκροταφείου.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συγ καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι ὁδεύσωσι τὴν ἐκφορὰν της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 19

Οἱ ἀδελφοί: Μαρία Π. Παπαδ λου, Νικόλαος Παπαδόπουλος, ἡλ. Παπαδόπουλος. Οἱ ἀνεψιοί: λα Β. Πιπερίδου, Παυλίνα Γ. ζη, Τίτα Γρ. Ξενοπούλου, Γρηγ Ξενόπουλος, Δημ. Γ. Κανελλ Χρηστίνα Δ. Κανελλοπούλου, Γ. Κανελλόπουλος. (Ἡ παροῦσα ωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τὸν σεβαστόν μας πατέρα καὶ πον

ΤΡΥΦΩΝΑ ΣΥΡΙΩΤΗΝ

θανόντα ἐκηδεύσαμεν ἐν Αἰγίνῃ τῇ Φεβρουαρίου.

Τὰ τέκνα: Δημοσθένης, Ἀρ Ἀρετή. Οἱ ἔγγονοι: Τάκης, Τ Τρύφων.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες σήμερον Κυριακὴν Μαρτίου καὶ ὥραν 10ην π.μ. 40ή ρον μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὑπὲρ ἀνα σεως τῆς ἀλησμονήτου ἀδελφῆς θείας μας

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΙΩ. ΓΡΗΓΟΡ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμ τὴν μνήμην αὐτῆς ὅπως προσέλ καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς Ὕψιστον δεήσεις των.

Αἱ ἀδελφαὶ — Οἱ ἀνεψ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
“ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ„
(ΤΕΥΧΟΣ 5ον)
Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ τρί του ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. μὲ πλουσιωτά την καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην.
Ἐντὸς τῆς νομολογίας τῶν Δικαστηρίων ΠΕΡΙΕΧΕΙ πλουσίαν τοιαύτην τῶν Γαλλικῶν ἐπὶ τοῦ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ, ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ, ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ καὶ ΝΑΥΤΙΚΟΥ Δικαίου μετὰ θεωρητικῆς ἀναπτύξεως ἐν ὑποσημειώσεσιν τῶν θιγομένων ζητημάτων. ΑΠΑΣΑΣ τὰς μέχρι τῆς ἐκδόσεως δημοσιευθείσας ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ (Εἰσαγγελ. κ. Κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ, Ἀντεισ)λέων κ. κ. Λ. ΓΙΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α. ΡΩΜΑΝΟΥ, Γ. Π. ΧΟΪΔΑ), τοῦ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (Νομικῶν Συμβ. κ.κ. Λ. ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΑΚΗ, Α. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ, Κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ), ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ τῶν κ. κ. Α. ΜΠΟΜΠΟΡΑ, Η. ΓΑΦΟΥ, Η. ΤΣΑΓΚΑΡΗ Δικηγόρων, τὴν Νομοθετικὴν Κίνησιν περὶ τῆς ΕΙΣΟΔΟΥ τῶν Νέων εἰς τὸν ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΚΛΑΔΟΝ τοῦ κ. PIERRE BOUCHARDON κλπ. ὕλην.

ΕΞΕΔΟΘΗ
Ο
41ος
ΤΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ
“ΓΡΑΜΜΑΤΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ-ΤΕΧΝΑΙ„
ΟΥΩΛΤΕΡ ΤΟΜΑΣ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Γ. ΣΕΡΟΥΙΟΥ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ “ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ„ Α.Ε. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
“ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ Α.Ε.„

ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ
ΤΕΛΕΙΟΝ
τὰ ἀνώτερα ὅλων

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 — ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200 — ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2 — ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15 — ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50 — ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 8.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ „ 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ „ 6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ „ 100-200

Τὸ χθεσινὸν Ψυχοσάββατον

Ἡ χθεσινὴ ἀρχιερατικὴ δέησις ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον ἐν μέσῳ πλήθους κόσμου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Τέχνη

ΣΤΗ ΒΡΥΣΙ

Πίναξ τοῦ ζωγράφου κ. Ἀλ. Χρηστοφῆ, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκθεσις ἀνοίγει σήμερον τὴν 11ην π.μ. εἰς τὸν «Παρνασσόν».

Τὸ νέον πολεμικὸν ἀεροπλάνον

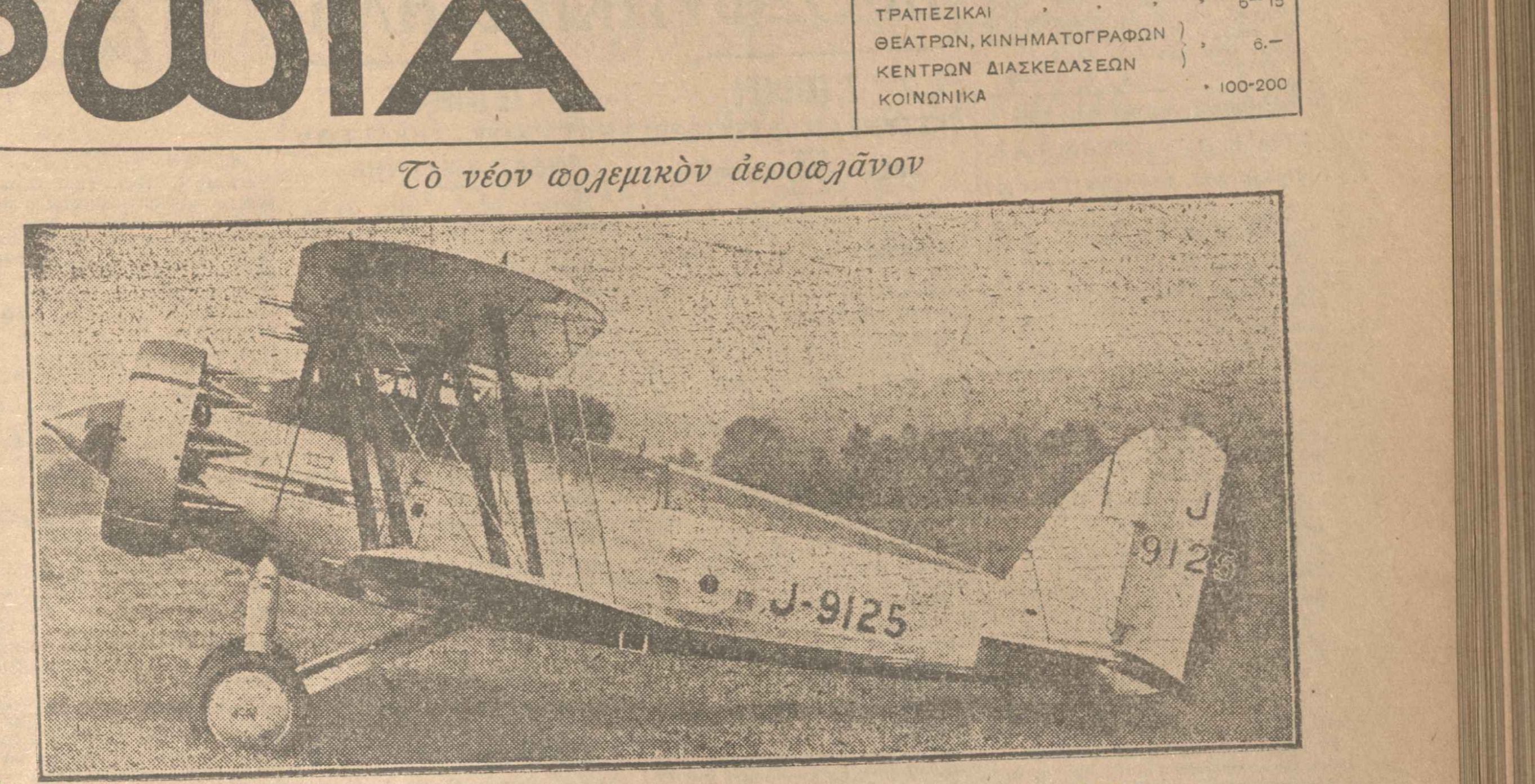

Τὸ νέον ἀγγλικὸν ἀεροπλάνον βομβαρδισμοῦ, τὸ ὁποῖον φέρει ἓξ (6) πολυβόλα καὶ 4 βόμβας τῶν 10 χιλιογράμμων. Ἔχει ταχύτητα 320 χιλιομέτρων καὶ δύναται, εἰς διάστημα 9 λεπτῶν, νὰ ἀνέλθῃ εἰς ὕψος 5.000 μέτρων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ἡ συνθηκολόγησις μὲ τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ ἡ ἀπόγνωσις τῶν ἄλλων Τούρκων

Ὁ Ἐλμὰζ μπέης εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κολοκοτρώνη.— Προσπαθεῖ νὰ σώσῃ τοὺς ἐπισήμους Τούρκους καὶ τὰ χαρέμια τῶν πασάδων. — Γίνεται συμφωνία μόνον διὰ τοὺς Ἀλβανούς. — Ἡ συνθηκολόγησις τῶν Ἀλβανῶν προκαλεῖ ἀναστάτωσιν εἰς τὴν Τριπολιτσᾶν. — Δραματικαὶ προσπάθειαι πρὸς σωτηρίαν.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν διαπραγματεύσεων μὲ τοὺς Τούρκους μετέβη εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κολοκοτρώνη ὁ Ἐλμὰζ μπέης μὲ τοὺς ἀξιωματικούς του. Εἶχαν γίνει αἱ προσυνεννοήσεις διὰ τοῦ Χριστάκη Σταΐκου καὶ τοῦ Δημητρίου Καρα..άνου καὶ ὑπελείπετο καὶ ἡ ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ στρατοπέδου τῶν Τρικόρφων καὶ τῶν Ἀλβανῶν συμφωνία.

Ὁ Ἐλμὰζ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κολοκοτρώνη, ὅπου παρευρίσκοντο ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ποὺ εἶχαν λάβει μέρος εἰς τὰς μετὰ τῶν Τούρκων συνεννοήσεις, ὡς ἄνθρωπος ἐρχόμενος εἰς ἀνθρώπους πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχε κάποιαν ἐμπιστοσύνην. Εἶχεν ἐπιβλητικὸν ἐξωτερικόν. Ἦτο ἀντιπροσωπευτικὸς ὡραῖος τύπος τῆς φυλῆς του καὶ ἔφερε μεγάλο σαρίκι διπλωμένον εἰς τὸ κεφάλι καὶ μεγαλοπρεπὲς ἀλβανικὸν κοστούμι λάμπον ἀπὸ τὰ κοσμήματα, εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Κολοκοτρώνην καὶ τὸν Ἀναγνωσταρᾶν, τοὺς ἐπιφανεστέρους ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους στρατιωτικοὺς ποὺ τὰ δασύτριχα στήθη των ἔμενον ἀκάλυπτα ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸν ὑποκάμισον, ποὺ τὸ ἔφεραν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου καὶ εἶχαν ὁρκισθῆ νὰ μὴ τὸ ἀλλάξουν παρὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς. Τὰ χέρια του ἦσαν γεμάτα ἀπὸ δακτυλίδια μὲ διαμάντια καὶ πετράδια καὶ τὰ ὅπλα ποὺ ἔφερεν εἰς τὴν ζώνην ἦσαν χρυσᾶ καὶ ἀσημένια καὶ ἡ πίπα του κατάφορτος ἀπὸ χρυσὸν καὶ πολυτίμους λίθους, ἦτο καὶ αὐτὸς ἕνας μικρὸς θησαυρός. Ὁ Ἐλμὰζ μπέης ἐκάθησε μὲ τὸ ὑπερήφανο ὕφος καὶ τὴν ἠρεμίαν ἀνθρώπου συνειθισμένου νὰ φέρεται ὡς ἀρχηγὸς καὶ νὰ μὴ φοβῆται προσωπικὰς προσβολάς. Ἐδήλωσεν ἀμέσως τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐδέχετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Τριπολιτσᾶν μὲ τοὺς Ἀλβανούς του. Ἀπήτησε τὴν ἀναχώρησή μὲ τοὺς ἄνδρας του, μὲ τὰ ὅπλα των καὶ μὲ τὰ πράγματά των καὶ νὰ τοὺς ἐξασφαλισθῇ ἡ διάβασις πρὸς τὴν Ἤπειρον διὰ τῶν μέχρι τοῦ Κορινθιακοῦ. Οἱ Ἕλληνες τὸ ἐδέχθησαν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δώσουν οἱ Ἀλβανοὶ τὸν λόγον των ὅτι δὲν θὰ πολεμήσουν πλέον ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Ἐλμὰζ τὸ ὑπεσχέθη ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἐνθαρρυνθεὶς ἀπὸ τὴν προθυμίαν τῶν Ἑλλήνων παρεκάλεσεν ἔπειτα νὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ παραλάβῃ μαζί του καὶ τὸν Κεχαγιᾶν, τὸν Καϊμακάμην, τὸν τοῦ Μπινᾶ Ἐμίνην τὸν Βιβᾶν ἐφένδην, τὸν καδδῆν τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ Χουρσὶτ πασᾶ, τοῦ Κιοσσὲ Μεχμὲτ πασᾶ καὶ τοῦ Σιλιχτὰρ Ἀγᾶ τοῦ Χουρσίτ. Ὁ Ἀλβανὸς Ἀρχηγὸς ἤθελε νὰ σώσῃ καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισήμους Τούρκους καὶ κυρίως τὰ χαρέμια διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εὐμένειαν τοῦ Χουρσὶτ καὶ τὴν συγγνώμην του διὰ τὴν χωριστὴν συνθήκην του μὲ τοὺς Ἕλληνας, διότι μολονότι αἱ συνεννοήσεις ὠφείλοντο εἰς ἐνεργείας τοῦ Ἀλῆ πασᾶ καὶ τῶν φίλων του Τουρκαλβανῶν καὶ τῶν συμμάχων τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Ἀκαρνανίας, ἐκεῖνος ἐσκέπτετο νὰ μεταβῇ πάλιν εἰς τὸ σουλτανικὸν στρατόπεδον. Καὶ εἰς ἀντάλλαγμα προσεφέρετο ὁ Ἐλμὰζ νὰ ἀπελευθερώσῃ τὸν υἱὸν τοῦ Πετρόμπεη καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ὁμήρους ποὺ ἐκρατοῦντο εἰς τὴν Τριπολιτσᾶν. Καὶ ταυτοχρόνως ἐζήτησε ν' ἀφήσουν νὰ φύγουν μαζί του καὶ οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ ἑλληνικὸν στρατόπεδον Ἀλβανοὶ αἰχμάλωτοι. Οἱ Ἕλληνες ἀρχηγοὶ ὅμως οὔτε ν' ἀπορρίψουν, οὔτε νὰ δεχθοῦν καμμίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς τελευταίας προτάσεις, ἀπήντησαν ὅτι θὰ συνεννοηθοῦν μεταξύ των.

Τὴν ἐπομένην 18ην Σεπτεμβρίου ὁ Ἐλμὰζ μπέης ἐπῆγε πάλιν εἰς τὸ ἑλληνικὸν στρατόπεδον. Εἰς τὴν σύσκεψιν ἐκείνην ποὺ ἔγινε πάλιν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Κολοκοτρώνη παρευρίσκετο καὶ ἡ Μπουμπουλίνα, ποὺ μόλις εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τοὺς Μήλους συνοδευομένη ἀπὸ ἐνόπλους Σπετσιώτας διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀναμενομένην πτῶσιν τῆς Τριπολιτσᾶς. Ὁ Ἀλβανὸς ἀρχηγὸς ἐπανέλαβεν ἐκ νέου τὴν παράκλησίν του νὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ παραλάβῃ καὶ τοὺς ἐπισήμους Τούρκους ποὺ εἶχεν ὀνομάσει τὴν προηγουμένην καὶ τὰ χαρέμια, καθὼς καὶ τοὺς Ἀλβανοὺς αἰχμαλώτους, ἀλλὰ τοῦ ἀπήντησαν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις των δὲν ἀφοροῦσαν, παρὰ μόνον τοὺς Ἀλβανούς, ὅτι ἐδέχθησαν νὰ συνθηκολογήσουν ἰδιαιτέρως μὲ αὐτούς, κατόπιν τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Ἑλλήνων ὁπλαρχηγῶν τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἑπομένως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συζητήσουν μαζί του περὶ ἄλλων, πλὴν τῶν Ἀλβανῶν. Ὁ Ἐλμὰζ ἐπέμενε.

— Προσέπεσαν στὸ ἔλεός μας, εἶπε, καὶ προσβάλλεται ἡ φιλοτιμία μας ἂν φύγουμε καὶ τοὺς ἀφήσουμε ἐδῶ.

— Ἀδιάφορον, τοῦ ἀπήντησαν. Μὲ τὸν Κεχαγιᾶ μπέη καὶ μὲ τὰ χαρέμια ἔχουμε χωριστὸ λογαριασμό.

Ὁ Ἀλβανὸς ἀρχηγὸς ἐπανέλαβε τὴν πρότασίν του μὲ προσφορὰν ἀποζημιώσεως. Τὰ χρήματα καὶ τὰ πολύτιμα πράγματα τῶν ἐπιφανῶν Τούρκων καὶ τῶν χαρεμιῶν ποὺ ἤθελε νὰ παραλάβῃ μαζί του, θὰ κατενέμοντο εἰς τρία μέρη. Τὸ ἕνα θὰ ἔπαιρναν οἱ Ἕλληνες, τὸ ἄλλο οἱ Ἀλβανοὶ καὶ τὸ τρίτον θὰ τὸ ἄφηναν εἰς τοὺς Τούρκους διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιπορίας των. Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ὁ Ἐλμὰζ θὰ ἐπληρώνετο ἂν κατώρθωνε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπελευθέρωσίν των, καὶ ἐπειδὴ εὑρέθη πρὸ ἀρνήσεως ἐπρότεινε τὴν διανομὴν τῶν κινητῶν περιουσιῶν των. Καὶ ἐπειδὴ ἐφοβήθη ὅτι θὰ ἐγίνετο σωματικὴ ἔρευνα ἐπὶ ἐκείνων ποὺ θὰ ἔφευγαν, μήπως εἶχαν ἀποκρύψῃ χρήματα ἢ πράγματα ἐπρόσθεσε.

— Πλὴν τὰ χαρέμια νὰ μὴ κυτταχθοῦν, γιατὶ εἶνε ντροπὴ νὰ ψαχθοῦν πασάδων γυναῖκες.

Οἱ Ἕλληνες ἀπέρριψαν ὅλας αὐτὰς τὰς προτάσεις καὶ συνεφωνήθη τελικῶς προφορικῶς, ἡ ἐλευθέρα ἀναχώρησις τῶν Ἀλβανῶν. Τὸ ἔγγραφον τῆς συμφωνίας αὐτῆς θὰ συνετάσσετο καὶ θὰ ὑπεγράφετο ἄλλην ἡμέραν. Ὅρος τῆς συνθήκης ὁ Ἐλμάζ, ἦτο ὄχι μόνον νὰ μὴν πολεμήσουν πλέον οἱ φεύγοντες Ἀλβανοὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὸν Ἀλῆ πασᾶν καὶ ἐὰν δὲν κατώρθωναν νὰ εἰσδύσουν εἰς τὸ φρούριον τῶν Ἰωαννίνων, νὰ συμπράξουν μὲ τοὺς συμπατριώτας των ποὺ παρενοχλοῦσαν τὰ σουλτανικὰ στρατεύματα. Ὁ σκοπὸς τοῦ Κολοκοτρώνη ἦτο νὰ μὴν ἐνισχυθῇ ὁ Χουρσίτ, ὁ διαρκῶς ἀποστέλλων δυνάμεις κατὰ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ ὁ Ἐλμὰζ ὁ πρὸ ὀλίγου ἐπιμένων νὰ παραλάβῃ μαζί του τὸν Κεχαγιᾶν, τὰ χαρέμια καὶ τοὺς ἄλλους, κατόπιν συνεννοήσεως μαζί των, ἐδέχθη αὐτὸν τὸν ὅρον, ἀφοῦ θὰ τοῦ ἦτο εὔκολον ὅταν θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἤπειρον νὰ μὴ τὸν τηρήσῃ.

Τὴν ἐπομένην 19ην Σεπτεμβρίου, οἱ Ἀλβανοὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸν Κολοκοτρώνην πρὸς φύλαξιν μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς των, δεκατρία μεγάλα κιβώτια —φορτσέρια— μὲ δερμάτινα περικαλύμματα, ὅπου εἶχαν περικλείσει τὰ χρήματα καὶ τὰ πολύτιμα πράγματά των. Ἡ ἀξία τῶν περιεχομένων εἰς τὰ κιβώτια αὐτὰ ὑπελογίζετο μεταξὺ τριῶν καὶ τεσσάρων ἑκατομμυρίων γροσίων.

Ἡ συμφωνία αὐτὴ τῶν Ἀλβανῶν μὲ τοὺς Ἕλληνας ἐγνώσθη εἰς τὴν Τριπολιτσᾶν καὶ ἀνεστάτωσε τὸν κόσμον. Ἡ ἀναχώρησις τῶν Ἀλβανῶν, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐξασφαλισθῆ συνθήκη παραδόσεως τῆς Τριπολιτσᾶς μὲ ὅρους ἀσφαλείας ζωῆς τοὐλάχιστον, ἐσήμαινε ὅτι τὸ τέλος ὅλων ὅσοι θ' ἀπέμεναν εἰς τὴν πόλιν ἐπλησίαζε. Τότε οἱ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου Τοῦρκοι οἱ κληθέντες εἰς τὴν πόλιν, ἐζήτησαν ματαίως νὰ περιληφθοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν συνθήκην τῶν Ἀλβανῶν. Ματαίως. Οὔτε οἱ Ἕλληνες ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθοῦν τοιαύτην χωριστὴν κατ' ἐπαρχίας συνθηκολόγησιν, οὔτε οἱ Ἀλβανοὶ τὸ ἐπρότειναν. Ἄρχισαν τότε οἱ ἐπαρχιῶται Τοῦρκοι νὰ βγαίνουν πρὸ τῶν πυλῶν καὶ νὰ ζητοῦν τοὺς συμπατριώτας των Ἕλληνας μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συνεννοηθοῦν χωριστὰ μαζί των. Οἱ Φαναριῶται ἔβγαιναν ἀπὸ τὴν πύλην τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἐζητοῦσαν τοὺς Ὀλυμπίους, οἱ Μπαρδουνιῶται ἔβγαιναν πρὸς τὴν πύλην, πρὸ τῆς ὁποίας εὑρίσκοντο οἱ Μιστριῶτες μὲ τὸν Γιατράκον καὶ οἱ Καρυτινοὶ Τοῦρκοι πρὸς τοὺς συμπατριώτας των Ἕλληνας. Ἀλλὰ αἱ ὁμαδικαὶ αὐταὶ προσπάθειαι πρὸς σωτηρίαν ἀπετύγχαναν. Συνθηκολογήσεις χωρισταὶ δὲν ἦσαν δυναταὶ καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους εἶχαν τὴν τόλμην νὰ προχωρήσουν στηριζόμενοι εἰς τὴν προσωπικὴν γνωριμίαν μὲ Ἕλληνας ἀρχηγοὺς καὶ προκρίτους, ἔπεφταν εἰς τὰ χέρια μεμονωμένων στρατιωτῶν καὶ εὕρισκαν οἰκτρὸν τέλος. Πολλοὶ ἐφόρτωσαν τὰ ζῶα των μὲ σκεύη ἀπὸ εὐγενῆ μέταλλα καὶ πολύτιμα ἀντικείμενα διὰ νὰ ζητήσουν μὲ αὐτὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ζωήν των ἀλλὰ δὲν εἶχαν καλλιτέραν τύχην ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Τὸ αἴσθημα τῆς ἀνθρωπίνης συμπαθείας ἀπὸ πολλοῦ σπάνιον εἰς τὰς σχέσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων, εἶχε καταλυθῆ ἐντελῶς μὲ τὴν ἐπανάστασιν καὶ οἱ τύραννοι τῆς χθὲς καὶ ἤδη δυστυχισμένοι ἄνθρωποι ποὺ ἐζητοῦσαν τὸν οἶκτον τῶν πολιορκητῶν, δὲν εἶχαν δι' αὐτοὺς πλέον ἄλλην ἀξίαν, πλὴν τῆς λείας.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς ἀγωνίας.

ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΠΙΣΤΙΣ
Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Γενικῶν Ἀσφαλίσεων
ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗΣΑΝ
εἰς τὸ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΔΜΗΤΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ
Γωνία ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΑΠΕΛΛΟΥ
Ἐνοικιάζονται Γραφεῖα
Ἀνελκυστὴρ—Καλοριφὲρ

Μία ἐποποιΐα χωρὶς δόξαν

Ἡ τραγῳδία τῶν Δαρδανελλίων

Μία συναρπαστικὴ ἱστόρησις τῆς φοβερᾶς συγκρούσεως πλωτῶν κολοσσῶν καὶ φρουρίων.

Ὑπὸ τοῦ Γάλλου ναυάρχου κ. Ἐδμόνδου Ντελὰζ

49ον

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΘΕΡΙΖΕΙ

Μία ἄλλη ἐπίθεσις, ἐν τούτοις, καλύτερον διεξαχθεῖσα ὑπὸ τῶν Αὐστραλῶν, ἐπιτυγχάνει ἐναντίον τοῦ Καγιατζὶκ Ἀγαλά. Πρόκειται νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τοὺς Τούρκους δύο ἐξαίρετοι πηγαί. Οἱ τακτικοὶ τοῦ Κόννωτ, παρασυρόμενοι ὑπὸ ἑνὸς διεθνοῦς πρωταθλητοῦ τοῦ ποδοσφαίρου, διασχίζουν τετρακόσια μέτρα ἀκάλυπτοι, κατασφάζουν τοὺς Τούρκους ποὺ τὰς ὑπερασπίζουν. Εἰς τὸ δεξιόν των, οἱ Νεοζηλανδοὶ ἔχουν βγῆ ἀπὸ τὰς χαράδρας τοῦ Νταμακζελίκ. Ἔχουν κατ' οὐσίαν ἐκμηδενισθῆ.

Τὴν 27ην, μετὰ βομβαρδισμὸν τόσον ἔντονον ὅσον ἐπιτρέπει τὸ ἀσθενὲς ἀγγλικὸν πυροβολικόν, ἓν τάγμα Αὐστραλῶν προσβάλλει τὸν λόφον: ἀμέσως σαρώνεται ὑπὸ τῶν πολυβόλων. Τὴν ἑπομένην νύκτα, τεράστια κύματα ἐπιχειροῦν νὰ τοὺς κατακλύσουν. Οἱ Τακτικοὶ τοῦ Κόννωτ καὶ οἱ Νεοζηλανδοὶ κρατοῦν γερά: οἱ Τοῦρκοι χάνουν πέντε χιλιάδας ἄνδρας μονομιᾶς, καὶ περὶ τοὺς τεσσαράκοντα αἰχμαλώτους. Ἀλλὰ ἡ μικρὰ αὐστραλικὴ ἐπιτυχία δὲν ἰσοφαρίζει τὴν τελειωτικὴν ἀποτυχίαν τοῦ Στσιμιλάρ.

Ὁ Χάμιλτον τηλεγραφεῖ τὴν εἴδησιν εἰς τὸ Λονδῖνον. «Τὰ στρατεύματα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχουν τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ των, οὔτε νὰ παγιώσουν τὰς κυριευθείσας θέσεις. Αἱ ἀπώλειαι ἀνέρχονται εἰς ἓξ χιλιάδας ἄνδρας... Ἡ νέα αὐτὴ ἀποτυχία, προστιθεμένη εἰς τὸ σύνολον τῶν βαρειῶν ἀπωλειῶν ἀπὸ τῆς 6ης Αὐγούστου, καὶ ἡ αὔξησις τῶν ἀσθενειῶν, μὲ ὑποχρεώνουν νὰ τηρήσω μικρὰ στάσιν ἀμυντικήν».

Ἡ δυσεντερία ἐρημώνει τὰ συντάγματα. Ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἀσθενεῖς κάθε ἡμέραν παρίσταται ἀνάγκη νὰ διακομισθοῦν. Οἱ νεαροὶ στρατιῶται δὲν ἀντέχουν εἰς τὴν κόπωσιν, εἰς τὴν λειψυδρίαν, εἰς τὴν μονοτονίαν τῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν ἡ ἄφιξις τῶν πλοίων—καντινῶν— τὴν 30ὴν Αὐγούστου— ἐβελτίωσε πάρα πολὺ ἀργά.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποβίβασίν των, οἱ νεοσύλλεκτοι εἶχον ριφθῆ εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, ὑπὸ τοὺς βομβαρδισμοὺς καί, πρὸ παντός, τὴν ζέστην. Εἶχον τροφὴ μὲ γαλέταν, κρεμμύδια, γλυκίσματα, κονσέρβες, εἶχον ὑποστῆ τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἡμιαγρίων. Οἱ αἰγιαλοὶ ἦσαν ἐπισφαλέστεροι καὶ ἀπὸ τὰς πρώτας γραμμάς. Οἱ Τοῦρκοι, ἔξοχοι σκοπευταί, ἐσημάδευαν τοὺς ἀξιωματικούς, σὰν νὰ ἠσκοῦντο εἰς τὴν σκοποβολήν, ἕως τὴν ἀμμουδιὰν τῆς Σούβλας καὶ τὴν Ἀλμυρᾶν Λίμνην. Αἱ ἀντικαταστάσεις τῶν μαχομένων ὑπῆρξαν ἀραιόταται, κατὰ τάγματα, μεταφερόμενα πρὸς ἀνάπαυσιν εἰς τὸν Μοῦδρον· ἄδειαι δὲν ὑπῆρχον.

Μετὰ τὰς σκληρὰς ἀποτυχίας του, τοῦ τέλους Αὐγούστου, ὁ σὲρ Γιὰν ἀρχίζει ὁ ἴδιος τὰς προετοιμασίας διὰ τὴν χειμερινὴν ἐκστρατείαν. Νέαι κοπώσεις ὑπεβλήθησαν εἰς στρατεύματα κατειλημμένα ἤδη ὑπὸ ὑπερκοπώσεως ἐφοδιασμοῦ, λιθοδομὴ τῶν καταφυγίων, διοχετεύσεις τῶν χειμάρρων καὶ τῶν χαρακωμάτων.

Νέοι στρατηγοί, ἐκλεγέντες ὑπὸ τοῦ Κίτσενερ μεταξὺ τῶν ἐνεργητικωτέρων τοῦ γαλλικοῦ μετώπου, ὅπως ὁ ὑποστράτηγος Στάνλεϋ Μὼντ καὶ ὁ σὲρ Τζούλιαν Μπύνγκ, διοικητὴς σώματος ἱππικοῦ, ἀντικαθιστοῦν τὰς μετριότητας ποὺ ἐσπατάλησαν τὰ τόσον ἀκροσφαλῆ σχέδια τοῦ ἀρχιστρατήγου. Ἀλλὰ εἶνε πολὺ ἀργά.

Οἱ ἐν Λονδίνῳ ἀρνοῦνται κατ' ἀρχὰς νὰ τῷ παράσχουν τὰς ζητηθείσας ὑπ' αὐτοῦ ἐνισχύσεις. Ὁ Κίτσενερ δὲν θέλει νὰ διακυβεύσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιθέσεων τοῦ Λὸς καὶ τῆς Καμπανίας: ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ, οὐδεμία διάσπασις τοῦ ἐχθρικοῦ μετώπου ἐπιτυγχάνεται.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς βαλκανικῆς καταστάσεως, ἐκ τῆς ὁποίας ὁ Χάμιλτον καὶ ὁ Γκουρὼ εἶχον ἐλπίσει μίαν ἀνακούφισιν τῆς ἀθλίας καταστάσεως των, ἀπολήγει, ἀπεναντίας, εἰς σημαντικὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν Τούρκων.

Τὸ ρωσσικὸν μέτωπον ὑποχωρεῖ παντοῦ. Τὸν Αὔγουστον αἱ στρατιαὶ τοῦ Τσάρου ἀπωθοῦνται ἐκ Βαρσοβίας, ἐκ Κόβνο, ἐκ Μπρέστ Λιτόβσκ καὶ τὸν Σεπτέμβριον, ἀπὸ τὸ Γρόδνο καὶ τὴν Βίλναν. Ἡ πτῶσις τῆς Βαρσοβίας ἀνυψώνει τὸ ἠθικὸν τῶν Ὀθωμανῶν.

Ἡ διπλοπροσωπία τῆς Βουλγαρίας ἔναντι τῆς Ἀντὰντ ἐπιστέφει τὸ ἀπὸ τόσου μακροῦ χρόνου ἐπωαζόμενον ὑπὸ τοῦ Βαγκενχάϊμ σχέδιον. Ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ ἐξασφαλίζει εἰς ἑαυτήν, διὰ μέσου τῶν Βαλκανίων, τὴν μεγάλην συνδετικὴν ἀρτηρίαν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Γερμανίαν, μέσῳ Ἀδριανουπόλεως, Φιλιππουπόλεως καὶ Σόφιας, τῆς βορειοανατολικῆς Σερβίας, τῆς Νύσσης, τοῦ Βελιγραδίου, τοῦ Σαΰου, τῆς Βουδαπέστης καὶ τῆς Βιέννης.

Ἡ Γερμανία εἶχεν ἐννοήσει καλῶς ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τὰ Δαρδανέλλια χωρὶς τὴν βουλγαρικὴν συμμαχίαν.

Ὁ Φερδινάνδος τῆς Βουλγαρίας ἠννόει νὰ παράσχῃ τὴν ὑποστήριξίν του εἰς τὸν πλειοδότην. Ἔτεινε τὸ οὖς καὶ πρὸς τὰ δύο μέρη. Ἡ Ἀντὰντ τοῦ ἐπρότεινεν ἕνα τεμάχιον τῆς Σερβίας, τὸ Μοναστήριον, τὴν Δοϊράνην καὶ ἕνα τμῆμα τῆς ρουμανικῆς Δοβρουτσᾶς. Αὐτὸς προσεποιήθη ὅτι ἐδέχετο καὶ ἀφῆκε τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖόν του νὰ καταστρώσῃ σχέδιον κατακτήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μὲ τσρατὸν τριακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν.

Ἀλλὰ εἶχε λάβει τὴν ἀπόφασιν του. Ὅπως ὁ λαός του, ὁ Τσάρος ἐμίσει τὴν Σερβίαν καὶ τοὺς γείτονάς του, οἱ ὁποῖοι, τὸν Αὔγουστον τοῦ 1913, εἶχον ἀποστερήσει τοῦ καρποῦ τῶν νικῶν του ἐναντίον τῶν Τούρκων τῷ 1912.

Καί, πρὸ πάντων, ἐποφθαλμία τὴν Μακεδονίαν. Τοῦτο ἠννόησεν ἡ Γερμανία, ἡ ὁποία ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλῃ, διὰ τοῦ Βαγκενχάϊμ, εἰς τὴν νεοτουρκικὴν κυβέρνησιν τὰς ἀναγκαίας θυσίας διὰ τὸν προσεταιρισμὸν τῆς Βουλγαρίας.

Ἡ Τουρκία συγκατετέθη εἰς τὴν ἐκχώρησιν τριῶν χιλιάδων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, εἰς τὴν μεγάλην καμπὴν τοῦ Ἕβρου, τοῦ ἡμίσεος νομοῦ Ἀδριανουπόλεως, τέλος πεντήκοντα χιλιομέτρων ἐπὶ τῆς γραμμῆς Σόφιας - Δεδεαγάτς, κεφαλαιώδους διὰ τὴν Βουλγαρίαν, ἀφοῦ τὴν ἐφρασσεν ἀπὸ τὴν Μεσόγειον.

Ἡ Μακεδονία λοιπὸν καθίστατο βουλγαρική. Τὴν 7ην Σεπτεμβρίου 1915, ὁ βαρῶνος φὸν Μώϋρατ, σύμβουλος τῆς γερμανικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ὑπέγραψε τὴν συμφωνίαν ἐν Σόφιᾳ. Τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου ὁ κ. Ραδοσλάβωφ ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ Βουλγαρία εἶχεν ὑπογράψει συνθήκην μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ ὅτι ἐτήρει ἔνοπλον οὐδετερότητα διὰ τὴν προστασίαν τῶν συνόρων της.

Ἡ βρεταννικὴ διπλωματία ἀφῆκε νὰ τὴν περιπαίξουν ἐν Σόφιᾳ ὅπως κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἠπιόδισε τὴν Σερβίαν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Βουλγαρίας, πρὶν ἡ ὑποστῇ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Μάκενσεν.

Ματαίως τὴν 28ην Σεπτεμβρίου, ὁ σὲρ Ἐδουάρδ Γκρέϋ κατέληξε δηλώσας εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι «ἡ Ἀγγλία ἦτο ἑτοίμη νὰ δώσῃ εἰς ὅλους τοὺς φίλους της ἐν Βαλκανίοις ὅσην βοήθειαν ἠδύνατο καὶ κατὰ τὸν μᾶλλον εὐάρεστον τρόπον, ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῶν συμμάχων της, ἀνεπιφυλάκτως...»

Τοῦτο ἀπετέλει διακοιτικήν, ἀλλ' ἐπίσημον ἀναγγελίαν τῆς ἐκστρατείας τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ Λόρδος Κίτσενερ ἐζήτησε παρὰ τοῦ σὲρ Γιὰν Χάμιλτον δύο ἐκ τῶν μεραρχιῶν του. Οἱ Γάλλοι προσέφεραν τὴν μεραρχίαν τοῦ στρατηγοῦ Μπαγιοῦ. Ὁ στρατηγὸς Σαρράϊγ ἔφθασεν εἰς Θεσσαλονίκην τὴν 12 Ὀκτωβρίου. Ἡ νεκρώσιμος κωδωνοκρουσία τῆς πολιορκίας τῆς Καλλιπόλεως ἐσήμαινεν.

ΑΥΡΙΟΝ: Πρὸς τὴν μοιραίαν λύσιν

Ἡ μουσικὴ ἑβδομάς

Ὁ Φλέτα

Ποτὲ ὡς τώρα τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» δὲν γνώρισε τόση κοσμικὴ δόξα ὅσο προχθὲς τὸ βράδυ. Τὸ πρῶτο ρεσιτὰλ τοῦ φημισμένου τενόρου Φλέτα στὰς Ἀθήνας πανηγυρίσθηκε σὰν ἕνα γεγονός. Ὅλα τὰ θεωρεῖα, ἡ πλατεῖα, τὸ ἀμφιθέατρον, ὁ ἐξώστης καὶ τὸ ὑπερῷον ἀσφυκτικῶς γεμάτα ἀπὸ τὸν γνωστότερον Ἑλληνικὸν κόσμον ποὺ ἀνυπομονοῦσε ν' ἀκούσῃ ζωντανὴ τὴ φωνὴ ποὺ γνώρισε ὡς τώρα μὲ τοὺς δίσκους τοῦ γραμμοφώνου μόνον. Ἡ κυρίες λαμπροστολισμένες ἐπεστράτευσαν ὅλες τὶς διακοσμητικές των χάριτες καὶ τὴ σαγήνη γιὰ νὰ τιμήσουν τὸν Φλέτα. Μήπως αὐτὸ δὲν ἀπαιτεῖ ἡ καθιερωμένη παράδοσις; Ἕνας τενόρος δὲν εἶνε πάντα ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀγαπημένος τῶν κυριῶν καὶ πάσης ἀριστοκρατίας; Καὶ ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἕνας μεγάλος τενόρος ἐπεσκέπτετο τὰς Ἀθήνας. Τοὐλάχιστον ἔτσι ἐνόμιζεν ὁ κόσμος ὅλος. Διότι μετὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ πρώτου κομματιοῦ τοῦ Φλέτα ὅλος ὁ κόσμος ἄλλαξε γνώμην. Ὁ Φλέτα δυστυχῶς δὲν ἦτο ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ὅλοι περίμεναν ν' ἀκούσουν μὲ τόση λαχτάρα. Δὲν ἦτο ὁ Φλέτα τῶν δίσκων τοῦ γραμμοφώνου. Δὲν ἦτο τὸ φωνητικὸν θαῦμα ποὺ μᾶς παρουσίαζε τόσα χρόνια τὸ μαγικὸ κουτί, ἡ πυξὶς αὐτὴ τῶν θαυμάτων μέσα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀόρατος ὁ Ἱσπανὸς τενόρος σκόρπιζε κύματα θερμῆς καὶ κραδαινομένης ἀπὸ μουσικὸν πάθος φωνῆς στὴν «Ἄρια τῶν «Πουριτανῶν» καὶ στὸ «Τεκουέρο» καὶ τὸ περίφημον «Αἲ-Αἲ».

Τί νὰ συνέβαινε ἆρά γε; διηρωτῶντο ὅλοι μὲ μιὰ ἐνδόμυχη ἀνησυχία, χωρὶς νὰ τολμοῦν νὰ ἐξωτερικεύσουν τὴν ἀπογοήτευσι ποὺ δοκίμασαν. Συνέβαινε ἁπλούστατα ὅ,τι φοβήθηκαν ἐκεῖνοι ποὺ γνωρίζουν τὰ μυστικὰ τῶν μουσικῶν παρασκηνίων τῆς Εὐρώπης. Γιὰ νὰ κατεβαίνῃ ὁ Φλέτα στὴν Ἑλλάδα, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἄρχισε νὰ εἶνε «καλὸς γιὰ τὴν Ἀνατολὴ» καὶ ὄχι πλέον περιζήτητος στὴ Δύσι καὶ στὸν Νέο Κόσμο. Ἡ διαπίστωσις τοῦ γεγονότος αὐτοῦ εἶνε πολὺ θλιβερὰ ὅταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ὁ Φλέτα εἶνε τριάντα τεσσάρων ἐτῶν μόλις, στὴν πλήρη δηλ. περίοδον τῆς ἀκμῆς του. Μήπως ὅμως κάθε τενόρος δὲν εἶνε ὁ πλέον εὔθραυστος μουσικὸς ὀργανισμός; Τί συνέβη τώρα μὲ τὸν Φλέτα, ἂν οἱ δίσκοι τῶν γραμμοφώνων ἢ ἡ ἄστατη φήμη μᾶς ἐγέλασαν μὲ τὰς ὑποσχέσεις των δὲν ξεύρω. Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι προχθὲς τὸ βράδυ δὲν ἀκούσαμε κανένα μεγάλο τενόρο.

Ἕνας μεγάλος τενόρος εἶνε ἕνας ἐξ ἐφόδου κατακτητής, ποὺ προκαλεῖ ὁμαδικὸν παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ καὶ στοὺς μουσικῶς μορφωμένους ἀκροατάς του ἀπὸ κοινοῦ μαζὶ μὲ τὰ πλήθη τοῦ κόσμου. Σ' ἕνα τέτοιο παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ παρευρέθην πρὸ ἐτῶν στὴ Δρέσδη, ὅταν τραγουδοῦσε γιὰ πρώτη φορὰ ἐκεῖ ὁ Tamagno τὸν «Προφήτη» τοῦ Μάγερμπερ, στὸ Παρίσι ὅταν ὁ «Ἐσκλὰ» τραγουδοῦσε τὸν «Γουλιέλμο Τέλλο», ὁ Ἀνσέλμη τὸν «Βερτέρ», ὁ Σμυρνὼφ τὸν «Ριγολέττο». Τὸν Καροῦζο δὲν ἠτύχησα ν' ἀκούσω ποτέ μου. Ἔχω ὅμως ἀκόμη ἔναυλες στὴν ἀκοή μου τὶς φωνὲς τῶν μεγάλων τενόρων ποὺ ἀνέφερα παραπάνω, μὲ τοὺς ὁποίους τίποτε δὲν ἔχει τὸ κοινὸν ὁ Φλέτα. Διότι περὶ φωνῆς κυρίως πρόκειται ὅταν μιλοῦμε γιὰ ἕνα φημισμένο τενόρο. Τὰ ἄλλα συμπληρωματικὰ χαρίσματα τῆς μουσικῆς ἐκφράσεως, τῆς diction, τῆς σκηνικῆς ἐμφανίσεως ὑποχωροῦν ἐμπρὸς στὰ χαρίσματα τῆς φωνῆς—τὸ κυρίαρχον γνώρισμα τοῦ τενόρου. Φωνητικῶς λοιπὸν ὁ Φλέτα εἶνε πολὺ κατώτερος τῆς φήμης του. Καὶ τὸ φυσικώτερον ποὺ ἔχει κανεὶς νὰ ὑποθέσῃ εἶνε ὅτι ἡ φωνή του κατεστράφη ἀπὸ ἀσθένειαν ἢ ὑπερκόπωσιν ἢ ἄλλην οἱανδήποτε ἀφορμήν. Ἡ τέχνη του παραμένει πάντοτε ἡ ἴδια στὰ φιλαρίσματα τῶν τόνων (filar il tuono κατὰ τὸν ἰταλικὸν ὅρον), τοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ κρατήσῃ ἐπ' ἄπειρον, ὄχι ὅμως μὲ ἀναλλοίωτον τὸ timbre στὰ πιανίσσιμα. Ἐπίσης ἡ δυναμικὴ ἔντασις τῆς φωνῆς στὶς ὑψηλὲς νότες (στὶς «ἀκοῦτες», κατὰ τὸ καλλιτεχνικὸν argot) ὑστερεῖ κατὰ πολὺ καὶ ἀπογοητεύει ἐκεῖνον ποὺ περιμένει μιὰ τελείαν ὁμοιογένειαν στὴν χροιὰν καὶ τὴν δυναμικότητα τῆς φωνῆς ἀπὸ ἕνα λυρικὸν τενόρον τῆς φήμης τοῦ Φλέτα.

Τὸ πρόγραμμα, σύντομον καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων καταρτισμένον, περιελάμβανε ὡς «κομμάτια ἀντοχῆς» τὴν γνωστὴν σὲ ὅλους ἄριαν τῆς γ' πράξεως τῆς «Τόσκας» καὶ τὴν μελαγχολικὴν ἄριαν τοῦ Elisir d'Amore (Una furtiva lacryma).

Ἀπὸ τὰ λοιπὰ τραγούδια ἐκεῖνο ποὺ ἐξῆρεν μουσικῶς ἦτο τὸ τραγοῦδι τοῦ Respighi «Nebbie» καὶ τὰ ἱσπανικὰ τοῦ de Falla (Τὸ πρόγραμμα ἀνέγραφε κατὰ λάθος Joaquin Nin).

Τὰ ἄλλα ἦσαν λαοφιλεῖς Ναπολιτάνικες καὶ Ἱσπανικὲς καντσονέττες τὶς ὁποῖες προσέθεσαν ἄλλες τόσες ἐκτὸς προγράμματος μετὰ τὰ ἀπαιτητικὰ χειροκροτήματα τοῦ κόσμου ποὺ δὲν ἐννοοῦσε ν' ἀποχωρήσῃ ἂν δὲν ἄκουε τὸ «Αἲ-αἲ» καὶ τὴν «Πριγδεσίτα».

Ὁ Φλέτα θὰ τραγουδήσῃ αὔριον καὶ τὴν Πέμπτην «Τόσκα» καὶ «Ριγολέττο» μὲ τοὺς καλλιτέχνας τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κυπαρίσση.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ

Ὁ τρόμος τῶν θαλασσῶν

Αἱ περιπέτειαί μου μὲ τὰ ὑποβρύχια

Ἀφηγήσεις τοῦ Γερμανοῦ πλοιάρχου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Μὰξ Βαλεντινερ

20όν

Μόλις εἶδον οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τὸ ὑποβρύχιον, ἤρχισαν νὰ κραυγάζουν....

Δὲν τοὺς ἐννοοῦσα... Αἴφνης ἠσθάνθην ἀπότομον κλονισμόν.... Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐκραύγαζον γερμανιστί!

Τοὺς ἤκουα τώρα καθαρά: «Συνάδελφε... πάρτε μας... εἴμαστε συνάδελφοι... ὅλοι εἴμαστε συνάδελφοι...».

Ἀλλὰ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ σώσω μὲ τὸ μικρόν μου ὑποβρύχιον τόσας ἑκατοντάδας ἀνθρώπων!

Αἱ φωναὶ ἐπανελάμβανον πάλιν: «Εἴμαστε στρατιῶται, ὅπως ἐσεῖς...».

Ἦσαν στρατιῶται, ὅπως ἐγώ, ἡ φράσις αὐτὴ μὲ ἐκτύπησε κατάκαρδα... ἐπέτυχε τὸν σκοπόν της... ἴσως θὰ...

Τότε κάποιος πλησίον μου εἶπε κάτι. Ἦτο ὁ Βέντλαντ. Τόσον ἤμουν ἀφηρημένος, ὥστε πολὺ ἀργότερα ἀντελήφθην τὰ λόγια του.

«Τὸν ἀδελφό μου τὸν κατεκομμάτισαν μὲ σπαθιὲς οἱ Μαροκινοὶ στὸ δυτικὸ μέτωπο... τὰ θηριώδη κτήνη!»

Καθὼς ἔμαθα ἀργότερα, πολλοὶ κατώρθωσαν νὰ φθάσουν κολυμβῶντες εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀκτήν, ἥτις ἀπεῖχε περὶ τὰ ἓξ χιλιόμετρα.

Ἀλλὰ ἐπὶ πολὺ ἀντηχοῦσεν εἰς τ' αὐτιά μου ἡ κραυγή: «Εἴμαστε στρατιῶτες, ὅπως κ' ἐσεῖς...»

Ὅταν ἐφθάσαμεν ἕνα πρωῒ πρὸ τῆς Σικελίας, πυκνὴ ὁμίχλη ἐπεκάθητο ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ἔξαφνα προβάλλει μέσα εἰς τὴν ὁμίχλην, περὶ τὰ διακόσια μόλις μέτρα κοντά μου, ἡ ὑψηλὴ πρῴρα ἑνὸς μεγάλου ἀτμοπλοίου. Πρὸς στιγμὴν σκέπτομαι, ἂν εἶναι ἴσως ἀνάγκη νὰ καταδυθῶ. Τὸ μεγάλο αὐτὸ ἀτμόπλοιον πιθανὸν νὰ ἦτο ἐξωπλισμένον! Ἀλλ' οἱ πυροβοληταί μου εἶχον δράμει ἤδη εἰς τὰ κανόνια καὶ τὰ ἐγέμιζαν ταχύτατα. Ἀπεφάσισα λοιπὸν νὰ σταματήσω πρῶτα τὸ σκάφος, ἐνῷ θὰ εὑρισκόμην ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, καὶ τοῦ ἔρριψα τὸν προειδοποιητικὸν κανονιοβολισμόν. Ἀλλὰ τὸ ἀτμόπλοιον δὲν ἐσταμάτησε. Ἐστράφη καὶ προσεπάθησε νὰ ξεφύγῃ. Τότε ἔρριψα βολὴν κατὰ τῆς γεφύρας τοῦ πλοιάρχου. Τὸ ἀτμόπλοιον ἐσταμάτησεν ἀμέσως. Ἔφερεν ἰταλικὴν σημαίαν.

Ἀνεβίβασα καὶ ἐγὼ σημαίαν, ἀλλὰ σημαίαν αὐστριακήν, διότι εἶχα διαταγὴν νὰ ἔχω ἐπὶ τῆς Μεσογείου αὐστριακὴν σημαίαν, καθ' ὅσον ὅλα τὰ ἐν τῇ Μεσογείῳ γερμανικὰ ὑποβρύχια εἶχον τεθῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Αὐστρίας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Αὐστρία εὑρίσκετο εἰς ἐμπόλεμον μετὰ τῆς Ἰταλίας κατάστασιν, ἐνῷ ἡ Γερμανία ὄχι ἀκόμη ἐπισήμως. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶδα, ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον κατεβίβαζεν ἐν σπουδῇ λέμβους εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ δὲ πληρώματα ἐγκατέλειπον δρομαῖα τὸ σκάφος καὶ δὲν ἐνδιεφέροντο καθόλου διὰ τὴν τύχην τῶν ἐπιβατῶν.

Πρὸς στιγμὴν ἐφαντάσθην, ὅτι πρόκειται περὶ τεχνάσματος, καὶ ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ φασαρία ἦτο κάποια καινούργια παγίς, κάποια μεγαλειώδης διαβολιὰ τῶν Ἐγγλέζων. Ἐμήκυνα λοιπὸν τὴν μεταξύ μας ἀπόστασιν καὶ διέταξα νὰ εἶναι τὰ πάντα ἐν τάξει πρὸς κατάδυσιν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὁμίχλη ὑψώθη, εἰς τρόπον ὥστε ἠδυνήθην νὰ παρατηρήσω ὅτι πολλαὶ μεγάλαι λέμβοι ἀπεμακρύνοντο διὰ ταχυτάτης κωπηλασίας ἀπὸ τὸ ἀτμόπλοιον, ὡς νὰ τὶς ἐκυνηγοῦσεν ὁ Σατανᾶς. Ἀνέμεινα νὰ ἴδω, πῶς θὰ ἐξελίσσοντο τὰ πράγματα καὶ ἐστάθην εἰς ἀπόστασιν ἑξακοσίων ἴσως μέτρων. Δὲν μοῦ ἦτο δηλαδὴ δυνατὸν νὰ φαντασθῶ, ὅτι τὸ πλήρωμα ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἀτμόπλοιον καὶ νὰ ἀφήσῃ τοὺς ἐπιβάτας εἰς τὴν τύχην των.

Εἶχα ὑψώσει τὸ σῆμα: «Ἐγκαταλείψατε ἀμέσως τὸ ἀτμόπλοιον», ἀλλὰ τὸ ἀτμόπλοιον δὲν ἔδιδε δεῖγμα ζωῆς.

Μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας περίπου ὥρας, ἔρριψα ἕνα πυροβολισμὸν κατὰ τῆς πρῴρας του, διὰ νὰ δείξω ὅτι τὰ πράγματα εἶναι σοβαρά, καὶ ὅτι ἐπεβάλλετο νὰ καταβιβάσουν τὰς λέμβους εἰς τὴν θάλασσαν, διότι ἔβλεπα ἀκόμη βάρκες ἀρκετὲς ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν πυροβολισμόν μου δὲν ἐπηκολούθησε τίποτε. Συνεζητήσαμεν λοιπὸν τότε, τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Εἰς τὴν ἀνάγκην, θὰ ἐπροχώρουν ἴσως καὶ θὰ κατέβαζα ἐγὼ τὶς βάρκες διὰ τῶν ναυτῶν μου, διότι αἱ ὑπόλοιποι λέμβοι μὲ τὸ πλήρωμα διεκρίνοντο πλέον ὡς μικρὰ ἁπλῶς στίγματα εἰς τὸν ὁρίζοντα, καὶ θὰ ἐχρειάζετο χρόνος πολὺς ἕως νὰ τὰς γυρίσω ὀπίσω. Δὲν ὑπῆρχεν ὅμως καιρὸς γιὰ χάσιμο, διότι δὲν ἀπείχομεν πολὺ ἀπὸ τῆς παραλίας καὶ ἤρχισα νὰ διακρίνω πανταχόθεν σύννεφα καπνοῦ.

Ἐνῷ συνεζητοῦμεν ἀκόμη, βλέπομεν ἕνα σύννεφον καπνοῦ νὰ δυναμώνῃ, κ' ἕνα μέγα σκάφος νὰ προχωρῇ ὁλοταχῶς ἀκριβῶς πρὸς τὸ μέρος μας. Εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι τὸ σκάφος αὐτὸ ἦτο πολεμικὸν πλοῖον καὶ ὅτι ἐκλήθη εἰς βοήθειαν ὑπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου ραδιοτηλεγραφικῶς. Ἐπίστευσα τότε, ὅτι ἡ παράδοξος ἐκείνη διαγωγὴ τοῦ ἀτμοπλοίου σκοπὸν εἶχε νὰ μᾶς κρατήσῃ ἐπί τινα χρόνον εἰς τὴν θέσιν μας, ἕως ὅτου καταφθάσῃ βοήθεια. Ἀνάγκη, λοιπόν, νὰ προβῶ εἰς τὰ ἔσχατα, ἂν δὲν ἤθελα νὰ μοῦ διαφύγῃ τὸ ἀτμόπλοιον. Ἐξεσφενδόνησα τορπίλλην, σημαδεύσας τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τοῦ ἀτμοπλοίου διὰ νὰ μὴ τὸ καταβυθίσω ἀποτόμως, ἀλλὰ ἀργά, καὶ νὰ δώσω τοιουτοτρόπως εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἐπιβαίνοντας νὰ καταβιβάσουν τὰς λέμβους. (Ἄλλως τε, καθόσον ἠδυνήθην νὰ ἀντιληφθῶ, δὲν ἦσαν καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι ἐπὶ τοῦ πλοίου. Αἱ λέμβοι θὰ ἐπήρκουν καὶ διὰ διπλάσιον ἀκόμη ἀριθμόν). Τὸ ἀτμόπλοιον ἔκλινεν ἐλαφρῶς πρὸς τὰ πλάγια. Ἐβυθίσθη δὲ ἀργά, ὅπως εἶχα ὑπολογίσει. Παρέμεινα ἥσυχος καὶ παρετηροῦν τὸ ἄλλο σκάφος, τὸ ὁποῖον μὲ εἶχεν ἐξαναγκάσει εἰς τὸν τορπιλλισμόν.

Ὅταν ἔφθασε πλησιέστερον καὶ εἶδε τὸ κεκλιμένον ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἀτμόπλοιον, μετέβαλε πορείαν καὶ ἐτράπη ὁλοταχῶς πρὸς ἀντίθετον διεύθυνσιν. Ἀντελήφθην τότε, ὅτι δὲν εἶχα ἐνώπιόν μου πολεμικόν, ἀλλὰ ἐμπορικὸν καὶ πάλιν πλοῖον. Ἄρχισα λοιπὸν νὰ κυνηγῶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ταχύτητα.

Ἀπὸ μακρυὰ ἠδυνάμην νὰ παρατηρῶ τὸ μπατάρισμα τοῦ τορπιλλισθέντος ἀτμοπλοίου. Τεσσαράκοντα πέντε λεπτὰ ἀνέμεινα, τεσσαράκοντα πέντε λεπτὰ ἐχρειάσθη ὅπως καταβυθισθῇ, χρόνος ὑπεραρκετὸς διὰ νὰ σωθοῦν ὅλοι εἰς τὰς λέμβους.

Τὸ ἄλλο ἀτμόπλοιον δὲν ἔτρεχε τόσον, ὅσον τὸ «U 38» τὸ ὁποῖον ἠδύνατο θαυμάσια, δι' ὀλίγον διάστημα, νὰ ἀναπτύξῃ ταχύτητα δεκαέξ μιλλίων. Συνεπῶς τὸ ἐπλησίαζα σιγὰ-σιγά. Ὅταν ἔφθασα εἰς ἀπόστασιν ὀκτὼ περίπου χιλιομέτρων, ἤρχισα νὰ πυροβολῶ. Τὸ ἀτμόπλοιον ἐξηκολούθει νὰ φεύγῃ. Παρετήρησα ὅμως, ὅτι αἱ πλαγίως κρεμάμεναι λέμβοι ἤρχισαν νὰ πληροῦνται μὲ ἀνθρώπους. Μετά τινα χρόνον εἶδα νὰ σπάζουν ἀποτόμως τὰ ἐμπρόσθια σχοινιὰ μιᾶς βάρκας καὶ νὰ κρεμασθῇ εἰς τὸν ἀέρα. Τὸ ζωντανὸν φορτίον της ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐπίστευσα ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον θὰ ἐσταματοῦσε τότε. Ἐν τούτοις ἐκεῖνο ἐξηκολούθησε τὸν πλοῦν του.

Μετά τινα χρόνον ἐπέρασα μὲ τὸ ὑποβρύχιόν μου ἀπὸ τὸ σημεῖον, ὅπου ἐκολυμβοῦσε τὸ πλήρωμα τῆς ἀνατραπείσης βάρκας. Εἶδα ὅτι ἦσαν ὅλα ἐφωδιασμένοι μὲ σωσίβια καὶ ἐκρατοῦντο καλά.

Τί ἔπρεπε νὰ κάμω; Τὸ ἀτμόπλοιον δὲν ἤθελε, φαίνεται, νὰ παραδοθῇ.

Μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου, ὅταν ἔφθασα πλέον ἀρκετὰ κοντά, ἀντελήφθη προφανῶς ὁ καπετάνιος ὅτι ἡ κατάστασις ἦτο δι' αὐτὸν ἀπελπιστική.

Ἐσταμάτησε. Ὅταν ἐπλησίασα, ἡ βάρκες εἶχον ἤδη καταβιβασθῆ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἄνοιξα ἀμέσως μὲ κανονιοβολισμοὺς ὀπὰς εἰς τὴν ἴσαλον γραμμήν, ἔδεσα ὕστερα δύο βάρκες καὶ τὶς ἔσυρα μαζί μου ὅπως ἀνεύρωμεν τὸ σημεῖον ὅπου εἶχα ἰδῆ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰ σωσίβια. Καὶ πράγματι ἀνεύρομεν τὸ μέρος ἐκεῖνο ὕστερα ἀπὸ λίγο. Θαρρῶ ὅτι οἱ περισσότεροι ἦσαν ἀκόμη ζωντανοὶ καὶ ἠλιεύθησαν ὑπὸ τῶν δύο λέμβων....

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ «Η ΧΡΥΣΑΛΙΣ»

ΣΤΥΛ Η ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α.Ε.

Πρόσκλησις τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

Καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι ὅπως προσέλθωσι τὴν 23ην Μαρτίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4 μ.μ. ἐν τοῖς ἐνταῦθα Γραφείοις τῆς Ἑταιρείας (Γέφυρα Ποδονίφτη - Τέρμα Πατησίων) πρὸς συγκρότησιν Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἀντικείμενα τῆς ὁποίας ἔσονται τὰ ἐν τῇ κατωτέρω ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναφερόμενα θέματα:

Ἡμερησία Διάταξις

1) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως πεπραγμένων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ ἐκθέσεως τῶν Ἐλεγκτῶν.

2) Ὑποβολὴ καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1930, ἔγκρισις αὐτοῦ καὶ ἀπαλλαγὴ τῶν Συμβούλων καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης διὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν.

3) Ἐκλογὴ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξ ἐννέα (9) μελῶν, ληξάσης τῆς θητείας τοῦ ὑπάρχοντος τοιούτου, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Καταστατικοῦ.

4) Ἐκλογὴ δύο Ἐλεγκτῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν τοιούτων διὰ τὴν ἀρξαμένην νέαν χρῆσιν 1931 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δικαιοῦνται νὰ μετάσχωσιν οἱ ἐκ τῶν κ. κ. Μετόχων κάτοχοι τοὐλάχιστον εἴκοσι πέντε (25) Μετοχῶν.

Πρὸς τοῦτο δέον νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ νὰ προσκομίσωσιν ἀπόδειξιν καταθέσεως αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ εἰς οἱανδήποτε Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Τραπεζιτικὴν Ἑταιρείαν, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα ἀντιπροσωπείας αὐτῶν, πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Μαρτίου 1931
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τὴν 16ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. τὴν μίσθωσιν ἰδιωτικοῦ οἰκήματος ἐν Ἀθήναις ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς Κατάστημα τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Τὸ προσφερθησόμενον οἴκημα δέον νὰ κεῖται ἐντὸς τοῦ τμήματος τῆς πόλεως τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ τῶν ὁδῶν Μητροπόλεως, Ντέκα, Ἀθηνᾶς, Μενάνδρου, Μάρνη, Δεληγιάννη, Ζαΐμη, Στουρνάρα, Μεταξᾶ, Διδότου, Πλατείας Κολωνακίου, Λεωφόρου Κηφισίας, Λεωφόρου Ἀμαλίας, ὁδῶν Φιλελλήνων καὶ Νίκης καὶ ν' ἀποτελῆται ἐξ 70 χρησίμων δωματίων μεθ' ὅλων τῶν ἐγκαταστάσεων (ἠλεκτροφωτισμοῦ, θερμάνσεως κλπ)

Διάρκεια τῆς μισθώσεως ὁρίζεται διετής.

Ἀνώτατον ὅριον μισθώματος ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (ἀριθ. 60.000) μηνιαίως.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀποταθήτωσαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸ Ἀρχιτεκτονικὸν Τμῆμα τοῦ ὑπουργείου, ἔνθα εἶνε κατατεθειμένη καὶ ἡ λεπτομερὴς διακήρυξις καθ' ἃς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τὸ κοινὸν (Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον 12—1 μ.μ.)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1931.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Παιδείας)

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθμ. 234

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Ε. Κολοκούρη προεδρεύοντος (κωλυομένου τοῦ προέδρου ἀντιπροέδρου καὶ ἀρχαιοτέρων δικαστικῶν), Σ. Καββαδία καὶ Εὐσεβ. Μαλούχου παρέδρου (κωλυομένων τῶν λοιπῶν δικαστῶν) εἰσηγητοῦ.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν 14ην Ἰανουαρίου 1931 καὶ κατόπιν πράξεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, δι' ἧς ὡρίσθη ἡ ἀνωτέρω δικάσιμος, παρουσίᾳ τοῦ τε εἰσαγγελεύοντος δικηγόρου Μ. Παυλοπούλου καὶ τοῦ δικ. γραμματέως Παύλου Οἰκονομίδου ἵνα δικάσῃ περὶ τῆς διαλύσεως ἢ μὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντος ἀνεγνωρισμένου σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πανελλήνιος Ὀδοντοϊατρικὴ Ἑταιρεία . . . .

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως. Καὶ

Διατάσσον τὴν διάλυσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑδρεύοντος καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6789 τοῦ ἔτους 1914 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἀνεγνωρισμένου Σωματείου ὑπὸ τὸν τίτλον «Πανελλήνιος Ὀδοντοϊατρικὴ Ἑταιρεία».

Διατάσσει τὴν ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου τούτου διαγραφὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἀνεγνωρισμένων Σωματείων, τὴν ἐπὶ δεκαήμερον τοιχοκόλλησιν τῆς παρούσης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας «Πρωΐα» καὶ «Ἑστία», δαπάνῃ τοῦ ταμείου τοῦ Σωματείου, καταβαλλομένη ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1931.

Ὁ προεδρεύων Ὁ δικ. γραμματεὺς
Ε. Κολοκούρης Π. Οἰκονομίδης
Ὅτι ἀκριβὲς ἀπόσπασμα
Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1931

Ὁ ἐπὶ τῶν Σωματείων
Δικαστ. Γραφεὺς
(ὑπογρ.)

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προκηρύσσει διὰ τὴν 10 Μαρτίου 1931, ἡμέραν Τρίτην, καὶ ὥραν 11—12 π. μ. πρόχειρον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν πρὸς ἐκποίησιν ἀχρήστου παλαιᾶς ξυλείας καὶ παλαιῶν ἐκ λινολέουμ ταπήτων (μουσαμάδων), εἰς ἱκανὴν ποσότητα, εὑρισκομένων ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου.

Πλείονες πληροφορίαι χορηγοῦνται εἰς τὸ Διοικητικὸν Τμῆμα τοῦ ὑπουργείου ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 12—1 μ.μ.

Ὁ ὑπουργὸς
Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΕΚΤΟΝΟΣ

ΝΕΟΙ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΙ

Κατόπιν τῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν τῆς Προνοίας καὶ Οἰκονομικῶν τῆς ὑπὸ τοῦ «Τέκτονος» ἐκτελέσεως τῶν ἔργων καὶ τῶν ὑπολοίπων 40.000.000 δραχ. ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου του, θὰ κανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πλέον ἀπαραιτήτων ἔργων στεγάσεως.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ θὰ διατεθῶσι διὰ τὸν συνοικισμὸν Καλλιθέας 3.000.000 δρχ., διὰ τὸν συνοικισμὸν Τζιτζιφιῶν 2.500.000, Μιτυλήνης 4.000.000, Δράμας 4.000.000 καὶ Πατρῶν 2.500.000.

Ἐπίσης ἐκ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ θὰ διατεθῇ καὶ μέρος διὰ τὴν συμπλήρωσιν διαφόρων προσφυγικῶν ἐκκλησιῶν.

— Οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων ἤρχισε νέα κίνησις διὰ τὸ ζήτημα τῆς ρυθμίσεως τῶν περιουσιακῶν των ζητημάτων.

Σχετικῶς ἀπεφασίσθη νὰ συνέλθῃ συντόμως τὸ Συμβούλιον τῆς «Ἑνώσεως τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων», πρὸς λῆψιν σχετικῶν ἀποφάσεων.

Τοὺς ὡς ἄνω κύκλους κατετάραξεν ἡ πληροφορία, ἣν μετέδωκε εἰς ἐπιτροπὴν βουλευτῶν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, καθ' ἣν τὸ ζήτημα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λυθῇ σήμερον λόγῳ τῆς δυσχεροῦς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας.

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω συνεδρίασιν θὰ ληφθῶσιν ἀποφάσεις καὶ διὰ τὴν κινητοποίησιν τῶν ἐπαρχιακῶν ὀργανώσεων.

— Οἱ φόροι οἰκοδομῶν

Πληροφορούμεθα, ὅτι κατόπιν τῆς εἰδοποιήσεως τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν πρὸς τοὺς πρόσφυγας κτηματίας, διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου οἰκοδομῶν, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Προσφύγων Κτηματιῶν Θεσσαλονίκης καὶ περιχώρων, ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν ἐπιτροπῆς εἰς Ἀθήνας, ἥτις ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς κεντρικῆς Ἑνώσεως τῶν προσφύγων κτηματιῶν Ἀθηνῶν— Πειραιῶς καὶ περιχώρων, νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα παρὰ τοῖς ὑπουργείοις Οἰκονομικῶν καὶ Προνοίας, ὅπως ἀπαλλαγοῦν καὶ οἱ κτηματίαι πρόσφυγες μέχρις ἐτησίου εἰσοδήματος 30.000 δρχ. κατὰ τὴν γενησομένην ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποίησιν τοῦ νόμου 3764.

— Δῆμος καὶ πρόσφυγες

Ἡ σύσκεψις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας καὶ τοῦ κ. Δημάρχου Ἀθηναίων διὰ τὰ ζητήματα τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΕΛΕΓΧΟΥ - ΟΙΚΙΣΤΩΝ
ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων οἰκοπεδούχων τῆς Νέας Σμύρνης καὶ Νέας Καλλιπόλεως, πληροφορούμεθα ὅτι οὐδεμία ἄποψις ἐλήφθη εἰσέτι, ἐὰν καὶ κατὰ πόσον θὰ ἀποκτήσουν τὸ εὐεργέτημα τῆς μὴ καταβολῆς τῶν ὁρισθεισῶν προκαταβολῶν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας μελετᾷ τὸ σχετικὸν ὑπόμνημα τῆς «Ἑνώσεως οἰκιστῶν Ν. Σμύρνης», θὰ συνεννοηθῇ δὲ σχετικῶς μὲ τὴν ἑταιρείαν.

Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐξαίρεσιν καὶ ἐφ' ὅσον γίνῃ δεκτή, θὰ περιληφθῶσι καὶ οἱ ἀξιωματικοί, ὡς καὶ οἱ ἱερεῖς.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς συγκροτήσεως τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου τῶν ἔργων, οὐδεμία ἀπόφασις ἐλήφθη, οὔτε φαίνεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ πρὸ τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου.

Ὡς γνωστόν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐλέγχου θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ μηχανικούς, ἀνωτάτους ὑπαλλήλους τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων καὶ ἕνα πρόσφυγα ἐκ τῶν οἰκοπεδούχων διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν αὐτῶν.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς χορηγήσεως ἀδειῶν πρὸς ἀνέγερσιν οἰκημάτων ὑπὸ προσφύγων οἰκοπεδούχων ἰδίαις δαπάναις ἀπεφασίσθη ὅπως ὁρισθῇ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἔχῃ ἕκαστος τὸ δικαίωμα τοῦτο.

— Κατὰ τῶν ἐπιθέσεων τοῦ Τουρκικοῦ Τύπου

Ἡ ὁλομέλεια τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προσφύγων κατὰ τὴν χθεσινὴν ἔκτακτον σύσκεψιν αὐτῆς, ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς διώξεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐξέδωσε τὸ κάτωθι ψήφισμα:

«Ἡ Ἀνωτάτη Ἐπιτροπὴ Προσφύγων, συνελθοῦσα ἐκτάκτως μετὰ τὸν νέον διωγμὸν ὃν ὑφίσταται ἡ κεφαλὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὑπὸ τῶν ἐπισήμων τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ ἐκφράζουσα ἐν προκειμένῳ τὰς ἀπόψεις ὅλου τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ψηφίζει:

1ον) Διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐν προκειμένῳ χλιαρὰν στάσιν τοῦ ἐπισήμου Ἑλληνικοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἀπαιτήσῃ ἐν προκειμένῳ νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ διεθνεῖς συνθῆκαι.

2ον) Προσκαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐννοήσῃ ἐπὶ τέλους τὸ ἄσκοπον τῆς διατηρήσεως τῆς πολιτικῆς τῆς φιλίας μετὰ τῶν Τούρκων, ἡ ὁποία πάντοτε καταλήγει εἰς βάρος τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων.

3ον) Κάμνει ἔκκλησιν πρὸς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, τὸν Τύπον καὶ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἵνα διὰ τῆς ἐπιδείξεως πυγμῆς πρὸς τοὺς Τούρκους περισώσωμεν τὴν κεφαλὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν ὁ Τοῦρκος παρὰ τὰς συνθήκας ζητεῖ νὰ ἀφανίσῃ καὶ

4ον) Ἀναθέτει εἰς ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρόντος ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν παρακολούθησιν τοῦ ὅλου ζητήματος, ἵνα ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν γηγενῶν ὀργανώσεων καλέσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς συλλαλητήρια διαμαρτυρίας.

Διὰ τὴν Ἀνωτάτην Ἐπιτροπὴν Προσφύγων
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. γραμματεὺς
Ν. Π. Θεολόγος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον κοῦρσα Willys Knight ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Λεωφ. Συγγροῦ 76.

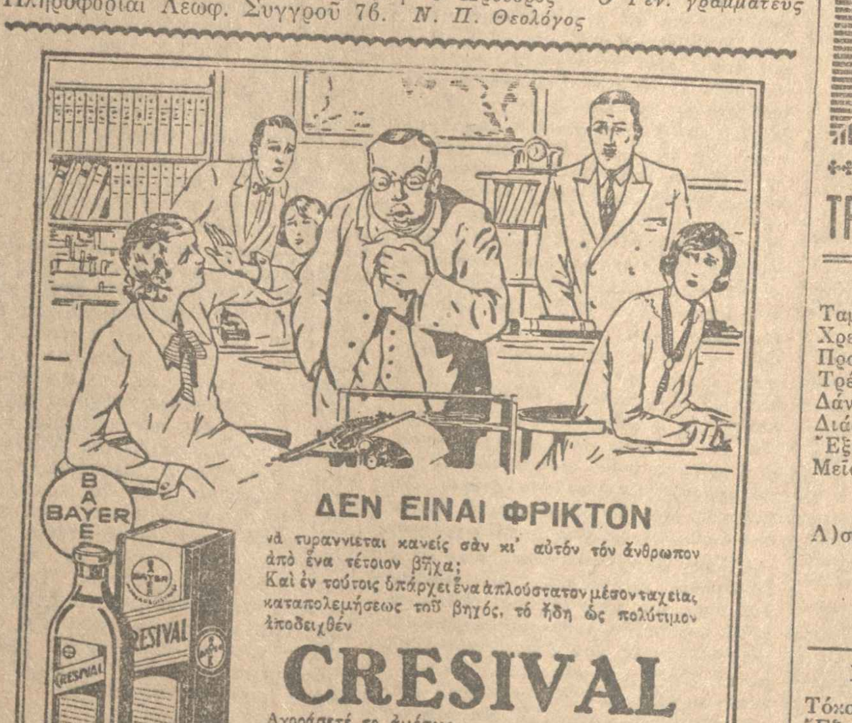
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΦΡΙΚΤΟΝ
νὰ τυραννιεται κανείς σὰν κι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ἕνα τέτοιον βῆχα;
Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχει ἕνα ἁπλούστατον μέσον ταχείας καταπολεμήσεως τοῦ βηχός, τὸ ἤδη ὡς πολύτιμον ἀποδειχθὲν
CRESIVAL
Ἀγοράσετέ το ἀμέσως
Εἰδικὸν κατ' ἐξοχὴν κατὰ τῶν παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὁδῶν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ βρογχικοῦ κατάρρου

ΤΟ ΕΥΘΥΜΟΛ
PARKE DAVIS & Co LONDON
εἶναι ἡ ἀνωτέρα πάστα διὰ τοὺς ὀδόντας. Εἶναι ἀπολυμαντική, καταστρέφει τὰ μικρόβια ἐντὸς τριάντα δευτερολέπτων. Καθαρίζει καὶ λευκαίνει τοὺς ὀδόντας.
Ὅλος ὁ καλὸς κόσμος μεταχειρίζεται τὸ ΕΥΘΥΜΟΛ
ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΔΩΡΕΑΝ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ
Χονδρικὴ καὶ λιανικὴ πώλησις παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ:
ΣΤΥΛΙΑΝΩ ΜΠΑΧΑΡΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ - ΣΤΑΔΙΟΥ 23.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΩΡΑ 2.15 Μ. Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

Εἰς τὸν αἰῶνα τῆς ἐπιστήμης

Οἱ Καταστροφεῖς

Μία περιπετειώδης ἱστορία γύρω ἀπὸ τὴν φοβερὰν «Μαύρην Ἀκτῖνα»

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Μόλις ὁ Ἰβὰν ἐπρόφθασε νὰ φύγῃ, ποὺ κατέφθασαν ὁ θερμαστὴς καὶ ὁ ὁδηγὸς τοῦ τραίνου ὡπλισμένοι μὲ ὅπλα καὶ ὅ,τι ἄλλο πρόχειρο βρῆκαν, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τοὺς γενναιοτέρους ταξειδιώτας. Πρῶτα ἀνεκάλυψαν τὸ σῶμα τοῦ Δημήτρη, αἱμόφυρτο, στὸ διάδρομο. Λίγο πειὸ πέρα ἦταν ὕπτιος ὁ εἰσπράκτωρ, ποὺ μόλις κατώρθωσε νὰ ψιθυρίσῃ:

— Πεθαίνω... Μὲ σκότωσε...

Τέλος εὑρῆκαν τὸν Ἰσαριγκὲς στὸ διαμέρισμά του, γονατισμένον μὲ τὸ κεφάλι κρεμασμένο στὸν ὦμο, ἀκίνητον σὰν πεθαμένον.

— Θεέ μου! τί εἶναι αὐτὴ ἡ ἱστορία! εἶπε μὲ φρίκη ὁ μηχανοδηγός.

— Δὲν πρέπει ν' ἀγγίσουμε τίποτε! ἀποκρίθηκε ὁ θερμαστής. Νὰ τ' ἀφήσουμε ὅπως εἶναι....

Στὸ μεταξὺ ἔτρεξαν οἱ λοιποὶ ἐπιβάται. Ἡ γυναῖκες ἐφώναζαν ἀπὸ φόβο καὶ τὰ παιδιὰ ἔκλαιαν.

— Ὅλοι ἀπάνω! ἐφώναζεν ὁ ὁδηγός. Ἐδῶ δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε τίποτε... Χρειάζονται δυὸ ἄνθρωποι ψύχραιμοι νὰ φυλάξουν τὸ βαγόνι. Ποιοὶ ἀναλαμβάνουν;

— Ἐγώ! Ἐγώ! Ἐγώ! ἀποκρίθηκαν μερικὲς φωνές.

— Ἀνεβῆτε ὅλοι στὸ τραῖνο! Φεύγουμε! ἐφώναζεν ὁ ὁδηγός. Θὰ πᾶμε στὸ Μπαγιὲ κ' ἐκεῖ θὰ ἰδοῦμε τί θὰ γίνῃ....

Ἐπέστρεψε στὴ μηχανή, ἐσφύριξε καὶ ἡ ἁμαξοστοιχία ξεκίνησε.

* * *

Ὅταν ὁ Ἰσαριγκὲς ἀνέλαβε τὰς αἰσθήσεις του, δὲν κατώρθωσεν ἀμέσως νὰ καταλάβῃ τί τοῦ συμβαίνει. Εἶδε τὴν ἀνταύγεια τῆς χαραυγῆς στὰ τζάμια ἑνὸς παραθυριοῦ. Λάμπες σκεπασμένες μὲ πράσινα ἀμπαζοὺρ ἐφώτιζαν ἀπάνω σ' ἕνα τζάκι ἀπὸ μαῦρο μάρμαρο. Διάφορες ζωγραφιστὲς διαφημίσεις, κίτρινες καὶ πράσινες καὶ ἄλλες λιθογραφίες ἐκάλυπταν τοὺς τοίχους....

Ἔφερε τὸ χέρι στὸ κεφάλι του καὶ ἀντελήφθη ὅτι ἦταν τυλιγμένο μέσα σὲ πετσέτες καὶ σὲ ὑγρὰ ἐπιθέματα. Σιγὰ-σιγὰ ἄρχισε ν' ἀντιλαμβάνεται τὴν θέσι του, νὰ διακρίνῃ γύρω του τοὺς ἀνθρώπους, ν' ἀκούῃ τὰ λόγια των. Ἦταν ξαπλωμένος σ' ἕναν μουσαμαδένιο καναπὲ καὶ κοντά του ἄγνωστοι ἄνθρωποι τὸν ἐκύτταζαν. Μιὰ φωνή, μὲ καθαρὴ Νορμανδικὴ προφορά, ἔλεγε:

— Δυὸ τέτοια κτυπήματα δὲν εἶναι ἀστεῖα! Μονάχα ἕνας Βάσκος ἢ ἕνας Βρεττωνὸς μπορεῖ νὰ τὰ δεχθῇ χωρὶς νὰ σπάσῃ τὸ κεφάλι του! Ἀλλά, Θεέ μου, τί φοβερὰ θλάσματα! Νάτον, ἐπὶ τέλους, συνέρχεται. Ἐξύπνησε.

— Καὶ οἱ ἄλλοι, γιατρέ; ἐρώτησε μιὰ ἄλλη φωνή.

— Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν μαχαιριὰ στὸ συκῶτι πέθανε... Ὁ πληγωμένος μὲ τὶς δυὸ σφαῖρες, εἶναι σὲ κακὴ κατάστασι, ἀλλὰ ἔχει πολλὲς ἐλπίδες...

— Τὸ βαγόνι τὸ βγάλατε ἀπὸ τὸν συρμό, κύριε σταθμάρχα;

— Βεβαίως, κύριε ἀστυνόμε, τὸ ἐβγάλαμε, τὸ ἐσύραμε σ' ἄλλη γραμμή, τὸ ἐκλειδώσαμε καὶ ἐβάλαμε σκοποὺς νὰ τὸ φυλᾶνε.

—Πρέπει νὰ τοὺς μεταφέρουμε ἀμέσως στὸ νοσοκομεῖο. Πότε, νομίζετε, ὅτι θὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἀποτείνω ἐρωτήσεις στὸν συνάδελφό μου;

— Ἔ, ἴσως αὔριο! ἀποκρίθηκε ἡ φωνὴ μὲ τὴν Νορμανδικὴ προφορά.

— Τόσο ἀργά;

— Μὰ σκεφθῆτε σὲ τί κατάστασι βρίσκεται ὁ δυστυχής! Δύο τέτοια κτυπήματα μὲ σιδερένια γροθιὰ στὸ κεφάλι, εἶναι θαῦμα πῶς δὲν τὸν ἄφησαν στὸν τόπο....

Ὁ Ἰσαριγκὲς θέλησε νὰ κάμῃ μιὰ χειρονομία, νὰ μιλήσῃ. Κατέβαλε ὑπεράνθρωπη προσπάθεια ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε οὔτε τὸ χέρι του νὰ μετακινήσῃ, οὔτε μιὰ λέξι ν' ἀρθρώσῃ... Καὶ γιὰ μιὰ δεύτερη φορὰ τὸν κατάπιαν τὰ μαῦρα σκοτάδια τῆς νύκτας.....

XIV

Η ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΚΑΙ Η ΦΥΓΗ ΤΟΥ ΦΛΕΤΣΕΡ

—Εἶσαι ἕτοιμος, σύντροφε, γιὰ νὰ κάνῃς τὴν ἐπίδειξι τοῦ ἀεροπλάνου σου εἰς τοὺς συντρόφους μηχανικούς;

— Εἶμαι ἕτοιμος. Διατάξατέ με. Μοῦ ἐπιτρέπετε ἐν τούτοις νὰ κάμω μίαν παρατήρησιν;

— Σᾶς ἀκοῦμε!

— Μοῦ φαίνεται πῶς εἶναι προτιμώτερον ἀντὶ νὰ χάνουμε καιρὸ σὲ πειράματα καὶ σὲ ἐξηγήσεις, ποὺ θὰ προκαλέσουν ἀνωφελεῖς συζητήσεις, νὰ κάνουμε ἀμέσως τὴν ἐπίδειξι, νὰ δείξουμε δηλαδὴ ἐμπράκτως τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ ἐπιφέρει τὸ ραδιοπολυβόλον.

— Εἴμεθα σύμφωνοι. Τί χρειάζεσθε;

— Ὄχι σπουδαῖα πράγματα. Μερικοὺς τενεκέδες λάδι γιὰ τὸν κινητῆρα καί, φυσικά, ἕνα κοπάδι ἀπὸ γηρασμένα καὶ ἄχρηστα ζῶα διὰ τὴν ἐπίδειξιν.

Ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ τὰ ἑτοιμάσω αὐτά, εἶπεν ἕνας ἐκ τῶν παρισταμένων ὀνόματι Νταρζίνσκυ... Μεῖνε ἥσυχος, σύντροφε Βαρσάβσκυ, θὰ σοῦ παραχωρηθῇ ὅ,τι χρειάζεσαι.

(Ἀκολουθεῖ)

ΛΟΓΩ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ
ΕΚΠΟΙΟΥΝΤΑΙ
ἅπαντα τὰ ἐμπορεύματα τοῦ καταστήματος
ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ & Σια
Ὁδὸς Ἑρμοῦ 35
ΕΙΣ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΩΝ
Ἡ ἐκποίησις ἀρχίζει τὴν 2αν Μαρτίου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Α. Ε.—ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι Ἐσωτερικοῦ		Δρ. 393.454.55
Χρεώγραφα Τραπέζης		» 43.770.—
Προεξοφλήσεις ἐν γένει		» 2.353.466.40
Τρέχοντες Λογαριασμοὶ		» 828.615.70
Δάνεια ἠγγυημένα		» 2.062.865.50
Διάφοροι Λ)σμοὶ Χρεωστικοὶ		» 49.660.60
Ἔξοδα ἐγκαταστάσ.	139.081.75	
Μεῖον ἀποσβεσθέντ.	10.081.75	» 129.000.—
		Δρ. 5.860.832.75
Λ)σμοὶ Τάξεως		» 3.001.219.65
		Δρ. 8.862.052.40

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Κεφάλαιον Μετοχικὸν		Δρ. 2.000.000.—
Κεφάλαιον Ἀποθεματικὸν		» 100.152.—
Καταθέσεις ὄψεως	1.583.953.20	
Καταθέσεις Προθεσμ.	247.692.55	
Ταμιευτήριον	1.360.310.30	» 3.191.956.05
Μερίσματα πληρωτέα		» 120.000.—
Διάφοροι Λ)σμοὶ Πιστωτικοὶ		» 442.093.40
Κέρδη καὶ Ζημίαι (ὑπόλ. εἰς νέον)		» 6.631.30
		Δρ. 5.860.832.75
Λ)σμοὶ Τάξεως		» 3.001.219.65
		Δρ. 8.862.052.40

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ	
Τόκοι πληρωθέντες	Δρ. 259.433.10
Ἔξοδα διαχειρίσεως	» 175.939.30
Ἀπόσβεσις ἐξόδων ἐγκαταστάσ.	» 10.081.75
Κέρδη καθαρὰ χρήσεως 1930	» 169.515.20
Ὑπόλοιπον κερδῶν εἰς νέον	» 6.631.30
	Δρ. 621.600.65

ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ὑπόλοιπον κερδῶν χρήσ. 1929	Δρ. 1.406.—
Τόκοι, προμήθειαι, διάφορα κέρδη εἰσπραχθέντα	» 620.194.65
	Δρ. 621.600.65

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΔΡΑΧ. 169.515.20

Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 39 τοῦ Καταστατικοῦ ἐπὶ Δραχ. 180.000.— @ 10 %	Δρ. 18.000.—
Μέρισμα πρὸς Δραχ. 6 κατὰ Μετοχὴν	» 120.000.—
Φόρος Μερίσματος Δημοσίου	» 31.515.20
	Δρ. 169.515.20

Τὸ ἐκ Δραχμῶν 6 κατὰ Μετοχὴν μέρισμα ἀπηλλαγμένον φόρου εἶναι πληρωτέον μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ παρὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Μετόχων, γενησομένης τὴν 19 Ἀπριλίου 1931.

Ἐν Ἁλμυρῷ τῇ 24 Φεβρουαρίου 1931

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου
καὶ Γεν. Διευθυντὴς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΡ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Λογιστὴς
ΣΤΕΛΛΙΟΣ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΓΕΙΑ
ΒΙΛΛΑ ΣΟΛΑΡΙΑ ΝΤΑΒΟΣ-ΝΤΟΡΦ ΕΛΒΕΤΙΑΣ
Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλβετίᾳ Ἑλληνικὸν Θεραπευτήριον στηθικῶν νοσημάτων. Θέσις προνομιοῦχος. Μεγαλοπρεπέστατον οἰκοδόμημα ἐξ ὀρόφων ἐπικοινωνούντων δι' ἠλεκτρικοῦ ἀναβατῆρος. Μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις. Δωμάτια εὐρύχωρα, ἡλιόλουστα, πλουσίως ἐπιπλωμένα, μὲ ἰδιαιτέρους ἐξώστας (βεράντας). Πλῆρες νοσοκομειακὸν προσωπικόν. Τροφὴ ἄφθονος καὶ ἐξαιρετική. Κουζίνα Ἑλληνική. Πλήρης οἰκογενειακὴ περιποίησις τοῦ ἀσθενοῦς. Βιβλιοθήκη, αἴθουσα μουσικῆς, ραδιόφωνον κ.λ.π. Τελεία κλιματοθεραπεία, ἣν ἀποδίδει τὸ μοναδικὸν κλῖμα τοῦ Νταβὸς καὶ ἡ θαυμασία ὑγειονομική του ὀργάνωσις. Συνεργασία μετὰ τῶν διασημοτέρων ἰατρῶν. Ἐφαρμογὴ τῶν τελευταίων συστημάτων θεραπείας. ΤΙΜΑΙ ΙΔΕΩΔΩΣ ΧΑΜΗΛΑΙ ΑΠΟ 180—240 ΔΡΧ. ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ ΜΟΝΟΝ!!!
Ζητήσατε Κανονισμοὺς τοῦ Θεραπευτηρίου μας δωρεάν.
Ἐπιστολαί: Maison de santé «Hygia» Davos—Dorf Suisse
Τηλεγραφήματα Hygia—Davosdorf
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 5-39
Ἀσθενεῖς, ὑποβαλλόμενοι ἐγκαίρως εἰς θεραπείαν κερδίζετε χρῆμα καὶ χρόνον.

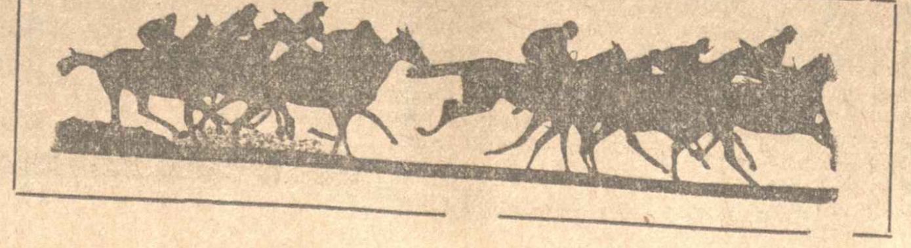

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ ἀγνοουμένη Ἤπειρος

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Φεβρουάριος. — Μία ἐπαρχία, ἡ ὁποία ἀσυγκρίτως περισσότερον πάσης ἄλλης ἐγνώρισε τὴν κρατικὴν ἀστοργίαν, εἶνε ἡ Ἤπειρος. Αὐτὸ καθίσταται ἀντιληπτὸν εὐθὺς ἀμέσως εἰς πάντα παρακολουθοῦντα τὴν κίνησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὸ διεπίστωσαν οἱ πάσης πολιτικῆς ἀποχρώσεως πολιτικοὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι κατὰ καιροὺς περιπλανήθησαν ἕως ἐδῶ καὶ ἔφερον τὰ βήματά των μέχρις Ἰωαννίνων. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της οὐδεὶς ἐμερίμνησε δι' αὐτήν, ἀλλ' οἱ πάντες ἠδιαφόρησαν. Τί ἔπταισε καὶ τί πταίει πρὸς τοῦτο; Πῶς ἠγνοήθη ἡ χώρα, ἡ ὁποία ἐξέθρεψε τέκνα πανελληνίων αἰσθημάτων, ἡ πατρὶς τῶν μεγάλων ἐθνικῶν εὐεργετῶν, ἡ χώρα, ἡ ὁποία ἐχρησίμευσε ὡς πνευματικὴ πηγὴ τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας; Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶνε πολὺ εὔκολος ὅσον διότι τὰ αἴτια ὑπῆρξαν πολλά. Ἓν ἐκ τούτων εἶνε καὶ ἡ γεωγραφικὴ τῆς Ἠπείρου θέσις. Ἀπομεμακρυσμένη τοῦ Κέντρου, ἐλησμονεῖτο εὐκολώτερον ἀπὸ αὐτό. Κολοβωθεῖσα μετὰ τὴν ἀπόσπασιν τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ στερουμένη συγκοινωνιακῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν δὲν ἤσκει τὴν ἀνάλογον ἐπίδρασιν οὐδὲ συμμετεῖχε τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ λοιποῦ Ἔθνους. Ἀλλὰ καὶ εἷς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων λόγων τῆς σημερινῆς κακοδαιμονίας καὶ ἐγκαταλείψεως εἶνε καὶ τὸ πολιτικῶς μονόπλευρον αὐτῆς. Ἀτυχῶς ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων της γαλουχημένων μὲ τὰ πανελλήνια αἰσθήματα τῆς προσηλώσεως πρὸς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἰδεώδη ἐτάχθη ἀνεπιφυλάκτως πρὸς τὸ μέρος τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἤλπιζε τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου. Τὸν ἠκολούθει πάντοτε τυφλῶς οὐδὲν ἀξιοῦσα δι' ἑαυτὴν ἀντάλλαγμα τῆς τοιαύτης ἀφοσιώσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς της ὑπομονῆς. Τὰ ἐκλεκτότερα τῶν τέκνων της εὑρέθησαν ἐν μειοψηφίᾳ. Ἐπεκράτησαν οἱ ἀκολουθήσαντες τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὴν αὐταρχικότητά του ταπεινοὶ ταύτης ὑπηρέται. Ὡς ἦτο φυσικὸν τὰ τοπικὰ συμφέροντα ἐτέθησαν κατὰ μέρος. Ὁ κ. Βενιζέλος διὰ τοὺς σιγηλοὺς ὑποτακτικούς του δὲν εἶχε λόγον νὰ ἀνησυχῇ καὶ πιθανῶς ἐλησμόνει τὴν ὕπαρξίν των. Τοιουτοτρόπως ἡ Ἤπειρος δρέπουσα τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὴν ψυχρότητα τῶν πολιτικῶν ἐκείνου ἀντιπάλων, ὅταν ἐπεκράτουν ἐξηκολούθησε νὰ παραμένῃ ἡ ἀγνοουμένη καὶ ἐγκαταλελειμμένη ἐπαρχία. Ἀπέβη αὐτόχρημα ἡ Σιβηρία τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφόρτωσαν καὶ τὸ Καλπάκι. Οὐδὲν ἔργον ἀξιόλογον ἐνδεικτικὸν κρατικῆς ἀντιλήψεως εἶχε συντελεσθῆ μέχρι τοῦ 1925. Ὅταν βραδύτερον ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ λύσῃ τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα τῆς ὅλης Ἑλλάδος τὴν ἐπῆρε καὶ αὐτὴν τὸ σχέδιο. Ἤρχισαν κατόπιν πράγματι νὰ γίνωνται μερικοὶ δρόμοι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐδῶ κατασκευάζονται βραδέως καὶ οὐχὶ ἀσφαλῶς. Ἀπὸ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικὴν ἤλπισε πολλά. Ἐπίστευεν ἡ πλειονότης τῶν Ἠπειρωτῶν εἰς τὴν θαυματουργικὴν ἰδιότητα τοῦ κ. Βενιζέλου, πρὶν οὗτος ἀκόμη ὁμιλήσῃ περὶ ἀγνωρίστου Ἑλλάδος. Ὅ,τι ἄχρηστον ὑλικὸν εἶχε καὶ ἠθέλησε ὁ κ. Βενιζέλος νὰ χρίσῃ ὡς ὑποψηφίους του, τὸ ὠνόμασε ἡ Ἤπειρος βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς καὶ συνετελέσθη κατὰ τὸ ρῆμα του ἡ οἰκτροτέρα πολιτική της ἐκπροσώπησις. Αὐτὴ ἐπίστευεν εἰς τὸν θαυματοποιὸν κ. Βενιζέλον. Ἀλλ' ἦλθαν, οὐχὶ βραδέως, τὰ πράγματα νὰ διαψεύσουν τὰς ἐλπίδας της καὶ τὸν Μάγον της κατὰ τὸν οἰκτρότερον [illegible] τρόπον [illegible] ὅ,τι ἴσως εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας. Πλὴν τῶν συγκοινωνιακῶν ἔργων, ἅτινα, ὡς προείπομεν, συντελοῦνται βραδέως, τίποτε ἄλλο δὲν συνετελέσθη. Ἐξέλιπεν, ἀλήθεια, ἡ λῃστεία, ἀλλὰ τοῦτο ἦτο ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους, οὐδὲ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς παραγωγικὸν ἔργον. Καὶ οἱ πιστότεροι τῶν Βενιζελικῶν ἀπέβαλον πᾶσαν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν Μεσσίαν των. Οἱ φανατικώτεροι δικαιολογοῦνται λέγοντες ὅτι δὲν εἶνε ὁ ἴδιος, ὁ παλαιὸς Βενιζέλος. Δὲν πρέπει νὰ ἐκπλαγῆτε ἐὰν ἴδητε καὶ εἰς τὴν Ἤπειρον ρεῦμα ἀπηλπισμένων ἀγροτικῶν σὰν τοῦ Γαβριηλίδη τῆς Θεσσαλονίκης. Τὰ ταλαίπωρα τῆς πόλεως Σωματεῖα ἀνέλαβον ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων ὡς ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν πολιτικῶν μας ἐκπροσώπων. Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις μαστίζει τὸν τόπον. Ἡ διοικητικὴ ἀθλιότης συναγωνίζεται νὰ τὴν καταστήσῃ αἰσθητοτέραν. Πέρυσιν ὁ λαὸς τῶν Ἰωαννίνων συνεκρότησε συλλαλητήριον διαμαρτυρίας διὰ τὰς φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις τὰς ἀφορήτους. Ὁ κ. Βενιζέλος χολωθεὶς καθύβρισε τηλεγραφικῶς τοὺς ἀποτολμήσαντας τὴν διαμαρτυρίαν. Ὁ Ἠπειρωτικὸς λαὸς ἐν τῷ συνόλῳ του πλέον ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἐμπαίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Φιλελευθέρων. Ὁ πολυΰμνητος τοῦ κ. Βενιζέλου Γεν. Διοικητὴς κ. Καλεύρας ἔχασεν ἀπολύτως τὸ διοικητικόν του κῦρος. Ὑπερέβαλεν εἰς πομπώδεις ὑποσχέσεις τὸν κ. Βενιζέλον καὶ διεψεύσθη παταγωδῶς. Ἐξ αἰτίας τῶν καθηγητικῶν σκανδάλων, αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ὑβριστικὰς προσωνυμίας εἰς βάρος του καὶ τοῦ ἀποδίδουν ἄθλους, τοὺς ὁποίους ἐρυθριᾷ ἀναγινώσκων εἰς βάρος του ὁ ἀναγνώστης. Κατήντησε δι' αὐτὸν πλέον ἡ Διοίκησις πραγματικὸν ἄχθος. Ἀνάγκη καὶ διὰ τὸ πολιτικὸν κῦρος τῆς θέσεώς του καὶ διὰ τὴν ἀξιοπρέπειάν του νὰ φύγῃ τὸ ταχύτερον ἐντεῦθεν. Ἀλλὰ καὶ οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί μας παρίστανται συγκινηθέντες διὰ τὴν ἀθλιότητα τῆς καταστάσεως. Ἐξηγγέλθη τηλεγραφικῶς παρὰ τῶν βενιζελικῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων ὅτι ἅπαντες οὗτοι κατέρχονται εἰς Ἤπειρον διὰ νὰ μελετήσουν (σὶκ) ἐπιτοπίως τὴν κατάστασιν. Θὰ συστήσουν, ὡς ἀγγέλλεται, καὶ πολιτικὸν γραφεῖον ἐν Ἰωαννίνοις! Πολὺ παράξενα πράγματα αὐτά, εἰς τὰ ὁποῖα δυσκολευόμεθα νὰ δώσωμεν ἐξήγησιν. Μήπως ἐπίκεινται ἐκλογαί; Μήπως μετὰ τὸ πάθημα τῆς Θεσσαλονίκης ἐκπέμπονται παρὰ τοῦ Αὐθέντου των νὰ ἐκμαιεύσουν ψηφίσματα ὑπὲρ αὐτοῦ; Ἃ! Ἂν τολμήσουν θὰ λάβουν πολὺ πικρὸν μάθημα. Ἐκτὸς ἂν ἔρχωνται διὰ τὰς Ἀπόκρεω. Ἀλλ' ὁ λαὸς πλέον τοὺς ἐγνώρισε, ἔστω καὶ ἄν, παρὰ τὰς πεποιθήσεις τοῦ κ. Φλώρου, κάμουν χρῆσιν βαφῶν τριχῶν. Κάτι ὅμως ποὺ τοὺς στοίχισε εἶνε ἡ σύστασις τοῦ Λαϊκοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων περιλαβόντος ἐκλεκτὰ στοιχεῖα ἀπὸ νέους καὶ δραστηρίους φιλοτίμους παράγοντας.

Ἡ Ἤπειρος πλέον ἐξαιρετικῶς ἀναμένει νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἄλλοτε Μεσσίου της καὶ ἤδη Αὐθέντου της καὶ τῶν ὑποτακτικῶν διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ. Πῶς ὅμως θὰ γίνῃ αὐτό;

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Ζαχ. Ζαχαριάδην, Δαμίαν. Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 11360 ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς πολεμικῶν ἀποζημιώσεων διὰ δραχμὰς 21000, ἡ ὁποία κατεχωρήθη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 510 κατάστασιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

κ. Κ. Δεμερτζῆν, Θεσσαλονίκην. Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 25724 ἀπόφασις διὰ δραχμὰς 27600, καταχωρηθεῖσα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 1275 κατάστασιν.

κ. Π. Ζερβουδάκην, Χανιά. Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 37412 ἀπόφασις διὰ δραχμὰς 10 χιλιάδας καταχωρηθεῖσα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1903 κατάστασιν.

κ. Ἀθαν. Ἀναγνωστούδην, Θεσσαλονίκην. Ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 13115 ἀπόφασις διὰ δραχμὰς 4300, καταχωρηθεῖσα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 543 κατάστασιν.

κ. Δ. Γ. Θεσσαλονίκην. Ἡ ὑπόθεσίς σας δὲν εἰσήχθη ἀκόμη πρὸς ἐκδίκασιν. Παρακολουθοῦμεν τὸ ζήτημα.

κ. Α. Καραθανάσην, Θεσσαλονίκην. Ὁμοίως.

κ. Π. Ζουμπούλην, Κάμπον. Ὁμοίως.

κ. Β. Κουτλιάνην, Θεσσαλονίκην. Ὁμοίως.

κ. Ἀλεξ. Καρπ. Θεσσαλονίκην. Ὁμοίως.

κ. Π. Τζίτζικον, Θεσσαλονίκην. Ὁμοίως.

κ. Δ. Πέππην, Θεσσαλονίκην. Ὁμοίως.

κ. Μ. Ψαρρίδην, Θεσσαλονίκην. Ὁμοίως.

Ἀβρ. Ἀτζὲς Γαλλικόν. Ὁμοίως. Ἡ αἴτησίς σας ἔλαβεν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 60666.

κ. Α. Σ. Κ. Φλώριναν. Δὲν ἐξεδικάσθη ἀκόμη. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Ἐλ. Παρασκευαΐδην, Μανδαμάδο. Κατὰ τὰ πρακτικά, τὸ πληρωτέον ποσὸν ὀφείλει νὰ εἶνε τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν πρωτοβάθμιον ἀπόφασιν, ἤτοι λίρες 419 καὶ μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ καταχωρηθῇ. Σπεύσατε λοιπὸν νὰ ὑποβάλετε τὴν ὑπεύθυνον δήλωσιν πρὶν συμπληρωθῇ τὸ μητρῷον.

κ. Δ. Κοσμίδην, Θεσσαλονίκην. Δὲν ὑφίσταται πρὸς τὸ παρὸν ζήτημα προσωπικοῦ, διότι δὲν ἀπεφασίσθη πότε θὰ λειτουργήσῃ τὸ ἵδρυμα.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Ἄρφαρά. Ἡ ἐπιστολή σας εἶνε ἀσαφής. Γράψατέ μας περὶ ποίων σχολῶν πρόκειται. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δὲν ὑπάρχει σχολὴ ὑπαξιωματικῶν.

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Πάππου).

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 1ην ΜΑΡΤΙΟΥ
ΩΡΑ 2.15 Μ. Μ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 1

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώ Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχεί ξοστοιχίας μέχρις 7 μ. μ.

Ἀεροπορικῶς διὰ Κ ζον, Βηρυττὸν καὶ Βαγδ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας 24ης ὥρας, δι' Ἀγγλίαν Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας 17.30 ὥρας.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς ἁμ)ξίας Σεμπλὸν γίνεται λληλογραφία μέχρι τῆς 11 συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοι χρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημέν μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται πλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς ρινῆς τῆς προτεραίας. χεῖαν Πατρῶν καὶ Τρι ται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ χρι τῆς 11.40' π. μ., μένη μέχρι τῆς 10.40

Ἰταλικὸν 9 π. μ. Ἀγ. 40, Βρινδήσιον.

Ρουμανικὸν 10 π. μ. Κωνστάντζαν.

«Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργ

«Πολικὸς» 11 π. μ. Χαλκ δηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκη

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΟΙΚΩΝ

Ἀρχαιρεσίαι

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ γου Ἀντιπροσώπων Οἴκων ξωτερικοῦ, κατηρτίσθη τὸ νέον κητικὸν Συμβούλιον ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Πλάτων Χατζη Ἀντιπρόεδροι: Ἀρτέμης Μιχαὴλ Χαραλάμπους, Γεν. τεύς: Ἀνδρέας Κ. Μπρούμης, ας: Μιλτιάδης Κριμίζης, Σύμβ Ἀνδρέας Ἀμπάτης, Γεώργιος σοστάλης, Τιμολέων Βρατσάνος, ἄγγελος Πατρινός, Νικόλαος λος, Στέφανος Στρούμπος, Ματθαῖος.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ «ΝΕΟΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ ὡς ἄνω νεταιρισμοῦ εἰς γενικὴν συνέλ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 8 Μαρτίου ὥραν 4 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα Ἀσκληπιοῦ 11. Ἡμερ. διάταξις: χαιρεσίαι, ζήτημα ἐφέσεως Πετράκη.

Ὁ Πρόεδρος
Φ. ΧΙΝΤΖΟΓΛΟΥ

Ὁ Γραμ
Γ. ΒΟΡΕ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Εἰδοποίησις ἐνδιαφέρουσα κ. κ. καταναλωτάς

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν καταναλωτῶν, ὅτι ἀπὸ τῆς σεχοῦς Δευτέρας 2 Μαρτίου ἐγκαινιάζεται ὑπὸ τῆς Ἑται νέον γραφεῖον καὶ ἔκθεσις κτρικῶν εἰδῶν (εἴσοδος ἐκ τῆς δοῦ Σταδίου) εἰς τὸ ἐν Ἀθ Μέγαρον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμ Στρατοῦ. Εἰς τὸ ὡς ἄνω γραφ οἱ κ.κ. πελάται παρακαλοῦνται πως προσέρχωνται διὰ τὴν ρωμὴν τῶν λογαριασμῶν, ἥτις χρι τοῦδε ἐγίνετο εἰς τὰ γ φεῖα τῆς ὁδοῦ Παπαρρηγοπούλ ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ὑπόθ μὴ σχετιζομένην πρὸς τὴν μ φοράν των εἰς τὸ νέον δίκτ

Τὰ ὑπάρχοντα γραφεῖα δῶν Λέκκα καὶ Σατωβριάνδου ἀσχολῶνται ἀποκλειστικῶς μὲ ζητήματα τῆς μεταφορᾶς εἰς νέον δίκτυον καὶ τὴν τροπο σιν τῶν ἐσωτερικῶν ἠλεκτρικ ἐγκαταστάσεων.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ἠλεκτρικῶν δῶν τῆς Ἑταιρίας οἱ κ.κ. κατα λωταὶ θὰ εὑρίσκωσι δείγματα φόρου τύπου συγχρονισμένων κτρικῶν συσκευῶν οἰκιακῆς σεως. Διὰ τὴν χρησιμοποίησιν συσκευῶν τούτων οἱ ὑπάλληλοι Ἑταιρίας θὰ παρέχωσι πᾶσαν ρofορίαν.

Αἱ πραγματικαὶ ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA εἶναι ἄριστον προφυλακτικὸν ἀπὸ λυπηρὰ ἐπακόλουθα τοῦ ψύχους, τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς σκόνης
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ φέροντα τὸ ὄνομα VALDA

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ ὑπουργὸς Ἀεροπορίας διακ ρύτει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημόσι μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἐνεργη σόμενον τὴν 16 Ἀπριλίου ἐ. ἔ., ἡ μέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Κεντρικῆς Ἐ πιτροπῆς Προμηθειῶν Υ. Α. δι' ἐ σφραγίστων προσφορῶν ὑποβλη σομένων τῇ Διευθύνσει Ἐπιμελητεί ας μέχρι τῆς 12 π. μ. Σαββάτου 28ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡ προμήθεια 3000 τρισχιλίων σπινθηριστῶν κι νητήρων ἀεροπλάνων.

Ὅροι συμφωνιῶν παρὰ τῷ Τμή ματι Προμηθειῶν Διευθύνσεως Ἐπι μελητείας (Ἀκαδημίας 71).

Ὁ ὑπουργὸς
ΑΛΕΞ. ΖΑΝΝΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς ἐ παναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρα σίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουρ γείου Συγκοινωνίας τὴν 9 μηνὸς Μαρτίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12 μεσημβρινὴν ἡ τριετὴς μίσθωσις οἰκήματος καταλλήλου διὰ τὴν στέ γασιν τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 8633 διακηρύξεως, ἧς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶ σιν προσερχόμενοι εἰς τὸ Τμῆμα ἐκπεραιώσεως τοῦ ὑπουργείου.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας)

Τὰ ζητήματα ὑγείας εἰς τὸν ἀστικὸν κώδικα

Ἡ φυματίωσις ὡς κώλυμα γάμου

Ἄρθρον τοῦ ἰατροῦ κ. Ν. Β. Οἰκονομοπούλου

Ἐπὶ τοῦ θέματος, ἐὰν πρέπει νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸν καταρτιζόμενον Ἀστικὸν Κώδικα τὰ ζητήματα τῆς ὑγείας, ὡς κωλύματα γάμου, προκύπτει ἀμέσως καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος τῆς φυματιώσεως, ὡς κωλύματος διὰ σύναψιν γάμου καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἤθελον διατυπώσει τὴν γνώμην μου.

Ἡ ὑποχρεωτικὴ παρακώλυσις τῆς συνάψεως γάμου διὰ λόγους ὑγείας ἀποβλέπει νὰ ἐξυπηρετήσῃ δύο ἀπόψεις:

1) Τὴν παρακώλυσιν τοῦ συζυγικοῦ μολυσμοῦ καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς νόσου.

2) Τὴν παρακώλυσιν μεταβιβάσεως εἰς τοὺς ἀπογόνους εἴτε αὐτῆς τῆς νόσου τῶν γεννητόρων, εἴτε προδιαθέσεως διὰ ταύτην, εἴτε ἰδιαζούσης ὀργανικῆς ἀσθενικῆς καταστάσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν φυματίωσιν:

Διὰ μὲν τὴν 1ην ἄποψιν, τῆς παρακωλύσεως μεταδόσεως τῆς νόσου, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ κυρίως μὲν ὁ δημιουργούμενος κίνδυνος διὰ τὸν ἕτερον ὑγιᾶ σύζυγον, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ παραμεληθῇ καὶ ἡ ἐξέτασις τοῦ κινδύνου μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος τοῦ νοσοῦντος καὶ γενικώτερον τῆς κοινωνίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ διαβιοῖ τὸ ζεῦγος, δηλαδὴ γενικῶς τῆς ἐπεκτάσεως τῆς νόσου.

Καὶ διὰ μὲν τὸν ἕτερον σύζυγον, τὸν ὑγιᾶ, ὡς καὶ τὰ τέκνα του, κατ' ἀρχὴν δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἀσφαλῶς ἐνυπάρχουσιν, ὡς ἐκ τῆς συμβιώσεως μετὰ φθισικοῦ, ὅροι εὐνοϊκοὶ διὰ τὸν συζυγικὸν μολυσμόν, διὰ τὴν μόλυνσιν τῶν τέκνων, καὶ δὴ ἔντονον, ἐπανειλημμένην καὶ ὡς ἐκ τούτου μείζων πιθανότης νοσήσεως καὶ τούτων.

Κατὰ τὰς στατιστικάς, ἡ νοσηρότης ἐκ φυματιώσεως τῶν συζύγων φυματικοῦ συγκριτικῶς πρὸς τὴν νοσηρότητα ἐκ φυματιώσεως τοῦ συνόλου πληθυσμοῦ, δηλ. σχετικῶς, παρουσιάζει πράγματι μεγαλυτέραν ἀναλογίαν (κατὰ τὸν Altstädt) εἰς τοὺς ἄνδρας φυματικῶν γυναικῶν σχεδὸν τετραπλασίαν καὶ εἰς τὰς γυναῖκας φυματικῶν ἀνδρῶν σχεδὸν ἑνδεκαπλασίαν) ἀλλὰ ἀπολύτως αὕτη δὲν εἶνε τόσον μεγάλη (κατὰ τὸν ἴδιον εἰς 100 ἄνδρας φυματικῶν ἀνδρῶν 97,8 δὲν παρουσίασαν φυματίωσιν δηλ. ἡ νοσηρότης ἐπὶ τούτων ἦτο 2,2 ο)ο, καὶ εἰς 100 γυναῖκας φυματικῶν ἀνδρῶν 94,5 δὲν παρουσίασαν φυματίωσιν δηλ. ἡ νοσηρότης ἀνῆλθεν εἰς 6,5 ο)ο, κατὰ τὸν Hartmann 10,5 ο)ο, κατὰ τὸν Schmidt 8,5 ο)ο νοσηρότητα ἐπὶ τῶν συζύγων τῶν φυματικῶν), ἑπομένως δὲν παρουσιάζεται ἡ ἀπόλυτος νοσηρότης οἵα θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναμένῃ τις ταύτην, δηλ. μεγίστη ἕνεκα τῆς ὑπαρχούσης μεγίστης εὐκαιρίας δι' ἐνδοοικογενειακὴν μόλυνσιν καὶ ἐπιμόλυνσιν.

Ἡ μὴ ἐμφάνισις μεγίστης ἀναλογίας νοσηρότητος εἰς τὰ τοιαῦτα ζεύγη εἶνε ἀπόρροια καθ' ἡμᾶς τοῦ ὅτι τὸ ὑγιὲς μέλος τοῦ ζεύγους διατελοῦν ἐν γνώσει τῆς νοσήσεως τοῦ ἑτέρου μέλους, ὡς καὶ τοῦ κινδύνου μεταδόσεως τῆς νόσου, λαμβάνει τὰ ἀναλόγως τῆς κοινωνικοοικονομικῆς καταστάσεώς του δυνάμενα νὰ ληφθῶσι μέτρα, ἀφ' ἑνὸς δι' αὐτὸν τὸν νοσοῦντα, πρὸς περιορισμὸν τοῦ παράγοντος τῆς μολύνσεως (καθαριότης τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ ρουχισμοῦ, τοῦ δωματίου, τῆς οἰκίας καὶ γενικῶς τῶν σκευῶν) καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὸν ἑαυτόν του, διὰ περιορισμοῦ τῶν εὐκαιριῶν ἐκθέσεως εἰς ἔντονον ἐπανειλημμένην μόλυνσιν καὶ διὰ προσπαθείας ἰσχυροποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ του δι' ὑγιεινοτέρας διαβιώσεως πρὸς ἀποτροπὴν τῆς μετατροπῆς τῆς ἀσφαλῶς ἐπισυμβαινούσης μολύνσεως εἰς νόσησιν.

Ἀκριβῶς ἐπειδὴ γνωρίζει τὸ ὑγιὲς μέλος τοῦ ζεύγους τὴν νόσησιν τοῦ ἑτέρου, ἕνεκα τούτου κατὰ τὸ πλεῖστον δημιουργοῦνται ἐν τῷ οἰκογενειακῷ περιβάλλοντι, εἴτε κατόπιν καθοδηγήσεως ὑπὸ τοῦ οἰκογενειακοῦ ἰατροῦ, ἢ τοῦ πιθανὸν ὑπάρχοντος ἰατρείου κοινωνικῆς προνοίας, συνθῆκαι ὑγιεινότεραι διά τε τὴν κατοικίαν, ἀπολύμανσιν καὶ γενικῶς διὰ τὴν διαβίωσιν, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι μειοῦται σχετικῶς ὁ κίνδυνος τοῦ συζυγικοῦ μολυσμοῦ, κυρίως ὅμως περιορίζεται καταπληκτικῶς ὁ κίνδυνος τῆς μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος τοῦ ζεύγους, περιορίζεται κατὰ πολὺ ἡ πηγὴ τῆς μολύνσεως διὰ τὴν κοινωνίαν, καὶ δὴ συγκριτικῶς πρὸς τὸν κίνδυνον τὸν προερχόμενον ἐξ ἀγάμου φυματικοῦ.

Καθ' ὅτι ὁ νοσῶν ἢ ἡ νοσοῦσα ἐκ φυματιώσεως, ἐφ' ὅσον συζῶσι μεθ' γιοῦς, ἄνευ συνάψεως νομίμου γάμου, ἢ κατοικοῦσιν ἐν οἰκογενείᾳ ξένῃ ἢ καὶ μόνοι των διαβιοῦσι, προσπαθοῦσι τότε νὰ ἀποκρύπτωσι, κατὰ τὸ δυνατόν, καὶ δὴ ἐφ' ὅσον εἶνε κλινήρεις τὴν νόσησίν των, ἵνα μὴ ἀποκαλυφθῇ ὑπὸ τοῦ ὑγιοῦς περιβάλλοντός των αὕτη, οὕτω δὲ δὲν λαμβάνουσιν οἱ ἴδιοι προφυλακτικὰ μέτρα, οὐδὲ οἱ συζῶντες ἢ συγκατοικοῦντες μετ' αὐτῶν ὑγιεῖς, ἑπομένως διὰ τὸ περιβάλλον τῶν τοιούτων ἀγάμων ἀσθενῶν μείζων ὁ κίνδυνος μολύνσεως.

Κατόπιν τῶν ἐκτεθέντων, ἂν καὶ ἀναγνωρίζωμεν τὸν ἀναμφισβήτητον συζυγικὸν μολυσμόν, τὴν κατόπιν τούτου σχετικῶς μεγάλην ἀναλογίαν συζυγικῆς νοσηρότητος, οὐχὶ ὅμως ἀνάλογον πρὸς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπισυμβαίνοντος μολυσμοῦ, τὸν σχετικὸν μετριασμὸν τοῦ μολυσμοῦ τῆς περὶ τὸ ζεῦγος κοινωνίας, νομίζομεν ὅμως ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ σκεφθῶμεν ὅτι διὰ τῆς διὰ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὑποχρεωτικῆς παρακωλύσεως πρὸς σύναψιν γάμου τῶν φυματικῶν θὰ ἠναγκάζομεν πλείστους ἐκ τούτων, καὶ δὴ ἐν τῇ χώρᾳ μας, ἐφ' ὅσον στερούμεθα ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ κλινῶν νοσηλείας, νὰ τραπῶσιν οὗτοι, οἱ νόμῳ κωλυόμενοι εἰς σύναψιν νομίμου γάμου, εἰς τὴν ἐλευθέραν, τὴν μὴ νόμιμον, συμβίωσιν, ὁπότε οὐδ' ὁ μολυσμὸς τοῦ ὑγιοῦς μέλους τοῦ ἐλευθέρου ζεύγους θὰ ἀποφεύγεται, τοὐναντίον μάλιστα, ὡς ἐκ τῆς ἀποκρύψεως ὑπὸ τοῦ νοσοῦντος, θὰ ἐπιτείνεται, ἐπιπροσθέτως δὲ θὰ εὐνοῆται καὶ ἡ δημιουργία ἐξωγάμων τέκνων.

Ἀναγνωρίζοντες κατ' ἀρχὴν τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἀποφυγῆς συνάψεως γάμου ὑπὸ τῶν φυματικῶν, καὶ τὸ τοιοῦτον ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ νοσήσεως, τῶν κοινωνικοοικονομικῶν συνθηκῶν ἑκάστης περιπτώσεως, ὑποστηρίζομεν ὅτι μόνον διὰ τῆς προαιρετικῆς, κατόπιν καθοδηγήσεως, ἀναγνωρίσεως ὑπ' αὐτῶν τῶν νοσούντων τοῦ μὴ ὀρθοῦ, τοῦ ἐπικινδύνου τῆς συνάψεως γάμου, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ἀφ' ἑνὸς μὲν περιορισμὸν τῶν τοιούτων γάμων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπὶ τῶν παρακουόντων καὶ πραγματοποιούντων τὴν σύναψιν γάμου, ὡς ἐκ τῆς ἐν μεγαλυτέρᾳ τότε κλίμακι γνωστοποιήσεως τῆς εἰς τὰ ζεύγη ταῦτα ἐνυπάρξεως πηγῆς μολύνσεως, θὰ παρείχετο ἡ εὐκαιρία, ὡς καὶ ἡ ὑποχρέωσις, εἴς τε τὸν γνωστὸν των ἰατρόν, εἴτε εἰς τὴν ὑφισταμένην πιθανὸν εἰδικὴν κρατικὴν ὑπηρεσίαν κοινωνικῆς ὑγιεινῆς καὶ προνοίας νὰ συμβάλλωσι διὰ τῶν ὁδηγιῶν των εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς διαβιώσεως τοῦ ζεύγους, καὶ δὴ τοῦ παράγοντος τῆς κατοικίας ἐν τῇ ὁποίᾳ δημιουργοῦνται οἱ εὐνοϊκοὶ ὅροι τῆς ἐκθέσεως καὶ τῆς συσσωρεύσεως τῆς ἐκθέσεως εἰς μόλυνσιν.

Διὰ δὲ τὴν 2αν ἄποψιν, τῆς παρακωλύσεως γεννήσεως ἀπογόνων φερόντων ἢ αὐτὴν ταύτην τὴν νόσον τῶν γεννητόρων ἢ ἰδιάζουσαν ἐπιδεκτικότητα διὰ τὴν νόσησιν ἐκ ταύτης, ἢ ἐλαττωματικὴν ὀργανικὴν κατάστασιν, δέον νὰ τονισθῇ ὅτι διὰ τὴν φυματίωσιν, μέχρι σήμερον τοὐλάχιστον, δὲν ἔχουσι διευκρινισθῇ σαφῶς τὰ ἄνωθι ζητήματα, ὑπάρχουσι διάφοροι ἀντιλήψεις καὶ ἐὰν παρέχωνται ἐξ αὐστηρῶς ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν στοιχεῖα πρὸς διευκρίνισιν τινῶν ἐκ τούτων, δὲν ἔχουσιν ὅμως εἰσέτι ἐξηγηθῇ ταῦτα, ὥστε ἐπ' αὐτῶν νὰ ἠδύναντο νὰ στηριχθῶσι γενικώτερα μέτρα ἀπὸ κοινωνικοϋγιεινῆς ἀπόψεως, καὶ δὴ ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἐπεμβάσεως τοῦ Κράτους ὑπὸ μορφὴν τῆς διὰ νόμου ἐκτελέσεως τῶν μέτρων.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς κληρονομικότητος τῆς φυματιώσεως, ἂν καὶ ἀναφέρονται θετικά τινα παραδείγματα, ἂν καὶ ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τῶν ὑποστηριζόντων τὴν ὕπαρξιν διηθητῆς μορφῆς τοῦ φυματιώδους ἰοῦ, βεβαιοῦται ὅτι ἐπιτυγχάνεται πειραματικῶς ἡ διὰ τούτου μόλυνσις, διὰ μέσου τοῦ μητρικοῦ ὀργανισμοῦ, τῶν ἐν αὐτῷ κυοφορουμένων, ἐν τούτοις τὰ δεδομένα τῶν πειραματισμῶν τούτων, σπουδαιότατα διὰ τὸ ζήτημα καὶ τὴν ἔρευναν τῆς φθισιογενέσεως, δὲν ἔχουσιν εἰσέτι ἐξέλθει τοῦ πλαισίου τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐλέγχου, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ἤδη τοὐλάχιστον, ἀπὸ κλινικῆς καὶ ἐπιδημιολογικῆς ἀπόψεως, ἑπομένως καὶ ἀπὸ κοινωνικοϋγιεινῆς τοιαύτης.

Διὰ δὲ τὴν μεταβίβασιν κληρονομικῶς ὑπὸ τῶν φυματικῶν γεννητόρων εἰς τοὺς ἀπογόνους των μιᾶς ἐπιδεκτικότητος ἰδιαζούσης πρὸς νόσησιν ἐκ φυματιώσεως ὑπάρχουσι μὲν οἱ ὑποστηρίζοντες τὸ ἐναντίον δηλ. ὅτι οἱ ἐκ γονέων φυματικῶν προερχόμενοι ἀπόγονοι παρουσιάζουσι πρὸς τὴν ἐν τῇ διαδρομῇ τῆς ζωῆς των ἀσφαλῶς ἐπισυμβαίνουσαν μόλυνσιν ἰδιάζουσαν ἀντίστασιν εἰς τὴν μόλυνσιν καὶ τὴν ἐκδήλωσιν νοσήσεως. Πράγματι ἔχει παρατηρηθῇ ὅτι τὰ τέκνα τῶν φυματικῶν δὲν παρουσιάζουσι, παρ' ὅλην τὴν μόλυνσιν τὴν οἵαν θὰ ἀνεμένομεν, μεγίστην ἀναλογίαν νοσηρότητος ἐκ φυματιώσεως τούτων.

Ὡσαύτως, ἐὰν πράγματι ἐκληρονομεῖτο εἰς τέκνα τῶν φυματικῶν ὀργανικὴ ἐξασθένησις, θὰ ἔπρεπε τότε ὡς ἐκ τῆς συνυπάρξεως τῆς τε ἐξασθενήσεως καὶ τῆς ἐκθέσεως εἰς ἐνδοοικογενειακὴν μόλυνσιν νὰ παρετηρεῖτο κατὰ πολὺ μείζων ἀναλογία νοσηρότητος εἰς ταῦτα, ὅπερ ὅμως δὲν παρατηρεῖται καὶ ἑπομένως ὀρθῶς ὑποστηρίζεται ὅτι ταῦτα παρουσιάζουσι μίαν ἐξύψωσιν τῆς ἀντιστάσεως εἰς τὴν ἐκδήλωσιν νοσήσεως.

Καὶ ἐκ τῆς ἐπιδημιολογικῆς παρατηρήσεως ὑπεστηρίχθη ὅτι βεβαιοῦται ἡ ἄνωθεν ἄποψις, διότι ἐνῷ εἶνε γνωστὴ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ ἐπικρατοῦσα ἔντονος ἐκ φυματιώσεως διαμόλυνσις (Durchseuchung) ἐν τούτοις, παρ' ὅλην τὴν διαμόλυνσιν ταύτην ἐπὶ γενεάς, παρουσιάζεται σήμερον ἐν τῷ κόσμῳ μᾶλλον μία προοδευτικὴ ἐλάττωσις τῆς θνησιμότητος ἐκ φυματιώσεως, μετὰ τῶν σχετικῶν ἐννοεῖται διακυμάνσεων ταύτης, συνεπείᾳ ἄλλων ἐμμέσων νοσογεννεσιουργῶν παραγόντων. Ἡ τοιαύτη ἐλάττωσις τῆς θνησιμότητος, παρ' ὅλας, τὰς καθ' ἡμᾶς, ὀρθοτάτας ἐπιφυλάξεις διὰ τὸ μὴ ὀρθὸν τῆς ἐκ τῆς θνησιμότητος ἐξαγωγῆς συμπερασμάτων καὶ διὰ τὴν ἀπεικόνισιν τῆς πραγματικῆς νοσηρότητος, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐκ κληρονομικότητος δημιουργηθεῖσαν ἐν μεγίστῃ κλίμακι παρὰ τῇ ἀνθρωπότητι μιᾶς εἰδικῆς, ἐν σχετικῷ πάντοτε βαθμῷ, ἀνοσίας πρὸς τὴν φυματίωσιν.

Καὶ ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι, παρρωμένων τῶν ἄνωθι, εἰσήγετο παρ' ἡμῖν διὰ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐξακρίβωσις παρὰ τοῖς μελλονύμφοις τῆς φυματιώσεως, ἵνα παρακωλυθῶσιν οἱ φέροντες ταύτην εἰς σύναψιν γάμου, προκύπτουσιν ἀμέσως τότε τὰ ἐρωτήματα:

Ἐν τῷ καθορισμῷ τῆς φυματιώσεως ὡς κωλύματος γάμου, ποίαν μορφὴν ταύτης θὰ περιελάμβανεν ὁ νόμος, ἢ οἱ ἐκτελεσταὶ τούτου, ὡς παρέχουσαν τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐρείδετο ὁ ἐκτελεστὴς τοῦ νόμου διὰ νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ ὡς κώλυμα γάμου;

Τὴν παρέχουσαν βακτηριδιοφόρον ἀπόχρεμψιν;

Ἀλλὰ μήπως μόνον ὅταν ἀνευρίσκεται βακτηριδιοφόρος ἀπόχρεμψις ὑπάρχει φυματίωσις; Μόνον ἐκ τῆς ἀνευρισκομένης ὡς βακτηριδιοφόρου μικροσκοπικῶς παρέχεται κίνδυνος; Ὡς εἶνε γνωστόν, εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ ἀπόχρεμψις ἐς τὸν φυματικόν, ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ μὴ ἔχωσιν ἀνευρεθῇ βακτηρίδια φυματιώσεως, εἴτε διότι ἐξετελέσθη ἡ ἐξέτασις ἀτελῶς, ὡς μεμονωμένος μικροσκοπικὸς ἔλεγχος, οὐχὶ ἐπανειλημμένος καὶ ἐνδελεχὴς τοιοῦτος, εἴτε διότι ἡ μικροσκοπικὴ ἔρευνα δὲν εἶνε δι' ὡρισμένας περιπτώσεις ἐπαρκὴς ἔλεγχος διὰ νὰ θέσῃ ἐν ἐμφανείᾳ τὸν φυματιώδη ἰόν, καὶ θὰ ἐνεδεικνύετο εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἀνάγκη λεπτομερεστέρου ἐργαστηριακοῦ ἐλέγχου, ὡς ὁ ἐμβολιασμὸς εἰς πειραματόζῳα.

Ἑπομένως τίθεται τὸ ἐρώτημα κατὰ πόσον θὰ ἦτο ἐφαρμόσιμον τὸ μέτρον τοῦ ἐν τοιαύτῃ εὐρύτητι λεπτομεροῦς ἐλέγχου, καὶ δὴ τοῦ δι' ἐμβολιασμοῦ τοιούτου, εἰς πᾶσαν παρουσιαζομένην περίπτωσιν διὰ σύναψιν γάμου, ἐν περιπτώσει τῆς ὑπονοίας διὰ φυματίωσιν καὶ τῆς μὴ διαγνώσεως ταύτης ἐκ τοῦ ἁπλοῦ μικροσκοπικοῦ ἐλέγχου.

Πιθανὸν νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι εἶνε σπάνιαι αἱ περιπτώσεις αὗται. Καὶ ὅμως εἶνε γνωστὸν ὅτι πλεῖσται νοσηραὶ συνδρομαὶ ὡς βρογχῖτις χρονία, ἐμφύσημα, ἄσθμα, ἔχουσι τὴν προέλευσιν ἐκ φυματιώδους παθογενείας καὶ ὅτι εἰς ταύτας μόνον δι' ἐπανειλημμένων ἐνδελεχῶν μικροσκοπικῶν ἐξετάσεων ἐνίοτε ἀνευρίσκεται ἡ γνωστὴ μορφὴ τοῦ φυματιώδους ἰοῦ, τὸ βακτηρίδιον, καὶ ἐπὶ πολλῶν ἐφ' ὧν δὲν ἀνευρίσκεται τὸ βακτηρίδιον μικροσκοπικῶς ὁ ἐμβολιασμὸς εἰς πειραματόζῳα δεικνύει θετικὸν ἀποτέλεσμα.

Ἀλλὰ μήπως δὲν ἔχομεν νοσηρὰς ἐκδηλώσεις, τὰς ὁποίας, ἐνῷ καθορίζομεν κλινικῶς ὡς φυματιώδους προελεύσεως, καὶ εἶνε ἀσφαλῶς φυματιώδους φύσεως, εἰς τὰς ὁποίας ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνεύρωμεν μικροσκοπικῶς τὸν φυματιώδη ἰόν, ἐνῷ ὁ ἐμβολιασμὸς εἰς πειραματόζῳα προκαλεῖ νόσησιν φυματιώδη.

Ὥστε διὰ τὰ τοιαῦτα ἄτομα, τὰ νοσοῦντα καὶ φέροντα ἐν αὐτοῖς τὸν μὴ τιθέμενον ἐν ἐμφανείᾳ διὰ τοῦ μικροσκοπίου φυματιώδη ἰὸν πρέπει ν' ἀποκλεισθῇ ἡ μολυσματικότης των; Ὁ κίνδυνος τοῦ συζυγικοῦ μολυσμοῦ; ὡς καὶ ἡ πιθανότης, κατὰ τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν κληρονομικότητα, τῆς εἰς τοὺς ἀπογόνους ἐκδηλώσεως δυσμενοῦς ἐπιδράσεως, ὑφ' οἱανδήποτε ἔννοιαν, εἴτε ὡς μεταβιβάσεως αὐτοῦ τοῦ ἰοῦ, εἴτε ὡς μεταβιβάσεως ὀργανικῆς ἀσθενικῆς ἰδιοσυγκρασίας;

Ὡσαύτως πῶς ἤθελε κρίνει ὁ μέλλων νὰ ἐλέγξῃ τοὺς μελλονύμφους τὰς περιπτώσεις ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει κρυπτογενὴς μορφὴ φυματιώσεως, ὑποπτευομένη πλειστάκις κλινικῶς καὶ διαγιγνωσκομένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀκτινολογικῶς δηλ. φυματίωσις μὴ ἐξελιχθεῖσα εἰσέτι, ὥστε νὰ παρέχῃ ἔκδηλα συμπτώματα, κλινικά τε καὶ ἑστιακά, οὐδὲ βακτηριδιοφόρον ἀπόχρεμψιν, ἥτις ὅμως δύναται ἐν προσεχεῖ μέλλοντι νὰ μετατραπῇ εἰς ἔκδηλον. Κριτήριον δὲ διὰ τὴν ἐν προσεχεῖ χρόνῳ, καὶ δὴ καθορισμὸν ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν τοῦ χρόνου, δυνατότητα μετατροπῆς μιᾶς κρυπτογενοῦς εἰς ἔκδηλον, δὲν θὰ εἶνε μόνον ἡ ἐκ τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως σχηματιζομένη γνώμη, ἥτις θὰ βαρύνῃ, ἀλλὰ κυρίως ἡ ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει κατάστασις τῶν κοινωνικοοικονομικῶν συνθηκῶν καὶ ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους διαβιοῖ καὶ ἐργάζεται ἡ τὴν κρυπτογενῆ φυματίωσιν παρουσιάζουσα περίπτωσις.

Πῶς ἤθελον κρίνει τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, αἵτινες εἶχον ἐμφανίσει πρὸ καιροῦ ἔκδηλον φυματίωσιν καὶ εἰς τὰς ὁποίας κατόπιν ὑγειονοδιαιτητικῆς νοσηλείας ἐπῆλθε λανθάνουσα κατάστασις, ὥστε ὅταν θὰ ἐνεφανίζοντο αὗται ὡς περιπτώσεις μελλονύμφων πρὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ νὰ διατελῶσιν ἐν κλινικῇ θεραπείᾳ; Θὰ ἐθεώρει ταύτας ὡς παρουσιαζούσας κώλυμα γάμου, ἕνεκα τῆς πιθανότητος τῆς ἐν προσεχεῖ μέλλοντι ἀναζωπυρώσεως τῶν ἐν λανθανούσῃ καταστάσει καὶ κλινικῇ θεραπείᾳ ἑστιῶν των καὶ μετατροπῆς τούτων εἰς προϊούσας τοιαύτας;

Ἀλλὰ πρῶτον εἶνε δύσκολον νὰ θέσῃ τις τὴν πρόβλεψιν μιᾶς τοιαύτης πιθανότητος, καὶ δὴ δι' ἑνὸς τοσούτον ἁπλοῦ ἐλέγχου, ὡς θὰ ἐξετέλει τὸν τοιοῦτον ὁ ἐλέγχων τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τῶν μελλονύμφων καὶ δεύτερον, ὡς εἶνε γνωστὸν καὶ εἰς ἡμᾶς ἀκόμη τοὺς σχετικῶς νεωτέρους διὰ τὰ κατὰ τὴν φυματιολογίαν, ὅτι ἡ ἐπὶ πλείστων θεραπευτικῶν περιπτώσεων σταθερότης, διάρκεια ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ καθ' ὅλην πλειστάκις τὴν μετέπειτα διάρκειαν τῆς ζωῆς, καὶ διατήρησις τοῦ ἐπιτευχθέντος θεραπευτικοῦ ἀποτελέσματος παρ' ὅλην τὴν ὑποβολὴν εἰς ἔντονον βιοπάλην, εἰς ἐντόνους κοπώσεις, ὡς ἐκστρατείας, εἰς σύναψιν γάμου, παρατηρεῖται ἐν μεγίστῃ ἀναλογίᾳ, εἶνε γεγονός, εἰς δὲ τοὺς πολὺ πρεσβυτέρους φυματιολόγους ἡ σταθερότης αὐτὴ τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος παρετηρήθη καὶ εἰς περιπτώσεις των, αἵτινες οὐ μόνον συνῆψαν γάμον, ἀλλὰ ἀπέκτησαν καὶ τέκνα ὑγιῆ καὶ ἐγγόνους, τῶν ὁποίων ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων φυματιολόγων ἐξηλέγχθη ἡ καλὴ ὑγιεινὴ των κατάστασις.

Ἐπιπροσθέτως εἰς ποίας σκέψεις πρέπει νὰ ἐμβάλωσι τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν διὰ νόμου λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς φυματιώσεως, ὡς κωλύματος γάμου, αἱ ἐπ' ἐσχάτων γενόμεναι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ὑποστηρίζεται (Lonenstein) ὅτι κατωρθώθη νὰ ἀνευρίσκηται διὰ καλλιεργείας τοῦ αἵματος τὸ βακτηρίδιον τῆς φυματιώσεως ἐν τῷ αἵματι ἐπὶ μεγάλης ἀναλογίας τῶν ἐκ προϊούσης ἢ καὶ στασίμου εἰσέτι μορφῆς φυματιώσεως πασχόντων, ἐπὶ πλείστων πασχόντων φυματίωσιν ἄλλων ὀργανικῶν συστημάτων, ἐπὶ πολλῶν νοσούντων ἐκ νόσων, τὰς ὁποίας δὲν χαρακτηρίζομεν ὡς φυματιώδους φύσεως, ὡς καὶ ἐπὶ πολλῶν ἄλλων συνδρομῶν νοσηρῶν ἢ νοσηρῶν ὀντοτήτων, αἵτινες ὑπάγονται εἰς ἄλλους κλάδους τῆς παθολογίας, ὡς ἡ νευρολογία καὶ ἡ ψυχιατρική.

Ἐὰν ἐπηλήθευεν ἡ ἐν τοιαύτῃ ἀναλογίᾳ ὕπαρξις τῆς βακιλαιμίας ἐπὶ τῶν διαφόρων μορφῶν τῆς φυματιώσεως καὶ ἡ ἐπὶ διαφόρων νοσολογικῶν συνδρομῶν ἀνεύρεσις φυματιώδους βακιλαιμίας ποίαν ἀγωγὴν θὰ ἐνεδεικνύετο νὰ τηρήσωμεν διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς φυματιώσεως ὡς κωλύματος γάμου;

Νομίζομεν ὅσον ἀφορᾷ τὴν φυματίωσιν σχετικῶς μὲ τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα, ὅσον καὶ ἂν ἠθέλομεν προσκρούσει πιθανὸν εἰς τὰς ἀντιλήψεις ὡρισμένης ἐπιστημονικῆς μερίδος καὶ εἰς τὴν ἐκ ψυχολογικῶν λόγων καὶ ἴσως καὶ ἄλλης φύσεως τοιούτων ἐπικρατοῦσαν ἀντίληψιν τῆς κοινωνίας, τῆς ἐξ ἀγνοίας τῆς πραγματικότητος ἀπαιτούσης συνήθως τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν αὐστηρὰν λῆψιν περιοριστικῶν μέτρων διὰ τοὺς ἐκ φυματιώσεως νοσοῦντας, ὅτι λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κάτωθι:

α) Τοῦ ἰδιάζοντος χαρακτῆρος τῆς νόσου ταύτης ἐν τῇ ποικιλομόρφῳ ἐκδηλώσει της παρὰ τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ καὶ τῶν δυσκολιῶν καθορισμοῦ τῶν πράγματι ἐπικινδύνων περιπτώσεων.

β) Τοῦ πλειομορφισμοῦ τοῦ φυματιώδους ἰοῦ καὶ τῆς ἀγνοίας μέχρι σήμερον τοὐλάχιστον ὅλων τῶν μορφῶν τούτου.

γ) Τοῦ παρασιτισμοῦ τοῦ ἀμέσου αἰτιογόνου παράγοντος τῆς φυματιώσεως (ἰοῦ) ἐν τῷ ὀργανισμῷ σχεδὸν ἁπάντων τῶν ἐν πολιτισμέναις χώραις διαβιούντων καὶ τῆς, ὑπὸ διάφορον ἑκάστοτε ἐκδήλωσιν κατὰ τὰ στάδια τῆς ἡλικίας τῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων, προκαλουμένης ἐκ διαφόρων αἰτίων κυκλικῆς ἐξελίξεως τοῦ παρασιτισμοῦ τούτου διὰ διαφόρων νοσηρῶν κλινικῶν ἐκδηλώσεων, ἡ διὰ νόμου ὑποχρεωτικὴ ἀναγνώρισις τῆς φυματιώσεως ὡς κωλύματος γάμου δὲν ἐρείδεται ἐπὶ τῶν μέχρι σήμερον γνωστῶν δεδομένων τῆς ἐπιστημονικῆς ἀντιλήψεως διὰ τὴν νόσον ταύτην, οὐδὲ ἡ ζητουμένη διὰ τοῦ νόμου ὑποχρεωτικὴ ἄσκησις ἐλέγχου εἶνε πρακτικῶς ἐφαρμόσιμος, οὐδὲ θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν κοινωνίαν ἐν τῇ πραγματικῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀποστολῆς τῆς κοινωνικῆς ὑγιεινῆς διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως ὡς κοινωνικῆς νόσου.

Διὰ τῶν ἄνωθι ἐκτιθεμένων δὲν θέλομεν νὰ ἐκληφθῇ ὅτι ὑποστηρίζομεν ὅτι πρέπει νὰ μείνωμεν ἀδιάφοροι εἰς τὸ ζήτημα τῆς συνάψεως γάμου ὑπὸ τῶν φυματικῶν. Τοὐναντίον διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ἀντενδείξεως διὰ σύναψιν γάμου ὑπὸ ἀτόμων νοσούντων εἴτε ἐκδήλως ἐκ φυματιώσεως, εἴτε ὑπόπτων τοιούτων, ἢ ἀποθεραπευθέντων, πρέπει, καθ' ἡμᾶς, νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἀντίληψις τῆς εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ἰδιαιτέρας κρίσεως περὶ ἀντενδείξεως ἢ μὴ διὰ σύναψιν γάμου, ὅπερ δύναται νὰ καθαρισθῇ οὐχὶ διὰ τοῦ στενὰ καὶ ἀπόλυτα ὅρια συνήθως θέτοντος νόμου, ἀλλὰ ἀφ' ἑνὸς διὰ τῆς κρίσεως τῶν φύσει καὶ θέσει φορέων καὶ ἀποστόλων τῆς κοινωνικῆς ὑγιεινῆς, δηλαδὴ τῶν ἰατρῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπ' αὐτῶν τῶν μελλονύμφων. Τὸ Κράτος ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ δύναται, ὀφείλει καὶ ὑποχρεοῦται νὰ δράσῃ ἐπὶ μὲν τῶν πρώτων, τῶν ἰατρῶν, διὰ τῆς παροχῆς τῆς εἰδικῆς μορφώσεως εἰς τὰ τῆς κοινωνικῆς ὑγιεινῆς, εἰς δὲ τοὺς δευτέρους, τοὺς μελλονύμφους καὶ γενικῶς εἰς τὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς διαπαιδαγωγήσεως τούτων ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς κοινωνικῆς ὑγιεινῆς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ τοῦ ζητήματος τῆς φυματιώσεως, ὥστε διὰ τῆς παροχῆς τῆς γνώσεως τῶν κατὰ τὴν φυματίωσιν καὶ τῶν κινδύνων ἐκ ταύτης καὶ διὰ τῆς ἐξυψώσεως τῆς συνειδήσεως τῶν ἀτόμων ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις των ἔναντι τῆς κοινωνίας νὰ καταστήσῃ ταῦτα γνώστας τῶν εὐθυνῶν των ἔναντι τῶν ἄλλων, ἐφ' ὅσον θὰ ἐπρόκειτο ταῦτα νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμον, οὕτω δὲ νὰ ὑποκινηθῇ ἡ αὐθόρμητος προσέλευσις δι' ἔλεγχον τῆς ὑγιεινῆς των καταστάσεως πρὸ τῆς συνάψεως γάμου τῶν μελλονύμφων.

Ὅπως καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ συνεδρίῳ τῆς Ὑγιεινῆς ἐν Ἀθήναις (29 Ἀπριλίου 1930) ἐτονίσαμεν καὶ ἐδημοσιεύσαμεν (Ἡ φυματίωσις ὡς κοινωνικὴ νόσος) ὅτι, ἀφοῦ διὰ τὴν ριζικὴν ἐξάλειψιν τῆς φυματιώσεως δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὰς ἐλπίδας μας, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν ἀνεύρεσιν ἑνὸς πραγματικοῦ προφυλακτικοῦ ἐμβολίου, καὶ τὸ ὁποῖον μόνον διὰ τὰς μελλούσας γενεὰς τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἐπέφερε τὴν ἐξάλειψιν, τῶν ἤδη ζώντων ἀτόμων ἀτυχῶς προριζομένων νὰ ὑποστῶσι τὸν ἐκ τοῦ ὑπάρχοντος ἤδη παρασιτισμοῦ τῆς νόσου ἀνάλογον δυσμενῆ ἀντίκτυπον καὶ ἀνάλογον δυσμενῆ ἐξέλιξιν, ἐνῷ διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς φυματιώσεως τὸ μόνον ἐφικτὸν τὴν σήμερον ἐκ τῶν ἐγνωσμένων ἐπιστημονικῶν μέσων, δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτον εἰμὴ κυρίως διὰ τῆς βελτιώσεως ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐν ἐντατικότητι ὅλων τῶν κοινωνικοϋγιεινολογικῶν συνθηκῶν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὴ διὰ τῆς ἀνυψώσεως τῆς οἰκονομικῆς στάθμης τούτου καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἔγκειται ἡ μεγάλη, ἡ ἐπιβεβλημένη ἀποστολὴ καὶ ἠθικὴ ὑποχρέωσις ἑνὸς Κράτους ἐν τῇ πραγματικότητι φροντίζοντος διὰ τὴν ὑγιεινὴν τοῦ λαοῦ του.

Ν. Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ δόξα τῶν μεγάλων

Μία περίεργος φιλονικία

διὰ τὸ ἄγαλμα τοῦ Κλεμανσὼ

Ὁ καυγᾶς τῶν δημοτικῶν συμβούλων διὰ τὴν ὀνομασίαν μιᾶς πλατείας Κλεμανσὼ καὶ τὴν ἀνέγερσιν ἀγάλματος. — Διατὶ ὁ Φὸς καὶ ὄχι ὁ Κλεμανσώ; — Ὁ γλύπτης τὸν ὁποῖον δὲν ἐξετίμα ὁ Τίγρις ἀνέλαβε νὰ τὸν ἀπαθανατίσῃ. — Ἡ προτομὴ εἰς τὴν σοφίταν καὶ μία ἄλλη προτομὴ-κρεμαστάρι.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀσφαλῶς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Παρισίων καταρᾶται τὴν στιγμὴν ποὺ ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγείρῃ εἰς τὸ Παρίσι ἕνα ἄγαλμα εἰς τὸν Κλεμανσώ, καὶ εἰς πλατεῖαν, ἡ ὁποία νὰ φέρῃ τὸ ὄνομά του. Ὅταν μάλιστα ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις, ἐχρειάσθη πολλὴ εὐγνωττία ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου διὰ νὰ μεταπεισθοῦν οἱ ἀντικλεμανσικοὶ νὰ ὑποχωρήσουν καὶ οἱ Κλεμανσικοὶ νὰ θορυβοῦν ὀλιγώτερον. Ἀλλὰ καὶ ὁ καυγᾶς αὐτὸς εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἦτο ἀσήμαντος πρὸ τῶν γεγονότων ποὺ ἔλαβον χώραν μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ πολεμικὴ καὶ μία μάλιστα πολεμικὴ ἀπὸ τὰς ἀγριωτέρας, ἤρχισε ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποὺ ἐγένετο λόγος περὶ ἐκλογῆς τῆς πλατείας, ἡ ὁποία θὰ μετεβαπτίζετο καὶ θὰ ἐλάμβανε τὸ ὄνομα τοῦ Κλεμανσώ. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἤθελε νὰ δώσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Τίγρεως εἰς μίαν πλατεῖαν εὑρισκομένην εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἠλυσίων Πεδίων. Ἐκεῖ πράγματι ἐδόθησαν ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν μεγάλων νικῶν τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους καὶ τῶν πρωτεργατῶν τῶν νικῶν. Διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῇ δὲ νὰ μεταβαπτίσῃ μίαν ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας πλατείας, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ μίαν νέαν πλατεῖαν, ἢ μᾶλλον νὰ ὀνομάσῃ πλατεῖαν ἕνα σταυροδρόμι ποὺ εἶχε παραμείνει μέχρι σήμερον ἀνώνυμον.

Οἱ Κλεμανσικοὶ δὲν ἐδέχθησαν μίαν παρομοίαν ταπείνωσιν. Διατὶ ἀρνεῖσθε, εἶπον, εἰς τὸν Κλεμανσώ, ἐκεῖνο ποὺ παρεχωρήσατε εἰς τὸν Φός; Πρὸς χάριν του, μετεβαπτίσατε μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας λεωφόρους τοῦ Παρισιοῦ, τὴν λεωφόρον τοῦ Δάσους τῆς Βουλώνης καὶ τὴν ὠνομάσατε λεωφόρον Φός. Μήπως θέλετε νὰ ἰσχυρισθῆτε ὅτι ἡ προσωπικότης τοῦ στρατιωτικοῦ ἡγέτου εἶνε ἀνωτέρα τῆς προσωπικότητος τοῦ ἡγέτου ὁλοκλήρου τῆς Γαλλίας;

Τοιουτοτρόπως, ἐνῷ καὶ πέραν τοῦ τάφου ὁ Φὸς καὶ ὁ Κλεμανσὼ ἐξηκολούθουν τὸν ἀγῶνα των διὰ τῶν ἀπομνημονευμάτων των, οἱ φίλοι των τοὺς μιμοῦνται εἰς τὴν ζωήν.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δὲν ἀνεῦρε ἀκόμη μίαν λύσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ κανεὶς δὲν γνωρίζει ποῦ θὰ ἐξευρεθῇ ἐπὶ τέλους ἕνα μικρὸν μέρος γῆς διὰ νὰ στηθῇ τὸ ἄγαλμα τοῦ Γεωργίου Κλεμανσὼ ὅστις ὑπῆρξεν «ἄξιος τῆς Πατρίδος».

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον παρήγγειλε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀγάλματος εἰς τὸν γλύπτην Κονιέ. Οἱ κληρονόμοι τοῦ Κλεμανσὼ διαμαρτύρονται ζωηρότατα. Μὲ ποῖον δικαίωμα, λέγουν, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἀνέθεσε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀγάλματος εἰς τὸν Κονιέ, ἐνῷ ἤξευρε καλὰ ὅτι ὁ Κλεμανσὼ εἶχεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ κάμῃ τὸ ἄγαλμά του ὁ φίλος του ὁ Σικάρ; Καὶ ἂν τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δὲν ἤθελε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὴν τελευταίαν αὐτὴν θέλησιν τοῦ Κλεμανσώ, διατὶ νὰ μὴ προκηρύξῃ διαγωνισμόν, ἀντὶ νὰ ἀναθέσῃ αὐθαιρέτως τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου εἰς ἕνα καλλιτέχνην, τὸν ὁποῖον ὁ Κλεμανσὼ μήτε ἠγάπα, μήτε ἐξετίμα;

— Δὲν μὲ ἐξετίμα· ἀπήντησε ὁ καλλιτέχνης Κονιέ. Ἀλλὰ ὁ ἴδιος ἤρχετο καὶ ἐπόζαρε εἰς τὸ ἀτελιέ μου καὶ ὅταν ἐτελείωσεν ἡ προτομὴ ἐδέχθη καὶ τοῦ προσέφερα ἕνα ἀντίγραφον ἐκ χαλκοῦ.

Ἡ οἰκογένεια ἀνταπαντᾷ: «Ἂν ξέρατε ποία τύχη ἐπερίμενε τὴν προτομήν σας. Μόλις τὴν εἶδε ὁ Κλεμανσώ, τὴν βρῆκε τόσον ἄσχημη, ποὺ διέταξε νὰ τὴν κρύψουν ἀμέσως στὴ σοφίτα».

Καὶ εἶνε φαίνεται γεγονός. Δὲν εἶνε ἄλλως τε τὸ πρῶτον πάθημα τοῦ Κονιέ, παρὰ τὴν δόξαν, τῆς ὁποίας χαίρει. Κάποτε ἔκαμε τὴν προτομὴν τοῦ στρατάρχου Λυωτὲ καὶ τοῦ ἐχάρισεν ἕνα ἀντίγραφον. Μόλις τὸ εἶδε ὁ στρατάρχης, διέταξε νὰ τὸ ἐξαποστείλουν εἰς μίαν ἔπαυλιν ποὺ ἔχει εἰς τὴν Λωρραίνην. Ἐκεῖ ἡ προτομὴ μετεβλήθη εἰς κρεμαστάρι καὶ ἀπὸ τὰ μουστάκια τοῦ στρατάρχου ἠμπορεῖ ὅποιος εἰσέρχεται εἰς τὴν ἔπαυλιν, νὰ κρεμάσῃ τὸ καπέλλο του ἢ τὸ παλτό του.

Ὁ Κονιὲ δὲν εἶνε ἄνθρωπος ποὺ ἀπογοητεύεται γρήγορα. Ἀδιάφορος ἐξακολουθεῖ νὰ πελεκᾷ τὸ μάρμαρον. Κάθε ἑβδομάδα ἡ ἐπὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν Ἐπιτροπὴ μεταβαίνει εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ γλύπτου καὶ παρακολουθεῖ τὰς ἐργασίας, παρακαλεῖ δὲ ὅπως ἡ προτομὴ γίνῃ ἀληθινὸν καλλιτεχνικὸν ἀριστούργημα, ὥστε νὰ κλεισθοῦν τὰ στόματα ὅλων τῶν δυσηρεστημένων. Ἀλλὰ ἰδοὺ ὅτι καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἤρχισαν νὰ διαφωνοῦν εἰς τὴν κριτικὴν τοῦ περατουμένου ἔργου.

Ὁ γλύπτης παρουσίαζε τὸν Κλεμανσὼ ὡς ἕνα σφριγηλὸν γερόντιον κακοντυμένο, καὶ μὲ μιὰ γραβατοῦλα χονδροκαμωμένη. Ἓν ἐκ τῶν μελῶν μόλις εἶδε τὸ πρῶτον πρόπλασμα ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμόν του. Αὐτὸς εἶνε, εἶπε, ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος ποὺ διηύθυνε μὲ τὴν σιδηρᾶν πυγμήν του τὰς τύχας τῆς Γαλλίας. «Μήτε κατ' ὄνειρον», ἀπήντησε ἄλλο μέλος τῆς ἐπιτροπῆς. «Πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλο, ὁ Κλεμανσὼ δὲν φοροῦσε ποτὲ αὐτὴ τὴ γραβατίτσα. Τὰ δύο πέτα τοῦ σακκακιοῦ του ποὺ εἶνε ὑψωμένα διὰ νὰ τὸν προστατεύουν ἀπὸ τὴν θύελλαν ποὺ ἔχει ἐκσπάσει γύρω του, εἶνε μᾶλλον σὰν πουλιὰ ἕτοιμα νὰ πετάξουν. Κάθε ἄλλο παρὰ μορφὴ ἀρχηγοῦ εἶνε αὐτή».

Μειδιῶν, ὑπομονητικός, ὑποχωρητικός, ὁ γλύπτης μεταβάλλει τὴ γραβάτα καὶ περιορίζει τὰ πέτα τοῦ σακκακιοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ μεταβαίνει ἐκ νέου εἰς τὸ ἐργαστήριον. Ὁ πρῶτος κριτικὸς παρατηρεῖ μὲ εὐχαρίστησιν, ὅτι ὁ καλλιτέχνης ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ὑποδείξεις του καὶ ἐπέφερε τὰς μεταβολὰς ποὺ ἦσαν ἀπαραίτητοι. Ἄλλο ὅμως μέλος τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρεῖ ὅτι τὸ περίφημο παπέλλο τοῦ Κλεμανσὼ ὁμοιάζει εἰς τὴν προτομὴν μὲ κάσκα. Ὁ γλύπτης τὸ διορθώνει [illegible] αὐτό. Εἰς τὴν τρίτην ἐπίσκεψιν, ἄλλος κριτικὸς εὑρίσκει ὅτι ἡ στάσις τῶν χεριῶν δὲν εἶνε καλή, διότι φαίνεται ὁ Κλεμανσὼ ὡσὰν νὰ δείχνῃ τὰ γάντια του.

Καὶ αἱ ἐπιδιορθώσεις συνεχίζονται, ὅπως καὶ αἱ ἐπισκέψεις τῆς ἐπιτροπῆς. Μετ' ὀλίγον θὰ ἔχῃ τέλος πάντων περατωθῇ τὸ περίφημον ἔργον.

Ὁ Κλεμανσὼ θὰ ἔχῃ γίνει ἀγνώριστος, ἀλλὰ θὰ ἠμπορέσῃ νὰ στολίσῃ τὴν ὁμώνυμον πλατεῖαν... ἐὰν ἐξευρεθῇ.

Ὁ ἄλλος καλλιτέχνης κατεσκεύασε καὶ αὐτὸς ἕναν Κλεμανσώ. Ἡ οἰκογένεια τοῦ μακαρίτου θέλει νὰ στηθῇ αὐτὴ ἡ προτομὴ καὶ ὄχι ἡ ἄλλη. Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐδήλωσαν, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἀκυρώσουν τὴν ἐκλογήν των.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ πλατεῖα δὲν ἀνευρέθη καὶ ὁ «ἄξιος τῆς Πατρίδος» θὰ περιμένῃ ἐπὶ πολὺ διὰ νὰ ἀπαθανατισθῇ διὰ τῆς προτομῆς του, αὐτῆς ποὺ παρηγγέλθη ἢ τῆς ἄλλης.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
Ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μητροπολίτου Μυτιλήνης, διὰ τοῦ κολοσσοῦ «ΑΣΠΑΣΙΑ» τὴν 3ην Ἀπριλίου ἐκ Πειραιῶς. Πρόγραμμα - εἰσιτήρια εἰς τὸ ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Σταδίου 39α.
ΣΗΜ. Λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν προσκυνητῶν συνιστᾶται ὅπως ἐγκαίρως κρατήσητε τὰς θέσεις σας.

Αἱ δύο συσκευασίαι
(τόσον τῶν 20 ὅσον καὶ τῶν 2)
καὶ κάθε δισκίον τῆς γνησίας ΑΣΠΙΡΙΝΗΣ
φέρουν τὸν Σταυρὸν-BAYER
Προσέξατε τὴν κυανόλευκον ταινίαν. Τὰ δύο ταῦτα γνωρίσματα ἐγγυῶνται διὰ τὴν γνησιότητα καὶ καλὴν ἐνέργειαν τῶν δισκίων ΑΣΠΙΡΙΝΗΣ.

Ἀρχαιολογικαὶ συζητήσεις

Ἡ Ἀληθὴς Ἀστερὶς καὶ ἡ Ἀμφίαλος Ἰθάκη καὶ ἡ τραχεῖα Σάμη

Ἄρθρον τοῦ κ. Κων. Σπ. Πεταλᾶ
Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἰθάκης

«Ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρώεσσα»
«μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης»
«Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ»
«ἀμφίδυμοι· τῇ τόνγε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.»
(Ὀδύσ. Δ. 844—847)

«Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν»
«ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης.»
(Ὀδύσ. Ο. 28 κ' ἑξῆς)

Ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς ἔπεσι, ἡ μικρὰ καὶ πετρώδης νῆσος Ἀστερὶς ἅπαξ καὶ μόνον ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἀνωτέρω τέσσαρας πρώτους στίχους, καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἐθεωρήθη μικρᾶς σημασίας διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ὁμηρικῆς Ἰθάκης, οὐδενὸς ἀμφισβητήσαντος τὸ κλέος τῆς σημερινῆς Ἰθάκης.

Ἀπὸ τριακονταετίας ὅμως, ἀφ' ἧς ἔλαβεν ἰδίως τὴν ὀξύτητά του τὸ ζήτημα τῆς ἀληθοῦς Ἰθάκης, διὰ τῆς περὶ Λευκάδος ὡς Ἰθάκης θεωρίας τοῦ σοφοῦ κατὰ πάντα ἀρχαιολόγου κ. Γ. Δαίρπφελδ, ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν συζητήσεων, ἔλαβε τὴν πρωτίστην θέσιν μεταξὺ τῶν συγγραφέων ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων, ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀληθοῦς Ἀστερίδος, ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ μνηστῆρες παρέμενον ἐνεδρεύοντες τὸν ἐκ Πύλου ἀναμενόμενον Τηλέμαχον, ὅπως φονεύσωσιν αὐτόν.

Οἱ ἀνωτέρω συγγραφεῖς συσχετίσαντες τοὺς ὡς ἄνω τέσσαρας στίχους (Δ. 844—847) πρὸς τοὺς ἑτέρους δύο (Ο. 28 κ. ἑξῆς) ἀνεζήτησαν τὴν Ἀστερίδα μεταξὺ τῶν νήσων Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης ἐν τῷ ὁμωνύμῳ πορθμῷ, ταυτίσαντες τὴν εἰς τὴν βορείαν ἔξοδον τοῦ πορθμοῦ ὑπάρχουσαν νησῖδα Δασκαλιό, μὲ τὴν Ὁμηρικὴν Ἀστερίδα, οἱ δὲ ἀσπαζόμενοι τὴν θεωρίαν τοῦ κ. Γ. Δαίρπφελδ, εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Λευκάδος καὶ τῆς Ἰθάκης στενόν, (τὸ ὁποῖον ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Δαίρπφελδ ὡς πορθμός) καὶ ἐπὶ τῆς νήσου Ἀρκούδι ἐξακολουθοῦσι νὰ ἀναμένωσιν εἰς μάτην, ὅπως φονεύσωσι τὸν μακαρίτην Τηλέμαχον, ἐφ' ὅσον μάλιστα, ὡς γράφει ὁ κ. Δαίρπφελδ εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» τῆς 26 παρελθόντος Νοεμβρίου, ὁ διαπρεπὴς Ἄγγλος ἀρχαιολόγος κ. Σῆπσανς ἐκύρωσε τελευταίως μὲ ἀποδείξεις ἀναμφισβητήτους, ὅτι, τὸ Ἀρκοῦδι εἶναι ἡ νῆσος Ἀστερὶς εἰς τὴν ὁποίαν ΠΡΟΣΕΠΑΘΗΣΑΝ οἱ Μνηστῆρες νὰ ἑλκύσουν τὸν Τηλέμαχον ἐπιστρέφοντα ἐκ Πύλου!!! γεγονὸς τὸ ὁποῖον παρέλειψεν ἀναμφισβητήτως νὰ μᾶς τὸ δηλώσῃ ὁ ποιητής, ἀλλ' εὐτυχῶς τὸ συνεπλήρωσεν ἡ φαντασία τοῦ κ. Σῆπσανς.

Καὶ ἐπὶ τῆς πλάνης ταύτης στηριχθέντες εἰσῆλθον εἰς λαβύρινθον συζητήσεων, μὲ ἀτέρμονα ἀγῶνα ὅπως ἐξέλθωσιν αὐτοῦ, ἢ καὶ ἐὰν ἐφαντάσθησαν ὅτι ἐξῆλθον, οὔτε τοὺς ὁμοδοξοῦντας, οὔτε τοὺς ἀντιφρονοῦντας, οὔτε ἑαυτοὺς ἔπεισαν, ὅτι ἐξῆλθον τοῦ λαβυρίνθου τούτου, διὰ τῆς ἐπιλύσεως τοῦ περιμαχήτου καταστάντος ζητήματος, τῆς ἀληθοῦς Ἀστερίδος.

Πρὶν εἰσέλθω εἰς τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης μελέτης, κρίνω ἀπαραίτητον νὰ παραθέσω τὰ σοφὰ καὶ λογικὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Γ. Δαίρπφελδ, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συμφωνῶ, ἀσχέτως ἐὰν θὰ ἀποδείξω, ὅτι, καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἰδίαν ὑπέπεσε πλάνην, ἀναζητήσας τὴν Ἀστερίδα ἐν τῷ πορθμῷ Ἰθάκης—Σάμης (Λευκάδος Ἰθάκης) παρὰ τὴν σαφήνειαν τοῦ κειμένου τῆς Ὀδυσσείας.

Τὰ κατὰ τῆς νησῖδος Δασκαλιὸ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Γ. Δαίρπφελδ εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) Ἡ θέσις τοῦ Δασκαλιὸ εἶναι ὀφθαλμοφανῶς ἀνάρμοστος καὶ ἀκατάλληλος πρὸς κατόπτευσιν πλοίων ἐρχομένων ἐκ Πύλου.

2) Τότε μόνον θὰ ἠδύνατο κυρίως νὰ ζητηθῇ ἡ μικρὰ αὐτὴ νῆσος ἐκεῖ, ὅταν ἡ πόλις τῆς Ἰθάκης εἰς ἣν ἐπέστρεψεν ὁ Τηλέμαχος, ἔκειτο εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ βορείου τμήματος τῆς Ἰθάκης.

3) Μόνον χάριν τῆς νομιζομένης Δασκαλιὸ ὡς Ἀστερίδος, ἔθετον λοιπὸν τὸ Ἀνάκτορον καὶ τὴν πόλιν τοῦ Ὀδυσσέως, οὐχὶ εἰς ἕνα τῶν ὡραίων λιμένων τῆς νοτίου Ἰθάκης (ὑπονοεῖ τὸν λιμένα Βαθὺ) ἀλλὰ εἰς τὸν βορειοδυτικὸν ὅρμον Πόλη·

4) Τὴν ἔλλειψιν ἀμφιδύμων λιμένων.

Εἰς τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα, ἀντέταξαν οἱ ἀντιφρονοῦντες ὡς εἶνε ἑπόμενον, πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα, τόσον πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰδεῶν των, ὅσον καὶ πρὸς καταπολέμησιν τῶν ὑπὲρ τοῦ Ἀρκουδίου ἰσχυρισμῶν τοῦ κ. Δαίρπφελδ, ἀποδείξαντες περιτράνως, ὅτι, τὸ ζήτημα τοῦ Ἀρκουδίου, ὡς σχετιζόμενον μὲ τὸ ὅλον ζήτημα τῆς περὶ Λευκάδος ὡς Ἰθάκης θεωρίας του, ἀκριβῶς μειονεκτεῖ καὶ αὐτοῦ τοῦ Δασκαλιοῦ, καὶ λόγῳ ἀποστάσεως, καὶ ἐλλείψει καὶ τούτου ἀμφιδύμων λιμένων, καὶ δι' ἄλλων ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων, παρὰ τοὺς ἀνυπάρκτους ἀμφιδύμους λιμένας, τοὺς ὁποίους φαντάζεται ὅτι ἔχει τὸ ἀλίμενον Ἀρκοῦδι.

Ἡ Ἀμφίαλος Ἰθάκη: Εἰς τὸν ἄνω σημειούμενον σταυρὸν ὁ αὐχὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ὁ λιμὴν Σαρακήνικο.

Καὶ ταῦτα μὲν ἦσαν ἀπαραίτητα νὰ λεχθῶσι πρὸς κατανόησιν τῆς πλάνης εἰς ἣν περιέπεσαν, καὶ τὴν ὁποίαν ἐλπίζω νὰ ἀποδείξω διὰ τῆς παρούσης μελέτης.

Καθῆκον ὅμως θεωρῶ νὰ δηλώσω, ὅτι, ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ λάβω μέρος εἰς τὸ δυσεπίλυτον τοῦτο ζήτημα, καὶ νὰ μελετήσω τοῦτο ἐπισταμένως, στηριζόμενος μόνον ἐπὶ τοῦ κειμένου τῆς Ὀδυσσείας, ἀφορμὴν λέγω μοὶ ἔδωκε καὶ ἀφετηρίαν, ὁ ἀείμνηστος Ἰθακήσιος λόγιος Παναγῆς Ἰω. Μαυροκέφαλος, ὅστις πρὸ ἑνὸς ἔτους διὰ συντόμου δημοσιεύματός του, πρῶτος ἔρριψε τὴν ἰδέαν, ὅτι, ἐκ πλάνης καὶ κακῆς μελέτης τῆς Ὀδυσσείας ἀνεζητήθη ἡ Ἀστερὶς ἐν τῷ Πορθμῷ Ἰθάκης — Σάμης, καὶ ὅτι αὕτη δέον νὰ ἀναζητηθῇ ἐν τῇ μεταξὺ θαλασσίᾳ ὁδῷ, τῶν πόλεων Ἰθάκης καὶ Σάμης καὶ οὐχὶ μεταξὺ τῶν δύο νήσων Ἰθάκης καὶ Σάμης, ὅπου κατ' ἀνάγκην τὴν ἀνεζήτησαν οἱ πλανηθέντες ἐν τῷ πορθμῷ εἰς τὴν μοναδικὴν νῆσον Δασκαλιό, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ δημοσιεύματί του ἐταύτισε τὴν εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν ἀκτὴν τῆς Ἰθάκης νῆσον Λιγιὰ μὲ τὴν Ὁμηρικὴν Ἀστερίδα, ἀλλὰ τὸ ξηρὸν τοῦ δημοσιεύματός του, ὡς εἶνε ἑπόμενον, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν διανοουμένων, ἴσως δὲ καὶ δὲν ἔλαβον γνῶσιν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον, ἐδημοσιεύθη εἰς μικρὰν ἐπαρχιακὴν ἐφημερίδα.

Ὁ ὅρμος τῆς Λιγιᾶς καὶ ἡ ἀληθὴς Ἀστερὶς παρὰ τὴν Κόρακος Πέτραν καὶ τὴν Ἀρέθουσαν.

Ἀλλ' ἐὰν οἱ ἐκτὸς τῆς Ἰθάκης Ὁμηρισταὶ δὲν ἔλαβον γνῶσιν τῆς γνώμης τοῦ σοβαροῦ τούτου μελετητοῦ τοῦ Ὁμήρου, οὐχ ἧττον, οἱ ἐν Ἰθάκῃ λόγιοι, εἰς ἀκαδημαϊκὰς φιλολογικὰς συζητήσεις, ἀπεδέχθησαν ἀνεπιφυλάκτως τὴν γνώμην ταύτην, καὶ ἰδίως ὁ φαρμακοποιὸς Σπυρ. Κ. Γαλάτης, ὅστις καὶ μὲ ἔπεισεν ὅπως μελετήσω τὸ ζήτημα, καὶ θὰ λογισθῶ εὐτυχής, ἐὰν εἰς τὴν παροῦσαν μελέτην μου, δοθῇ ἡ προσήκουσα προσοχή, τὴν ὁποίαν καὶ θέτω ὑπὸ τὴν κρίσιν παντὸς διανοουμένου, καὶ θαυμαστοῦ τῆς Ἰθάκης.

Ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐξέλθωμεν τοῦ λαβυρίνθου τούτου, καὶ φθάσωμεν εἰς ἀσφαλῆ καὶ ἀναμφισβήτητα συμπεράσματα, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸν Ποιητὴν βῆμα πρὸς βῆμα ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Τηλεμάχου εἰς Σπάρτην καὶ Πύλον, μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἐπιστροφῆς του καὶ τῆς διαφυγῆς του ἐκ τῆς στηθείσης ἐνέδρας, καὶ πρὸς τοῦτο, θέλομεν ἀφήσει κατὰ μέρος τὴν φαντασίαν, ἐφ' ὅσον, καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὡς θέλομεν ἀποδείξῃ, ὁ Ὅμηρος, οὔτε ἀγεωγράφητος ἦτο, οὔτε παραμυθᾶς, οὔτε εἶχεν ἀνάγκην νὰ περιγράφῃ φανταστικὰς νήσους, ὡς πιστεύουσι πολλοὶ ἐκ τῶν σοφῶν Ὁμηριστῶν.

Αον. Ἀναχώρησις Τηλεμάχου ἐξ Ἰθάκης διὰ Πύλον.

Ὅταν ἡ Ἀθηνᾶ ἔπεισε τὸν Τηλέμαχον νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Πύλον καὶ Σπάρτην ὅπως λάβῃ πληροφορίας διὰ τὸν πατέρα του, ὁ Ὅμηρος μᾶς λέγει σαφέστατα τὸν τρόπον τῆς μυστικῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ τὸ σημεῖον ἐφ' οὗ ἐπεβιβάσθη, καὶ τοῦτο ἔχει σπουδαίαν σημασίαν, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπακολουθήσασαν ἀναχώρησιν τῶν Μνηστήρων διὰ τὴν ἐνέδραν, τοῦ Ποιητοῦ, καθορίζοντος μὲν τὸν τρόπον καὶ τὴν πρὸς νότον κατεύθυνσιν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸν λιμένα τῆς ἀναχωρήσεώς των.

Οἱ μνηστῆρες λαβόντες γνῶσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Τηλεμάχου διὰ τὴν εἰς Πύλον καὶ Σπάρτην μετάβασίν του, καὶ θεωρήσαντες ταύτην ὡς μοναδικὴν εὐκαιρίαν διὰ τὸν μελετώμενον φόνον αὐτοῦ, ἡτοίμασαν πλοῖον μετὰ πληρώματος τῆς ἐμπιστοσύνης των, καὶ ἀνέμενον ματαίως τὸν Τηλέμαχον ὅπως ἐπιβιβασθῇ αὐτοῦ, ἀγνοοῦντες ὅτι, ἡ Ἀθηνᾶ εἶχεν ἐξεύρει, καὶ πλοῖον κατάλληλον καὶ ἀρίστους συντρόφους, ἀπὸ τὰ πολλὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον εἰς τὴν Ἀμφίαλον πρωτεύουσαν τοῦ Ὀδυσσειακοῦ Βασιλείου (Ὀδύσ. Β. 290—295.).

Τὸ πλοῖον τοῦτο, κατὰ πάντα ἕτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν, ἀνέμενεν εἰς τὴν ἐσχατιὰν τοῦ λιμένος τοῦ Ἄστεως τὸν Τηλέμαχον, ἐπιβιβασθέντος κρυφίως τὴν ἑσπέραν «ἦρχε δ' Ἀθήνη»

«νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς»
«ἕζετο Τηλέμαχος. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,»
«ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον.»
«τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη»
«ἀκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον»
(Ὀδύσ. Β. 391) καὶ (Ὀδύσ. Β— 416—421.)

καὶ μὲ ἀκραῆ καὶ μὲ ἀκραῆ καὶ πολυτάραχον οὔριον ἄνεμον (Ζέφυρον) ἀνοιχθέντες εἰς τὸν πόντον, ἔφθασαν εἰς Πύλον περὶ τὴν χαραυγήν.

«ἠέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην»
«οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι»
«καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν»
«οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,»
«ἷξον. κλπ.
(Ὀδύσ. Γ. 1—5.)

Ἀπέδωσα σημασίαν εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Τηλεμάχου, καὶ τὴν ἐν Πύλῳ ἄφιξιν, διότι ἐξ αὐτῆς θέλομεν ἐξαγάγει σπουδαῖα συμπεράσματα διὰ τὸ σημεῖον τοῦ ἀπόπλου τῶν μνηστήρων καὶ τὴν θέσιν τῆς Ἀστερίδος, καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου.

Βον. Ἀναχώρησις Μνηστήρων.

Καὶ ὁ μὲν Τηλέμαχος ἀπὸ Πύλου εἰς Σπάρτην μεταβὰς ἐτύγχανε τῆς ξενίας τοῦ ἀγαθοῦ Μενελάου.

«Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο»
«δίσκοισιν τέρποντο»
(Ὀδύσ. Δ. 625.)

ὁπότε ἐκ τοῦ υἱοῦ τοῦ Φρονίου Νοήμονος εἰς ὃν ἀνῆκε τὸ πλοῖον τοῦ Τηλεμάχου, ἔμαθον κατάπληκτοι τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ, οὔτε ἐφαντάζοντο αὐτὸν ἐκτὸς τῆς Ἰθάκης, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι θὰ εὑρίσκετο πλησίον τοῦ πιστοῦ του Συβώτου.

Πρῶτος ἔλυσε τὴν σιωπὴν ὁ ἐκ τῶν μνηστήρων Ἀντίνοος διὰ τῶν ἑξῆς λόγων:

«ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους»
«ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω»
«ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης»
(Ὀδύσ. Δ. 669—671.)

Καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἐκ τῶν ἀνωτέρω στίχων τῆς Ὀδυσσείας, πληροφορούμεθα ἐκ τῆς προτάσεως τοῦ Ἀντινόου, ὅτι, ἐσκόπευεν ὅπως τὴν ἐνέδραν στήσῃ ἐν πορθμῷ Ἰθάκης καὶ Σάμης, δὲν εἶναι δύσκολον δὲ νὰ μαντεύσῃ κανείς, ὅτι, τὸ πλοῖον του θὰ ἔκαμνε διαδρομὰς ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς νοτίου Ἰθάκης μέχρι τῆς σημερινῆς Ἀντισάμου, ἐκτὸς τοῦ στομίου τοῦ πορθμοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ Τηλέμαχος θὰ ἤρχετο ἐκ νότου, καὶ μόνον ὁ κ. Γ. Δαίρπφελδ ἐπίστευσεν ἐπ' ἀρκετὸν (στηριχθεὶς εἰς τὸ «Ἐκὰς νήσων») ὅτι ὁ Τηλέμαχος ἔπλευσεν ἔξωθεν τῆς Κεφαλληνίας ἀφιχθεὶς ἅμα τῇ ἠοῖ εἰς τὸ πρῶτον ἀκρωτήριον τῆς Λευκάδος (τὸν Λευκάταν) καὶ ἐκεῖθεν λόγῳ τοῦ πνέοντος νοτίου ἀνέμου, κωπηλατῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Βασιλικῆς!! χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ οὔτε τὸ χρονικὸν διάστημα ποὺ ἀπαιτεῖτο διὰ τόσον μακρὸν πλοῦν, οὔτε ὅτι θὰ ἐκινδύνευεν ὁ Τηλέμαχος νὰ φθάσῃ εἰς Μάλταν, ἀλλὰ ποτὲ εἰς Λευκάδα, μὲ τοιοῦτον καιρόν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ Ἀστερίς του (Ἀρκοῦδι) οὐδεμίαν εἶχε πλέον θέσιν εἰς τὴν ὑπόθεσίν του.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων, ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Ἀντινόου:

«ὡς εἰπὼν ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους»
«βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης»
«νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,»
«ἐν δ' ἱστὸν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ»
«ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισιν,»
«πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνὰ θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν»
«τεύχεα δὲ σφ' ἤνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.»
«ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὅρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί»
«ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν»
(Ὀδύσ. Δ—778—789).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στίχων προκύπτει, ὅτι, ἀφοῦ ὁ Ἀντίνοος ἐξέλεξεν εἴκοσιν ἀνδρείους συντρόφους, κατῆλθον εἰς τὴν ἀκρογιαλιὰ ὅπου εὑρίσκετο ἓν ἐκ τῶν καλυτέρων πλοίων, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ τὸ ἔρριψαν εἰς τὰ βαθειὰ νερὰ τῆς θαλάσσης καὶ τὸ ἡτοίμασαν κατὰ πάντα, ἐπέβησαν αὐτοῦ, τὸ ἠγκυροβόλησαν μὲ τὴν πρῶραν πρὸς νότον, (ὑψοῦ ἐν νοτίῳ) στὰ ψηλά, καὶ Alesta κατὰ τὴν κοινὴν ναυτικὴν ἔκφρασιν, ἕτοιμον δηλαδὴ πρὸς ἀπόπλουν διὰ τὴν πρὸς Νότον κατεύθυνσιν, συμφώνως μὲ τὰς ληφθείσας ὡς ἄνω ἀποφάσεις τοῦ Ἀντινόου, ὅπως παραφυλάξῃ τὸν Τηλέμαχον εἰς τὸ νότιον μέρος τοῦ πορθμοῦ Ἰθάκης—Σάμης, καὶ ἀφοῦ ἐγευμάτισαν, ἀνέμενον τὴν ἑσπέραν διὰ τὸν ἀπόπλουν, χωρὶς ὁ Ποιητὴς νὰ μᾶς λέγῃ εἰς ποῖον λιμένα εὑρίσκοντο ἠγκυροβολημένοι.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σχετίσωμεν τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Τηλεμάχου ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ Ρείθρου, (νῦν Βαθὺ Ἰθάκης) ὅπως ἀπεδείξαμεν εἰς τὸ τελευταῖον μας δημοσίευμα, καὶ νὰ ἐξηγήσωμεν τοὺς λόγους δι' οὓς πειθόμεθα ὅτι οἱ Μνηστῆρες ἀνεχώρησαν ἐξ ἑτέρου λιμένος, ἀνήκοντος καὶ τούτου εἰς τὴν Ἀμφίαλον πόλιν τῆς Ἰθάκης ὡς θὰ ἀποδείξωμεν κατωτέρω, καὶ ἀπ' ἐδῶ πλέον εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῆς ἀληθοῦς Ἀστερίδος, τὴν ὁποίαν ἀκόμη δὲν ἔχομεν συναντήσει εἰς τὴν ἡμερολογιακὴν οὕτως εἰπεῖν σειρὰν τοῦ κειμένου τῆς Ὀδυσσείας, παρὰ τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἀπέδωσεν ὁ κ. Γ. Δαῖρπφελδ εἰς τὴν μικρὰν καὶ πετρώδη ταύτην νῆσον, καὶ θὰ φανῇ ἴσως παράδοξον, ὅτι, θὰ δυνηθῶμεν, ὄχι μόνον νὰ ἀποδείξωμεν τὴν πλάνην τῆς ἀναζητήσεως αὐτῆς ἐν τῷ πορθμῷ, ἀλλ' ὅτι, καὶ παρὰ τὴν Ἀστερίδα τὴν ἡμετέραν ἀπεβιβάσθη ὁ Τηλέμαχος, ὁπόθεν αἰσίως ἔφθασεν εἰς τὸν πιστόν του Συβώτην.

Καὶ κατὰ πρῶτον, πρέπει νὰ περιγράψωμεν τὸν λιμένα τοῦ Ἄστεως (Ρεῖθρον νῦν Βαθέως) ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς τοῦ ὁποίου ἀνεχώρησεν ὁ Τηλέμαχος.

Ὁ λιμὴν οὗτος εἰς σχῆμα πετάλου, σχηματίζων ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ τὸν λαμπρὸν ὅρμον Λοῦτσα, ὅπου ἐτοποθετήσαμεν τὸν ἀγρὸν τοῦ Λαέρτου, καὶ δύο μικροὺς μυχούς, κατωτέρω τοῦ ὅρμου τούτου, εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ξηρὰν εἰς μῆκος ἑνὸς περίπου ναυτικοῦ μιλίου ἀπὸ τοῦ στομίου του μέχρι τοῦ κυρίως μυχοῦ του ὅστις βλέπει πρὸς Νότον, ἡ δὲ ἔξοδός του πρὸς Βορρᾶν μὲ μικρὰν κλίσιν πρὸς δυσμάς, ἀντικρύζουσα τὸ μεγαλοπρεπὲς Νήριτον, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι περικλείει τοῦτον.

Εἰς τὸν λαμπρὸν καὶ ἀσφαλῆ τοῦτον λιμένα, κατὰ τὸ φθινόπωρον ἰδίως, καθ' ὃ καὶ λαμβάνουσι χώραν τὰ ἐξιστορούμενα γεγονότα, ἐπικρατοῦσιν οἱ σφοδροὶ βορειοδυτικοὶ καὶ δυτικοὶ ἄνεμοι, καθιστῶντες προβληματικὸν τὸν ἔκπλουν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, καὶ μάλιστα ὅταν τὸ πλοῖον εὑρίσκεται εἰς τὸν κυρίως μυχόν, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἵνα μὴ παρακωλυθῇ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἡ ἀναχώρησις τοῦ Τηλεμάχου, ἔστησεν ἡ θεὰ τὸ πλοῖον ἐν ἀναμονῇ εἰς τὸ στόμιον τοῦ λιμένος, ὁπόθεν διὰ τοῦ πολυταράχου Ζεφύρου, οὐριοδρομοῦντες ἔφθασαν εἰς τὴν Πύλον περὶ τὴν χαραυγὴν ἀκωλύτως, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ καθίστατο γνωστὴ ἡ ἀναχώρησις αὐτοῦ, ἐὰν τὸ πλοῖον τὸν ἀνέμενεν εἰς τὸν μυχόν, εἰς ὃν εὑρίσκετο τὸ πλοῖον τῶν μνηστήρων ματαίως ἀναμένον τὸν Τηλέμαχον διὰ τὸν ἀπόπλουν, καὶ δι' αὐτὸ καὶ οἱ μνηστῆρες ἐπίστευσαν, ὅτι, ὁ Τηλέμαχος ἐψεύσθη καὶ ἀντὶ τῆς εἰς Πύλον ἀναχωρήσεως, θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν ἐξοχὴν πλησίον τοῦ Εὐμαίου.

Ἀλλ' εἶνε δυνατὸν ὡς περιγράφεται ὁ λιμὴν οὗτος τοῦ Ἄστεως νὰ προσαρμοσθῶσιν οἱ ἀνωτέρω στίχοι (Δ. 778—789) ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς καθελκύσεως τοῦ καταδιωκτικοῦ πλοίου τῶν μνηστήρων εἰς τὰ βαθειὰ νερά, καὶ τῆς ἀγκυροβολήσεως αὐτοῦ μὲ τὴν πρῷραν βλέπουσαν πρὸς νότον (ὕψου ἐν νοτίῳ) στὰ ψηλὰ ἕτοιμον κατὰ πάντα διὰ τὴν πρὸς νότον κατεύθυνσιν;

Τὸ τοιοῦτον, εἶνε τελείως ἀφύσικον.

Ὁ λιμὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των δέον ἀπαραιτήτως νὰ βλέπῃ πρὸς Νότον, καὶ τότε καὶ μόνον δικαιολογεῖται πληρέστατα ἡ κατὰ τοιοῦτον τρόπον προσαρμογὴ τῶν στίχων (Δ. 778—789) ὡς πρὸς τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ πλοίου, καὶ διὰ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ λιμένος τούτου ὡς ἄνω ἐλέχθη δὲν θὰ κουρασθῶμεν ποσῶς, διότι ἐνῷ δὲν τὸν ὀνομάζει ὁ Ποιητής, μᾶς δίδει ἐν τοσούτῳ ὅλα τὰ στοιχεῖα πρὸς ἀνεύρεσίν του.

Διὰ νὰ κατέλθωσιν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων, ὅπου ἐτέρποντο δίσκοισιν οἱ Μνηστῆρες εἰς τὴν ἀκρογιαλιὰ (παρὰ θῖνα θαλάσσης) ἔδει ἀπαραιτήτως ἡ πόλις ἐκτὸς τοῦ κυρίως λιμένος, νὰ ἔχῃ καὶ ἕτερον ἐπίνειον.

Καὶ διὰ νὰ ἔχῃ καὶ δεύτερον λιμένα ἔδει ἀπαραιτήτως νὰ κεῖται αὕτη πλησίον ΙΣΘΜΟΥ ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν λιμένας, καὶ τὸν λόγον ἔχει ἐνταῦθα ὁ Ποιητὴς ὅστις εἰς πέντε περιπτώσεις ὀνομάζει τὴν πόλιν Ἰθάκην Ἀμφίαλον, καὶ οὐχὶ τὴν νῆσον ὅπως πολλοὶ ἐπίστευσαν, δεδομένου ὅτι ἡ τρισένδοξος πατρὶς τοῦ Ὀδυσσέως τῆς ὁποίας τὸ κλέος ἔφθασε μέχρις οὐρανοῦ δὲν εἶχεν ἀνάγκην τοῦ κοσμητικοῦ αὐτοῦ ἐπιθέτου, τοῦ μὴ ἁρμόζοντος ἄλλως τε, ἐφ' ὅσον ὁ Ποιητὴς προκειμένου μόνον περὶ ἀσήμων νήσων, ἢ μυθικῶν, μεταχειρίζεται οὐχὶ τὸ Ἀμφίαλος ἀλλὰ τὸ Ἀμφίρυτος, η, ον, ἀντὶ τοῦ Ἀμφίρρυτος (ρέω) περίρρυτος, πέριξ βρεχόμενος

«Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ ὅθι τ' ὀμφαλός
[ἐστι θαλάσσης»
(Ὀδύσ. Α. 50) καὶ
«ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται
[εὐρέϊ πόντῳ»
«νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ....καὶ ἀλλαχοῦ»
(Ὀδύσ. Α—197).

ἐκτὸς τῶν ὅτι τὸ Ἀμφὶ ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἀμφίς τὸ ὁποῖον καὶ ἀντικαθιστᾷ ἐν τέλει στίχου μὲ καθαρὰν σημασίαν τοῦ Ἀμφοτέρωθεν

«Γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχου-
[σιν»
(Ὀδύσ. Α—54)
«Ἰὼ μὲν ζυγὸν ἀμφὶς ἐέργει»

ἤτοι ὁ ζυγὸς κρατεῖ τοὺς βόας κεχωρισμένους ἀπ' ἀλλήλων.

(Ἰλιάς Ν—706).

καὶ εἰς πλεῖστα ὅσα ἄλλα χωρία τῆς Ὀδυσσείας καὶ Ἰλιάδος συναντῶμεν τὰ ἐπίθετα ταῦτα.

Ἀλλ' ὑπάρχει Ἰσθμὸς ἐκεῖ ὅπου θέτομεν τὸ Ὀδυσσειακὸν Ἄστυ πλησίον τῆς Τυκτῆς Κρήνης;

Καὶ θαυμάσιος ἰσθμὸς ὑπάρχει σχηματίζων τὸ βορειοανατολικὸν τμῆμα τῆς νοτίου Ἰθάκης εἰς χερσόνησον, καὶ ἀκριβῶς κάτωθεν τοῦ αὐχένος τοῦ ἰσθμοῦ τούτου (νῦν Ἅγιος Κωνσταντῖνος) ἀνευρίσκομεν τὸν ἀναζητούμενον δεύτερον λιμένα τῆς Ἀμφιάλου Ἰθάκης ὅστις φέρει τὸ ὄνομα Σαρακήνικος καὶ ὁ ὁποῖος, ἐνῷ εὑρίσκεται πλησιέστερος πρὸς τὸ Ἄστυ ἀπὸ τὸν κυρίως λιμένα τοῦ Ρείθρου, ἐν τοσούτῳ δὲν εἶναι ὁρατὸς ἐκ τῶν ἀνακτόρων καὶ τοῦ Ἄστεως, ἀμφοτέρων βλεπόντων πρὸς τὸν κυρίως λιμένα, καὶ εἰς τὸν λιμένα τοῦτον τοῦ Σαρακήνικου, κείμενον ὡς ἐλέχθη εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς νοτίου Ἰθάκης, ἐκ τοῦ μυχοῦ τοῦ ὁποίου ἀντικρύζομεν θαυμασίως τὸν Νότον, κατῆλθον εἰς τὴν ἐπίσης μεγαλοπρεπῆ ἀκρογιαλιάν του οἱ μνηστῆρες, τοὺς ὁποίους ἀφήσαμεν ἀναμένοντας τὴν ἑσπέραν διὰ τὸν ἀπόπλουν.

Καὶ τώρα, εἰσερχόμεθα πλέον εἰς τὸ θέαμα ἀβιάστως καὶ ὁμαλώτατα, ἀκολουθοῦντες τὸν Ποιητὴν καὶ τὴν σειρὰν τῶν γεγονότων.

Εἶναι καιρὸς ν' ἀποπλεύσωσι καὶ οἱ Μνηστῆρες πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ των.

«Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέ-
[πλεον ὑγρὰ κέλευθα»
«Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν
[ὁρμαίνοντες»
«ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πε-
[τρήεσσα»
«μεσσηγὺς Ἰθάκη τε Σάμοιό τε
[παιπαλοέσσης»
«Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ'
[ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ»
«ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχό-
[ωντες Ἀχαιοί»
(Ὀδύσ. Δ. 842—847).

Ἤτοι κατὰ τὴν ἡμετέραν ἑρμηνείαν, Μνηστῆρες δ' ἀποπλεύσαντες ἔπλεον τὴν θαλασσίαν ὁδὸν (πρὸς Νότον) διαλογιζόμενοι τὸν ἐξ ἐνέδρας αἰφνίδιον καὶ ἄφευκτον θάνατον τοῦ Τηλεμάχου, ὑπάρχει δὲ κάποιο νησάκι πετρῶδες στὴ μέση, καὶ στὴν ἀκρογιαλιὰ (μέσσῃ ἁλί) καταμεσῆς δηλαδή, τῆς μεταξὺ Ἰθάκης καὶ τῆς τραχείας Σάμης (πόλεων καὶ οὐχὶ νήσων) θαλασσίας ὁδοῦ (καὶ τοιαύτη ἡ πραγματικὴ ἑρμηνεία τοῦ Μεσσηγύς) Ἀστερίς, ὄχι μεγάλη, ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν ἀσφαλεῖς λιμένας, ἐκεῖ ἔμειναν ἐνδερεύοντες αὐτὸν οἱ Ἀχαιοί.

Ἐδῶ τὸ πρῶτον καὶ μόνον συναντῶμεν τὴν περίφημον Ἀστερίδα, οὐχὶ εἰς τὸν πορθμὸν ὅπου τὴν ἀνεζήτησαν οἱ πλανηθέντες εἰς τὴν βορείαν αὐτοῦ ἔξοδον, φοβερὰ πλάνη, ἐφ' ὅσον πρὸς συνάντησιν αὐτῆς ἔπλευσαν πρὸς νότον οἱ Μνηστῆρες, καὶ τὴν νησῖδα ταύτην, τὸν τελευταῖον προμαχῶνα τοῦ κ. Γ. Δαῖρπφελδ, οὐδαμοῦ θὰ συναντήσωμεν πλέον μέχρι τέλους τῆς πλοκῆς τοῦ δράματος, θὰ ἀνεύρωμεν ὅμως ταύτην μὲ τοὺς ἀμφιδύμους λιμένας της ἐν Δήμῳ Ἰθάκης καὶ ταύτην κειμένην, εἰς ὃν παίζεται ὁλόκληρον τὸ δρᾶμα, ἀκολουθοῦντες κατὰ βῆμα τὸ πρὸς νότον μικρὸ ταξεῖδι ποῦ ἔκαμαν οἱ μνηστῆρες τὴν ἑσπέραν τῆς ἀναχωρήσεώς των, διὰ νὰ χρησιμοποιήσωσι ταύτην ὡς βάσιν τῆς ἐπιχειρήσεώς των.

Θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ πρὶν φθάσωμεν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἀστερίδα, νὰ ἐπικαλεσθῶμεν μερικοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς ἀσχοληθέντας μὲ τὰς τῶν νήσων ὁμωνύμους πόλεις Ἰθάκην καὶ Σάμην.

1) Ὁ Σκύλαξ ὁ Καριανδεὺς 400 π. Χ. Ἀκαρν. 34 γράφει: «Μετὰ δὲ ταῦτα πόλις Φαρά (ἐν Λευκάδι) καὶ κατὰ ταῦτα νῆσος ἐστὶν Ἰθάκη καὶ πόλις καὶ λιμήν, μετὰ ταῦτα νῆσος Κεφαλληνία».

2) Κλαύδιος Πτολεμαῖος σύγχρονος Ἀντωνίου τοῦ εὐσεβοῦς. Γεωγρ. βιβλ. ΙΙΙ κ. 13 κ. 14. Καὶ ἡ Ἰθάκη, ἐν ᾗ καὶ ὁμώνυμος πόλις.

3) Ἀπολλόδωρος· 140 π. Χ...... Σάμον μὲν ὁ ποιητὴς καλεῖ τὴν νῆσον, Σάμην δὲ τὴν πόλιν, καὶ προτείνει, ὅτι, ὁ στίχος δέον νὰ γράφηται «Δουλιχίῳ τε, Σάμῳ τε» καὶ οὐχὶ «Σάμῃ τε».

4) Ὁ ἐκ Χαλκίδος τῆς Κοίλης Συρίας νεοπλατωνικὸς Ἰάμβλιχος, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, μαθητὴς τοῦ Πορφυρίου, «Περὶ βίου Πυθαγορικοῦ λόγου Κεφ. Β'., 3 γράφει: Λέγεται δὴ οὖν Ἀγκαῖον τὸν κατοικήσαντα τὴν Σάμον τὴν ἐν Κεφαλληνίᾳ, γεγενῆσθαι μὲν ἀπὸ Διός, εἴτε δι' ἀρετήν, εἴτε διὰ ψυχῆς τε μέγεθος ταύτην τὴν φήμην αὐτοῦ ἀπενεγκαμένου· φρονήσει δὲ καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων Κεφαλλήνων διαφέρειν. Τούτῳ δὲ γενέσθαι χρησμὸν παρὰ τῆς Πυθίας συναγαγεῖν ἀποικίαν ἐκ τῆς Κεφαλληνίας καὶ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας.

Ὁ Ἀπολλόδωρος προσθέτει ὅτι ὁ Ἀγκαῖος ἦτο υἱὸς τοῦ Λυκούργου Βασιλέως τῆς Ἀρκαδίας συμμετασχὼν εἰς τὴν Ἀργοναυτικὴν ἐκστρατείαν, καὶ μετὰ τοῦ Μελεάγρου εἰς τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου. Ἡ γενεαλογία δὲ αὕτη τοῦ Ἀγκαίου τοῦ φερομένου ὡς πρώτου οἰκιστοῦ τῆς πόλεως Σάμης πιστοῦται καὶ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου. «Παυσαν. 8, 4. 7.» καὶ αὐτὸς ὁ Ὅμηρος ἀναφέρει εἰς τὴν Ἰλιάδα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀγαπήνορα ὡς ἡγήτορα τῶν Ἀρκάδων εἰς τὴν κατὰ τῆς Τροίας ἐκστρατείαν.

«Τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων
[Ἀγαπήνωρ»
«ἑξήκοντα νεῶν, πολέες δ' ἐν νηῒ
[ἑκάστῃ»
«Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον...»
(Ἰλιάδ. 609 κ. ε.)

5) Εὐστάθιος εἰς Διονύσιον τὸν περιηγητὴν στ. 536. «Ἰστέον δὲ ὅτι Ἰωνικὴν τὴν ῥηθεῖσαν Σάμον φαμέν, ὡς ἀντιδιαστέλλοιτο τῇ τε Ὁμηρικῇ Κεφαλληνιακῇ Σάμῳ, καὶ τῇ προειρημένῃ δὲ Θρακίᾳ Σάμῳ τῇ οὕτω κληθείσῃ διὰ τὸ ὕψος. Σάμοι γάρ, φασὶ τὰ ὕψη, ὅτι καὶ εἰς πολὺ ἐξῄρετο ὕψος, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὸν ποιητὴν εἰπεῖν, ἐξ αὐτῆς τήν τε Ἴδην φαίνεσθαι πᾶσαν καὶ τὰ κατὰ τὴν Τροίαν.

(Ἰλιάδ. Ν. 12 κ. ε.)

Ἡ πόλις αὕτη ἑπομένως ἔλαβε τὸ ὄνομα Σάμη ἐκ τοῦ ὑπερκειμένου Αἴνου ἔχοντος ὕψος 1640 μέτρα, δεδομένου μάλιστα, ὅτι, εἰς ὁλόκληρον τὸ Βασίλειον τοῦ Λαέρτου — Ὀδυσσέως δὲν ὑπάρχει ὑψηλοτέρα κορυφὴ ὄρους.

Ἡ Σάμη παρέμεινε καὶ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους ἡ σημαντικωτέρα τῶν τεσσάρων ἀρχαίων πόλεων τῆς Κεφαλληνίας καὶ ἡ ἀρχαιοτέρα, καταστραφεῖσα περὶ τὸ 180 π. Χ. ὑπὸ τῶν Ρωμαίων, καὶ ὡς ὁ Πλίνιος ἀναφέρει (4, 12, 27) τῆς Σάμης καταστραφείσης τρεῖς μόνον πόλεις ἀπέμειναν ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἡ Πάλη, οἱ Κράνιοι, καὶ οἱ Πρόννοι. Ἡ δὲ διάσωσις τῆς πόλεως ταύτης τῆς παιπαλοέσσης μέχρι τῶν ἱστορικῶν χρόνων εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα ἐγγύησις τῆς ταυτότητος τῆς Κεφαλληνίας πρὸς τὴν Ὁμηρικὴν νῆσον Σάμον.

Ἡ ἀρχαία αὕτη πόλις ἔκειτο εἰς τὸν μεσημβρινὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τῆς σημερινῆς Σάμης καὶ ὑπεράνω αὐτῆς εἰς τοὺς ὑπερκειμένους δύο ὑψηλοὺς βουνούς, ὡς πιστοῦται ἐκ τῶν κυκλωπείων τειχῶν, καὶ τῶν θεμελίων τῆς μονῆς τῶν Ἁγίων Φανέντων, ὅπου ἔκειτο ἡ ἀρχαία Ἀκρόπολις εἰς ὕψος 270 μέτρα ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἐκτεινομένης τῆς πόλεως βορειοανατολικῶς πρὸς τὴν σημερινὴν Ἀντίσαμον, ἔναντι ἀκριβῶς τῆς τελευταίας πρὸς νότον ἀκτῆς τῆς Ἰθάκης, ἔνθα καὶ ὁ πορθμὸς ὅπου κατὰ τοὺς ἄνω στίχους τῆς Ὀδυσσείας (Ο. 28) θὰ ἀνέμενον τὸν Τηλέμαχον οἱ Μνηστῆρες.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω περὶ πόλεων Ἰθάκης καὶ τραχείας Σάμης παρενθέσεις, ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν ἐκ τοῦ λιμένος Σαρακήνικου ἀναχώρησιν τῶν Μνηστήρων διὰ νὰ ἀναζητήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν Ἀστερίδα μας συμφώνως μὲ τὸ κείμενον τῆς Ὀδυσσείας οὐχὶ εἰς τὸν μεταξὺ τῶν νήσων πορθμόν, ἀλλὰ στὸ ἀκρογιάλι καταμεσῆς τῆς θαλασσίας ὁδοῦ (Μεσσηγύς) τῶν δύο πόλεων Ἰθάκης καὶ Σάμης, ἐν τῇ ἀπολύτῳ πεποιθήσει, ὅτι, ὁ Ποιητὴς ἀκριβέστατα καθώρισε τὴν χωρίζουσαν τὰς πόλεις ταύτας ἀπὸ τὴν Ἀστερίδα ἀπόστασιν.

Εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν ἀκτὴν τῆς Ἰθάκης κεῖται ὁ θαυμάσιος ὅρμος τῆς Λιγιᾶς ἐκτεινόμενος μέχρι τοῦ Πέρα Πηγαδίου, ὅπου ἡ πηγὴ τῆς Ἀρεθούσης καὶ ἡ Κόρακος πέτρα, εἰς ἣν ὁ Συβώτης παρέμενεν.

Ἐντὸς τοῦ ὅρμου τούτου, πλησιάζουσα πρὸς τὴν ἀκρογιαλιά του, ὑπάρχει νησὶς 300 περίπου μέτρων μήκους, πετρώδης, φέρουσα τὰ ὀνόματα Λιγιά, Πέρα Πηγάδι, νησὶ ἰδιοκτησίας Μπακατσέλου, Ἀστεράκι, καὶ Κορακοζώη.

Τὸ νησάκι τοῦτο ἐκ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ κατοπτεύσῃ τις ὅλην τὴν πρὸς νότον θάλασσαν ἐξ ἧς θὰ ἐπέστρεφεν ὁ Τηλέμαχος ἐκ Πύλου, σχηματίζει ἀμφιδύμους λιμένας, οὐχὶ πλέον τοὺς φανταστικοὺς τοῦ Ἀρκουδίου τοῦ κ. Γ. Δαῖρπφελδ, ἀλλ' ἱκανοὺς ὅπως προσορμισθῶσι πλοῖα μεγάλα, χρησιμεύουν δὲ σήμερον ὡς τὸ μοναδικὸν ὁρμητήριον τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Ἰθάκης ἰδίως εἰς τὰ ἱστιοφόρα καὶ τὰ ἁλιευτικὰ ἐν κακοκαιρίᾳ.

Ἡ ἀπόστασις τῆς νησῖδος ταύτης μεταξὺ τῆς σημερινῆς πόλεως Βαθέως, ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ λιμένος του (Ρείθρου) καὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως Σάμης εἶναι ἀκριβῶς ἴση.

Καὶ τὴν νησῖδα ταύτην συναντήσαντες εἰς τὴν πρὸς νότον πορείαν των τὸ ἑσπέρας τῆς ἀναχωρήσεώς των οἱ Μνηστῆρες, κατέστησαν βάσιν τῆς ἐπιχειρήσεώς των, ἀλλ' ἄλλως ἔδοξε τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ κατέστη ὁ σωτήριος ἄγγελος διὰ τὴν αἰσίαν ἐπάνοδον τοῦ Τηλεμάχου.

(Αὔριον τὸ 2ον μέρος)

ΚΩΝ. ΣΠ. ΠΕΤΑΛΑΣ
Πρόεδρος Κοινότητος Ἰθάκης

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιυπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι Γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΠΑΣ ΑΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΙΔΟΥ
ΠΩΣ ΠΑΧΥΝΕΙ
ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΒΑΘΜΗΔΟΝ
ΜΕ ΤΟ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟΝ
Ἀναγέννησι
ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ
ΑΝΑΙΜΙΑΝ - ΑΔΥΝΑΜΙΑΝ - ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑΝ - ΕΞΑΝΤΛΗΣΕΙΣ
ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΤΑ ΝΕΥΡΑ — ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ
ΑΝΑΝΕΩΝΕΙ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ
Δ. Η. ΠΡΟΜΠΟΝΑ
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ: ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΛΟΝΔΙΝΟΥ - ΡΩΜΗΣ - ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ
ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ - ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ (ΑΜΕΡΙΚΗΣ)
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ & ΑΠΟΘΗΚΑΙ - ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου ἀρ. 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 15 δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 1000 δρχ. ἕκαστον.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικολ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιυπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ, εἴτε καὶ τμηματικῶς ἰσόγειον κτίριον μεμονωμένον, εὐπρόσωπον καὶ καθαρὸν μὲ 5 αἰθούσας, ἐντὸς κήπου 5000 πήχεων, κατάλληλον διὰ καθαρὰν βιομηχανίαν, βιοτεχνίαν, ἀποθήκας, ἰατρεῖον, σχολεῖον καὶ δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἵδρυμα, μὲ κινητήριον ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν, ἀεριόφως, ὕδωρ ἄφθονον καὶ λοιπά. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα μας παρὰ τῷ κ. Δημ. Χαλικιᾷ, διαχειριστῇ.

Γαλλικά. Γερμανικά. Λογιστική. Ἀγγλ. Cours. Μαθημ. ἰδιαιτ. προπαρ. διὰ διαγωνισμούς. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλ. Ἀκαδ. διδασκομένων. Piciences, Conversation, Thèms Severs. Τμήματα νυκτερ. Τιμαὶ λογικαί. Μεταφράσεις διάφοροι. Παρὰ Καθηγητρίας Παρισίων, Καποδιστρίου 16.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ Α. Ε.

Προκήρυξις

Ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Μεταφορῶν Α.Ε. προκηρύσσει διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν 1000 μέτρων μαλλίνου ὑφάσματος χακί, ὑφάνσεως καμπαρδίνα, ἐγχωρίας κατασκευῆς διὰ τὴν κατασκευὴν στολῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς.

Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἰσὶ κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως ὁδὸς Ἴωνος 11, Τμῆμα Προμηθειῶν, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 12—1— μ. μ.

Προσφορὰς δέχεται μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 20ῆς Μαρτίου ἐ. ἔ.

Ἀθῆναι τῇ 27ῃ Φεβρουαρίου 1931

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Γεν. Διευθύνσεως).

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων διακηρύττει ὅτι ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18021 ἐ. ἔ. προκηρυχθεῖσα δημοπρασία διὰ τὴν προμήθειαν οἰκοδομικῶν ὑλικῶν διὰ τὴν 24ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ματαιωθεῖσα ἐπαναληφθήσεται τὴν 10ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἔ. ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 18021 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ. εἰς τὸ Γραφεῖον Συντηρήσεως καὶ Ἐκμεταλλεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 1931.

Ὁ Δήμαρχος
Σ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Εἰδοποίησις

Προκειμένου νὰ ἐνεργηθῇ ἐν Πειραιεῖ ἡ ἐκφόρτωσις ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου ἡ μεταφορὰ καὶ ἀποθήκευσις ἐν τῇ ἐν Πειραιεῖ (ὁδὸς Νοταρᾶ 134) ἀποθήκῃ τῶν ἀφικνουμένων μεταλλικῶν κερμάτων μικτοῦ βάρους περὶ τοὺς 240 τόννους περιεχομένων ἐντὸς 4000 κιβωτίων

Προσκαλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐν λόγῳ ἐργασίαν, ὅπως ὑποβάλωσι μέχρι τῆς 4ης Μαρτίου, ἡμέρας Τετάρτης καὶ ὥρας 2ας μεταμεσημβρινῆς ἔγγραφον προσφορὰν εἰς τὴν Γενικὴν Δ)σιν Δημοσίου Λογιστικοῦ (Πλατεῖα Μητροπόλεως).

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Δ)σεως Δημοσίου Λογιστικοῦ)

ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ "Η ΧΡΥΣΑΛΙΣ,, ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α.Ε.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΟ 1ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.—(ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Γενικαὶ Ἐγκαταστάσεις:				
Α) Γήπεδα Ποδονίφτη (Ἀλυσίδα): Ἐκτὸς βιομηχανικῆς περιοχῆς τετρ. μέτρα 79.450.—Χ24.08		1.913.156.—		
Ἐντὸς βιομηχανικῆς περιοχῆς οἰκοδομημένα διὰ βιομηχανικὰς ἐγκαταστ. Τ. Μ. 18.400.—Χ24.07		442.888.—		
Ἐντὸς βιομηχανικῆς περιοχῆς τετρ. μέτρα 20.000.—Χ24.07		481.436.90	2.837.480.90	
Β) Ἀρχικαὶ Οἰκοδομικαί: Ἐργοστ. Ν. Φαλήρου καὶ Ποδονίφτη		16.162.871.15		
Προσθῆκαι καὶ βελτιώσεις:				
Μέχρι τῆς 31—12—1929		4.845.164.90		
Κατὰ τὸ 1930		182.929.40		
		21.190.965.45		
Μεῖον Ἀποσβέσεων:				
Μέχρι 31—12—929	4.008.036.05			
Κατὰ τὸ 1930	882.929.40	4.890.965.45		
		16.300.000.—		
Μεῖον ἀναλογία ἐκ πωλήσεως Ἐργοστασίου Ν. Φαλήρου		4.200.000.—	12.100.000.—	
Ἀρχικαὶ Οἰκοδομικαί: Ἐργοστασίου Γουμενίσσης		805.911.15		
Προσθῆκαι καὶ βελτιώσεις:				
Μέχρι τῆς 31—12—1929		2.143.022.65		
Κατὰ τὸ 1930		353.087.70		
		3.302.021.50		
Μεῖον Ἀποσβέσεων:				
Μέχρι 31—12—929	668.933.80			
Κατὰ τὸ 1930	257.569.50	926.503.30	2.375.518.20	
Γ) Ἀρχικαὶ Μηχανικαί: Ἐργοστασίων Ν. Φαλήρου καὶ Ποδονίφτη		14.245.948.45		
Προσθῆκαι καὶ βελτιώσεις:				
Μέχρι 31—12—29		8.622.455.85		
Κατὰ τὸ 1930		898.700.30		
		23.767.104.60		
Μεῖον Ἀποσβέσεων:				
Μέχρι 31—12—29	6.763.404.30			
Κατὰ τὸ 1930	1.363.700.30	8.127.104.60		
		15.640.000.—		
Μεῖον ἀναλογία ἐκ πωλήσεως Ἐργοστασίου Ν. Φαλήρου		1.000.000.—	14.640.000.—	
Μηχανήματα: Ἐργοστασίου Γουμενίσσης (ἐγκατασταθέντα 1930)		766.146.40		
Δαπάναι ἐγκαταστάσεως 1930		477.032.80		
		1.243.179.20		
Μεῖον ἀποσβέσεων μέχρι 31—12—29		266.146.40	977.032.80	
Δ) Ἀρχικαί: Ἔπιπλα Γραφείων, Καταστημάτων κλ. Αὐτοκίνητα, Ἀνταλλακτικὰ Ἐργοστασίων Ποδονίφτη, Ν. Φαλήρου, Γουμενίσσης		682.329.85		
Προσθῆκαι καὶ βελτιώσεις:				
Μέχρι τῆς 31—12—29		217.813.70		
Κατὰ τὸ 1930		459.851.55		
		1.359.995.10		
Μεῖον Ἀποσβέσεων:				
Μέχρι 31—12—29	422.624.45			
Κατὰ τὸ 1930	367.402.55	790.027.—	569.968.10	33.500.000.—
Πρῶται Ὕλαι: Κουκούλια, Μέταξα, Νήματα Διάφορα ἐν Ἀποθήκῃ καὶ ἐπὶ Μηχανημάτων. Προϊόντα ἡμικατειργασμένα καὶ κατειργασμένα ἐν γένει			24.040.457.05	
Ὑλικὰ Διάφορα, Χρώματα, Καύσιμος ὕλη κλπ.			1.626.380.35	25.666.837.40
Γραμμάτια Εἰσπρακτέα: Τὰ ἐν τῷ Χαρτοφυλακείῳ				471.986.75
Χρεωστικοὶ Λογ)σμοί: Χρεῶσται Διάφοροι			4.529.669.70	
Χρεῶσται Ἐπισφαλεῖς			150.628.05	
Διάφοροι Χρεωστικοὶ Λ)σμοί			140.016.70	4.820.314.45
Χρεώγραφα: 179 Ὁμολογίαι Ἀναγκ. Δανείου 1926				17.889.50
Ἔξοδα Ἱδρύσεως καὶ Ὀργανώσεως: Ἀρχικὰ		1.193.859.75		
Μεῖον Ἀποσβέσεων:				
Μέχρι τῆς 31—12—1929	793.859.75			
Κατὰ τὸ 1930	200.000.—	993.859.75		200.000.—
Ταμεῖον καὶ Τράπεζαι				1.462.004.45
Λογ)σμοὶ Τάξεως				825.000.—
				66.964.032.55

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Μετοχικὸν		50.000.000.—
» Ἀποθεματικὸν Τακτικόν:		
προηγ. χρήσεων	3.000.000.—	
Χρήσεως 1930	1.000.000.—	4.000.000.—
» Ἀποθεματικὸν Ἔκτακτον:		
προηγ. χρήσεων	3.500.000.—	
Χρήσεως 1930	1.000.000.—	4.500.000.—
Μέρισμα προηγουμένων χρήσεων		30.756.5[illegible]
Μέρισμα Χρήσεως 1930		4.500.000.—
Κράτησις Φόρων Δημοσίου, Ποσοστῶν κλ.		1.465.443.[illegible]
Κράτησις Ἐπισφαλῶν Ἀπαιτήσεων		750.000.—
Ταμεῖον Ἐργατικοῦ Προσωπικοῦ		115.315.[illegible]
Πιστωτικοὶ Λογ)σμοὶ Διάφοροι		137.531.4[illegible]
Κέρδη καὶ Ζημίαι, Ὑπόλοιπον εἰς νέον		639.985.90
Λογ)σμοὶ Τάξεως		825.000.—
		66.964.032.55

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ «ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ»

ΧΡΕΩΣΙΣ

Διατεθέντα ἐξ ὑπολοίπου παρελθ. ἔτους, ἐγκρίσει τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς 20)3)30, πρὸς συμπλήρωσιν λεπτῶν 0,50 κατὰ μετοχὴν μερίσματος 1929, κατόπιν τῆς διανομῆς τοῖς Μετόχοις τῆς ἐκ τῆς μειώσεως τοῦ φόρου προκυψάσης ὑπὲρ αὐτῶν διαφορᾶς	21.975.85
Γενικὰ Ἔξοδα: Ἀντιμισθίαι ἐν γένει, Φόροι Δημοσίου, Δημοσιεύσεις, Ὁδοιπορικά, Βοηθήματα, Συνδρομαί, Δικαστικά, γραφικὴ ὕλη, ταχ)κά, τηλ)κά, τηλεφ)κὰ κλ. ἔξοδα	2.177.577.—
Τόκοι, Προμήθειαι κλπ.	967.409.10
Ἀποσβέσεις 1930 (ὡς ἀναφέρονται ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ)	3.071.601.75
Ἔξοδα συντηρήσεως ἐγκαταστάσεων	468.069.—
Κράτησις ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων	750.000.—
Ὑπόλοιπον πρὸς διανομὴν	8.605.428.95
	16.062.061.65

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ὑπόλοιπον παρελθ. ἔτους		1.305.231.—
Κέρδη ἐκ πωλήσεως προϊόντων		14.095.485.45
Κέρδη διάφορα, ἐκ προσόδων Κτήματος Ποδονίφτη, Νομισματικῶν διαφορῶν κλπ.		39.937.45
Κράτησις ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων:		
Ἐκ παρελθόντος ἔτους	1.000.000.—	
Μεῖον τῶν ἀποσβεσθεισῶν	378.592.25	621.407.75
		16.062.061.65

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΑΧΜΩΝ 8.605.428.95

Τακτικὸν Ἀποθεματικὸν			1.000.000.—
Τακτικὸν Μέρισμα 6 %	3.000.000.—		
Πρόσθετον Μέρισμα 5.07 %	2.536.417.30	5.536.417.30	
Μεῖον Φόρος Δημοσίου Χ 18.72 %		1.036.417.30	4.500.000.—
Ποσοστὰ Δ. Συμβουλίου καὶ Γεν. Διευθύνσεως		429.025.75	
Μεῖον Φόρος Δημοσίου Χ 18.72 %		80.313.65	348.712.10
Φόροι Δημοσίου Μερίσματος καὶ Ποσοστῶν			1.116.730.95
Ἔκτακτον Ἀποθεματικὸν			1.000.000.—
Ὑπόλοιπον εἰς νέον			639.985.90
			Δρχ. 8.605.428.95

Τὸ μέρισμα ἐκ Δρχ. 11.07 μεῖον φόρου 2.07, ἤτοι πρὸς καθαρὰς Δραχμὰς ΕΝΝΕΑ (9.—) κατὰ μετοχήν, πληρωθήσεται μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων καὶ ἐν ἡμέρᾳ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 1931
Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΔΕΔΕΣ
(Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων).

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΖΑΓΑΝΙΑΡΗΣ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ νεοϊδρυθέντος Σωματείου ἐργατῶν φορτοεκφορτωτῶν Λαχαναγορᾶς Ἀθηνῶν, ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι: Πρόεδρος ὁ κ. Γεώργιος Σοφός, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Α. Πίττας, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος, ταμίας ὁ κ. Ι. Σοφὸς καὶ σύμβουλοι κατὰ σειρὰν οἱ κ.κ. Α. Οἰκονόμου, Π. Ἀλεξανδρόπουλος, Π. Οἰκονόμου, Ν. Τσάκωνας, Γ. Ζέρβας καὶ Γ. Ζαραδημόπουλος.

Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Σωματείου ἐξελέγη ὁ δικηγόρος κ. Ἠλ. Δημητριάδης.

Κ. Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην 8—1 καὶ 4—8 Σατωβριάνδου 39

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρός
Εἰδικὸς δερματολόγος - συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὁμόνοια.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ γατάκι γκρὺ ἀκοῦον εἰς τὸ ὄνομα Φρίτς μεταξὺ ὁδῶν Νοταρᾶ καὶ Μετσόβου. Ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται νὰ τὸ φέρῃ Νοταρᾶ 36β καὶ θὰ λάβῃ ἀμοιβὴν δραχ. 100.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ . . . . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000.-

Δέχεται καταθέσεις καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοὺς ὅρους.

Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ, δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST Co. 51 MAIDEN LANE, NEW YORK, U. S. A., εἴτε πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Τμῆμα Ἐργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.

Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (51 MAIDEN LANE) καὶ τὸ ἐν Σικάγῳ Γραφεῖον της (33 S. CLARK STREET) ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα.

1-4-31

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΕΡΙ «ΣΑΝΦΑΣΟΝΙΣΜΟΥ»

Φίλε κ. Διευθυντά,

Βλέπω ἀπὸ τὴν «Πρωΐαν» ὅτι ὁ κ. Ξενόπουλος ᾐσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ διατυμπανίσῃ ὅτι εἰσέβαλον εἰς τὸν κοιτῶνα του διὰ νὰ τοῦ ἀναγγείλω τὴν ἐκλογήν του. Ἐπειδὴ τοιοῦτοι «σαμφασονισμοί» δὲν εἶνε εἰς τὰς συνηθείας μου νομίζω καλὸν νὰ ἐξηγήσω, ὅτι μετέβην μὲν εἰς τὸν κ. Ξενόπουλον μετ' ἄλλου συναδέλφου, ἵνα τὸν συγχαρῶ ἐπὶ τῇ δικαιοτάτῃ ἄλλως καὶ πανηγυρικῇ ἐκλογῇ, ἐπειδὴ ὅμως εἶχον ἐξετάσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν ἠδυνάμην νὰ διαιωνίζωμαι εἰς γραφεῖον του, δὲν ἠθέλησα ὅμως καὶ νὰ φύγω χωρὶς νὰ τοῦ σφίγξω τὸ χέρι. Τώρα ἂν ὁ νέος Ἀκαδημαϊκὸς περὶ ὥραν 6.15 δὲν εἶχε περατώσει τὸν ἀπογευματινόν του ὕπνον, τοῦτο δὲν ἠδυνάμην νὰ μαντεύσω.

Μὲ τιμὴν καὶ φιλίαν
Α. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ, ὅπως διὰ τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος καταστήσητε γνωστὴν μίαν παρανομίαν, ἡ ὁποία ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον διαπράττεται εἰς βάρος ὁλοκλήρου περιφερείας, τῆς μητροπολιτικῆς περιφερείας Πλωμαρίου (Μιτυλήνης).

Ὁ νῦν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, βουλευτὴς Λέσβου, ἔχων λόγους κομματικοὺς καὶ ἐπιθυμῶν νὰ φανῇ εὐχάριστος εἰς ὡρισμένους μόνον κομματικούς του φίλους, παρανομῶν δὲ καταφώρως ἀρνεῖται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων τοῦ πρὸ διετίας ἰσχύοντος νόμου «περὶ ἐνοριῶν». Ὁ νόμος οὗτος ἔχει ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλας τὰ ἄλλας περιφερείας τοῦ Κράτους. Διὰ τὴν περιφέρειαν Πλωμαρίου ἔχει περατωθῇ ὅλη ἡ σχετικὴ προεργασία, ὁ Μητροπολίτης Πλωμαρίου ἀπηυθύνθη ἐπανειλημμένως δι' ἐγγράφων του εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλὰ παρὰ τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ὑπουργὸς κ. Παπανδρέου ἀρνεῖται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν Διαταγμάτων. Σημειώσατε ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου εἰς κατοίκους τῆς περιφερείας ζητήσαντας τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἔγραφε ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Αὐγούστου 1930 «...δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἐπίτευξις τῆς αἰτήσεως τῶν κατοίκων Πλωμαρίου, περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου, περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων, παρακαλῶ δὲ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν, ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου Λέσβου, ἵνα διαταχθῶσι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ Κοινοτικὰ τοιαῦτα, νὰ ἐκδώσωσι τὰς κατὰ τὸν νόμον ἀποφάσεις των....» Ἐνῷ ὅμως ὁ Μητροπολίτης εὑρίσκετο εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Νομάρχου καὶ ὡρισμένα κοινοτικὰ Συμβούλια εἶχον ἐκδώσει τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις των, ὁ ὑπουργὸς διαφωνῶν πρὸς ἑαυτὸν ἔγραψε πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1930: «...δσονούπω καταρτιζόμενον θέλομεν ὑποβάλει εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων, δι' οὗ, σὺν τοῖς ἄλλοις, ρυθμίζεται καὶ τὸ ζήτημα τῶν ναῶν τῶν Μητροπολιτικῶν περιφερειῶν τῶν Νέων Χωρῶν ἐπὶ τὸ λυσιτελέστερον. Κατόπιν τούτου συνιστῶμεν ἐνθέρμως, ὅπως ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναστείλητε πᾶσαν ὑμετέραν ἐνέργειαν ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου διατηροῦντες μόνον τὸ ὑφιστάμενον μητροπολιτικὸν Συμβούλιον».

Τὰ μέτρα ὅμως ταῦτα καὶ αἱ συστάσεις γίνονται μόνον διὰ τὴν περιφέρειαν Πλωμαρίου, ὅπου τὰ ἰδιαίτερα κομματικὰ συμφέροντα τοῦ κ. Παπανδρέου κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξυπηρετοῦνται. Διότι εἰς καμμίαν ἄλλην Μητροπολιτικὴν περιφέρειαν δὲν ἐθεώρησε καλὸν νὰ κάμῃ αὐτὰς τὰς συστάσεις, ἀφοῦ ἄλλωστε εἰς ὅλας καὶ τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νέων χωρῶν ἔχει ἐπεκταθῇ ὁ νόμος περὶ ἐνοριῶν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ διαψεύσῃ οὐδὲν τῶν ἀνωτέρω σημείων καὶ δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ πολιτική του αὐτὴ συντελεῖ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ κλήρου τὴν ὁποίαν ἐπηγγέλθησαν καὶ αὐτὸς προσωπικῶς καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν ἀρχήν.

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως
ΠΛΩΜΑΡΙΤΗΣ

ΔΕΝ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Σᾶς παρακαλῶ ὅπως εἰς ἀναίρεσιν τῆς ψευδοῦς καὶ συκοφαντικῆς εἰδήσεως, ὅτι δῆθεν, δυνάμει ἐντάλματος τοῦ παρ' ἐφέταις κ. ἀνακριτοῦ συνελήφθην ὡς κατηγορηθεὶς ἐπὶ ἀπάτῃ, δημοσιεύσατε τὸ κάτωθι σημείωμα τῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ τούτῳ χορηγηθέν μοι.

«Σημείωμα

Ὁ φερόμενος ὡς συλληφθεὶς Δικηγόρος κ. Στυλιανὸς Πιπερίδης Ἀντεισαγγελεὺς τέως Πειραιῶς, οὐδέποτε ὑπῆρξε κατηγορούμενος παρ' ἡμῖν, οὐδὲ ἐξεδόθη κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα συλλήψεως.

Ἀθῆναι τῇ 28 Φεβρουαρίου 1931
Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀνακρίσεως».

Ὁ κατασυκοφαντηθεὶς
Σ. Ν. ΠΙΠΕΡΙΔΗΣ

ΠΡΕΣΒΥΣ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἵνα γνωρίσῃ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία τίνι τρόπῳ καὶ ὑπὸ ποίων ἀντιπροσωπεύεται ἡ Ἑλλάς μας ἐν Βιέννῃ, σᾶς παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν, ἥτις ἀφορᾷ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον χώραν μεταξὺ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βιέννῃ κ. Σαχτούρη ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ συλλόγου Ἑλλήνων φοιτητῶν ἐν Βιέννῃ ἀφ' ἑτέρου.

Πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ εἰς Εὐρώπην ταξειδίου του, ὡς γνωστόν, ἦλθε καὶ εἰς Βιέννην. Ὁ σύλλογος Ἑλλήνων φοιτητῶν κατόπιν τῶν ἀναγραφέντων εἰς τὰς ἐφημερίδας εἰδήσεων, ὅτι ἐπρόκειτο τὴν πρωΐαν τῆς 3ης Ἰανουαρίου νὰ φθάσῃ ὁ Ἕλλην πρωθυπουργός, εἰδοποίησε ὅλα τὰ μέλη αὐτοῦ ὅπως εἶνε ἕτοιμα διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ δείξωσιν ἑνότητα καὶ ἐξωτερικὴν ἀρτίαν παράστασιν, πάντοτε ἐμπνεόμενα ἀπὸ τὸ ἐθνικιστικὸν αἴσθημα. Συγχρόνως τὸ προεδρεῖον ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν παρὰ τῆς πρεσβείας ὅτι ὁ σύλλογος θὰ ἐκαλεῖτο ἐπισήμως παρ' αὐτῆς ὅπως λάβῃ ἐνεργὸν ὡς ἔπρεπε μέρος εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ. Ὁ ἐν Βιέννῃ ὅμως Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Σαχτούρης, ἄγνωστον διὰ τίνα λόγον, ἔκρινε καλὸν νὰ μὴ καλέσῃ τὸν σύλλογον τῶν ἐν Βιέννῃ Ἑλλήνων φοιτητῶν, ὡς νὰ ἀπετέλει μόνον αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἑλληνικὴν ἐν Βιέννῃ παροικίαν. Οἱ ἐν Βιέννῃ Ἕλληνες φοιτηταί, παρὰ τὴν τοιαύτην κατάφωρον περιφρόνησιν ὑπὸ τοῦ ἐπισήμως τὴν Ἑλλάδα ἀντιπροσωπεύοντος, κατηυθύνθησαν εἰς τὸν βόρειον σταθμὸν αὐθορμήτως κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἕλληνος Πρωθυπουργοῦ, ἵνα δείξωσιν ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶνε Ἕλληνες, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουν ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ὅτι αὐτοὶ μ' ὅλον ὅτι ζοῦν εἰς τὴν ξένην δὲν ἔχουν ἀποβάλει τὰ ἐθνικά των αἰσθήματα. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸν σταθμόν, οἱ ὡς ἄνω φοιτηταὶ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν (διότι ἀνέμενον μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τὴν πρόσκλησιν τῆς πρεσβείας, μὴ φανταζόμενοι τοιαύτην ἀστοργίαν τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Σαχτούρη) ἀνέμενεν αὐτοὺς νέα ἔκπληξις. Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς τοῦ σταθμοῦ δὲν ἐπετράπη εἰς τὸν σύλλογον καὶ ἠναγκάσθησαν τότε τὰ μέλη του νὰ διαμαρτυρηθοῦν ὅπως ἐπιτύχουν τὴν εἴσοδον τοῦ προέδρου καὶ δύο ἄλλων μελῶν μόνον, ἐνῷ συγχρόνως τὰ ἄλλα μέλη ἠναγκάσθησαν νὰ λάβουν θέσιν εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ σταθμοῦ. Τοσοῦτον περιφρονητικὴ ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ τοῦ Ἕλληνος διπλωμάτου κ. Σαχτούρη πρὸς τοὺς ἐν Βιέννῃ σπουδάζοντας φοιτητὰς κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετὰ μεσημβρίαν ἀνηγγέλλετο πρὸς τιμὴν τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ δεξίωσις εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρεσβείαν καὶ κατ' αὐτὴν ὁ κ. Σαχτούρης ἠγνόησεν ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἑλληνικὸς φοιτητικὸς σύλλογος ἐν Βιέννῃ, δὲν ἠγνόησε ὅμως τοῦτο ὁ καγκελλάριος τῆς αὐστριακῆς ὁμοσπονδίας, ὅστις ὀργανώσας δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ, ἐκάλεσεν ἐπισήμως τὸν ἐν Βιέννῃ σύλλογον Ἑλλήνων φοιτητῶν, ὁ ὁποῖος ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ τοῦ προέδρου του.

Ἡ ὅλη αὐτὴ ἀπρεπὴς συμπεριφορά, ἡ στοιχειώδης παράλειψις τοῦ κ. Σαχτούρη, συζητηθεῖσα εἰς τὸν σύλλογον Ε. Φ. Β., ἔσχεν ἀποτέλεσμα τὴν τυπικὴν δι' ἐπιστολῆς διαμαρτυρίαν τοῦ συλλόγου πρὸς τὴν πρεσβείαν καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἕπεται ὅμως συνέχεια τῆς ἀκατανοήτου καὶ ἀνοικονομήτου διαγωγῆς τοῦ ἐν Βιέννῃ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ.

Ὅταν πρό τινων ἡμερῶν τὸ προεδρεῖον τοῦ συλλόγου, μεταβὰν εἰς τὴν πρεσβείαν ἐζήτησε παρ' αὐτῆς νὰ θέσῃ καὶ ἐφέτος ὑπὸ τὴν προστασίαν της τὸν ὑπὸ τοῦ συλλόγου Ἑλλήνων φοιτητῶν ὀργανούμενον ἑορτασμὸν τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς, ὅπως πάντοτε ἐγίνετο, καὶ παράσχῃ εἰς τὸν σύλλογον πᾶσαν ἠθικὴν βοήθειαν διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πρέπουσα ἐπιτυχία, ἀπεπέμφθη παρὰ τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου κ. Σαχτούρη κατὰ τρόπον τετελείως ἀνάρμοστον. Ὁ πρεσβευτὴς κ. Σαχτούρης, ἐνῷ προηγουμένως προέβη εἰς σωρείαν ὕβρεων ἐναντίον τῶν φοιτητῶν, ἠξίου ἀκόμη τὴν ἀνάκλησιν τῆς ὡς ἄνω ἐπιστολῆς, δι' ἧς ὁ Σύλλογος ἁπλῶς διεμαρτύρετο διὰ τὴν ἀστοργίαν τῆς πρεσβείας, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει διακόπτει, ὡς ἐδήλωσε, πᾶσαν σχέσιν μὲ τὸν σύλλογον, ἀκόμη δὲ καὶ πᾶσαν σχέσιν, σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς......

Κατὰ τὸν κ. Σαχτούρην, εἶνε, δυστυχῶς, ὅλα σχετικά....

Ἡ ἀπὸ ἀρκετῶν ἐτῶν ἐν Βιέννῃ λαμπρῶς ἑορταζομένη ἐθνικὴ ἑορτή, τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ συλλόγου Ἑλλήνων φοιτητῶν ἐν Βιέννῃ ἑορτασθεῖσα, κατόπιν τῆς τοιαύτης στάσεως τοῦ κ. πρεσβευτοῦ, καταντᾷ ἀδύνατον νὰ ὀργανωθῇ καὶ ἐφέτος ἐκ μέρους τοῦ συλλόγου.

Ἂν αὐτὸ θεωρῆται στοργὴ καὶ ἀγάπη, τὴν ὁποίαν οἱ ἐν Βιέννῃ Ἕλληνες φοιτηταὶ παρὰ τοῦ κ. πρεσβευτοῦ ἀναμένουν, θέτομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν σας, κ. Διευθυντά, καὶ τὴν κρίσιν τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ.

Μετ' ἐξαιρετικῆς ὑπολήψεως

Ὁ πρόεδρος *Ὁ γραμματεὺς*
Ι. Κ. ΡΑΛΛΗΣ *Γ. ΠΑΝΤΑΖΑΤΟΣ*

Μὴ ράπτετε τὰ σχισμένα παπούτσια καὶ τὸ κάθε δερμάτινο εἶδος. Τὰ καταστρέφει ἡ βελόνα. τὸ ΣΙΝΕΞ τὰ κολλᾷ ἀπαράμιλλα
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ & ΑΝΑΤΟΛΗΝ Γ. ΚΟΝΤΑΞΟΠΟΥΛΟΣ ὁδὸς Δώρου 10 (Ὁμόνοια)

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥΡΚΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ

Κατὰ νεωτέραν ἀναφορὰν τοῦ Γενικοῦ ἐπόπτου διώξεως λαθρεμπορίου νήσων Αἰγαίου Πελάγους πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ὑπηρεσιῶν Διώξεως Λαθρεμπορίου, σχετικῶς μὲ τὸ κατασχεθὲν ἐν Χίῳ ὑπὸ τοῦ καταδιωκτικοῦ Κ. 3. τουρκικοῦ λαθρεμπορικοῦ βενζινοπλοίου, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δερβίς», τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη διὰ τρίτην φορὰν συλληφθῇ, μεταλλάσσον ἐκ συστήματος τὸ ὄνομά του καὶ μὲ ἀλλαγὴν ἑκάστοτε τοῦ πληρώματός του, τὸ ὁποῖον ἀπαρτίζουν ἔμπειροι ναυτικοὶ Τοῦρκοι, Λαζοὶ τὴν καταγωγήν, διάσημοι λαθρέμποροι, διενεργοῦντες λαθρεμπόριον μὲ πρωτοφανεῖς μεθόδους, περιεῖχε τριακοσίας χιλιάδας φυλλάδια σιγαροχάρτου λαθραίου, χιλίας διακοσίας δεσμίδας παιγνιοχάρτων, δέκα πέντε τάπητας, καλύμματα κλινῶν ἐκ μετάξης, ζεύγη καλτσῶν μεταξωτῶν, φιάλας κολωνίας κλπ.

Ἡ ζημία τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς λαθραίας κυκλοφορίας τοῦ σιγαροχάρτου τούτου θὰ ὑπερέβαινε τὰ ὀκτὼ καὶ ἥμισυ ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Οἱ συλληφθέντες Τοῦρκοι λαθρέμποροι Σεφκῆ Χουρσὶτ Ὀγλοῦ, κυβερνήτης τοῦ πλοίου, Μεξὴτ Σαμπὰν Ὀγλοῦ καὶ Χαχῆ Ὀγλοῦ Γιουσοὺφ, ναῦται, προεφυλακίσθησαν ἐν Χίῳ κατόπιν ὁμοφωνίας τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐπιβληθείσης εἰς αὐτοὺς τῆς χρηματικῆς ποινῆς δέκα ἑπτὰ ἑκατομμυρίων (17.000.000) δραχμῶν.

Ο ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Σχετικῶς μὲ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παρέσχε τὰς κάτωθι ὁδηγίας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους:

«Ἐπὶ οἰκοδομῆς ἰδιοκατοικουμένης, οὔσης καθ' ὅλον τὸ ἔτος τελείως ἐπιπλωμένης καὶ συνεπῶς καὶ κατὰ τεκμήριον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτῆς, ἀνηκούσης δὲ εἰς φορολογούμενον ὅστις ἀναχωρεῖ ἐφ' ὡρισμένον χρόνον ἐκ τῆς αὐτόθι μονίμου κατοικίας του εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ εἰς ἄλλα μέρη τῆς ἐπικρατείας, δέον νὰ ὑπολογίζεται ἕνεκα τῶν προμνησθέντων λόγων, προκειμένης τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου α' κατηγορίας, τεκμαρτὸν μίσθωμα δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, καθ' ὃ πράγματι ἡ οἰκοδομὴ αὕτη ἰδιοκατοικεῖται. Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς ἄλλα τμήματα τῆς ἐπικρατείας μονίμως διαμένοντας, καὶ ἐρχομένους κατ' ἔτος αὐτόθι πρὸς παραθερισμόν, θέλει ὑπολογίζεσθαι τεκμαρτὸν μίσθωμα μόνον διὰ τὴν θερινὴν περίοδον».

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου διὰ τὴν ἀρχομένην ἑβδομάδα, ὡρίσθη χθὲς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διατιμήσεων πρὸς δρχ. 7.10 τοῦ λευκοῦ καὶ δρχ. 5.80 τοῦ πιτυρούχου. Ἡ τιμὴ τῶν ἀνεύρων ὡρίσθη πρὸς δρχ. 7.14 τῶν λευκῶν καὶ δρχ. 6.14 τὰ πιτυρούχα.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΝΕΑ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Ἐν τῷ δημοσιευθέντι διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς κινίνης βουλεύματι μετ' ἀπορίας παρετήρησα ὅτι παρίσταμαι ἀγνωστον διὰ ποῖον λόγον ὡς συγγενὴς τοῦ κ. Γαλοπούλου. Εἶμαι ὑποχρεωμένος, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας, καὶ οὐχὶ διότι θεωρῶ ἐμαυτὸν ὁπωσδήποτε θιγόμενον ἐκ τῆς ἀποδιδομένης μοι συγγενείας, νὰ κάμω τὴν δήλωσιν, ὅτι τ' ἀνωτέρω εἶνε ἀπολύτως ψευδῆ, διότι οὐδεμίαν, οὔτε ἐξ αἵματος οὔτε ἀγχιστείας συγγένειαν ἔχω μετὰ τοῦ κ. Γαλοπούλου.

Ἡ εἰς Θεσσαλονίκην ἀποστολή μου ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὑποθέσεως καὶ τῆς θέσεώς μου ὡς χημικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἦτο ἐπιβεβλημένη, ἐχρησιμοποιήθην δὲ ἄλλως τε παρὰ τῆς ὑπηρεσίας μου πάντοτε διὰ τοιούτου εἴδους ὑποθέσεις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀναγραφόμενον ἐπίσης ὅτι ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Χριστοπούλου καὶ Δεπάστα παρηκολούθουν τὸν κ. Τσουνούκαν ὅπως ματαιώσω τὰς ἐνεργείας του, τοῦτο κρίνω ἀνάξιον ἐμοῦ καὶ νὰ διαψεύσω κἄν. Ἄλλως τε τὰ τῆς κινήσεως ἑνὸς ἑκάστου θέλουσιν ἀποδειχθῇ ἐν πλάτει κατὰ τὴν δίκην καθ' ἣν θέλει καταφανῇ ἡ δρᾶσις καὶ ἡ ἐνέργεια ἑνὸς ἑκάστου εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.

Μετὰ τιμῆς
ΟΘΩΝ ΜΟΔΙΝΟΣ
Χημικὸς Ἐπιθεωρητὴς
Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ συνεργασθῇ μεθαύριον Τρίτην μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀργυροπούλου ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κυβερνητικοῦ ναυτικοῦ προγράμματος.

ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἤρχισε σήμερον τὰς ἐργασίας του τὸ σταφιδικὸν συνέδριον τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων. Εἰς αὐτὸ παρέστησαν ἀντιπρόσωποι τῶν γεωργικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, οἱ βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἄλλοι. Μετὰ διαφόρους ρήτορας ἀναπτύξαντας τὰ δέοντα νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν σταφίδα μέτρα, κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἵνα μελετήσῃ τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις καὶ ἡ συνεδρίασις διεκόπη δι' αὔριον.

ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΔΕΝ προβάλλει ἔργα ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΑ
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΧΡΥΣΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΟΙ ΠΡΟΙΚΟΘΗΡΑΙ (LEVY ET CIE)
ΟΜΙΛΟΥΣΑ ΓΑΛΛΙΣΤΙ 100 % μὲ τὴν MARIE GLORY
Ἀμίμητος ΕΒΡΑΪΚΗ Ἠθογραφικὴ COMEDIE
Γέλια Ἀνεκδιήγητα!!

ΓΑΛΛΟΑΓΓΛΙΚΗ
PIERRE BAUDRY, OFFICIER DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE ΔΙΕΥΘ. — ALFRED GIPEY ΚΑΘ. ΑΓΓΛΙΚΗΣ
Ἀπὸ 2ας Μαρτίου νέα τμήματα Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς.
Μέθοδος θαυμασία. — Ἐργασία εὐσυνείδητος. [illegible]

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Συνῆλθον χθὲς εἰς μακρὰν συνεδρίασιν τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὅστις πρὸ τῆς συνεδριάσεως συνεννοήθη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῶν θεμάτων, ἅτινα ἐπρόκειτο νὰ συζητηθοῦν.

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁ ὑφυπουργὸς κ. Παπαδᾶτος εἰσηγήθη τὴν ἔγκρισιν μερικῶν πιστώσεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων ἔργων εἰς τὰς ἐκ τῶν πλημμυρῶν παθούσας περιφερείας.

Οὕτως ἀπεφασίσθη πρῶτον, ὅπως διατεθοῦν 500.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς μεγάλης γεφύρας Τοξοτῶν (τοῦ Νέστου) καὶ 80 χιλιάδων διὰ τὴν γέφυραν τῆς Χρυσουπόλεως.

Ἐτέθησαν ἐπίσης ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας καὶ ἀνὰ ἑκατὸν χιλιάδες εἰς τοὺς Διοικητὰς Θράκης καὶ Ἠπείρου, ἵνα τὰς χρησιμοποιήσουν πρὸς περίθαλψιν τῶν πλημμυροπαθῶν πληθυσμῶν.

Ἀπεφασίσθη τέλος ἡ ἀποστολὴ δύο μηχανικῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐξετάσουν τὰ φράγματα τῶν ποταμῶν Ἄρδα καὶ Νέστου.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνέκρινε κατόπιν, ὅπως μετακληθῇ ὁ Γάλλος μηχανικὸς κ. Ζὰκ Λαμπέρ, ἵνα μελετήσῃ πῶς ἠμπορεῖ καλύτερον νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ Πάρνης διὰ τουριστικοὺς καὶ ὑγιεινοὺς σκοπούς.

Κατηρτίσθη ἀκολούθως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐπιτροπή, μετεχόντων καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τῶν Ὑποδιοικητῶν τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία θὰ καταρτίσῃ τὴν προεργασίαν, ἥτις θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ συνερχόμενον ἐν Γενεύῃ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συνέδριον τῆς διεθνοῦς ἀγροτικῆς πίστεως.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΝΩΠΩΝ ΣΤΑΦΥΛΩΝ

Ἐπηκολούθησεν εἶτα μακρὰ συζήτησις ἐπὶ τῶν πορισμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξαν αἱ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου συγκροτηθεῖσαι συσκέψεις διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐξαγωγῆς τῶν νωπῶν σταφυλῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα ταῦτα, ὡς ἀνεκοινώθη, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα μετ' ἄλλων τραπεζιτικῶν ἱδρυμάτων, θὰ συγκροτήσῃ Ἑταιρείαν, ἥτις θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σταφυλῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ὅμως, πάντοτε, τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς καλῆς ποιότητος καὶ συσκευῆς τῶν σταφυλῶν. Θὰ καθορισθοῦν δὲ ἐκ τῶν προτέρων οἱ λιμένες καὶ οἱ τόποι ἐξαγωγῆς.

Ἡ ρύθμισις τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ζητήματος ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς ὑπουργοὺς Γεωργίας, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.

Τὸ Συμβούλιον κατόπιν ἐνέκρι-

ΑΠΟΛΛΩΝ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
ΑΥΡΙΟΝ
Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΒΟΛΓΑ
Μὲ τὴν πειὸ χαριτωμένη καὶ πειὸ γλυκειὰ πρωταγωνίστρια
ΕΒΕΛΥΝ ΧΟΛΤ

νεν ὅπως, ἐκτὸς τοῦ μέχρι τοῦδε διατεθέντος εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ ποσοῦ τῶν 23 ἑκατομμυρίων, δοθοῦν καὶ 4.200.000 δραχμῶν εἰσέτι, ὥστε νὰ μὴ παρουσιασθῇ τὸ μέρισμα ἠλαττωμένον τὴν φορὰν ταύτην.

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης, ὅπως ἡ Ἑλλὰς μετάσχῃ εἰς τὸ ἐν Ρώμῃ συγκροτούμενον διεθνὲς Συνέδριον ἐρεύνης τοῦ ζητήματος τοῦ σίτου διὰ τοῦ ἐκεῖ πρεσβευτοῦ κ. Μεταξᾶ.

ΑΛΛΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Συνεζητήθη ἔπειτα τὸ ζήτημα τῶν διαβημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα προέβη ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις, πληροφορηθεῖσα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρόκειται νὰ εἰσαγάγῃ μεγάλας ποσότητας ζακχάρεως ἔναντι τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων. Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Κυβέρνησις τονίζει, ὅτι ζημιοῦνται ἐκ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας τὰ ὑπὸ τῆς συμβάσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα προστατευόμενα συμφέροντά της. Ἀνετέθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλον, ὅπως, ἐν συνεννοήσει μὲ τοὺς συναδέλφους του τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διευθετήσῃ τὸ ζήτημα.

Μετὰ ταῦτα, ὑπεβλήθη εἰς τὸ Συμβούλιον αἴτησις τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Θηλέων, ὅπως, συμφώνως πρὸς ὑπόσχεσιν, ἡ ὁποία εἶχε δοθῇ ὑπὸ προηγουμένης Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, παρασχεθῇ εἰς τὸ Κολλέγιον ἀτέλεια εἰσαγωγῆς ὑλικῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου του μεγάλου κτιρίου εἰς τὴν Γλυφάδα.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, παρετήρησεν, ὅτι αἱ συχναὶ αὐταὶ ἀτέλειαι αἱ παρεχόμεναι εἰς διάφορα ἱδρύματα ζημιοῦν σημαντικῶς τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως παρασχεθῇ εἰς τὸ Κολλέγιον ἀτέλεια εἰσαγωγῆς μόνον διὰ τὰ εἴδη καὶ τὰ ὑλικὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δὲν βιομηχανοποιοῦνται ἐν Ἑλλάδι.

Τέλος, συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα ὀπωρικῶν καὶ λαχανικῶν παραγομένων εἰς τὴν Νέαν Ἑλλάδα. Ἀνετέθη εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Μακεδονίας, ὅπως μελετήσῃ πληρέστερον τὸ ζήτημα.

Η ΑΠΕΙΛΗ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚΩΝ

Θὰ συνεδριάσῃ σήμερον εἰς Πειραιᾶ ἡ διοίκησις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν προκειμένου ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα τῶν τροχιοδρομικῶν καὶ αὐτοκινητιστῶν.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν θὰ υἱοθετηθῇ παρὰ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας ἡ ἀπόφασις τοῦ συνδέσμου τῶν τροχιοδρομικῶν περὶ καθόδου των εἰς ἀπεργίαν, ἐὰν ἡ Πάουερ δὲν ὑποτιμήσῃ τὰ εἰσιτήρια καὶ δὲν ἀποδεχθῇ τὰ αἰτήματά των.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου «Βύρων» ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ, βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὴν δεξιὰν κροταφικὴν χώραν ὁ 19ετὴς φοιτητὴς Δημήτριος Παρασκευάκης. Ἐν κακῇ καταστάσει μετεφέρθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον. Ἐκ σημειώματος τὸ ὁποῖον εὑρέθη εἰς τὸ δωμάτιόν του, προκύπτει ὅτι ἦτο ψυχοπαθής.

ΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘ)ΓΩΝ

Πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καθιστᾷ γνωστὸν δι' ἐγκυκλίου του ὅτι αἱ διαταχθεῖσαι προτάσεις ἀνθυπολοχαγῶν εἶνε ἄσχετοι καὶ ἐντελῶς ἀνεξάρτητοι ἐκείνων, αἵτινες θὰ ὑποβληθοῦν ἐπὶ πλέον διὰ τοὺς λοιποὺς ἀνθυπολοχαγοὺς τῶν ὅπλων σωμάτων, ὑπηρεσιῶν καὶ χωροφυλακῆς τῶν συμπληρούντων διετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1932.

ΑΘΩΩΣΙΣ ΟΥΝΙΤΟΥ

Εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἐξεδικάσθη ἡ ὑπόθεσις τοῦ Οὐνίτου ἱερέως Πέτρου Ἰωάννου, κατηγορουμένου ὅτι, παρὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν σχετικὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ἱερούργησε φέρων ἄμφια ὀρθοδόξου ἱερέως.

Τὸ δικαστήριον στηριχθὲν εἰς [illegible] τοῦ Πανεπιστημ[illegible] ἀντισυνταγματικ[illegible] βη εἰς τὴν ἀθῴω[illegible] ἱερέως.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Κατὰ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων διὰ τὴν περίοδον 1ην Ἀπριλίου— 31 Ἰανουαρίου τοῦ φθίνοντος οἰκονομικοῦ ἔτους, τὸ γενικὸν σύνολον τῶν ἐσόδων μέχρι 31 Ἰανουαρίου ἀνῆλθεν εἰς 8.668.993.310.10 ἐπὶ συνόλου προϋπολογισθέντων 11.165.605.499 καὶ βεβαιωθέντων 9.861.689.232.80.

Κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τῆς χρήσεως 1929—1930 ἐπὶ προϋπολογισθέντων δι' ὅλον τὸ ἔτος 11.567.305.581 (πλὴν τῶν λογιστικῶν), εἶχον βεβαιωθῆ 9.442.003.793.65 καὶ εἶχον εἰσπραχθῆ 8.115.412.579.10.

Ἑπομένως κατὰ τὸ μέχρι 31 Ἰανουαρίου δεκάμηνον τῆς ἐφετεινῆς χρήσεως ἐβεβαιώθησαν ἐπὶ πλέον 419.685.439.15 δραχμ. καὶ εἰσεπράχθησαν 553.580.730.95 δραχμῶν ἐπὶ πλέον ἢ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον δεκάμηνον τῆς χρήσεως 1929—1930.

Κατὰ κατηγορίας ἐξεταζομένων τῶν ἐσόδων διαπιστοῦται ὅτι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκάμηνον ἐβεβαιώθησαν 49.745.321 ἑκατομμύρια ὀλιγώτερα καὶ εἰσεπράχθησαν 37.019.962.25 δραχ. περισσότεραι ἢ πέρυσιν ἐξ ἀμέσων φόρων. Ὁμοίως ἐξ ἐμμέσων φόρων εἶνε ἐφέτος ὀλιγώτερα ἢ πέρυσιν τὰ βεβαιωθέντα μὲν κατὰ 76.422.313.95, τὰ εἰσπραχθέντα δὲ κατὰ 61.393.575 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930 μέχρι 31 Ἰανουαρίου δεκάμηνον τῆς τρεχούσης χρήσεως, ἥτις λήγει τὴν 31ην Μαρτίου 1931, ἡ γενικὴ εἰκὼν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ χορηγηθεισῶν πιστώσεων 11.793.620.751.90 δραχμ. ἀνελήφθησαν ὑποχρεώσεις διὰ ποσὸν 11.401.803.647.40 καὶ ἐνετάλησαν ἐν συνόλῳ ἔξοδα 7.701.182.987.55.

Κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν δεκάμηνον τῆς περυσινῆς χρήσεως [illegible]

L. LANG.- BUDAPEST
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ ΝΤΙΖΕΛ
ΞΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΣΥΜΠΙΕΣΤΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΥΛΗΣ
ΚΙΝΗΤΗΡ 1000 ΙΠΠΩΝ
ΑΠΟ 20—3.000 ΙΠΠΩΝ
ΑΤΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟΙ— ΣΥΜΠΙΕΣΤΑΙ — ΑΤΜΟ[illegible] ΜΗΧΑΝΑΙ — ΑΤΜΟΛΕΒΗΤΕΣ — ΕΣΧΑΡΑΙ ΚΑΥΣΕΩΣ ΛΙΓΝΙΤΩΝ
Ἀποστακτήρια Οἰνοπνεύματος [illegible] χημικῆς Βιομηχανίας
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ: Διὰ τὴν ΠΑΛΑΙΑΝ ΕΛΛΑΔΑ Τεχνικὸν Γραφεῖον Π. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ Πειραιῶς 9α — ΑΘΗΝΑΙ Διὰ τὴν ΝΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ Ἀδελφοὶ ΣΑΡΑΝΤΗ & Ε. Μέγαρον Κιτρίκης — Θ)νίκη

Ἐλαιόλ
ΦΥΣΙΚΟΝ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ ΠΕΥΚΗΣ & ΕΛΑΤΗΣ
Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΘΗΝΑΙ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ ΤΟΣΚΑ
ΠΕΜΠΤΗ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ ΡΙΓΟΛΕΤΤΟΣ
μὲ τὸν διάσημον FLETA

ΜΕΓΑΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΑΜΙΑΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
DELICE

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ «ΘΕΜΙΔΟΣ»

Ι. Π. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΕΜΠΟΡΟΡΑΦΤΗΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ ΟΙΚΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΛΟΥ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΦΩΝ ΒΟΪΒΟΝΔΑ
40—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—40

Ι. Ν. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
«ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ»
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΓΡ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΕΛΘΟΥΣΗΣ ΕΝ ΡΩΜΗ ΑΓΓΛΟΪΤΑΛΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΩΣ ΒΕΒΑΙΑ Η ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ

ΡΩΜΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Παρὰ τὰς ἀπαισιοδόξους προβλέψεις τῆς χθὲς διὰ τὴν ναυτικὴν συμφωνίαν, ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἐσημείωσε πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν διεξαχθεισῶν συνεννοήσεων. Αἱ συσκέψεις μεταξὺ τῶν Ἄγγλων καὶ Ἰταλῶν ἀντιπροσώπων ἐτερματίσθησαν ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας εἰς τὸ Παλάτσο Κίτζι, ὅπου ἡ συμφωνία ἐμονογραφήθη. Ἀργότερον οἱ Ἄγγλοι ὑπουργοὶ ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ.

Γενικῶς πιστεύεται, ὅτι διὰ τῶν συνομιλιῶν τῆς Ρώμης ἐτέθη τέρμα εἰς τὸν γαλλοϊταλικὸν ναυτικὸν ἀνταγωνισμὸν καὶ ὅτι ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ Φεβρουαρίου θὰ παραμείνῃ ἱστορικὴ διὰ τὴν Εὐρώπην. Μία ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων συνεπειῶν τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας πιστεύεται, ὅτι θὰ εἶναι ἡ παραχώρησις μεγάλου δανείου ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα συμφωνία ἐξομαλύνει τὴν ὁδὸν διὰ τὸν διακανονισμὸν ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν γαλλοϊταλικῶν ζητημάτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποικιακῶν τοιούτων.

Κατὰ τὴν «Λιμπερτὲ», ἡ συμφωνία προβλέπει πρῶτον τὸν καθορισμὸν συνολικῆς χωρητικότητος τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ στόλου «ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων ἀναλογιῶν», φράσις ἥτις ἀντικατέστησε τὴν λέξιν «ἰσοπλία», δεύτερον καθορισμὸν κοινοῦ προγράμματος ναυπηγήσεων μέχρι τοῦ 1936, τρίτον ὑπεροπλίαν τῆς Γαλλίας εἰς τινας μόνον κατηγορίας σκαφῶν καὶ τέταρτον ὅτι ἡ συμφωνία δὲν θὰ ἔχῃ χαρακτῆρα μονομεροῦς συνθήκης, ἀλλὰ θὰ χρησιμεύσῃ μᾶλλον ὡς βάσις διὰ τὴν προσχώρησιν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ ναυτικὸν Σύμφωνον τοῦ Λονδίνου.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Αἱ μεταβιβασθεῖσαι τὴν μεσημβρίαν ἐκ Ρώμης πληροφορίαι περὶ ἐπιτεύξεως συμφωνίας ἐπὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν προεκάλεσαν μεγίστην ἐντύπωσιν. Τόσον ὁ Τύπος ὅσον καὶ οἱ πολιτικοὶ κύκλοι χαρακτηρίζουν τὴν συμφωνίαν ὡς θρίαμβον τῆς Γαλλίας, ἐνῷ αἱ ἀπογευματιναὶ ἐφημερίδες κρίνουν ὅτι ἡ συμφωνία ἐναρμονίζεται πλήρως πρὸς τὴν ἀγγλογαλλικὴν τοιαύτην καὶ ὅτι πολὺ συντόμως τὸ τριμερὲς Σύμφωνον θὰ γίνῃ πενταμερές.

Ὁπωσδήποτε πρὸ τῆς ἐκ Ρώμης ἀναχωρήσεώς του ὁ κ. Χέντερσον ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν συναίνεσιν τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς ἀγγλοϊταλικῆς συμφωνίας ἢ ἐπὶ τοῦ κατὰ πόσον ἡ ἐν λόγῳ συμφωνία θὰ ἀπαιτήσῃ τὴν διεξαγωγὴν νέων διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Γαλλίας.

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΡΩΜΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ Ἰταλικοὶ κύκλοι δείκνυνται ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι καὶ ἐξαίρουν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα ἐν Ρώμῃ συμφωνία διὰ τοὺς ναυτικοὺς ἐξοπλισμοὺς θὰ ἐπιδράσῃ εὐνοϊκῶς ἐπὶ τῆς γενικῆς εἰρήνης, τονίζουν δὲ ἰδιαιτέρως, ὅτι αἱ συνομιλίαι Μουσσολίνι — Χέντερσον ἐπανωδήγησαν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς πατροπαραδότου ἀγγλοϊταλικῆς φιλίας, τῆς ὁποίας τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα θὰ φανοῦν προϊόντος τοῦ χρόνου.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία καθορίζει τὸ σύνολον τῶν Ἰταλικῶν καὶ Γαλλικῶν ναυτικῶν δυνάμεων μέχρι τοῦ 1936 θὰ ἀνακοινωθοῦν μετὰ τὴν τυπικὴν γνωστοποίησίν των εἰς τὴν Ἀμερικήν, τὴν Ἰαπωνίαν καὶ τὰς Ἀγγλικὰς Κτήσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν, ἡ γενικὴ πεποίθησις εἶνε ὅτι θὰ ἀποδεχθῇ τὸ κείμενον τῆς συμφωνίας.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας τὸ ζήτημα τῆς ἰταλογαλλικῆς ἰσοπλίας ἀφέθη κατὰ μέρος, παραμενουσῶν ἀκεραίων τῶν ἑκατέρωθεν ἀπόψεων, αἵτινες θὰ συζητηθοῦν ἐκ νέου εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ εἰς τὸ 1936.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Γαλλία θὰ διατηρήσῃ τὴν εἰς τόννους ὑπεροχήν, ἡ ὁποία ὅμως ἰσοφαρίζεται διὰ τὴν Ἰταλίαν ἐκ τοῦ κέρδους τῆς διευκρινίσεως τῆς καταστάσεως.

Ἡ κρατοῦσα ἐνταῦθα ἐντύπωσις, εἶνε, ὅτι διὰ τῆς ἐπελθούσης συνεννοήσεως ἐξομαλύνεται ἡ λύσις τῶν γαλλοϊταλικῶν διαφορῶν.

Η ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΤΟΛΩΝ

ΡΩΜΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Παρὰ τὴν τηρηθεῖσαν ἐχεμύθειαν ἐγνώσθη ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, ὅτι διὰ τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας ὁ γαλλικὸς στόλος θὰ ἔχῃ ὑπεροχὴν ἔναντι τοῦ ἰταλικοῦ ἐξ 150.000 τόννων. Ἡ πολιτικὴ βάσις τῆς συμφωνίας ἐξευρέθη διὰ τῆς παροχῆς ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας τῆς διαβεβαιώσεως, ὅτι αἱ ναυπηγήσεις της δὲν ἀποβλέπουν εἰς ὑπεροπλίαν ἐν τῇ Μεσογείῳ ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς θαλασσίας αὐτῆς ἀμύνης ἔναντι τῆς Γερμανίας. Οἱ Γάλλοι ἐπίσης ἐδέχθησαν νὰ περιορίσουν τὰς εἰς ὑποβρύχια ναυπηγήσεις των, ἐξασφαλίσαντες ἀντιστοίχως τὴν αὔξησιν τῶν ναυπηγήσεών των εἰς ἐλαφρὰ καταδρομικά.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, σχολιάζουσαι τ' ἀποτελέσματα τῶν συνομιλιῶν τῆς Ρώμης, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐκφράζουν τὴν ἀπόλυτον πεποίθησίν των ὅτι θὰ καταλήξουν εἰς πλήρη συμφωνίαν.

ΕΣΠΕΥΣΜΕΝΗ ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΔΟΝΑΛΔ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ ἀπόρριψις τοῦ κυβερνητικοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπεργιῶν, προεκάλεσε τὴν ἐσπευσμένην ἐνταῦθα ἐπάνοδον τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ ἐκ τῆς ἐξοχῆς του. Ὁ κ. Μακντόναλδ, ἅμα ἐπανελθών, ἔλαβε γνῶσιν ἐπιστολῆς τοῦ συμβουλίου ἐργατικῶν ἑνώσεων, ἐν τῇ ὁποίᾳ τονίζεται ὅτι ἡ παρὰ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων προταθεῖσα τροποποίησις τοῦ νομοσχεδίου εἶνε ἐντελῶς ἀπαράδεκτος παρὰ τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων.

Ἡ ἐπενεχθεῖσα ὑπὸ τῶν Φιλελευθέρων τροποποίησις εἶνε ἡ ἀκόλουθος:

«Εἶνε παράνομος πᾶσα ἀπεργία ἀποσκοποῦσα ν' ἀπειλήσῃ τὸ ἔθνος, ἢ μέρος τοῦ ἔθνους ἐν τῇ ὑγείᾳ του, ἢ παρακωλύουσα τὸν ἀνεφοδιασμόν του εἰς τρόφιμα, εἰς ὕδωρ, εἰς καύσιμον ὕλην, εἰς φωτισμόν, ἢ εἰς ἰατρικήν, ἢ ὑγειονομικὴν περίθαλψιν».

Οἱ ἐργατικοὶ ἰσχυρίζονται, ὅτι ὑπὸ τοιούτους ὅρους, καμμία πλέον ἀπεργία δὲν θὰ εἶνε δυνατή.

ΑΙ ΟΠΤΑΣΙΑΙ ΕΝΟΣ ΓΑΛΛΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Εἰς τὴν σοσιαλιστικὴν ἐφημερίδα «Σουὰρ» δημοσιεύεται μακρὰ ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταπόκρισις, περὶ τῆς οἰκονομικῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἀρθρογράφος ἀποκαλεῖ τὰ συντελεσθέντα μέχρι τοῦδε ὡς καταπλήσσουσαν ἀνάστασιν τοῦ Γένους. Ἡ χώρα ἐντὸς τῶν τελευταίων ἐτῶν μετεμορφώθη, αἱ δὲ Ἀθῆναι χάρις εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐξέλιξιν κατέστη ὡραιοτάτη πρωτεύουσα καὶ ὁ Πειραιεὺς μέγας λιμήν. Ὁ ἀρθρογράφος περιγράφων ἀκολούθως τὸ θαῦμα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, ἐξαίρει τὴν πολιτικὴν τὴν τερματίσασαν τὸν ἑλληνοτουρκικὸν ἀνταγωνισμόν. Ἡ Ἑλλὰς δύναται εἰς τὸ ἑξῆς ἐξασφαλίσασα τὴν εἰρήνην καὶ αὐξήσασα τὸν πληθυσμόν, νὰ ἀναπτυχθῇ οἰκονομικῶς. Ἤδη προχωρεῖ διαρκῶς καὶ ἀνοίγει νέους δρόμους προόδου, δυναμένη νὰ ἐκμεταλλεύεται τὸν ἐθνικόν της πλοῦτον. Δὲν ἀφήνει πλέον ἡ Ἑλλὰς τὸν ταξειδιώτην μὲ τὴν παλαιὰν ἐντύπωσιν. Ὅπως δὲ οἱ Τοῦρκοι ἐγκατέλειψαν τὸ φέσι, τοιουτοτρόπως καὶ οἱ Ἕλληνες ἐγκαταλείπουν τὴν φουστανέλλαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΣΟΒΑΡΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Αἰλιανοῦ κατετέθη εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἐπερώτησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν σκανδαλώδη τρόπον καθ' ὃν ἐνεργοῦνται αἱ προμήθειαι τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις «εἰδικοῦ κυβερνητικοῦ γραφείου προμηθειῶν».

Πρόκειται περὶ γραφείου τὸ ὁποῖον συνέστησεν ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1922, χαριζομένη πρὸς τὸν κ. Νικ. Πολίτην, καὶ τὸ ὁποῖον διευθύνεται ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ κ. Ἀθ. Πολίτη.

Ὁ σκανδαλώδης τρόπος καθ' ὃν ἐνεργοῦνται διὰ τοῦ γραφείου τούτου αἱ προμήθειαι ἀπησχόλησεν ἐσχάτως τὰ Ἐπιμελητήρια Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὑπεβλήθησαν δὲ σχετικαὶ ἀναφοραὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ ἐπερώτησις τοῦ κ. Αἰλιανοῦ, ἀποκαλυπτικωτάτη, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐπερωτᾶται ἡ Κυβέρνησις:

1) Διατὶ διατηρεῖ ἐν ἰσχύϊ τὸν νόμον τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 3ης Μαρτίου 1923 (Νο 62), βάσει τοῦ ὁποίου ἐξακολουθεῖ καὶ παρὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν (δι' ἧς ἐνεργοῦνται καὶ εἰς ἣν ὑπήχθησαν πρὸ πολλοῦ ἤδη ὅλαι αἱ κυβερνητικαὶ προμήθειαι) νὰ λειτουργῇ ἐκ παραλλήλου εἰς Παρισίους καὶ αὐτοτελὲς εἰδικὸν ἐπίσημον Κυβερνητικὸν Γραφεῖον Προμηθειῶν (μὲ ἔκτασιν μάλιστα ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐξωτερικοῦ) ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τῶν κρατικῶν συμφερόντων καὶ ἰδιωτικῶν τοιούτων πολλαπλῶν;

2) Διατὶ ἐξαιρετικῶς ὅλως διὰ τὰς μέσῳ τοῦ Γραφείου τούτου προμηθείας γίνεται ἐπὶ πλέον καὶ ἀπαλλαγὴ χαρτοσήμου κατὰ ρητὴν παράβασιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, τῶν συμβάσεων ὅλων γιγνομένων ἀτελῶς, ἐνῷ διὰ πάντα ἄλλον μειοδότην ἰσχύει ἀπαραβάτως τὸ ἀστικὸν ἀναλογικὸν χαρτόσημον μετὰ συμβολαιογραφικῆς μάλιστα πράξεως, τῆς ἀπωλείας (εἰς βάρος τοῦ Κράτους) ἐκ τῆς διαρροῆς καθημερινῶς τόσου χαρτοσήμου, οὔσης κολοσσιαίας καὶ θετούσης εἰς ἥσσονα μοῖραν τοὺς λοιποὺς μειοδότας, οἵτινες ὀφείλουν νὰ μειοδοτοῦν ἐπὶ τῇ βάσει χαρτοσήμου;

3) Διατί, πρὸς χάριν τοῦ αὐτοῦ γραφείου Παρισίων, ἐνῷ αἱ προγραφαὶ τῶν διακηρύξεων θέτουν ὡρισμένους ὅρους, οὓς ὀφείλουν πάντοτε ν' ἀκολουθοῦν, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ, οἱ μειοδόται (ὡς χημικὴ ἐξέτασις δειγμάτων, παράδοσις Τράνζιτο, ζύγισις καὶ ἔλεγχος παρουσίᾳ ἀντιπροσώπου, πληρωμὴ μετὰ παραλαβήν, κατάθεσις ἐγγυήσεως, προσαγωγὴ πιστοποιητικῶν ἐφορείας, χαρτοσήμανσις συμβάσεως κλπ. κλπ.), ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατρέπωνται πλήρως ὅλοι οἱ ὅροι οὗτοι, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ ἰσχύουν ἀπολύτως ὁμοιομόρφως, ὡς τοῦτο ἐφαρμόζεται γενικῶς καὶ ἀπαραβάτως παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Κρατικῶν Προμηθειῶν;

4) Διατὶ τὸ Γραφεῖον Παρισίων μειοδοτεῖ καὶ τιμολογεῖ πάντοτε ἐπὶ ἰδίῳ ὀνόματι καὶ δὲν φέρει τὰ ἐργοστάσια τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν πρὸς τὸ Δημόσιον (ὡς θὰ ἐδικαιολογεῖτο τοὐλάχιστον κάπως ἡ ἀποστολή του) μὲ ὑποχρέωσιν μάλιστα—ὡς θὰ ἐπεβάλλετο—ἵνα δέχωνται ταῦτα ἑκάστοτε ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς ὅρους τοῦ Κράτους, τοὺς ὁποίους δέχονται καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ὑποβάλλονται ἀνεξαιρέτως ὅλοι οἱ ἄλλοι μειοδόται, ἀλλ' ἐπιβάλλει εἰς τὸ Κράτος ἰδίους ὅρους (ὡς προσφορὰς ἄνευ ἐγγυήσεως, παράδοσιν Τσίφ, προπληρωμὴν μὲ ὅλους τοὺς συμπαρομαρτοῦντας διὰ τὸ Κράτος τόκους, συμβάσεις ἀτελεῖς, διαφυγὴν πληρωμῆς φόρου ἐπιτηδεύματος κλπ. κλπ.);

5) Διατὶ τὸ Κράτος ἀρκεῖται εἰς ἔλεγχον τοῦ ἐμπορεύματος, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν παρίσταται ποτὲ ὁ προμηθευτὴς ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ καὶ ποῖαι αἱ ἐκπτώσεις τὰς ὁποίας ἔχει ἐπιβάλει μέχρι σήμερον εἰς τὸ Γραφεῖον Παρισίων διὰ τὰ μήπω ἐν τάξει εὑρεθέντα ἐμπορεύματα καὶ πῶς δύναται νὰ θεωρηθῇ σοβαρὸς καὶ αὐστηρὸς ἔλεγχος ἄνευ τῆς παρουσίας καὶ τοῦ ἑτέρου μέρους καὶ ποία ἡ ἐντύπωσις ἐκ τοῦ μέτρου τούτου εἰς τοὺς λοιποὺς μειοδότας, ἔναντι τῶν ὁποίων τοσαύτη ἐξασκεῖται αὐστηρότης;

6) Διατὶ προκηρύσσονται κατὰ τύπους ἐντελῶς δημοπρασίαι, ἐνῷ τελικῶς αἱ ἐργασίαι δίδονται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ Γραφεῖον Παρισίων μὲ πλήρη παραγνώρισιν ὅλων τῶν ἄλλων μειοδοτῶν, ἐκτιθεμένου οὕτω τοῦ κύρους τοῦ Κράτους καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ πῶς εἶνε δυνατὸν τὸ Γραφεῖον αὐτὸ νὰ εἶνε ἐνήμερον τῶν τιμῶν τῆς Διεθνοῦς ἀγορᾶς καὶ νὰ δίδῃ τοιαύτας συναγωνισμοῦ καὶ νὰ γνωρίζῃ καὶ παρακολουθῇ τὰς ποιότητας, ἐφόσον δὲν ἔχει δίκτυον ἀντιπροσώπων, δεδομένου ὅτι δὲν ἔχει οὐδὲ ἓν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωπον καὶ δεδομένου ὅτι οὐδέποτε εἰς τὰς ἐργασίας αὐτὰς ὑποχρεοῦται ἐκ τοῦ νόμου νὰ διαθέσῃ κεφάλαια κινήσεως, ἀρκούμενον μόνον εἰς τὴν εἴσπραξιν προμηθειῶν;

7) Διατὶ παρέχεται μία τόσον παχυλὴ προμήθεια εἰς τὸ Γραφεῖον Παρισίων, ὥστε νὰ ἀποζημιοῦται τοῦτο μὲ 108 χιλ. γαλ. φράγκα ἐτησίως (ἤτοι δραχμὰς 340 χιλ. περίπου), ὑποχρεουμένου τοῦ Κράτους, ἐὰν δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει τὸ παρεχόμενον ποσοστὸν προμηθείας 3 ο)ο πρὸς κάλυψιν τοῦ ἄνω ποσοῦ, νὰ ἔρχεται νὰ καλύπτῃ τὸ ποσὸν τοῦτο τὸ Κράτος διὰ προσθέτου ἐμβάσματος ἐξ εἰδικοῦ κονδυλίου τοῦ Προϋπολογισμοῦ;

8) Διατί, ὑπαρχούσης τῆς ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ παρέχηται αὐτοτέλεια εἰς ὡρισμένας δημοσίας ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ ἐνεργοῦν αὗται κατ' ἰδίαν διαγωνισμοὺς καὶ ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτουν συχνὰ σοβαραὶ συνέπειαι τόσον διὰ τὸ Κράτος ὅσον καὶ διὰ τοὺς συναλλασσομένους;

9) Διατὶ ἡ Κυβέρνησις—ἔστω καὶ ἀργὰ—μετὰ τὴν ὁμόφωνον πλέον καὶ ἔντονον ἐξέγερσιν ὁλοκλήρου τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς δὲν συνεκινήθη οὐδαμῶς μέχρι σήμερον, ὥστε νὰ διατάξῃ τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων;»

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΑΥΣΤΗΡΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΠΕΡΓΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς συνομιλίαν χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου ἐξεφράσθη μεθ' ἱκανοποιήσεως διότι ἐπεκράτησαν τελικῶς μετριοπαθεῖς ἀντιλήψεις μεταξὺ τῶν διοικούντων τὴν Συνομοσπονδίαν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

«Βεβαίως, προσέθεσεν, ἂν ἐπεκράτουν αἱ ὑποστηριχθεῖσαι ὑπό τινων ἀδιάλλακτοι ἀπόψεις καὶ ἡ Συνομοσπονδία κατήρχετο εἰς τὸν ὑποδειχθέντα παρ' αὐτῶν ἀγῶνα, οὐδεὶς ὑπῆρχε κίνδυνος, διότι τὸ κράτος τοῦ νόμου θὰ ἐπεβάλλετο τελικῶς.

«Ἡ σύγκρουσις ὅμως μὲ τὸ κράτος θὰ εἶχε θύματα, πιθανὸν δὲ μεταξὺ αὐτῶν νὰ ὑπῆρχον καὶ ἀθῷοι, ὥστε καὶ τὸ ὅτι ἀπετράπη εἶνε εὐχάριστον, πρὸ παντὸς διὰ τοὺς ὑπαλλήλους».

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐν συνεχείᾳ ἐτόνισεν ὅτι μετὰ τὴν τροπὴν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ κίνησις τῶν δημοσιοϋπαλληλικῶν ὀργανώσεων ἀπεκλείσθη ὁριστικῶς πλέον οἱαδήποτε πρὸς ἀπεργίαν κίνησις τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, οἱ διοικοῦντες τὰς ὁποίας — ἐπανέλαβεν — ἦτο ἀρχικῶς πρόδηλον ὅτι ἐπεδίωκον νὰ ἐξωθήσουν τοὺς ὑπαλλήλους εἰς ἐκνόμους ἐνεργείας διὰ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν ἀνωμαλίαν ἡ ὁποία θὰ ἐδημιουργεῖτο.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἀνέθεσεν εἰς τοὺς κ. κ. ὑπουργοὺς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν καταρτισμὸν τοῦ νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ τίθενται τὰ ὅρια ἐντὸς τῶν ὁποίων μία ἀπεργία, εἶνε νόμιμος. Τὸ νομοσχέδιον θὰ προβλέπῃ βαρυτάτας ποινὰς ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀποφασίζουν ὡς καὶ ἐκείνων οἵτινες προπαγανδίζουν ἀπεργίαν, χαρακτηριζομένην ὡς ἔκνομον.

Τὸ νομοσχέδιον θὰ προβλέπῃ καὶ περὶ τῶν ἀπεργιῶν ἢ λόκ-ἄουτ τῶν ἐργοδοτῶν, θὰ χαρακτηρίζῃ δὲ ὡς ἐκνόμους τὰς ἀπεργίας καὶ τὰ λόκ - ἄουτ, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι ὁ ἐκβιασμὸς τοῦ Κράτους. Αἱ ποιναὶ αἱ ὁποῖαι θὰ προβλέπωνται ἐναντίον τῶν ἐκνόμως ἐνεργούντων ἐργοδοτῶν θὰ εἶναι κατὰ πολὺ βαρύτεραι ἐκείνων αἵτινες θὰ προβλέπωνται κατὰ τῶν ἐργατῶν.

Τὸ νομοσχέδιον ὑπολογίζει ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι θὰ εἶναι ἕτοιμον διὰ νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ δεκαπενθήμερον. Ἡ ἐπὶ τούτου συζήτησις, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ κατατεθησομένου ἐντὸς τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος νομοσχεδίου περὶ Τύπου σαφῶς καθώρισεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι θὰ διεξαχθῇ μετὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα, ἵνα δοθῇ ὅλος ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὅπως ἀμφότερα τὰ νομοσχέδια μελετηθοῦν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄλλωστε, προσέθεσεν ὁ κ. Βενιζέλος, μετὰ τὴν αὐριανὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανώσεων τῶν ὑπαλλήλων, τὴν ψήφισιν τούτου ὡς καὶ ἄλλων τινῶν ἐγγεγραμμένων ἤδη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν νομοσχεδίων, ἡ Βουλὴ θὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ ὁποία λόγῳ καὶ τῆς ἐκ παραλλήλου διεξαχθησομένης συζητήσεως ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, θὰ καταναλώσῃ ὅλον τὸ μέχρι τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα διάστημα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων συνῆλθε χθὲς ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς πολύωρον συνεδρίασιν παραταθεῖσαν μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐξέδωκε τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐλπίζουν πάντοτε ὅτι αἱ φιλελεύθεραι δημοκρατικαὶ ἀντιλήψεις, δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ κρατήσουν ἐν τέλει καὶ νὰ ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ κατατιθεμένου νομοσχεδίου αἱ διατάξεις ἐκεῖναι, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μὴ συντελοῦσαι εἰς τὴν παγίωσιν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν.

Ἡ ἐνεργὸς ἀνάμιξις τῶν συντηρητικῶν στοιχείων καὶ αἱ κατηγορηματικαί, ἀνεπίδεκτοι οἱασδήποτε παρερμηνείας δηλώσεις τῶν σήμερον διοικούντων τὰς ὀργανώσεις ἀποδεικνύουν ὅτι, οὐδὲ ἡ ἀπωτέρα ὑπόνοια δύναται νὰ γίνῃ παραδεκτὴ ὅτι οἱ σύλλογοι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἔχουσιν ἀντικαθεστωτικὸν χαρακτῆρα. Θὰ ἦτο τελείως ἀκατανόητον ἑπομένως νὰ καταργῆται ἕνας θεσμός, διότι μία διοίκησις παρεξετράπη «φραστικῶς», διότι περὶ τούτου ἐν τοῖς πράγμασιν πρόκειται.

Ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνεφέρθη εἰς τὰς γνώμας ξένων νομομαθῶν. Ἂν ὅμως ὑπάρχῃ ὁ Ντυγκυΐ, ἀμφισβητῶν τὸ δικαίωμα τὸ συνεταιριστικὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πληθὺς ἄλλων νομομαθῶν ἀντίθετον γνώμην ἔχουσιν. Καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων δὲ εἷς καὶ μόνον συμφωνεῖ πρὸς τὸν Ντυγκυΐ, πάντες δὲ οἱ λοιποί, ἐν οἷς οἱ Σβῶλος, Ἀγγελόπουλος, Χαριτάκης, Βαμβέτσος, Οἰκονομόπουλος, Τσιτσεκλῆς καὶ ἄλλοι πολλοὶ θεωροῦν ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως τὸ δικαίωμα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ συνεταιρίζεσθαι. Τὸ ὅτι δὲ ἡ γνώμη τοῦ Ντυγκυΐ οὐδόλως ἐγένετο ἀσπαστή, ἀποδεικνύει τὸ γεγονὸς ὅτι οὔτε ἐν Γαλλίᾳ κἂν ἐπεκράτησεν, ἀντιθέτως μάλιστα.

Τρανὴ δὲ ἀπόδειξις τούτου εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ δικαστήρια ἀπὸ τοῦ 1911 μέχρι σήμερον ἐνέκριναν τὴν σύστασιν ἑκατοντάδων συλλόγων δημοσίων ὑπαλλήλων, οὐδεμία δὲ περίπτωσις ὑπάρχει καθ' ἣν δικαστήριον ἑλληνικὸν ἠρνήθη τὸ συνεταιριστικὸν δικαίωμα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. «Οἱ Ἕλληνες πολῖται, λέγει τὸ σύνταγμα, ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι». Καὶ ἐρωτᾶται: «Εἶναι πολῖται Ἕλληνες οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι;» Ἀλλ' ἐὰν δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἆρά γε εἶνε δημοκρατικὸν νὰ θεσπίζωνται διατάξεις αἵτινες ἐν τοῖς πράγμασι καταλύουσι τὸ συνεταιριστικὸν δικαίωμα; Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1, ἡ ἀπαγορεύουσα τὴν ἕνωσιν πλειόνων σωματείων ὡς καὶ ἡ ἑτέρα ἡ καταργοῦσα τὰς ἐπαρχιακὰς λέσχας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιτρέπει νὰ μετέχουν ὑπάλληλοι διαφόρων κλάδων εἰς μίαν ἕνωσιν, εἶνε ἆρά γε σύμφωνος πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ συντάγματος καὶ εἶναι συνεπὴς πρὸς τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν ὅτι δὲν καταλύεται τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι; Ἀλλὰ ἂν ἀκόμη ἀπέμειναν λείψανά τινα συνεταιριστικά, ταῦτα μήπως ἆρά γε θεμελιοῦνται διὰ τῆς διατάξεως, ἥτις ἀποστερεῖ ἀπὸ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους νὰ ἀναδεικνύουν εἰς τὰς ὀργανώσεις των τοὺς ἐκλεκτούς των; Διότι τὸ ἄρθρον 1 πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἀπαγορεύει νὰ εἶναι τις μέλος μιᾶς διοικήσεως ὀργανώσεως πέραν τῆς διετίας.

Καὶ διατὶ τότε μία τοιαύτη ἀρχὴ νὰ μὴ κρατήσῃ δι' ὅλα τὰ αἱρετὰ ἀξιώματα καὶ δι' ὅλους τοὺς συλλόγους καὶ τὰ σωματεῖα καὶ δι' αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ καὶ τοῦ δημάρχου; Ἄλλως τε μήπως αἱ διατελέσαντες μέλη τῶν διοικήσεων ὑπῆρξαν ἐγκληματίαι ὥστε νὰ τοὺς ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι; Καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου δὲν καταργεῖται τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ἐφ' ὅσον μᾶς ἀποστερεῖ τοῦ δικαιώματος νὰ ἀναδεικνύωμεν τοὺς ἐκλεκτούς μας;

Καὶ ἕτερον ὅμως κακόν. Αἱ ὀλιγομελεῖς ὁμοειδεῖς ὀργανώσεις, διαλύονται διότι ὅλα τὰ μέλη διετέλεσαν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν μέλη τῆς διοικήσεως. Εἶνε ὅμως κακὴ χρῆσις τοῦ δικαιώματος τούτου μᾶς λέγουν. Ἀλλ' ἐρωτᾶται: Εἰς ποῖον δημοκρατικὸν φιλελεύθερον Κράτος αἱ ἐλευθερίαι χορηγοῦνται ἢ περιστέλλονται ἀναλόγως τῶν εὐστόχων ἢ ἀστόχων ἐκδηλώσεων τῶν πολιτῶν; Βέβαια, ὡρισμένα καθεστῶτα ὑφιστάμενα ἐλέῳ Θεοῦ, κατὰ συγκατάβασιν δίδουν τὰς ἐλευθερίας. Τοῦτο ὅμως δὲν ἰσχύει εἰς τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα, ὅπου εἶνε βαθειὰ ριζωμένον τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα, καὶ ὅπου ἡ ἔκφρασις καὶ τῶν πλέον ἐλευθεριωτέρων γνωμῶν προστατεύεται συνταγματικῶς.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι κατηγορηματικῶς δηλοῦν ὅτι δὲν σκοποῦν τὴν ἀνατροπὴν τῆς καθεστηκυίας τάξεως. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν περὶ τούτου πρόκειται κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχουν ἀπὸ αὐτὸν τὸν καταστατικὸν χάρτην τῆς χώρας. Δὲν δύναται ἀφ' ἑτέρου νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι αἱ ὑπερβασίαι καὶ ἀστοχίαι ἐνίων διοικήσεων ὀργανώσεων πρέπει νὰ συνεπιφέρουν ἀπαραιτήτως καὶ τὴν κατάργησιν αὐτῶν τούτων τῶν ὀργανώσεων. Ἀντίθετος ἐκδοχὴ θὰ ἦγε εἰς τὸ ἄτοπον ὅτι καὶ ὁ κοινοβουλευτισμὸς θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ ἐφ' ὅσον εἰς τὸ παρελθὸν ὑπῆρξαν ποτὲ κοινοβουλευτικοὶ ἄνδρες καταχρασθέντες τῆς ἐξουσίας των καὶ πληθὺς ἄλλων θεσμῶν θὰ ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ εἶχε καταργηθῇ διότι εἰς ὡρισμένας στιγμὰς οἱ ὑπεύθυνοι παρεξετράπησαν.

Ἀπὸ καθαρᾶς συνεπῶς συνταγματικῆς ἀπόψεως, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῆς φιλελευθέρας δημοκρατικῆς πλευρᾶς κρινομένη ἡ κατάργησις τῶν ὑπαλληλικῶν συλλόγων, θὰ ἠδύνατο νὰ παρεξηγηθῇ ὡς μὴ ἐμφανίζουσα δημοκρατικὰς ἀντιλήψεις ἀλλὰ καὶ ἀπὸ καθαρᾶς κρατικῆς ἀπόψεως, δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι τὸ Κράτος εἶναι ἄοπλον. Πολλοῦ γε καὶ δή. Ὁ νόμος περὶ ἀπεργούντων ὑπαλλήλων μὲ τὰς δρακοντείας διατάξεις του, τὸ ἰδιώνυμον, ὁ ποινικὸς τέλος νόμος παρέχουσι ἐγγυήσεις τοσαύτης βαρύτητος, ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ θεσπισθοῦν εἰδικαὶ διατάξεις διὰ τοὺς συλλόγους τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἄλλωστε εἰς τὴν πραγματικότητα αἱ μόναι ἐμφανίσεις τῶν ἀριστερῶν εἶναι φραστικαὶ παρεκτροπαί. Καὶ ἐρωτᾶται: Τὰ μέτρα τὰ λαμβανόμενα εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὸ ἔγκλημα; Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι πιστεύοντες ὅτι εἶναι ἄξιοι τῶν ἐλευθεριῶν των ἔχουσι πεποίθησιν ὅτι τελικῶς θὰ ἀποτραπῇ ἡ δέσμευσίς των. Πιστεύουν ἀκόμη ὅτι ὁ εἰσηγητὴς τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν τοῦ 1910 δὲν θὰ θελήσῃ μετὰ μίαν εἰκοσαετίαν νὰ στιγματίσῃ μίαν τάξιν, τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, καὶ νὰ τοὺς ἐμφανίσῃ ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης ὡς ἀναξίους τῶν ἐλευθεριῶν, αἵτινες εἰς ὅλα τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα παγκοίνως ἀναγνωρίζονται».

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Σερρῶν ὅτι οἱ ἐκεῖ καπνεργάται συνελθόντες ἐνέκριναν ψήφισμα δι' οὗ κηρύσσονται ἀλληλέγγυοι πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ζητοῦν νὰ ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον, νὰ δοθοῦν τὰ 160 ἑκατομμύρια, νὰ καθιερωθῇ ἑνιαῖον μισθολόγιον, νὰ ψηφισθῇ ὁ καταστατικὸς χάρτης συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς Συνομοσπονδίας καὶ νὰ γίνουν αἱ ἀποφασισθεῖσαι προαγωγαί.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΔΙΑΦΘΟΡΕΙΟΝ

Ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Τμήματος Ἠθῶν ἀνεκαλύφθη διαφθορεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἕβρου 60, τὸ ὁποῖον διετήρουν ὁ Φραγκίσκος Καρβελᾶς καὶ ἡ σύζυγός του Ἄρτεμις. Τρόφιμοι τοῦ διαφθορείου τούτου ἦσαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων νεανίδων καὶ αἱ δύο θυγατέρες τοῦ ἀνωτέρω ζεύγους Ἕλλη ἐτῶν 15 καὶ Ζωὴ ἐτῶν 13, αἱ ὁποῖαι προήγοντο εἰς τὴν διαφθορὰν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των.

ΥΠΕΓΡΑΦΗ

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΟΠΩΡΟΠΩΛΩΝ

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ἐκ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ὑπεγράφη ἡ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Ἑνώσεως Λαχανοπωλῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων σύμβασις, δι' ἧς οἱ τελευταῖοι ἀναλαμβάνουν τὴν διάθεσιν τῶν συνεταιριστικῶν ἐγχωρίων προϊόντων τῶν συγκεντρουμένων εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Ἡ σύμβασις ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ συσταθέντος Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ Λαχανοπωλῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων, ὅστις καὶ ἀνέλαβε πλήρη τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν αὐτῆς.

Διὰ τῆς συμβάσεως ὁρίζεται ὅτι τὰ λαχανοπωροπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων ἀναλαμβάνουν ὑποχρεωτικῶς τὴν πώλησιν ὅλων τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Τραπέζης συγκεντρουμένων ἐγχωρίων προϊόντων.

Τὰ τῆς χορηγήσεως τῶν προϊόντων τούτων ἀναλαμβάνει εἰδικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελεσθησομένη ἀπὸ ἕνα ἀντιπρόσωπον τῆς Τραπέζης, ἀπὸ δύο μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ Λαχανοπωροπωλῶν, ἀπὸ ἕνα ἀντιπρόσωπον τῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τῶν παραγωγῶν. Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ θὰ καθορίζῃ τὰς τιμὰς τῆς λιανικῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων, δυναμένη νὰ ἐπιβάλῃ καὶ πρόστιμον εἰς πάντα ὅστις ἤθελε πωλήσει ὑπὲρ τὴν διατίμησιν.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης, διὰ τῆς ὑπογραφείσης συμφωνίας πλὴν τῆς σημαντικῆς ὑποτιμήσεως τῶν διαφόρων εἰδῶν ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν καταναλωτῶν, ἐξασφαλίζεται συγχρόνως καὶ ἡ διάθεσις ὅλων τῶν ἐγχωρίων προϊόντων καθόσον ἡ Τράπεζα ἦλθεν εἰς συνεννοήσεις μὲ τοὺς κατὰ τόπους συνεταιρισμοὺς διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν προϊόντων τῆς περιφερείας των εἰς Ἀθήνας.

Ἡ λειτουργία τῶν πρατηρίων, συμφώνως μὲ τὴν σύμβασιν, θὰ ἀρχίσῃ τὴν 10 τρέχ., εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν οἱ λαχανοπῶλαι ἐφαρμόσουν ἐπακριβῶς τὴν σύμβασιν, θὰ τοποθετηθοῦν εἰς αὐτὰ πινακίδες μὲ τὴν ἐπιγραφὴν (Πρατήρια τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης».

ΚΑΘΙΖΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλαβε χθὲς συμπληρωματικὸν τηλεγράφημα τοῦ Νομάρχου Πρεβέζης, σχετικὸν μὲ τὴν καθίζησιν τῆς Λευκάδος. Κατ' αὐτὸ τηλεγράφημα, ἡ καθίζησις δὲν ἐπεξετάθη, ἐσταμάτησε δὲ εἰς ἀπόστασιν 500 μ. ἀπὸ τοῦ χωρίου.

Ὁ νομομηχανικὸς μετέβη ἐπὶ τόπου.

Ἀντιθέτως ἐξακολουθεῖ ἡ καθίζησις εἰς τὸ χωρίον Καροπλέσι παρὰ τὸ Καρπενήσι. Ἐκεῖ ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἀποστολὴ σκηνῶν.

Ἐκτὸς τούτων, καθ' ἃ τηλεγραφεῖ ἡ Διοίκησις Ἰωαννίνων, ἄνωθεν τοῦ χωρίου Ἁγ. Ἀναστασία, παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ ὄρους Ὀλύτσικα, τὸ ἔδαφος καταρρεεῖ τμηματικῶς καὶ βραδέως, ἐξογκουμένων τῶν ὑδάτων τοῦ ἐκεῖ ρεύματος, τὸ ὁποῖον κατευθύνεται πρὸς τὸ χωρίον. Μία συνοικία τοῦ χωρίου κινδυνεύει. Αἱ οἰκίαι τῆς συνοικίας αὐτῆς ἐξεκενώθησαν. Ὁ νομομηχανικὸς διετάχθη νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου.

Ἐπίσης κατὰ τηλεγράφημα τῆς ἰδίας Γενικῆς Διοικήσεως ὁ συνοικισμὸς Ἀρμορίου τῆς κοινότητος Προσηλίου, ἀποτελούμενος ἐξ ἑπτὰ οἰκιῶν, κατεστράφη καθ' ὁλοκληρίαν συνεπείᾳ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους. Αἱ οἰκίαι κατεχώσθησαν, καθὼς ἐπίσης ἐξηφανίσθη καὶ ἀρκετὴ ἔκτασις ἀγρῶν. Ὅλα τὰ τρόφιμα, εἴδη ρουχισμοῦ κλπ. ἀπωλέσθησαν ὑπὸ τὰς καταχωσθείσας οἰκίας. Ἀνθρώπινον θῦμα εὐτυχῶς δὲν ὑπάρχει. Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 700 χιλ. δραχμῶν. Οἱ κάτοικοι διατελοῦν ἐν ἀπογνώσει καὶ ζητοῦν βοήθειαν.

ΤΑ ΑΤΕΛΕΙΩΤΑ ΕΡΓΑ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Σχετικῶς μὲ τὴν διαδοθεῖσαν χθὲς φήμην, καθ' ἣν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας διέταξε τὴν διακοπὴν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ὁδοποιΐας, ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Δίγκας ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς: «Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας διέταξε τὴν ἀνάδοχον Ἑταιρείαν ὁδοποιΐας ὅπως μὴ ἐπεκταθῇ εἰς τὴν ἔναρξιν νέων ἔργων ὁδοποιΐας, ἀλλὰ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἤδη ἀρξαμένων. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη, προσέθεσεν ὁ κ. Δίγκας, διότι διαρκῶς γίνεται ἔναρξις νέων ὁδῶν χωρὶς νὰ περατοῦνται αἱ ἤδη ὑπὸ κατασκευὴν τοιαῦται.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374.25	375.—
Παρισίων..	3.02	3.03
Ν.Ὑόρκης..	76.96	77.145
Ἐλβετίας...	14.84	14.887
Ἰταλίας.....	4.03	4.05
Ὀλλανδίας..	30.895	30.995
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.29	18.33
Βιέννης.....	10.84	10.88
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας	Κλείσιμον		26)2
5 % 1910	63.50	5 % 1881	75.50
5 % 1914	81.25	5 % 1884	75.60
7 % 1924	103.25	4 % 1887	62.—
6 % 1928	92.50	4 % 1889	61.—
Κτηματικ.	98.75	5 % 1890	75.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	59.—
Ἀνταλλάξ.	100.	5 % 1907	91.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ.	Κλείσ.		28)2
5 % 1914		Λαυρίου..	
Τρ. Ἀθηνῶ		Ἠλεκτρικ.	
Τρ. Ἀνατολ	283	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων....	245	Σιδ.Θεσσ.	357

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ.χρ.	Κλείσ.28)2		γρόσ.
Τρ. Ἀθην.	36.25	Ἀνταλλας	248 25
Τρ. Ἀνατο.	57.—		

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδῖνον, 28 Φεβρουαρ.— Παρισίων 123.93, Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἐλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92.83, Ἱσπανίας 45.52, Ἀμστερνταμ 12.11, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.875, Βουκουρεστίου 816.70, Βερολίνου 20.441, Βιέννης 34.51, Πράγας 163.05, Βελιγραδίου 276.10, Σοφίας 669.50, Βουδαπέστης 27.80.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 28)2	27)2
Ἑλλάδος...	7225	7150	7225	7170
Ἐθνικῆς....	78800	78500	78500	78750
Ἀθηνῶν....	547	545	545	547
Ἀνατολῆς..	847	824	842	845
Ἐμπορικῆς..	804	800	800	802
Βιομηχανίας	150	150	150	150
Ἐθν.Ἀτμ...	243	237	239	242
Οἰνοπνευμ..	395	390	392	388
Οἴνων......	738	730	737	725
Ἠλεκτρ.Σιδ	680	678	680	678
Ἡσαΐα.....	9.—	9.—	9.—	9.—
Πυριτοδοπ..	2340	2330	2335	2325
Λιπασμάτων	830	810	820	805
Ἔργον....	278	275	277	275
Προμηθεὺς..	807	804	806	803
Σ.Π.Α.Π...	668	657	657	662
Ἐριουργίας.	270	269	270	265
Πειραϊκῶν..	92	90	90	90
Χρώματα...	450	450	450	450
Διαμαντοπ..	160	158	158	159
Καπνοῦ....	245	245	245	244
Τέκτων....	130	130	130	130
Ἠλεκτρικῆς	351	348	349	347
Ἀνταλλάξιμ	95950	958—	95850	95950

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Φὶξ 470, Φῶς 45, Κάδμος 120, ΠΑΚ 110, ΕΛΚΑ 60, Ἱπποδρόμου 310, Χαρτοπ. Αἰγίου 255, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 660, ΕΤΜΑ 180, Ὑποδ. Τιτὰν 520, Ἀβεζὰπ 26, Πουλοπούλου 170, Ψυχικοῦ 31.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ: Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο: Προθεσμία 958—959.50 καὶ 958.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Προθεσμία 848—849 καὶ 849.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων: Προθεσμία 486. 488 καὶ 487 (κλείσιμον).

ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΟΝ ΔΑΝΕΙΟΥ. — Δάνειον Ἑταιρ. Ἠλ. Σ)μων «ΣΑΠ» 1914. —Αἱ ὁμολογίαι αὐτοῦ διαπραγματεύονται ἀπὸ χθὲς ἄνευ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34 τοκομεριδίου πρὸς δρ. 12.50.

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ. — Τράπεζα Χίου. — Αἱ μετοχαὶ αὐτῆς διαπραγματεύονται ἀπὸ χθὲς ἄνευ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 μερισμ)ξεως πρὸς δραχμὰς 39.44, καθαρὸν μέρισμα χρήσεως 1930.

Ἑταιρ. «Ἀνατολὴ» (Α.Β.Ε.Α.) — Διὰ τὴν χρῆσιν 1929—1930 δὲν θέλει διανεμηθῆ μέρισμα.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 ἕτοιμος (ἔλλειψις).

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 3.30 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἐτ.

Σῖτος Αὐστραλίας Οὐέστερν σελλ. 110 κατὰ τόν. τσὶφ ἐν πλῷ.

Ἀραβόσιτος Θράκης δρ. 3.55 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας χονδρὸς δραχ. 3.80 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἐτ.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας ψιλὸς δρχ. 4.— κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἐτ.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας ἡμίψιλος δρχ. 4.05 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἐτ.

Κριθὴ Μακεδονίας δραχ. 2.45 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Κριθὴ Ρουμανίας δρχ. 3.45 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Κριθὴ Θράκης δρ. 2.45 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Βρώμη Ρουμανίας δρχ. 3.20 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Βρώμη Μώλου δρχ. 3.10 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Σάββατον 28 Φεβρουαρ. ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ.μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 %	1881	5700	5 %	1898	83.—
5 %	1884	5695	5 %	1900	81.—
4 %	1887	4700	1 %	1906	55.50
4 %	1889	4590	6 %	1917	91.50
5 %	1890	5675	6 %	1918	90.—
5 %	1893	5600	8 %	Α.Β.1919	99.—
2½ %	1898	37000	8 %	Γ.Σ.1925	96.50
4 %	1902	4545	8 %	Ζ.Ι.1929	96.—
5 %	1907	1373	5 %	1920 π.	205.—
4 %	1910	4665	5 %	1920 μ.	208.—
5 %	1914	6045	6½ %	1922	106.—
7 %	1924	7745	6 %	1926	91.—
7 %	1924	35500	8 %	1926	105.75
8 %	1925	82000	8 %	1927	487.—
6 %	1928	6855	Ἀνταλλ. 8 %		958.50
6 %	1928	36000	Ἀνταλλ. 6 %		848.50
			Βουλγαρ.6 %		423.50
			Πολεμοπ.6 %		81.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 %	1904	80.—	7.— %	1925	298.—
2.50 %	1912	80.—	7.— %	1926	286.—
2.— %	1925	6690	....		

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητ.	
Ἑλλάδος...	7225	Οἰνοποιΐας.	392
Ἐθνικῆς...	78500	Οἴνων......	737
Κτηματικῆς.	4000	Καμπᾶ.....	178
Ἀθηνῶν...	545	Ἡσαΐα.....	9.—
Ἀνατολῆς..	842	Ἕνωσις....	102
Λαϊκῆς....	5550	Γεωργ.Βιομ.	178
Ἐμπορικῆς.	800		
Πειραιῶς..	405	Ἀτμοπλ.	
Βιομηχανίας	150		
Οἰκονομίας.	25	Κάππαρη...	2.—
Κεντρικῆς..	200	Ἀχαϊκῆς....	
Κοσμαδοπ..	790	Ἐθνικῆς.....	110
Χίου.....	715	Μιχαληνοῦ	239
Ἐλ. Ἐμ.Πίστ	218	Γιαννουλάτ.	515
Κοραβασίλη	8200	Χιακῆς.....	310
Λακωνίας..	113		50
		Κροκοδείλου	180

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς......	165
Καπνοῦ.....	245
Ἀπόλλων...	100
Βασιλειάδη.	300
Πυριτιδοπ..	2335
Λιπασμάτων	820
Χρωμάτων.	450
Ἄγκυρα....	20
Βιὸ........	128
Παλλὰς....	204
Κυλινδρόμ..	127
Ἥλιος.....	38
ΨυγεῖαΘεσ.	218
Ἀθηνᾶ.....	90
Παγ.Πατησ.	87
Ἀλεξόπουλο	10
Σάνιτας....	2.
Κονσέρβαι..	250
Ψυγ. Πειρ..	240
Ἀνατολὴ...	80
Χημ.Βιομηχ.	78
Ἄλατος....	80
Λεβαδείας..	200
Εὐρώτας....	115
Ἀνθρακευτ	
Ἀλιβερίου..	23
Ἀνθρακωρ..	8.—
Ἐπ.(κοιναὶ)	35.—
Ἐπ. (προν.)	120
Λαυρίου....	5.—
Ὠρωποῦ....	18
Σιδ)μικαι	
Θεσσαλίας.	1087
Σ.Π.Α.Π...	657
Ἠλεκτρ.Σιδ.	686

Οἰκοδ)καὶ	
Ἡρακλῆς...	660
Τιτὰν......	2450
Ξυλείας....	103
Τέκτων....	132
Ἔρβα.....	570
Ἄτλας.....	36.—
Ἔργον.....	277
Κέκροψ....	220
Κύκλωψ...	129
Ἐργοληπτι	158
Ὄλυμπος..	175
ΑΚΤΕ.....	23.—
Πρώτη Οἰκ	210
Καψαμπέλι	92
Ἑλλουλ....	70
Ὑφαντουρ	
Πειρ. Ἐπιχ	90
Ἐριουργία	270
Βερμίου...	498
Ἔρια.....	59
Ἑλλ.Ταπητ	17
Χρυσαλλὶς	106
Βάμβαξ...	95
Ὑφαντουργ	31
Ἀθηναῒς..	135
....	
Ναθαναήλ.	360
Φανελλοπ.	50
Διάφοροι	
Ἠλεκτρικὴ	349
Ἑνιαίας...	460
Τίτλ.Ἰδρ.	40
Ὑπεγγύων	4325
Κορίνθου.	350
Γεν. Ἀποθ	39.
Ἐξαγ.Καπν	475
Προμηθεὺς	80.

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

Β' ΕΚΔΟΣΙ

ΕΙΧΕΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΘ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΑΛΒΑΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΝ ΤΟΥ ΖΩΓ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Κατὰ πληροφορίας ἐγκύρου πηγῆς, τὴν 1 βρουαρίου ἐπρόκειτο νὰ ἐκραγῇ εἰς τὴν νίαν ἐπανάστασις κατὰ τοῦ καθεστῶτος.

Ἡ ἐπανάστασις κατὰ πρῶτον θὰ ἐξερρήγ εἰς τὰ Τίρανα διὰ τῆς καταλήψεως τῆς πυρομαχικῶν, ἀπεχούσης μίαν ὥραν τῆς Εἰς τὸ κίνημα ἦσαν ἀναμεμιγμένοι πολλοὶ μόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀποκό τὰ τηλεφωνικὰ καὶ τηλεγραφικὰ σύρματα ὅτι Σερβικοὶ κύκλοι εἶχον διαθέσει ποσὰ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπαναστατικ ματος.

Συγχρόνως μὲ τὴν ἔκρηξιν τοῦ κινήματο γίνετο καὶ εἰσβολὴ ἐκ τῆς σερβοαλβανικ ρίου ἀτάκτων ἀλβανικῶν σωμάτων. Τοῦ κιν ἡγοῦτο ὀπαδοὶ τοῦ Φὰν Νόλι καὶ πολλοὶ στημένοι κατὰ τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος παναστάται εἶχον ζητήσει τὴν συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι ἀλβανικῶν πολιτικῶν φυγάδω ὅμως ἠρνήθησαν νὰ παράσχουν ταύτην. εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μαλισσόρων τῆς Βορείου νίας εἶχον συγκεντρωθῆ 4.000 ἐπαναστάτ μοι νὰ προχωρήσουν πρὸς τὰ Τίρανα.

Ἄσχετος πρὸς τὴν ἐπανάστασιν δὲν ἦτο γενομένη τὴν 20ὴν ἤλίγουστος ἀπόπειρα κατὰ Ἀχμὲτ Ζώγου.

Ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις, πληροφορηθεῖσα τὴν ἐπαναστάσεως καὶ φοβουμένη ἰταλικὴν σιν, διέλυσε τὰ ἐπαναστατικὰ σώματα. Ταυ νως οἱ ἐν Ἀλβανίᾳ Ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ σαν κεραυνοβόλως καὶ προέβησαν εἰς πολλ μους συλλήψεις.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ πρ σβευτὴς τῆς Ἀγγλίας χθὲς καὶ σήμερον ἐπεσκέφθ τὸν κ. Μπούρωφ. Οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι τ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπίσκ ψιν. Λέγεται ὅτι κατόπιν τῆς λήψεως τῆς ἀπαν σεως τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ὁ πρεσβ διεβίβασε συγκεκριμένας προτάσεις πρὸς τὸν Χέντερσον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἑλληνοβουλγαρι κῶν διαφορῶν.

Τὸ ληφθὲν χθὲς φύλλον τῆς βουλγαρικῆς ἐφ μερίδος «Οὔτρο» ἀναγράφει τὴν πληροφορίαν ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χέντ σον, συνεχίζων τὴν συμφιλιωτικήν του προσπ θειαν, σκέπτεται νὰ καλέσῃ εἰς Λονδῖνον τοὺς Μιχαλακόπουλον καὶ Μπούρωφ ταυτοχρόνως κειμένου νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐκεῖ αἱ ἀρξάμεναι νομιλίαι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτεύξεως ὁρι κῆς συμφωνίας ἐπὶ τῶν ἑλληνοβουλγαρικῶν. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν οὐδεμ ὑπῆρχεν ἐπιβεβαίωσις τῆς ὡς ἄνω πληροφορ ἡ ὁποία καὶ θεωρεῖται ὡς ἐντελῶς ἀπίθανος.

Ἄλλως τε ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτε κῶν ἤκουσε τὰς ἑκατέρωθεν ἀπόψεις κατὰ χωριστὰς συνομιλίας, τὰς ὁποίας ἔσχεν ἐν νεύῃ μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ τῶν Λιάπτσεφ καὶ Μπούρωφ, ἐπὶ δὲ μελέτῃ τῶν πόψεων τούτων εἶχε συντάξει τὴν γνώμην τ τασίν του πρὸς τὰς δύο Κυβερνήσεις.

ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28. (Ἀσύρματος).— Ἡ προσοχ τῶν πολιτικῶν κύκλων στρέφεται κατὰ τὴν π ροῦσαν στιγμὴν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰς δημοτικ ἐκλογὰς τοῦ Μπρύνσβικ, αἵτινες, ἐνῷ ὑπὸ ὁμαλ συνθήκας θὰ εἶχον καθαρῶς τοπικὸν χαρακτῆ ἀποκτῶσιν ἐξαιρετικὴν ὅλως σπουδαιότητα ἐκ γεγονότος ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Μπρύνσβικ εἶ ἐθνικοσοσιαλιστική, αἱ δὲ ἐκλογαὶ θὰ ἀποτελ σουν τὴν λυδίαν λίθον τῆς ἰσχύος τῶν ἐθνικοσο αλιστῶν, δεδομένου ὅτι ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμμ τα ἐκινητοποίησαν ὅλας τὰς δυνάμεις των διὰ τὴν πικράτησιν. Ὁ διεξαγόμενος ἐκλογικὸς ἀγὼν εἶναι ἐξαιρετικῶς ἔντονος [illegible] ἡ ὀξύτης του χθὲς [illegible] βον χώραν εἰς Ἀννόβερον καὶ ἀλλαχοῦ. Οὐδεμ ἀμφιβολία ὑπάρχει περὶ τοῦ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμ τοῦ ἀγῶνος θὰ ἔχῃ ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων Γερμανίας κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας, δεδομέ μάλιστα ὅτι ἡ δραματικὴ ἀποχώρησις τοῦ ἐθ σοσιαλιστικοῦ κόμματος ἐκ τοῦ Ράϊχσταγ ἐπα μέγιστον ρόλον εἰς τὴν προεκλογικὴν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον παρεμερίσθησαν ὅλα τὰ τοπικὰ π βλήματα πρὸ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν προβλημάτ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Πρακτ. Χαβάς).— Κατὰ τη γράφημα ἐκ Βερολίνου, κατὰ μίμησιν τῶν ἐθνικ σοσιαλιστῶν, τὸ γερμανικὸν κόμμα τῶν ἐθνικ φρόνων ἠρνήθη νὰ μετάσχῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ράϊχσταγ.

ΝΑΥΑΓΟΥΝ ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙ ΔΙΑ ΤΟ ΙΝΔΙΚΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Πρακτ. Ρώυτερ).— Τηλεγρ φήματα ἐκ Νέου Δελχὶ ἀγγέλλουν ὅτι νέαι δυσχ ρειαι ἀνεφύησαν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐ φαρμογῆς τοῦ νέου συνταγματικοῦ πολιτεύματο εἰς τὰς Ἰνδίας. Ὡς γνωστόν, ὁ ἀντιβασιλεὺς Ἰνδιῶν διετύπωσε συγκεκριμένας προτάσεις πρ τὸν Γκάντι, τὰς ὁποίας ἤδη ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγμ τος τοῦ ἰνδικοῦ Κογκρέσσου ἁρμοδία ἐπιτροπ ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ. Οὕτω δημιουργεῖται ἀληθ ἀδιέξοδον εἰς τὴν κατάστασιν, ἥτις πρὸς στι μὴν ἐφαίνετο διασαφηνισμένη. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ συνομιλίαι μεταξὺ Γκάντι καὶ ἀντιβασιλέ φαίνεται ὅτι διεκόπησαν.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΔΕΝ ΗΚΟΥΣΕ ΤΟΝ ΧΟΥΒΕΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Πρακτ. Χαβάς).— Τηλεγραφο ἐξ Οὐασιγκτῶνος, ὅτι παρὰ τὴν ἄρνησιν το Προέδρου Χοῦβερ ἡ ἀμερικανικὴ Γερουσία ἐψήφ σε τὸ νομοσχέδιον περὶ παροχῆς βοηθημάτων εἰ τοὺς παλαιοὺς πολεμιστάς.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. (Πρακτ. Χαβάς).— Εἶναι γνω στόν, ὅτι ἡ Διάσκεψις τοῦ σίτου, τερματίσασα μετ τριήμερον τὰς ἐργασίας της, ἀνέθεσεν εἰς εἰδικ ἐπιτροπὴν νὰ καθορίσῃ ὡρισμένας λεπτομερείας τῆς διαθέσεως τῶν ἀποθεμάτων τῶν σιτοπαραγ γῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης.

Κατὰ τὴν σημερινὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἐπιτροπῆς αὐτῆς ὁ πρόεδρος κ. Πονσὲ ἐξέφρ τὴν χαράν του διὰ τὸ πνεῦμα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀλληλεγγύης [illegible] τὴν ἀνάγκην τῆς συνεννοήσεως [illegible] τοῦ Ὠκεανοῦ χωρῶν.

Αἱ συνομολογηθησόμεναι ἰδιαίτεραι συμφων θ' ἀπαιτήσουν μακρὸν χρονικὸν διάστημα διὰ ἐφαρμογήν των, ἀλλ' ἡ κρατοῦσα πλήρης αἰσι δοξίας ἐμπιστοσύνη θεωρεῖται ὡς ἀποτελοῦσα ἐ γύησιν τῆς τελικῆς ἐπιτυχίας. Ὁ κ. Ντὲ Μικέ (ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰταλίας) ηὐχαρίστησεν ἐξ νόματος τῶν συναδέλφων του τὸν πρόεδρον. Ἡ ἔκθεσις τοῦ π έδρου ἐγένετο δεκτή, μεθ' ὃ ἐκηρύχθη ἡ λῆξις τ ἐργασιῶν.

Κατὰ τὰς συζητήσεις διεπιστώθη ἡ ἐπιθυμία εἰσαγόντων σιτηρὰ Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν νὰ βο θήσουν τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Κεντ κῆς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης πρὸς καταναλω τῶν προϊόντων των, συγχρόνως ὅμως ἡ συνδιάσ ψις ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν παραγωγῶν ἐ τῆς ἀνάγκης νὰ διοργανώσουν καλύτερον καὶ συγκεντρώσουν εἰς ἑνιαῖον ὀργανισμὸν τὴν πώ σιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Τὸ ζήτημα τοῦ θὰ συζητηθῇ πάλιν ἐπὶ τῇ βάσει παγκοσμίου σ δίου εἰς τὴν νέαν Συνδιάσκεψιν τοῦ σίτου, ἥτις συνέλθῃ εἰς Ρώμην ἐντὸς τοῦ Μαρτίου.

Εἰς τὴν νέαν αὐτὴν Διάσκεψιν θὰ ἀντιπρ πευθῇ καὶ ἡ Ἑλλάς.